

ക്രാന്റ് സൗഖ്യ

മുൻസിപൽ കോർപ്പറേഷൻ

MANI

കെ. വി. അബ്ദുല്ലൈൻ

★ തൃതീകരം. ★

	അ: ന.പ.
ശാഖാവാർഗ്ഗ (നോവൽ)	0 50
ശാഖരിത്രകമകൾ	1 0
ക്രമികനമസ്താരം	0 31
പരാജയം	1 0
വിനാധരം (മാസ്പ്രസ്ത്വം)	0 25
വിജയം	1 0
നമസ്താരകുമണ്ഡി	0 63
മുസ്ലിംഭാവത്യശാസ്ത്രം	0 75
മേഖലിച്ചനബിയു (സ)	0 19
സകല്പകണ്ണകാരം (മാസ്പ്രസ്ത്വം)	0 25
സൗന്ധര്യനമസ്താരങ്ങൾ	0 31
ഹസ്താ ഉഷസാ (സ)	0 45

ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്:

കൊന്തു ബുക്കൾ, എന്നാമാക്കൽ,
(TRICHUR) KERALA.

ତମାର ରୋଗକୁ .

തമാശരാഥൻ .

(യിരിക്കിടീവ് ഹാസ്യനോവൽ.)

By

അബ്ദിൽ വാദൻ വാരി.

വില രൂപ 2

പ്രസാധകർ :—

ആര്യ നിന്താ ട്രാക്കേറ്റ് സ്റ്റാറ്റ്,
എറാമാക്കൽ (Trichur) കേരളം.

ആര്യുത്തേ അച്ചടി ആയിരം പ്രതികൾ.

അനുയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അവവത്രത്ശ[ം]
മേയ് പതിനഞ്ച്.

അവീല അവകാശങ്ങളും ഏറ്റവാക്കൾ
ആമിനാ ബുക്ക് സ്കാളിനം.

കോവൽ.

ത റ റ റ റ റ റ റ .

By

അബ്ദുൽ ഖാദർ എൻ.

വില രണ്ടുപ.

പ്രസാധകർ: —

മന്മിനാ ഷുക്ക് സ്കൂൾ, ഏനാഹാക്കൽ.

(Trichur) Kerala.

“Thamasa Raman.”

(DETECTIVE NOVEL— MALAYALAM.)

By

Abdul Khader Khari.

(All Rights reserved to Publishers)

FIRST EDITION COPIES 1000.

May 15, 1957.

PRICE RS: 2

Publishers:—

AMINA BOOK STALL, ENAMAKKAL.

(TRICHUR) KERALA.

രംഗമന്ദിരം

രാജാം അല്പായം.

സുക്കാദിച്ച ശേഷം രാമൻ നിപക്കണ്ടാടിയുടെ മന
പിൽ ചെന്നുനിന്നുകൊണ്ട് “നേര്‌ത്തു തള്ളുങ്ങുന്നു
നെ കെട്ടവാൻ ഗുഹിക്കുവാനാം”.

“എയ്”— പിന്നുമും അതുതന്നു-വലത്—അംഗ്ലി
ക്കിൽ ചെറുത്—തൊൻ പറയേണ്ട-നല്ലതരം ടെക്കല്ലാ
നം ഇന്ത്യാർഥ വരുന്നില്ല—”അയാൾ അതുരോടെന്നില്ലാതെ
പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു— “പിന്ന—ഈ നബിച്ച—നെ—
തൊൻ കെട്ടുന്നില്ല—”

“എന്നപറത്തുകൊണ്ട്” നെ അഴിച്ചെടുക്കവാൻ ഭാവി
ക്കുന്നതിനിടയിൽ നേരവലിച്ചു. അതു സില്ലുടെയുടെ
ഉറരാൻ കടക്കുവെള്ളതി കഴുത്തിൽ ചെന്നിറക്കിപിടിച്ചു.
അയാളുടെ ഭവം ചുവന്ന. ശ്രദ്ധാസംമൃദ്ധിതുണ്ടാണി.

“അതു—ഈ—അതുവും—” അയാളുടെ കണ്ണനാലുത്തിൽ
നിന്ന ഭീകരശിഖാംഡം പുറപ്പെട്ടു. അയാൾ ഉള്ള രേക്കി
യോക്കെയെടുത്തു അടയറസിച്ചു.

“എക്കാ—എന്ന—രക്ഷിക്കൊ—രക്ഷിരാ!”

അയാളുടെ ഭ്രാന്തിയ ശൈരൻ വെള്ളുള്ളിനാടു കൊടിവന്നാമുറിയിൽ കുറഞ്ഞു. എങ്കിലും സംക്ഷിപ്തമാക്കാനും മനസിലാംബാത്താ അവൻ അന്തംവിച്ചങ്ങൾനെ നീല്ലുവാണോ” പറയുതു. ശൈരുടിനെല്ലുന്ന രാമൻ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുന്നതിനിടയിൽ തുടർന്നിൽ തല്ലുകയാണോ”.

“എന്തിനാ വിളിച്ചുതേമാനേ!”—പാരവശ്യം കുവന്ന് സ്വന്തത്തിൽ ശൈരൻ പോദിച്ചു.

“എമാൻറു ദേശ-മരീക്കന്നതുകണ്ടില്ലോ?”

“എന്നു-എന്താണീത്”—പക്കഷ—”

“എന്താണോ”—നിന്റെ മനഃക്ഷേത്രം—” പല്ലിരജ്ഞി കൊണ്ടുപറഞ്ഞു. “അഴിക്കാനമേഘം പാതയ്ക്കു” “എന്താ ശീക്കാനാണോനോ പായുന്നതു്? ” “നിന്റെ തുട്ടിന്റെ കുട്ടമു-വേഗം അഴിക്കുന്ന നായെ-ചൗഞ്ഞന്തു കണ്ടില്ലോ!”

“എനിക്കാനം മനസിലാംപുന്നോല്ലുമാനു. എന്താ ശീക്കാനാണീപായുന്നതു്?-?” അല്ലെങ്കും ശൈരൻ പോദിച്ചു.

“എന്തോ! തോൻ പായുന്നതു ശരിയാവുന്നില്ലോ? തോൻ-എന്നവെച്ചും ആരാണുന്ന മനസിലായോ. രാമൻ എം. എസ്സു്. സി. പി. എച്ചു്. ഡി. പായുന്നതുശരിയാവുന്നില്ലോ? ഞാൻ പായുന്നതിനോ മല്ലയാളത്തിൽ കല്ലുനു്. ഉടക്കവിൽ “ശ്രൂഷം” എന്നാക്കം ഓഫൈസു് പായുന്നതു ശരിയാവുന്നില്ലെങ്കിൽ നേരം വാദിച്ചുനേക്കാം. ചൊവുന്നതിനു മുമ്പു് അതെങ്കിലും നടക്കിട്ടു്”

ശൈരൻ സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഒരു കൂഴിരാറിൽ കുടക്കി ദ്രോധ കെട അഴിക്കാനാണോ. എമാൻ പായുന്നതെന്നു്

അവൻ മന്ന പിംഗാ. കൃത്തിലെ തൈയുകൾ തടിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള നാംദിവം അവനെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം പുതിയതൊന്നുമല്ല. ദിവസത്തിൽപ്പലതും വശ്യം എവംവിധിങ്ങളായ വിശ്വിതപ്രഭാഷ അഭീമുഖിക റീഫ്രാറ്റായി വരാറണ്ട്. അവൻ അട്ടത്രുചെന്ന. റാഡിയോ ക്ലൂഡാള്ളത്തിൽ മുരകിക്കിന്നിങ്ങനെ ഒട അഴിച്ചുചുത്തു.

“ഞാൻ പഠിത്തു നീന്മാരുമനസിലായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നീയെങ്ങനെയാണോ അതു ഒട അഴിച്ചുചുത്തതും? ” ഒരു അട്ടാരാസത്താട രാമൻ ചോദിച്ചു.

“അബ്ദിലംപറരിപ്പൂയി എമാനേ!”

“എനിക്കോ-? ആക്കാടാ അബ്ദിലം പറരിയതു്?”

“എനിക്കാണേമാനേ!”

“നീന്കാണബാലം പറരിയതു്” എന്നതിനു തെളിവെന്നാണോ—” ഒരു ഇംസിവയറിലേക്കു മറിയുന്നതിനിടയിൽ ശങ്കരനെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

പാവപ്പെട്ട ശങ്കരൻ തലചോറിഞ്ഞുതുടങ്ങാി.

“പേരൊന്നോടാ നിന്നുറ തലേവൽ? ” അഡികാരസ്പരത്തിൽ രാമൻ ചോദിച്ചു.

“ഇല്ലോമാനേ!”

“പിന്നെന്തീനാടാ തലചോറിയുന്നേ?”

“വെരുതേ”

“വെരുതേ വള്ളായം തലചോറിയുമോടാ വിശ്വി! ജാഹിൽ വെരുതേ തോന്ത്രസംകാട്ടി അവനവന്നുള്ള നിലയുംകുടി നശിപ്പുചെന്ന ശേം”.

രക്കരൻ മെതനംഞവലംവിച്ചു.

“യുംഗിന്റെ സൈകാരക്കാജി വായിച്ചിട്ടിട്ടേണ്ടാനീ”. രാമൻ ചോദിച്ചു.

ഇല്ലെന്ന അത്മത്തിൽ അവൻ തലയാട്ടി.

“യുംഗിന്റെ സ്റ്റേപ്പിങ്” അറിയാമോടാ നിന്നുക്ക്?”

“ഇല്ലെന്നുന്നു—” ദ്രുതം പ്രതിവചിച്ചു.

“എന്നാൽ പഠിച്ചുകൂട്ടി—ജേ-യു-എൻ-ജീ—യുൻ
സ് ചിലരാക്കൊ ജന്നർ” എന്നം പറയാറണ്ടു്. പിന്നെ
ചിലർ “ജുന്നർ” ഇതിനൊക്കൊപുറമെ വിഭ്യാഥാന്തരാ
ന്റെ കോളറാ ബാധിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ചിലർ “ഫൺ” എന്നുറ
യാറണ്ടു്. യുൺർ” ശ്രാംസുകാരനായിതേനോടാ “ഫൺ”
എന്നപറയാൻ”.

“വെവക്കേന്നരത്തോക്ക്” എന്താക്കെയാണോ “എമാ
നേ തയ്യാറാക്കണംതു്”. മട്ടയോ-മീറനോ”. ദ്രുതംചോദിച്ചു.

“നിന്റെ തല— കരച്ചു മട്ടജും, കരച്ചു മീറം ഉണ്ടാ
യിരുന്നോടു്”. “ഉൾഡിം ഉൾഡിന ശാന്തത്” എന്നല്ലേടാ
അതുംവാക്കും? രാമൻ വിഷ്ടിച്ചുപറഞ്ഞു.

“ഹാഓ്-തൊനെന്നതാണിപ്പും പറഞ്ഞുവെച്ചതു്”?
“രാമൻ ആലോചനയിൽ ലയിച്ചു.

“ഉൾഡിത്തെ ഉൾഡിംകൊണ്ടു ശമിപ്പിക്കുന്ന മീറം മും യും,
വേണം. ചുവപ്പുനിറമാവുന്നതുവരെ എണ്ണയിൽ വരട്ടു
ണം”. വിനയത്തോടെ ശങ്കരൻ പ്രതിവചിച്ചു.

“ഒ—-അതു-കരച്ചുമാത്രം തീയരിച്ചുവേണം ചോരി
യുണ്ടാൻ”. രാമൻ തുടന്റെ. “ചട്ടകംകൊണ്ടിള്ളക്കയ്ക്കുതു്”. ഏ
ല്ലാം ചോടിത്തുപോധം. മൊറിയ തേ കമ്പിമാത്രമേ

ഉപയോഗിക്കാവു. പിന്നെ എല്ലു അധികം ചുടായശൽക്കരിഞ്ഞ ചുവയണംവുന്നതിനും ചുറമെ ചുമയും പിടിക്കും. പിന്നെ മുക്കിൽനിന്നും എസർസ് പിഴീയേണ്ടതായിരാതും കേടും. അതിരിക്കേണ്ട്. താൻ എന്നോട്ടുവോവാനിരിങ്ങിയതാണെന്നാം ശകരാ! നീഡോനപരാഞ്ഞതു!”

“എമാൻ” അവൻ അല്ലും അതുലോച്ചിച്ചിട്ടുപറഞ്ഞു “എനിക്കൊരു മണം. ഷർട്ടും വാദാനും ബജാറിലേക്കിരിക്കാം”

“ഹ്യാം. നീ നല്ല ബുദ്ധിമാന്തരനും. നന്ദിയുള്ള വൻ. നീ കാമ്മപ്പുട്ടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ താനെന്നല്ലാം മറന്ന പോയേനെ.

“താനാ ഒട്ട എടുത്തുകൂട്ടിത്തരഞ്ഞമാറോ!” വാംശല്യമുറ്റന സ്വന്തത്തിൽ ശകരൻ ചോദിച്ചു.

“കെട്ടിക്കൊടാ. നിന്നേറ്റാമാൻ” നീയല്ലാതാരാണുള്ളതും കെട്ടിക്കാൻ? ശകരൻ അഥവാ ഒട്ട എടുത്തു രാമനെ ബന്ധിക്കുന്നതിനിടയിൽ രാമൻ പരയുന്നണായിരുന്നു. “കയ ലാംസ്റ്റുറ്റുമണിം, പോലുപീം ഷർട്ടും വേണമെന്ന ഫ്ലോ നീ പറഞ്ഞതും?”

“വളരെ ചെച്ചുവണ്ണാവും നിന്നക്കുതും.” രാമൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“എഴുതി തരണോ എമാനേ!”

“വളരെ നല്ലതും”. എഴുതിതന്നാൽ പിന്നെ മറക്കാതിരിക്കും.”

ഒട്ട കെട്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞ ശകരൻ കയ കഷണം കട

വാസിൽ പെൻസിൽക്കാണ്ട് എന്തോ എഴുതി എഴും നേരം നേക്ക് നീട്ടി.

“ഇങ്ങനെന്നയല്ല കത്തു് തരേണ്ടു്” തന്റെ മാറിൽ തൊട്ട് കാണിച്ചുകൊണ്ട് രാമൻ പറഞ്ഞു. “കോ കീനേർ മുകളിൽ ഒരു ബാധ്യജ് പോലെ ഇവിടെ പിന്ന ചെയ്യണ.”

ശക്രൻ ഒരു മൊട്ടുന്നുചീ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അതിനേരു സഹായത്തോടെ ഒരു രൂണ്ടുകടലാസ് ഒരു ബാധ്യജ് പോലെ രാമനേരു മാറിൽ കത്തപ്പുടിപ്പുടിച്ചു.

“ഇനി താൻ മരക്കില്ല.” രാമൻ പറഞ്ഞു. ഏ നീട്ട് മരിയിൽനിന്നു ചുറ്റേതുകുറിച്ചു.

ഇടനാഴികയിൽക്കൂടി നുംനാമുട്ടുകുറിയ രാമൻ തള്ളിൽ ചുത്തി. മുന്ന് ഘവതികരം അവിടെ ഇരിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

“അല്ല രാമേദ്ദാ!” അവരിൽ തെരുതി ചോദിച്ചു:— “എത്ര നേരമായി തന്നെപ്പറ്റി ചേടുന്ന കാത്തിരിക്കവാൻ തുടങ്ങിട്ടു്. വസ്തുപ്പെട്ടിലും മാറ്റവാൻ ഇതുനേരം വേണ്ടോ?”

“ഓ” ഫോ. നിങ്ങളെങ്കെ എന്നെന്നയും കാത്തുകൊണ്ടുനോ ഇവിടെയിരിക്കുന്നതു്?”

“എന്തു്? ഒരു മണിക്കൂർ മുഖല്ലു ചേടുന്ന പറഞ്ഞതു് ഉത്സവം കാണാൻ പോവാമെന്നോ?”

“ഉത്സവം കാണാനോ? അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി എന്തിക്കൊമ്മയില്ല. താൻ ശക്രന്നവേണ്ടി.....” രാമൻ തന്റെ മാറിൽ പിന്നെച്ചുറിക്കുന്ന ബാധ്യജാവന്നു രൂണ്ടുകടലാസ് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു.

“എന്താണിതു്?” അവർ അടക്കത്തുവന്ന ആ കടപാസുകൾണ്ണം പരിശോധിച്ചിട്ടു് പറഞ്ഞു:— “ലോം കൂട്ടാതു്”, വേഷ്ടി, പോളിന്റും തുടർത്തിനാണു്?”

അദ്ദേഹ പോലിച്ചുകൊണ്ടവർ കല്പങ്ങിച്ചിരാച്ചു തുടങ്ങി. രാമന്റെ സഹോദരി പാറവും എഴുന്നേറ്റുവനു് ആ കടലാസു് പരിശോധിച്ചു. എന്നാൽ മുന്നാ മത്തെ യുവതി അതെന്നും കണ്ണതായിട്ടുംബും നടിക്കാതെ അദ്ദേഹ മുരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു പാക്കണ പാം ദഹിന്റെ പുതിയ തുട്ടകാരിയായിരിക്കും. അവർ,

“എന്തിനാണൈ കടലാസുകൾണ്ണു്?” പാം ദഹിന്റു.

“ശക്കരൻ മുണ്ടിം കൂപ്പായവും വാത്തോൻ ഓജനറിലേ കും പോകയാണു്” എന്നു.

“അദ്ദേഹ പോവുന്ന രഹം തൊല്ലേക്കൊപ്പും വരാമെന്നു് വാഗ്മിത്തും ചെള്ളതെന്തിനാണു്?” പാറഗ്രബ്രിച്ചു.

“മുതോക്കേ ഉപദ്രവമായപ്പോു്” തലയോന്നു് വെട്ടിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻ തുടന്നു:— “നിങ്ങളേയറേണോ ശക്രന്നേയാണോ എന്നു് വിശ്രദിപ്പിക്കുയും സ്നേഹിക്കുയും ചെയ്യുണ്ടു്?”

‘ആ പദ്ധതിനു വിശ്രദിപ്പിക്കുവരണ്ടു മുഖമാർ’ എന്നു് ചോലിച്ചുകൊണ്ടു് പാറ തന്റെ സബിമാരോടു് പറഞ്ഞു:— “നമുക്കുള്ളപോവാം.”

“രാമേന്തു് മുടെ ഉണ്ണാവാതിരിക്കുയാണത്തമം. അവിടെ ചെന്നിട്ടുതെക്കിലും വിഡിതപും കാട്ടിക്കുടിക്കുയെക്കിലോു്?”

“നിങ്ങളുക്കെല്ലാണ്” നോക്കോ!” മുഖം ദിഃ വദരിതമാക്കിക്കൊണ്ടു് രാമൻ തുടർന്നു് “ഇവർ എ കൊച്ചുനജ്ഞതിയാണു് എന്നിട്ടു് താനൊരു വീഡിയാണെന്നാണു് തുറന്നപറയുവാൻ ഇവർ മടക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുക്കെല്ലാണു് ഇങ്ങനെന്ന തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ വേഗമഞ്ചു ചാവുകയേ ഉള്ളൂ. പിന്നെ പാവപ്പെട്ട ശക്രനെ എ നിക്കുള്ളൂ. അവനെ ആരുത്തന്നെ കൗം പറയബ്ലോ. എ പ്രോഫക്കിലും ഒട്ട കെട്ടി കുടക്കു വീണു മരിക്കാൻ തുടക്കുവോടു രക്ഷിക്കാനുള്ളൂ എക്കു വ്യക്തിയാണുവൻ. എന്നുറുതുമിത്രമാണു് ശക്രൻ അല്ല മുംബോപകാരി. അല്ലെന്നമയമേ ആയിട്ടുള്ളൂ അവനെന്നു ജീവനെ രക്ഷിച്ചിട്ടു്. അവനില്ലായിരുന്നുകൂടി ഇതിനകം താൻ മരിച്ചുകഴിയുമായിരുന്നു. ഒട്ട കെട്ടി മരിക്കമായിരുന്നു”

“എന്താണു് സംഭവിച്ചതു്?” അല്ലോ പരിമേതോടെ പാറവിന്നു സബി ജാനമു ചോഡിച്ചു.

“ഒട്ട കെട്ടിയതു് തെററിപ്പോയി. അതോരു ഉം രാൻകുടക്കായി കഴുത്തിൽ മരുക്കി. പിന്നെ ചാക്കനെ കൈക്കിലും വേണ്ടോ?” ചെറിയ കൈ കുടിയേപ്പാലെ രാമൻ വിശദമാക്കി.

ജാനമു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു ചാറവാക്കുട തന്നു സഹോദരന്നു വിഡിതപരമോത്തു് വാടക്കരിഞ്ഞു നെയിരുന്നതെയുള്ളൂ. മറ്റൊ യുവതിയാവട്ടു അഞ്ചു പരത്രയായി ആ കോമാളിയെതന്നു സുക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടുനെന്നയിരിക്കയായിരുന്നു.

“നിങ്ങൾക്കപേക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ ഉത്സവസ്ഥലത്തെ കൂട് തൊന്തം മുട്ടി വരാം. ഒരാഴ്വിനും കടക്കും എറ്റവും മെന്നെറച്ചതാണോ.” രാമൻ തുടന്ന്. “മക്കത്തിൽ എ നീറ നേഞ്ചുണ്ടെങ്കിൽ കിടക്കുന്ന ഈ കൂളിയിൽ കടലാസിനെ സംബന്ധിച്ചും അല്ലവായാജിനെ സംബന്ധിച്ചും കാം പെട്ടതാമെന്നു പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്യുണ്ടോ.”

“ചേട്ടനോട്ടുട്ടി താനില്ലോ.” പാര ഉറപ്പും പറഞ്ഞു.

“രാമേഷ്ടനില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ യാതൊരു രസവും ഉണ്ടാവില്ല. ഒരു തമാശവേണ്ട ഉത്സവസ്ഥലത്തുപോയാൽ?” ജാനമു തീരുമ്പ് പറഞ്ഞു.

“ചീരജീവിയായിരിക്കെട്ട് എന്നേൻ്റെ തക്കം” സുഖുമിനായ രാമൻ തുടന്ന്. “പാരവിനെ പകരം കൊട്ടത്താട്ട് തക്കത്തിനെ വാദിയാലേന്നതാണെന്നു തോന്തു കയാണെന്നിക്കിപ്പോരി. നീഡേണ്ടു പെഞ്ചളായിരുന്നുകും എത്ര നന്നായിരുന്നുനോ. ഈ പതിമുക്കി പാരവിനെ കണ്ണടക്കത്തു കണ്ടുകൂടിന്നുകും.”

“ചേട്ടനാണോ” പതിമുക്കൻ. എന്നിക്കും ചേട്ടനോട് മുഖ്യമണ്ണായിട്ട് വേണേ. ഇതോക്കെ പറയാൻ.” പാരവിനും അരരിശംമുത്തു.

“കാണുന്നില്ലെ നിങ്ങളിതോക്കെ. ഇവളെന്നു കൊച്ചുപെഞ്ചളാ! എന്നിട്ടിങ്ങനെയോക്കെ പറയുവണ്ണു മനസ്വത്തന്നുണ്ടോ.”

“തൊനോരു കാര്യം പറയാം. ചേട്ടനീ കടലാസ്ഫട്ടത്തു കീഴെയിൽ വെക്കുക. ഉത്സവസ്ഥലത്തുനീനു

മടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ ഇതിന്റെ കാര്യം തൊൻ കാമ്മപ്പെട്ടതാം. അതുപും കടിയും ഞാനേറും.” ജാനമാപരത്തു. രാമൻ ആ കടലാസെട്ടത്രു കീഴയിൽ വെച്ച്. പാര അയാളെ തുറിച്ചേക്കുകയാണ്. അവർ ആ വീട്ടിൽനിന്നു് പുറത്തേക്കിരണ്ടിയരും ഒരു മോട്ടാർസെക്കിൾ പോർട്ട്‌ക്കോവിൽ വന്നനിന്നുതും കൗംഡിക്ഷിത്തു. തടിച്ചുകൊഴുത്തു ഒരു ദുഷകാധനാബന്ധം സെക്കിളിൽ വന്നിരിക്കുന്നതു്.

“ഹലോ മിസ്റ്റർ ഉണ്ണിത്താൻ!” കൈക്കരി രണ്ട്. ഉയർത്തികൊണ്ട് രാമൻ അട്ടംഭസിച്ചു.

“മിസ്റ്റർ രാമൻ! നിങ്ങൾ എല്ലാവരും തുടർന്നു കുറയാത്തതായിരിക്കയാണെന്നു്” തോന്നുന്നല്ലോ:” മോട്ടാർസെക്കിളിൽ വന്ന ആ മന്ദിരം പോലീച്ചു. പിന്ന മുഖത്തിനുള്ള നോക്കികൊണ്ട് പറഞ്ഞു. “രാമനേയും കൊണ്ട്” അതുവാദമുായ ഒരു കാഞ്ഞത്തിനു പോവേണ്ടതുണ്ടെനിക്കും. നിങ്ങൾ പരിഭ്രവിക്കരും ഒരു രണ്ടംകൊല്ലിയായി വന്നു് ഇതേവരത്തെ തുട്ടികൊണ്ട് പോവുന്നതിൽ” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രാമനെ കൂണിച്ചു. “വേഗം വരു മുഹി”

കുറച്ചത്തിനു രാമൻ മോട്ടാർസെക്കിളിന്റെ കൂറിയരിൽ കയറിയിരുന്നു. മോട്ടാർസെക്കിൾ വായുവേഗത്തിൽ പറന്നപോയി.

“കണ്ണില്ലേ നിങ്ങൾ! രാമേശൻ പണി.” ദിംബ കടിച്ചുമത്തികൊണ്ട് പാര പോലീച്ചു.

“മോട്ടാർസെക്കിളിൽ വന്ന ആ മന്ദിരം ആ

രാണി?" ജാനമു അഹരാശരാ.

"രഹസ്യപൊലീസ്" റൂഫുൾഡാഡ് ഉള്ളിത്താൻ; അദ്ദേഹം സാധാരണ വരംഭാട്. ജോഷുവൻ കൂട്ടികൊണ്ട പോവാനാണ് വരാറ്. ഇം ഭാഗതനെകാണ്ട് എ മു കാര്യസാഖ്യമാണ്" അദ്ദേഹത്തിൻണ്ടാവുകയെന്നു എനിക്കു മനസിലാവുന്നില്ല."

"രാമേശ്വരൻ ഒരു തമാഴക്കാരനാണ്." ജാനമു പറഞ്ഞു. "അദ്ദേഹം തനിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ചീരിക്കാൻ വകയുണ്ടാറും."

"ഒരു ഭാഗതന് മഹരാജ ഭാഗതനെ ആരാരിക്കുന്നതു സാധാരണയാണ്." അവശ്യങ്ങളോടെ പാറ പറഞ്ഞു.

"വെരും ഭാഗതനാണ്! ക്രൈസ്തവത്തെ വിശ്രസിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല." മുന്നാമത്തെ യവതി മുടുക്കി അഭിപ്രായമാണു.

"അവർ പറഞ്ഞതു" എത്താണ്ടാക്കു വാസ്തവമാണതാണ്. രാമേശ്വരൻ ബാഹ്യപ്രക്രിയ കണ്ണാൽ അദ്ദേഹം ഒരു ഭാഗതനാണെന്നോ വിശ്വിത്യാണെന്നോ ഒന്നും തോന്നുകയില്ല. എപ്പോഴും പ്രസന്നവഭന്നായിട്ടാണ് കാണുക. ഇതുപത്തിയെടു മുപ്പതോ വയസിലധികം പ്രായമില്ല. നല്ല സ്വഭാവം ശ്രദ്ധിത്തിൽ വല്ലാത്ത നിഷ്പയാണ്. കായികാഭ്യാസം കൊണ്ട് ഒരു നല്ല ഫാഷ്ടിഡം ആരോഗ്യമുള്ളതും ആക്കിതീനിട്ടിട്ടാണ്. സ്ഥലത്തെ യൂണിവേഴ്സിററിയിൽനിന്നും എ.. എല്ലും. സി. ഡിഗ്രി വാദ്യകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു പോയി. അവിടെനിന്നു ചില ഡിഗ്രികളാക്കു വാദ്യിയശേഷം

മടങ്ങിയെത്തിയിരിക്കയോണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് രഘസ്യപോലീസിന്റെ ഇൻഡ്യക്സ്കൾ ജനറലാണു്. മകൻ ഇന്ത്യാണ്ടിൽ നിന്നു വന്നയുടനെ ഉയൻ കൈ ഉദ്ദോഗം വാഴിക്കൊട്ടക്കാൻ പിതാവ് ഗ്രമിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ രാമൻ അതോക്കെ അവരുണ്ടിക്കയാണു് ചെയ്തു്.

സയിനിന്റെ സംശയത്തിൽ കൂടുവടം ചെയ്യുണ്ടു്. കൂട്ടുറാറിയൽ കോളേജു് തുറക്കുന്നും. അതു നെ സയിനിന്റെ പരമായ സേവനം നടത്തുന്നും എന്നു വെണ്ട ദിവസവു്. നവമായ കാരാ പരിപാടികളാണു് രാമൻ. വീട്ടിലും ആക്കംതന്നെ രാമനെ കണ്ടുംടി. ഇന്ത്യാണ്ടിൽനിന്നു് വന്നതോടെ കോമാളിത്തരത്തിനും വിഡിപ്പത്തിനും മാറ്റരുച്ചിയിരിക്കയോണു് വിഡിതരമെന്നു പറഞ്ഞു; വീട്ടിൽനിന്നും ഭ്രംഗമാർ പോലും കോഴിയാക്കിക്കാണ്ടിയെന്നു അയാളു. അയാളേ കബൃത്തിപ്പിച്ച പ്രഥാം വിഴ്ഞ്ഞിക്കാണിയെന്നു. രാമൻറെ പോകരുറിൽ നിന്നു് അഭ്യന്തരായും പത്തിനേറ്റരയും നോട്ടുകരി ഭ്രംഗമാർ തട്ടിയെടുക്കുന്നതു പോലും ആ ശ്രൂഢന്റെ അറിത്തിലു.

വിഡിയായ രാമൻറെ മുഖത്തു് നോക്കവാൻ പോലും പിതാവു് ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അമ്മയുടെ എക്കാവലംബനാം അയാൾക്കാവീട്ടിൽ താമസിക്കവാൻ ഇടംകൊടുത്തിരുന്നതു്. അവരുടെ സ്നേഹം ഇല്ലാതിരുന്നു പാശകിൽ പണ്ടുക്കപ്പേണ്ടു ആ വീട്ടിലും പോവേണ്ടി വരുമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യക്സ്കൾ ജനറലുടേഹത്തിനു ഏ

ക സന്താനമാണോ” രാമൻ. ഏന്നീടും അയാളെട മുഖ ത്രഞ്ചേരാക്കവാൻ പരിതാവിഞ്ഞു മനസ്സും അനവശിച്ചിര നാല്പു. അതിനൊക്കെ കാരണം രാമൻറെ പരിശീലനസ തതരമാണോ”.

“ചേട്ടെന്നു ഭാഗ്യം അതുവേഗമെന്നും മനസിലാ വില്ല.” പാരു തുടൻ:— “നാലഞ്ചുമൺിക്കൂർ ചേട്ട് നോട്ടുടി കഴിയാൻ സാധിച്ചാൽ അപ്പോരി എല്ലാം മനസിലാവും.”

“ചേട്ടനോട്ടത്രത്തുപെത്തമാറിയാൽ ഭാന്താവും തെങ്ങ റാക്കും. മുള്ളികൊള്ളിക്കെന്നാണോ ചാരു പരയുന്നതു്? ജാനമും ചോദിച്ചു.

“അതെക്കു അട്ടത്രത്തുപെത്തമാറിയാലേ മനസിലാ വുകയുള്ളു.” പാരുവിഞ്ഞു മുഖം വാടിക്കരിഞ്ഞു.

രണ്ടാം അഭ്യർഥ്യം.

സുപ്രക്രിയണം ഉള്ളിത്താൻറെ സൈക്കിൾ മോട്ടോർ ചീററിക്കൊണ്ടു് പായകയാണോ. കൃാരിയറിൽ ഇരി കൗണ രാമൻ ഏതെന്നൊക്കെയോ പരയുന്നുണ്ടു്. ലാംഗ്ലോ ഫ്രൂംഷർട്ടു് — പോപ്പിന്റുണ്ടു് — ലാംഗ്ലോത്തു് — പോപ്പി ന്റുണ്ടു് — ലോംസ്ലാത്തു് ഷർട്ടു് — എല്ലു് വാക്കാനാണോ ശ്രക്കരൻ പരഞ്ഞിതന്നു്? എല്ലു് ബുദ്ധിമുട്ടാണീതു്? എല്ലാം മറന്നു. നീറ്റത്തു് — നീറ്റത്തു് — നീറ്റത്തപ്പുംവണ്ണി.”

സൈക്കിൾ മോട്ടോർ നിത്തി ഉള്ളിത്താൻ.

“എല്ലാം മറന്നു.” രാമൻ പരഞ്ഞു.

“എന്താണു” മറന്നു?

“എന്താക്കേയോ തെററ പറി?”

“തെററപററിയതെന്നാണെല്ലോ മോബിച്ചു?”

ഉള്ളിത്താൻ ഒരു അട്ടവാസംപോലെ മോബിച്ചു:- “എന്നായുള്ളടി കളിയാക്കാനാണോ ഭാവം.”

“എന്തു ഇരിപ്പു” കയപക്ഷേ തെററിപോയിരിക്കണം.” കൂറിയറിൽനിന്നും ഇരത്തുന്നതിനിടയിൽ രാമൻ പറഞ്ഞു.

“കരാച്ചു പുതിയശിപ്പു” തലയോന്നു വെട്ടിച്ചുകൊണ്ടു ഉള്ളിത്താൻ പറഞ്ഞു.

ഉള്ളിത്താൻറെ പിന്തുഗത്താട്ടു് തന്റെ പിന്തുഗത്താട്ടു് മേത്രുകൊണ്ടു് രാമൻ കയറിയതിനും.

“എന്നുകൊണ്ടുള്ളടി കരണ്ടുകളിപ്പിക്കാനാണോ ഭാവം. ഒന്നേരു ഇരിക്കയാണു” നല്ലതു്.” ഉള്ളിത്താൻ ഉപദേശിച്ചു.

“തോനന്നതാ തല താഴയായിട്ടാണുമല്ലെല്ലാ ഈ രിക്കന്നതു്?”

“എന്തു ചണ്ണാതി! പറയുന്നതുപോലെ അന്നു രിക്കയാണു” ദേശം.” അപേക്ഷാസ്ഥരത്തിൽ ഉള്ളിത്താൻ പറഞ്ഞു. “ഈദുന്നെന്നയോക്കേ കോമാളിത്തരം കാട്ടിയാൽ വഴിയിൽ കാണാനവരുടെ അധിക്ഷപത്തിനും പാത്രമാവില്ലോ?”

“പാനമന്നാൽ പ്രശ്നസ്ക്കേ പാത്രമാവുക? അതോടു നല്ല കാര്യമാണെല്ലോ”

“തോന്നും പറയുന്നതിനിടയിൽ മുഖംകുത്തി അധികാരിയിൽ വീഴാതിക്കുന്നാൽ മതി.”

“വിധിവാലത്തെ തട്ടക്കാൻ ആരുദ്ധരകോണാണും?”

“നിങ്ങളോട് പദ്ധതിക്കാതിരിക്കയാണോ” ഫേം. “പാലുവിധിക്കാണെന്തു” ഉണ്ടിത്താൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും മോട്ടാർ സൈക്കിൾ സ്ഥാർട്ട് ചെയ്തു. ഉണ്ടിത്താൻനു മുഖം പടിഞ്ഞായിത്തന്നെങ്കിൽ രാമൻ കിഴക്കോട്ട്. നോക്കി മുന്നോട്ട് വള്ളത്താഴെ ഒന്ന് ഹരിക്കയാണോ. രാറ നോട്ട് തതിൽ മോട്ടാർസൈക്കിൾ കാടിക്കുന്ന കരാളിട ഇതു തതം അഡിനയിക്കയാണോ രാമൻ. പാനമുമാർ അവരെ നോക്കി കൈകൊട്ടി ചിരിക്കുന്നണ്ണായിതന്നു.

“സാമ്പാദി. കണ്ണാ? കാമ്മവന്നതു?” രാമനോന്നും നിവർത്തിക്കുന്നിട്ടും പറഞ്ഞു. “ലാംസ്റ്റാത്രുവേഷ്ടി-പോപ്പിന്റെയർട്ട് - എന്തോ തെററപററിയതുകൊണ്ടാണോ എല്ലാം മറവിയിൽപ്പെട്ടതെന്നു” എന്നു ആദ്യംതന്നെ പരാതിപ്പേജും?

“രാമൻ! എന്നാൽ വിധിയാണെന്നും” നിങ്ങൾക്കുതുന്നണ്ണോ? അല്ലോ പരിവേതോടു ഉണ്ടിത്താൻ ചോദിച്ചു: = “കരണ്ടപക്ഷം എന്നുന്ന മുമ്പിലെക്കിലും ഇം ഭോഗ്യും” കാണിക്കാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ?”

“ഭോഗ്യും എന്നിക്കല്ലേ. കേപറാൻ ഉണ്ടിത്താനായിരിക്കം” പത്രംസപരത്തിൽ രാമൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു.

“അനാവയുമായ ഈ പിത്തലാട്ടംകൊണ്ടെന്തും പ്രയോജനമാണെങ്കിൽത്തും?”

“പിത്തലാട്ടം നന്നായിരിക്കുന്ന ശരണമയ്യുപ്പൻ പിത്തലാട്ടം അതിനേസംബന്ധിച്ചു” ഒരു സംഗതി എന്നിക്കിപ്പേണ്ടി കാമ്മവരേണ്ടോയും ആ സംഗതി ഇന്നുണ്ണാണോമും വന്നതും.”

അതിനെത്തരമൊന്നും പറയവാൻ ഉണ്ടിത്താൻ തുനിഞ്ഞില്ല. വായ്വിനോടും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും ആവാഹനം പറന്നപോവുകയായിരുന്നു.

“ഒുംഗാ. ഇതെന്തതുടതും” അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയം ത പാലിച്ചിരുന്ന രാമൻ തുടങ്ങി: — “ഈ മോട്ടാർ സെസക്കിൾ പിന്നോട്ടുള്ളതെന്തെന്നും? ഇതിനേരം ഹാൻഡിൽ എത്വിടെ പോയി? ” പിന്നെ അയാൾ തുകിവിളിച്ചു തുടങ്ങാ. “വഴിമാറിക്കൊള്ളിൻ_വഴിമാറിക്കൊള്ളിൻ_എന്നിക്കും പിന്നിൽ കുള്ളില്ല. പിന്നോട്ടാണീ വണ്ണി കാട്ടുന്നതു” അതോക്കെ കേടു കൂട്ടായറ ഉണ്ടിത്താൻ ഭേദപ്പെടിച്ചു. മോട്ടാർസെസക്കിൾ നിത്യം. ഏന്നിട്ടും ഗത്യൂതരമില്ലാതായതുപോലെ പാനമന്നാൽ ദേ ഒന്നേരു നോക്കി ലജ്ജാന്തരുവദനന്നായി നിന്നു.

“വെവക്കാതണ്ണും തന്നെ. ഇതു തനിയെ നിന്നു” കൃംഗരിയറിയുന്നിനിന്നിരുന്നുന്നതിനിടയിൽ ആരോപണില്ലാതെ രാമൻ പറഞ്ഞു. “നാരാധാരം_നാരാധാരം വല്ലാത്ത അതുടതും തന്നെയാണീതു” ഈ സെസക്കിൾ മോട്ടാറിനേരം ഹാൻഡിൽ പിന്നിലാണു. നോക്കേണ്ണ തലതിരിഞ്ഞു മോട്ടാർ സെസക്കിളിം. ഉണ്ടാക്കിതുടങ്ങി.”

“എന്തിനാണീങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതും? എന്താണും നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടതും?” കിംകർത്തവ്യതാരൂഹി നായിതീന് ഉണ്ടിത്താൻ പോണിച്ചു.

“തൊനാണോ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതും? നിങ്ങളുമേലു ത പതിരിഞ്ഞു കു മോട്ടാർസെസക്കിളിം കൊണ്ടും മന്ത്രം രേഖാക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊന്ന് ഇരുദിയിരിക്കുന്നതും” തൊ

നാണോ? എന്നെങ്കിലും അപകടമെന്നായെങ്കിൽ എന്നായിരിക്കും ഗതി.”

“വങ്ങ കയറിയിരിക്കു ” രാമനെ പിടിച്ചുവലിച്ച കൂരിയറിലിത്തുന്നതിനിടയിൽ ഉള്ളിത്താൻ പറത്ത

മോട്ടാർ സൈക്കിൾ നീങ്ങിതുടങ്ങി.

“ഇപ്പോൾ പോകുന്നതു ശരിക്കാണോ?” രാമൻറെ കോമാളിത്തരം റഫാം ഉയർത്തി.

പട്ടണത്തിൽനിന്നും വുരുത്തെക്കവന്ന മോട്ടാർ സൈക്കിൾ ജനവാസമില്ലാത്ത ഒരു പ്രദേശത്തിൽക്കൂടി പാതയോരുക്കാനും. എന്നാൽ ഈ വിജനമായ സ്ഥലത്തുകൂടി തന്നെ എന്നോട്ടാണോ? കൊണ്ടുപോകുന്ന തന്റെ “ഉള്ളിത്താനോട്” ചോദിക്കുവാൻപോലും രാമൻ ഇതുവരെ തുനിത്തിട്ടില്ല.

“നീങ്ങളുടെ സഹായത്തിന്റെ കരാവയ്ക്കും വീണ്ടും എന്നിക്കണ്ണായിരിക്കുയാണോനീനും?” ഉള്ളിത്താൻ ആരോ ടെന്നില്ലാതെ പറത്തു.

“എത്തു ചെയ്യാം, കുറച്ച ദിവസമായി എന്നെന്നു കീഴെ കാലിയായിട്ടും.” അലോറസറം പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടും രാമൻ പ്രതിവച്ചിട്ടും.

“ഓഹു! താൻ നീങ്ങളോടും കുറേ പണം വായ്ക്കു ചോദിക്കുമെന്നാണോ കൂത്തിയതും?

“അപ്പെന്നെന്ന ചോദിച്ചുകൂടിടുമ്പോൾ? അതാണും താന്നുങ്ങനെ കൂത്തിയതും. എടാ നാശേമ പിന്നേയും മറവിതന്നെ ലോക്കോത്തിന്റെ ബുദ്ധസും പിന്നെ പാ

വാടാ എന്നു പാശാട നാശമെ വല്ലാത്ത മരവിതനെ
ലോംകോത്തിനീറ്റി ബേജസ് പിന്നെ പാശാടാ എന്നു
പാശാട നാശമെ വല്ലാത്ത മരവി തനെ പോഴുന്ന
പൂസ്‌ഷട്ടു് രാമൻ യുഹൃം.” സ്വയം പിരപിരിത്തു.

“രാമൻ!” ഉള്ളിത്താൻ സംഖ്യാധനചെയ്തു.

“കോണാദ്ദേശ് ഹാം!”

“മരവളിവരുംക്കൈ വെറും വിഡികളാണെന്നാ
ണോ നിങ്ങളുടെ വിഹാരം?” ഉള്ളിത്താൻറെ പോദ്യ
മാണ്ണൽ. “അംഗീര എന്നു താണേന്നോ ഹാം” എന്നീറ്റ്
അംഗീര വല്ലാതെ കടക്കുന്നീവണ്ണി കുറച്ചു മെഴുകുമുള്ളു
വഴിയിൽ തുടി വണ്ണി കാടിക്കുപ്പാ! പെണ്ണുകെട്ടാത്ത
പരക്കുന്ന കല്ലുകളാണീ വഴിയിൽ കിടക്കുന്നതോക്കേ.”
രാമൻറെ ഭാര്യ മണ്ണമുയർത്തി. “ഈവിടെ ഒരു മെഴുകു
രോധിണാക്കാൻ തുടി പാതവത്സരപബ്ലതിയിൽ ഒരു
ഇന്നം വെക്കേണ്ടതായിത്തന്നു.”

“മീറ്റുർ രാമൻ! ഞാനോന്ന പരയട്ടു്?”

“കോണാക്കുന്നതെന്തിനാ; ഒരാറോ നുറോ കക്കയെ
എ പറത്തേതുള്ളു്.”

“ഈനിയെങ്കിലും ഈ വിഡിതപ്രമാഖ്യ വിട്ടിട്ടു
കുറച്ചു മരുംഭയായി ജീവിക്കേണ്ണേ നില്ലതു്?”

“ഈമ്പനെ പറയു! മരും. അമ്പാടിമതനും പ
ചുമതനുമല്ലാത്ത ഒന്നും. പിന്നെന്നേന്നെന്നുണ്ട്” അതി
നോട്ടുടി ജീവിക്കുകു്?”

“നാശമായി പോവട്ടു്” ഉള്ളിത്താൻ കലി
കയറി.

“വള്ളരെ നല്ലതു! എന്നാൽ പിന്നെ സൗഖ്യത്വം ഭിന്നതു.” ധാതോരു ഭാവദേവ്യ, തൃടാതെ രാമൻ ത ലയാട്ടി. അവക്കെട സംസാരത്തിനിടയിൽ വലിയ കൈ കെട്ടിടത്തിനേരു മുൻപിൽ ചെന്നുനിന്നു് മോട്ടേറു സൈക്കിൾ. അതിനേരു കവാടത്തിൽ പാറാവുകാരായ ഏതാനും കാണ്ടണ്ണുവെള്ളുവാർ നില്ലുന്നാണെന്നിരുന്നു.

“ഇവിടെയാണിരുന്നേണ്ടതു്.” ഉള്ളിത്താൻ നി മുണ്ടിച്ചു.

“താൻ വിഹാരിച്ച ഇവിടെ നിറത്തിയിട്ടു് ഇന്നീ ഹാർധിലിനേൽ കയറരിയിരുത്താണു് നിങ്ങൾ വൈക്കേന്നതെനു്.” കൂറിയറിൽ നിന്നിരുന്നുന്നതിനാടെപ്പും രാമൻ പറഞ്ഞു.

പട്ടണത്തിൽ നിന്നു് അധികം മുരത്തല്ലാത്തുള്ള കൈ കുറാമപ്പേശത്താണു് അവൻ എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത ഗ്രാമത്തിലെ വലിയ കൈ ഭവനത്തിനേരു മുൻപിലാണു് ഉള്ളിത്താൻ രാമനോട്ടുടിയിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെയൊരു ഭവനം അവിടില്ലാതിരുന്നുകെന്നിൽ ചെറിയ കടിലുകൾകൊണ്ടുള്ള കൈ ഗ്രാമപ്പേശമാണെന്നു പറയാമായിരുന്നു. പെണ്ഠാണിക്കുന്നപ്രഭായത്തിലാണു് ആ കെട്ടിടം പണിതിട്ടിട്ടുള്ളതു്. നാലു ദാഗവും ഉയരും കൂട്ടികകാണ്ടു് പട്ടത്രംബാക്കിയറുമായ മതി ദുകൾ തല ഉയരത്തിനിന്നുണ്ടിനും. മുൻഭാഗത്തു വലിയ തുംബ പഴയ കോട്ടവാതിൽമാതിരിയിലുള്ളതുമായ കൈ കവാടം ഉണ്ടു്. അതോരുപരേ ത്രിശാന ശാപുരമായി കൂത്തിയിരുന്നിരിക്കുണ്ടു്.

കൃപാപറമ്പൻ ഉള്ളിത്താൻ രാമൻറെ കൈപി ടീച്ചുകൊണ്ട് വലിയ കവാടത്തിൽ തുടി അക്കദേതക്ക് കിടന്നു. അതുകൂടം അതുകൂടം തന്നെ എന്തിനായിട്ടും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു എന്നും ചോദിക്കുവാൻ പോലും രാമൻ തുനിതെതില്ല.

വലിയ ഒരു ഇടനാഴിയിൽ തുടി അവർ വിശാലമായ തള്ളത്തിൽ എത്താൻ. പെട്ടുന്നും രാമൻ തന്റെ കൈകൾ ഉയർത്തി കുള്ളുകൾ രണ്ടും പൊതുപ്പിടിച്ചു. എന്നിട്ടും മുഖം ഒരു ഭാഗത്തെതക്ക് തിരിച്ചു. എന്തോ ഭീകരസ്ഥപ്പെട്ട കണ്ണ് ദയപ്പെട്ടു പോലെ നിലയറപ്പിച്ചു. അവിടെ ഒരു ദൃതദേഹം കമഴ്ചനു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ചുറവും രക്തം ലഭിച്ചു കൂടുപിടിച്ചുണ്ടു്.

“നാരാധാരൻ! നാരാധാരൻ!” ഗൗഗുഡത്തോടെ രാമൻ തുടൻ. “മെമ്പുമുഖം! പരേതനും നിത്യശാന്തി നില്ലുണ്ടോ!”

“മെമ്പുമുഖം” നിത്യശാന്തി തേടാൻ വേണ്ടിയിട്ടും നിങ്ങളെയും തുടി ഇവിടംവരെ വന്നതു്” അരിയം മുത്തു ഉള്ളിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“അനാമഫേതം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വേണ്ടി പിരിവെടുക്കാനാണെങ്കിൽ അതു അവിടെ വെച്ചുതന്നെ പറയാമായിരുന്നുണ്ടോ.” രാമൻ ചോദിച്ചു. “ഈ നിസ്സാരകാരൂത്തിനു വേണ്ടി ജോലിതിരക്കണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇവിടംവരെ കെട്ടിവലിച്ചു കൊണ്ടുവരേണ്ടു വല്ല ആവശ്യവും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നോ?”

“മിസ്റ്റർ രാമൻ! നിങ്ങൾ എന്തിനാണീങ്ങനെ ബോർ ഇളംകുന്നതു്.” കത്തവൃത്താരുധനായ ഉള്ളി താൻ നിസ്സഹായനായി പറത്തു:— “എൻ്റെ ഒരു അത്മമിത്രാഖ്യിട്ടാണു് നിങ്ങളെ താൻ കത്തിപോകുന്നതു്. അത്വനെന്നുള്ള എന്നോടും വേണ്ടാ ഇം വക്കബാച്ചികരിം?”

“ശ്രദ്ധാർ! അംഗങ്ങനെയാക്കുതന്നാണു്” കത്തി പ്ലൂതന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് തന്നായാണു് എൻ്റെ പൊന്നാമനയോടു് താൻ പറയുന്നതു് ഇം ശവം സം സ്കൂരിക്കേണ്ടിലേക്കു് അംദു ത്രാവായിൽ തുടക്കത തങ്ങ വാനുള്ള കോശസ്ഥിതി ഇപ്പോൾഡൈനു്” രാമൻ തുട നന്നാ: “എനിക്കിനി പോപ്പിൻ വേഷ്ടിയും ലോംസ്റ്റാത്രു് കൂപ്പായവും വാദ്ദേശമുള്ളുണ്ടു്. എന്തു്? താൻ പറ ഞതതു് മനസ്സിലായോ? ഇല്ല. എല്ലാം മരന്ന. വ സ്വന്തത മരവിയാണു് കേടും?”

കത്ത ഭാഗതനെപോലെ പിച്ചും പേരും പറയുന്ന രാമനെ തന്നെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു് ഉള്ളിത്താൻ കിരാച്ചു് സമയം അത്വനെ നിന്നു. എന്നിട്ടു് വിശദമാക്കി.

“എതാണ്ടു് അംദു് ശതാബ്ദിം പഴക്കുമുള്ളതാണു് ഇം കെട്ടിടം. അംദു കൊല്ലുന്നായി ഇവിടെ ആറി താമസമില്ലാതെ പുട്ടിയിട്ടിരിക്കേണ്ടാണു്. സ്ഥിതികരി അംഗങ്ങനെയാക്കേണ്ടിക്കു ഇവിടെ ഇങ്ങനെയാക്കുപ്പുതും കാണപ്പെട്ടതിൽ അത്രതും തോന്നുന്നില്ലോ?”

“ഇല്ല....” നിശ്ചയത്തുപത്തിൽ തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് രാമൻ തുടർന്ന്: “പ്രതേകക്കിലും തുളസിക്കോമ്പിലും ഗാ” ഈ പ്രതീ തുളസിക്കോടനിതന്നതെങ്കിൽ അനുഭവ മുട്ടാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു.”

“സൗഹരിതാ! കരച്ചു് സമയത്തെക്കുക്കിലും കന്നു് സമംഡാനിക്കും.”

“തൊന്താലുമേ തുന്ന അസമാധാനത്തിലാണു്.” ഭാവാത്തനെപ്പുറവെല്ല രാമൻ ഒരു ദീപ്തിപ്പാനംവിട്ട്.

“അസമാധാനമല്ലും, സമാധാനമാണാവയ്ക്കും.” ഉണ്ണിത്താൻ ആവത്തിച്ചു.

നിന്നിമേഷനായും ആ മുത്തേമേതെന്തു തന്നെ സുക്ഷമിച്ചു് നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന രാമൻ പിരപിരത്തു് “മുന്നു് പരക്കുകളാണ്.”

ഉണ്ണിത്താൻ അവിടെയോക്കെ ചുറരിപ്പുറി നൃക്കണ്ണതു് കണ്ണപ്പേരിൽ രാമൻ മനസ്സിലാക്കി അയാളെ വേണാ ചീനയയിൽ ആഞ്ചലിത്തിങ്ങയാണെന്നു്

“തൊൻ പരയുന്നതു് ശ്രദ്ധിച്ചു് കേരിക്കയോണാലും വേണ്ടതു്.” രാമനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഉണ്ണിത്താൻ പരിഞ്ഞ.

“ക്ഷമിക്കണാം.” ആ ജീയതോടു സുക്ഷമിച്ചു് നോക്കണതിനിടയിൽ രാമൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു. അല്ലസമയം പരക്കുകളെ പരിശോധിച്ചിട്ടു് ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ പരയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഇതു ജീവത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നിങ്ങൾക്കെത്തുകിലും അംറിവ് കിട്ടിട്ടണോ എന്നാണു് അറിയേണ്ടതു്.”

“ഇന്ന് പകൽ പറ്റുണ്ട്” മണിക്കാണ് “ഈ പ്രതം ഇവിടെ കിടക്കുന്നതായി കണ്ടു” ഉണ്ടിത്താൻ വിശദമാക്കി.

“പിന്നെ....?” ഒരു ചോദ്യക്കത്താവിന്നും ശാഖീയും തോടെ രാമൻ ചോദിച്ചു

“പിന്നെയെന്നതാണ്?” ഉണ്ടിത്താൻ സംശയഗുണമായി.

“എന്നാൽ—വാഹിംഗ്” നീ രണ്ടാമൻ—അതംരാണോ മനസ്സിലായോ മിസ്സുകൾ രാമൻ! എം. എസ്. സി. പി. എച്ച്. ഡി. യുടെ അഭിപ്രായം വേരെ തരത്തിലാണ്.”

“എന്താണാവോ....?”

“അതു പാരതത്താൽ തൊന്തനാൽ പിരിലുസന്നാണോ, ഭാരതനാണോ കൈ നിങ്ങൾ വിധിയെ മുറും.”

“അതൊക്കെ അദ്ദേഹിക്കെട്ട്. കാര്യം എന്താണോ പറയും.”

“ശരീ. എന്നാൽ കേടോളി.....കേടോ.”

“പാരതത്തിട്ടവേണ്ട കേരിക്കവാൻ.”

“ഓ! ഹാ. കേടോളി. ശ്രദ്ധിച്ചുകെംകണ്ണം. എന്ന തകൻ ആത്മം ആയിക്കൊള്ളുക്കേട്ട്. അധാരം ആദ്യം കന്നുവെട്ടി. അവിനെനിന്നും അബൈബിന്തു താഴോട്ടുള്ളുന്നു രണ്ടു മത്തേവെട്ടുവെട്ടി. പിന്നേയും അബൈബിന്തുതാഴേയായി മുന്നാമത്തേവെട്ടുകൂടി. കഴിച്ചു. പിന്നെ മറിവുകരിക്കലേണ്ടും പോലും വളരുപാടില്ലെന്നകാര്യം ആത്മേകം ശ്രദ്ധിച്ചി

അനു. പിന്നെ ഒരു സ്വല്പിച്ച അനേകംടുക്കു മാറി പോവാതിരിക്കാനും പ്രത്യേകം കത്തിക്കൊണ്ടാണു് വെട്ടിയതു്.”

“എന്തിനാണിങ്ങനു തോന്നും പറയുന്നതു്”
ഉണ്ണിത്താൻ കല്പിക്കുന്നു. അങ്ങാൽ പിരപിടിത്തു്.”

“കനാളം നോക്കുന്നു തക്കപ്പും. എന്നു് പറയുന്നതു്” തെരാഡാണുനു് കണ്ണാൽ പെൻസിലിന്നു തലാവുന്നുന്നതുപോലെ ചെത്തണു—ഈ, എന്നു് പറഞ്ഞു തൊഞ്ചുക്കുകയും തെരാഡിപ്പോയിരിക്കു—എന്നു് പെൻസിൽക്കുണ്ടു് തലാവുത്തുക്കുകയും” എന്നു് പറഞ്ഞുടെ രാമൻ ആരു തള്ളത്തിന്നു നാലുഭാഗത്തും നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. പിന്നെ തള്ളത്തിന്നു ഒരു മുലയും കിടന്നു് തന്ന ചെറിയ വടക്കുക്കുണ്ടും കയ്യിൽ എടുത്തു. അതു് അളവുകോലാക്കി മുറിയുകളിടുന്ന ഇടയിലുള്ള അകലം അളവിന്നതുണ്ടും. അതോക്കെ കണ്ടു് അതുള്ളത്തുപരതനുനായിപ്പുമണ്ണു ഉണ്ണിത്താൻ അയാളിടുന്ന കോപ്പാട്ടിക്കരി നോക്കി അന്തംവിടു് നീല്ലുംയായിരുന്നു.

“ഈതാ—” വടക്കുക്കുണ്ടും ഉണ്ണിത്താനുന്നു കയ്യിൽ കൊടുത്തുകൊണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു— “ഈ വടി അബീബു് നീലുള്ളത്തുപെട്ടുകയിൽ പിന്നെ ആരക്കുകയുണ്ടും കട്ടമു അനേപാടാക്കുണ്ടു്.”

“ഈ കോപ്പാട്ടികളിടുന്ന അതമും?” എന്നു അതാ ആലോച്ചിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഉണ്ണിത്താൻ ചേരാം.

“ഈതിന്നു അതമും എന്താണെന്നല്ലേ?” പറ

യാം. വധിച്ചവനും വധിക്കപ്പെട്ടവനും പരസ്യരലേഡ് ബലശരായിരുന്നു. അതുതനെന്നു്”

“എന്നീറ പൊന്നും രാമാ! അല്ലെന്നാലോഹിച്ചു് മുഖിച്ചുവുകും പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത നിങ്ങൾക്കിഴു്?”

“ഈ വടക്കിഷണംകൊണ്ട് അള്ളന്നതോക്കിയപ്പോൾ തെളിഞ്ഞു സംഗതികളും എന്നിപ്പോരം പറഞ്ഞുതു്. രാമൻ തുടന്നു്: പിന്നു, സാമ്പത്യകരിന്നും ദുരിതം അഭിപ്രായം ഇങ്ങനെന്നെയാക്കുതെന്നായാണു്.”

“വെറുതെ ചിലക്കാതിരിക്കപ്പോ. ഏനൊ സഹായിക്കാൻ ഉദ്ദേശമില്ലെങ്കിൽ ആ കാര്യം തുന്നാൽ പറഞ്ഞതോൽ പോരെ?” അല്ലും നീരംസതോടെ ഉണ്ടിത്താൻ പാറഞ്ഞു.

“പരക്കക്കലാക്കു്” പരസ്യരക്ഷിപ്പിൽ അകലം. നിങ്ങൾ അള്ളന്നകഴിഞ്ഞു സ്ഥിതിക്കു് എത്തുവിധത്തിലാണു് സംഭവം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്നു് നിങ്ങൾക്കുതന്നു പറയുകയാണു് കേണു്.” രാമൻറെ പ്രശ്നമാണെന്നു്.

“അല്ലും ആലോഹിച്ചിട്ടു് പറഞ്ഞതാൽ മതി!” രാമൻ ഉപദേശിച്ചു്: “എത്തുവിധവും വധിക്കാൻ തന്നീരുകൾക്കു് അനുമതി നൽകവാനാളിൽ മനസ്സാംഗിതി കൈകാമ്പിക്കപ്പെട്ടവനും മാത്രമേ ഉണ്ടാവുള്ളതു്. കഷണം കഷണമായി അരിയവാനും, വേണുമെക്കിൽ അള്ളനു് തിട്ടപ്പെട്ടതി കുത്യാമായി വെട്ടിക്കിച്ചു് കൊല്ലവാനും മ

നാായ വ്യക്തിയെക്കില്ലോ അനവശിക്കേണ്ടോ? പീണം, കലാഹംകൊണ്ടോ, മല്ലയല്ലംകൊണ്ടോ ഉണ്ടാവുന്ന മനസ് കേഷാദ്ദോണം” മറിബേജ്ഞാവാൻ പ്രവേശനമെക്കിയതെന്നും പ്രസ്തുത മറിവുകളിൽനിന്നോ, മുത്തേരുത്തിന്റെ കിടപ്പിൽനിന്നോ അനുമാനിക്കണമെന്നും സാധിക്കുന്നില്ല. അന്ന ഒരാതെ കിടന്നകൊടുത്തിട്ടും യാഗോപ്പം മറിബാല്പിക്കുവാൻ അനുവദിച്ച പ്രതീതിയാണും മറിവുകൾക്കുള്ളിട്ടും.”

അതോക്കേ കെട്ടുകൊണ്ടും ചീതാമഗന്നായി നിന്നിരുന്ന ഉണ്ണിത്താൻ അരുംലാഹനായും. പറഞ്ഞു:— “എതാണ്ടും അഭ്യും സംവത്സരമായി ഈ വീട്ടും അരും പാപ്പില്ലാതെ അടച്ചപുട്ടിയിരിക്കയോണുന്നും തോന്തം അരും പറഞ്ഞും പറഞ്ഞും. എന്നാൽ വെള്ളിയാഴ്ച മാറു. കിരും സമയത്തെക്കും ഇതും തുന്നിടാറുണ്ടും.”

“അതുനെ തുന്നിട്ടും കാരണം?”

“ഈ വീട്ടിന്റെ നടക്കരിംതു കൈ ശവകട്ടീരജണ്ടും. എതോ കൈ ദിവ്യന്റെ സമാധിസ്ഥലമാണും അതെന്നും പറഞ്ഞുവരുതുന്നു. പ്രസ്തുത കടീരത്തിനും കൈ സുക്ഷിപ്പുകാരണണ്ടും. വെള്ളിയാഴ്ച തോറും അയാൽ ഇവിടെ വരികയും സമാധിസ്ഥലും അടച്ചപുട്ടിവാരി വൃത്തിയാക്കീടും പോവുകയും ചെയ്യുന്നും.” “വഴിപാടുകളും നടത്താറണ്ടോ യിരിക്കും” രാമൻ പോജിച്ചു.

“വഴിപാടുകളുണ്ടാണും നടക്കാറള്ളിതായികെട്ടിട്ടില്ല. വീട്ടുകമക്കാ പട്ടണാത്തിലാണും താമസം.. അവരുമായി വളരെ അടുത്ത പരിചയം എന്നിക്കുണ്ടും. ഈ വീടി

നേര കാവലിനും, ശ്വകടീരത്തെ മുതൽയാക്കിവെക്കുന്നതിനുമായി ഒരാഴ്ച ഇവിടെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒക്തജന്തങ്ങളും, ശിഷ്യഗണങ്ങളും ഉന്നും ഇവിടെ വരാറില്ല. ഇന്നും വീട്ടുമന്ദിരം ഇവിടെ വന്നിൽനാം. അപ്പോഴാണ് ഈ പ്രതം ഇവിടെ കിടക്കുന്നതായി കണ്ടു് വിവരം തന്നു. ഇതും സംഗതികളുണ്ടോ” എന്നേരം അറിവിൽ പെട്ടിട്ടില്ലോ.”

“ഈ കവാടത്തിനേരു പുട്ട് മുന്നാഞ്ചോ കിടന്നിരുന്നും? ” രാമൻ ചോദിച്ചു.

“അല്ല പിന്നെ ഒരു നിമിഷത്തേക്കു് പോലും താഴക്കാർ കൈവിട്ടുപോവുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് എനിക്കരിയാം. മതിൽ ചാടി അകത്തുകടക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഇനി അമീവാ കടന്നുകുംതന്നെ അതിനേരു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവിടൊടു് കാണുവാൻം ഇല്ല.”

“പിന്നെ ഇതു മുത്തേഹം ആകാശത്തുനിന്നു് വീണാക്കായിരിക്കുണ്ടോ.” രാമൻ അവകാശപ്പെട്ടു. “ഇതിലേബാക്കെ നല്ലതു് ഇവിടെ സമാധിയാട്ടത്തിരിക്കുന്ന വിമുഖം ഒന്നാടു് നിങ്ങൾ സഹായം തേടുകയാണോ.....”

“പിന്നെയും സൗക്രാന്തികമായോ നിങ്ങളുടെ?” ഉള്ളിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“ഈ വീടിനേരു ഉഥസന്ന ആരാണു്? ഏതു് രക്കാരനാണയാരു്” ജിജ്ഞാനഭവായ രാമൻ ചോദിച്ചു.

“എന്നേരം അയൽവീട്ടുകാരൻ ജീയംജീയിടെ കൈവയ്ക്കാണീ വീടു്. നല്ല മര്യാദക്കാരനാണുദ്ദേഹംു്.” ഉള്ളിത്താൻ പ്രതിവച്ചു.

“റോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെതാണോ ഇത് വീട് ?” നേരം പഠിച്ചതിനാൽ നിലവിളിക്കുന്നതുപോലെ രാമൻ പറഞ്ഞു.

“റോ. എന്തിനാണീ കീറക്കു കാണിക്കുന്നതു ? അല്ലോ സമാധാനമായി വേണ്ടതു ചെയ്യു്” ഉണ്ണിത്താൻ പരവയരു പ്രകടിപ്പിച്ചു.

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടാണിതെന്നു് പറഞ്ഞു സഹിതിക്കു ഇത് വീടിനെ സംബന്ധിച്ചു് നിങ്ങൾക്കാണ വശ്യമുള്ള യാതൊക്കവിധി സഹായവും എന്നിൽനിന്നാണ ശിക്ഷണംതില്ലു്” നിരാശ പ്രകടിപ്പിച്ചുകാണുക്കു രാമൻ തീരുമ്പറഞ്ഞു. “എന്തുകൊണ്ടു ? എന്നിക്കുവേണ്ട യാതൊക്ക സഹായവും നിങ്ങൾക്കു വെള്ളിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെ.”

“തോനോ ?” അതുപരത്തുന്നായി ഉണ്ണിത്താൻ ചോഡിച്ചു. “എന്തു സഹായമാണു് നിങ്ങൾക്കു തോൻ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതെന്നു് മനസ്സിലായില്ലു്”

“സ്വന്തമലോലപനായ നിങ്ങളിൽനാണു എന്നിക്കുവേണ്ടി അല്ലോ ബുദ്ധിമുട്ടാൻ പോവുന്നു ?”

“കാര്യം മുറഞ്ഞ പറഞ്ഞുകൂടില്ലെല്ലു മനസ്സിലായുക ? നിങ്ങളിൽവരെ പറഞ്ഞത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു് എന്നിക്കിനിയും മനസ്സിലായിട്ടില്ലു്. സംഗതി എന്നതാണെന്നു് വ്യക്തമായി പറയു്” ഉണ്ണിത്താനാവശ്യ ഒപ്പുചേരു.

“നിങ്ങളുടെ അയൽവീടുകാരനായ ജഡ്ജിയർട്ട് മക്കുളു എന്നിക്കു വേളിക്കഴിപ്പിച്ചു തരണേമെന്നു് എത്ര കാലമായി പറഞ്ഞത്തുടങ്ങിട്ടും ?”

“വെറ്റരെ തോന്നുസം പറയല്ലോ. എപ്പോഴും തോന്നുസം പറയുന്നതു് നന്നല്ല.” ഉള്ളിത്താൻറെ നി ഭ്രംശമാണു്.

“വളരെ ആലോച്ചിച്ചുശേഷം തുന്ന മനസ്ഥിതി യോടെയാണു് തൊനീ പറത്തതോക്കേ.” രാമൻ വി ശ്രദ്ധാക്കി.

“ആലോച്ചിച്ചു് പറത്തതാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ കുടകനാശിരിക്കണുംോ?”

“എത്രകൊണ്ടു് എൻ്റെ ക്ലൗക്രിക്ക കാഴ്ച കുറ വോന്നും ഇല്ലല്ലോ” ഉള്ളിത്താനെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു് രാമൻ അതിവച്ചിട്ടു്.

“അവരുക്കു് ഒരു ക്ലോഡിള്ലു്.” ഉള്ളിത്താൻ ഓ മഞ്ചുട്ടത്തി.

“അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് എനിക്കവൈള്ള വരിക്ക സാമേനു് തോന്നിയതു്”. എന്നേയും എൻ്റെ നായി നേരും ഒരേ ക്ലൗക്രിക്കു് നോക്കുമല്ലോ.” രാമൻ അഭി പ്രായപ്പെട്ടു്.

“തോന്നുസം പറയല്ലോ.”

“തൊൻ പറത്തു ഇം കാര്യം സാധിപ്പിച്ചതരാമെ നു് ആദ്യംതന്നെ സമ്മതിക്കണും. എനിഞ്ചെൻ്റെ സ വായം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മതി.”

“തൊനവരോടു് ഓഹാലിക്കാം. അവക്കുടെ അഭിപ്രാ യം അറിഞ്ഞതിട്ടു് വേണ്ടിയും ചെയ്യാം.”

“വളരെ, വളരെ നും. നേരപരാജയാൽ എനി കാ യുവതിയോടു് എന്തോ ഒരു ഇതു് ഉണ്ടായിരിക്ക

യാണ്. എന്നാണതിനും പറയാറും. നോക്കു മേ! കാര്യമായ അതും തൊൻ മറന്നപോയി. കംച്ചുമനും ഈ കൊലപാതകത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ തൊൻ അരു വാക്കും പറയുകയുണ്ടായി. യവതി യുവാക്കുമ്പോൾ പരസ്യരം ഉണ്ടാവാറെങ്കിലും അതിനും എന്ന ഗം പറയാറുണ്ടോ?

“എന്തും ആയിക്കൊള്ളുക്കെട്ട്, കാമ്പയില്ലുംതു അത് തും വിച്ഛകളിൽനാൽ മതിയല്ലോ. അരുപേക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടും ആവധ്യമില്ലും എന്തിനെ സംബന്ധിച്ചുകൂടിലും സംസാരിക്കുക.”

“അതോമ്മവരാതെ മരഹാനും ചീനത്തിക്കാൻ എനിക്കിപ്പോരാം സാല്പുമല്ല. അതോർമ്മവനില്ലെങ്കിൽ എനിക്കിപ്പോരാം കിട്ടുവാടിക്കാം.”

“പ്രേമം.” പരിഹാസചിരിയോടുകൂടി ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞെ.

“ചീരജീവിയായിരിക്കുക്കെട്ട് — ഖബാഷം.” ഉണ്ണിത്താൻറെ പുറത്തും തട്ടിക്കൊണ്ടും രാമൻ പറഞ്ഞെ. “മെഡം നിദോജ്ജന വീഴ്ക്കാരത്തിയെ ചീരജീവിയാക്കിത്തീക്കുക്കെട്ട്. എനിക്കുവൈള്ളുട്ടുള്ള പ്രേതം അല്ല പ്രേമം. അതിനേരു മുഖ്യമാശയിലെത്തിയിരിക്കുയാണോ. അതിനിടയിൽ ഒന്നും ഘോഷിക്കുക്കെട്ട്. ഈ പ്രേതത്തെന്നംബന്ധിച്ചുള്ള തെളിവുകൾ എന്തെങ്കിലും കിട്ടിയോ?”

“കാര്യമായ തെളിവുകളുണ്ടാണും കിട്ടിയിട്ടില്ല. പിന്നെ ഈ മേഹം ഈ പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെല്ലോ. ഇഡാജിയുടെ വംശജക്ക്” ഈ വ്യക്തിയെ കണ്ടൊയ പ

രിവയവു, ത്രിടി കട്ടില്ലാതാൻ..”

“ചുക്കണിപ്പുംതെന്തും കരാറിക്കും പരിചയമില്ലാതെ ഒരു വൃക്തിയാണിതെന്നതും..”

“അതേ..”

“ഈ ദേഹത്തിനെ തിരിച്ചറിയത്തക്ക ലക്ഷണങ്ങളുള്ളതായ എന്നുണ്ടാക്കില്ലോ സാധനം പ്രേതത്തിൽനിന്നേനോ, പരിസ്വരങ്ങളിൽനിന്നേനോ കിട്ടുകയണാംയോ..?”

“ഈല്ലോ. അല്ലോ നില്ലുണ്ടാം..” ഉണ്ണിത്താൻ അടഞ്ഞരുക്കണം ഒരു മേഖലയിടെ സമീപത്തെങ്കിലും നീണ്ഹാി. മടക്ക തത്തിൽ ഒരു ദോഷസബ്ദി എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. “ഈ സഭവി പ്രേതത്തിന്റെ സമീപത്തുനിന്നു കിട്ടിയതാണോ..?”

ആ സബ്ദി കയ്യിൽ വാദാി അതിനുകരുള്ള സാധനങ്ങൾ കാരണാനായി എടുത്തു പരിശോധിച്ചേണ്ടിക്കാരാമൻ “മരിയാശാരിയിടെ അനുയാസിക്കാനിതോക്കേ..” അധാരം സ്വയം പിരിപിരിയ്ക്കു. “ഈയാള്ളംതോണിതോക്കേയെന്നും വിശ്വസിക്കാൻ നൃായം കാണുന്നില്ലോ.”

“കാരണം..?”

“ഈയുാള്ളം കൈകൾ മുഴുലമാണോ. മരപ്പണിക്കാരന്റെ കൈകൾ തശ്ശവിച്ചതായിരിക്കണമല്ലോ. ഇയ്യാള്ളം കൈകൾ കാണാനേബാം ചിത്രമെഴുത്തുകാരനോ, ചായപ്പണിക്കാരനോ അന്നെന്നും ഉള്ളിക്കാൻ നൃായം ഉണ്ടോ..”

“ഈതുവരെ നീങ്ങരി പറഞ്ഞത്തിൽ ഒരു വാക്കേപ്പോലും എന്നിക്കാവശ്യമുള്ളതോ ഈ കേസിനുപകരിക്കുന്നതോ അല്ലോ..” ഉണ്ണിത്താൻ പ്രതിശേഖ്യിച്ചു.

“കൈപിരി ലുസനിൽനിന്നു ഇതിൽക്കൂട്ടരൽ ആശി കണ്ണാതു് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ല.” ഒരു ഹാസ്യച്ചിരിയോടുള്ള ടി രാമൻ പറഞ്ഞു.

“ഈ മുതലോറത്തിൽ കാണുന്ന മറിയുകൾ എന്നു യാകെ ചിന്താഗ്രൂഹനാക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടോ?” ഉണ്ണി തതംൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“എന്നും ഇങ്ങനെത്തിലെ മറിയുന്നു” മരന്നു വെ ക്കാൻ നിങ്ങൾ സന്നദ്ധനായാൽ പിന്നു ഈ മറിയുക ഭിട്ടെ കാരണം എന്നും കണ്ടുപിടിക്കാം.”

“എന്താണു്?”

“ജീവാംജിയുടെ മകൾ” എന്നേന്നു ഒരു സംഗതി ഓ മ്മംവന്നാതുപോലെ രാമൻ പറഞ്ഞു: “ഈ വീടിന്റെ ഒരു താങ്കോൽ ജീവാംജിയുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടോ?”

“ഹാം. ഉണ്ടോ. ഇതിന്റെ ഒരു താങ്കോൽ അദ്ദേ മഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടെന്നോ” എന്നിക്കു് സുക്ഷ്മമായിട്ടുണ്ടോ.”

“ഉണ്ടെന്നോ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നോ? എതാണു് നി അംഗം പറയുന്നതു്?”

“സുക്ഷ്മമായി പറയണമെങ്കിൽ ഒന്നംകൂടി അ നേപ്പിക്കുണ്ടോ.”

“ഹോറി. സൗകര്യംപോലെ പ്രോഡിച്ചുറിത്താൽ മതി. ഇന്നി സമയംകളാതെ ഈ മുതലോഹത്തെ ഇ വിഭാഗിനിനെടുപ്പിക്കുണ്ടോ. പോസ്റ്റ് മാർട്ട്. ചെയ്യുന്ന അ വസ്തുതയിൽ മറിയുകളുടെ ആഴം മുതലായവ ശരിയായി പറിശ്രൂതിക്കാൻ ഏപ്പുംബുചെയ്യുണ്ടോ.”

“കൊതിന്നീര ആവയും?”

“മുറിവുകളുടെ അകലം തുല്യമായി കാണുന്നതുപോൾ ഇവയുടെ ആഴവും സമമാണെങ്കിൽ പിന്നെ ഇതൊക്കെ ഇതു കൂടിരുത്തിൽ സമാധിയാണത്തിരിക്കുന്ന ദിവ്യ നീര് പണിയാണുന്നവെണ്ണു കരത്തുവാൻ.”

“എന്തിനാണിംഗനയോക്കെ തോന്ത്രാസം പരയുന്നതും?”

“ഞാൻ പഠിന്നുതുപോലെ കേരിക്കാം. അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കാം. സമാതമുണ്ടാക്കിൽ മാത്രം റാമൻ എം. എസ്. സി. പി. എച്ച്. ഡി. യുടെ സേവനം ആവയുപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മതി. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അധാരേ തുട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന സഹായത്വം” മടക്കി എന്തിരുക്കണം.”

“നിങ്ങളുടെ നിദ്രാശം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാം. പിന്നെ എന്തോക്കെയാണും?”

“പിന്നെ ഈ വീടുമുഖവന്നു. ഒന്നു പരിശോധിക്കേണ്ട ആവയുമുണ്ടും റാമൻ എം. എസ്. സി. പി. എച്ച്. ഡി.ക്കും.”

അ വീട്ടിന്നീര് എല്ലാ മരികളും വിസ്തരിച്ചുതുപരിശോധന നടത്തിയാൽപ്പോൾ അധാരം അവർ ആല്യം നിന്നുന്നു. അ മരിയിൽത്തന്നെ മടങ്ങിയെത്തി.

“ഈ ഒരു മരിമാത്രം മാറ്റി പണിയിക്കുവാൻണോ യ കാരണവുംകൂടി ജുഡുജിയോടും ചോദിച്ചുവരിയണും. ഈ വേന്നു പെശരാണികരീതിയിലുള്ളതായിരിക്കും ഈ ഒരു മരിമാത്രം പരിഷ്കരിച്ചും സിമൻറുകൊണ്ടാക്കുവാൻ

തുനിത്തത്തിൽ എന്നേന്ന രഹസ്യം കളിത്തുകിടക്കുന്ന
ബേജും വേണാം അനുമാനിക്കവാൻ”

“ചേംഡിപ്പുനോക്കാം.”

“താങ്കോലിന്റെ കാര്യം ചോദിക്കുവാൻ വിട്ട്
പോവുകയും..... സീ..... ഹാ..... ഇനി..... അടു
വരത്തിന്റെ ഒരു സിഗറാന്തതയെ കണ്ടുകൂട്ടിയാ
ൽ അവക്കുട ആകുവാണയെന്നതുനിന്നാവേണ്ടി ഒരു ഏ...
എസ്. സി. പി. എച്ച്. ഡീ കാരൻ, അതെ മിറ്റുർ
മാമൻ ആത്തിപ്പരണിരിക്കുന്നബേജും വസ്തുത പ്രത്യേകം
ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ.”

“ഇനിയും ഈ കുസിനും പ്രപോഭനമായി എ
നേരക്കിലും പറയാൻബേജും നിങ്ങൾക്കും? ഉണ്ണിത്താൻ
ആരാത്തു.

“ചാഡാതീ! വല്ലുത്ത ഒരു കൃതശ്രദ്ധനാണും നിങ്ങൾ
കൃതശ്രദ്ധനും — അല്ല — നേരെമറിച്ചു് — മരനും എല്ലാം ക
റനും — അതിന്റെ വിപരീതപദ്ധതാണും നിങ്ങൾ.”

“കൃതശ്രദ്ധനോ?”

“സഖാഷും — വിരഞ്ജീവിയായിരിക്കുന്നു എന്നും
തക്കപുന്ന് — അല്ല സുപ്രധാനം — ക്യാപ് റഡ് ഉണ്ണിത്താൻ
എന്താ നിങ്ങളില്ലോരും പറഞ്ഞതു? അതെ ക്യാപ് റഡ്
നും ഉണ്ണിത്താൻ കൃതശ്രദ്ധതയുടെ മുത്തിയാണും. ഈ കേ
സ്റ്റിന്റെ തെളിവിലേക്കാവശ്യം ഉള്ളിൽത്തുമാ
യ വളരെയൊക്കെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞരിട്ടും കന്നുതന്നു
പറഞ്ഞില്ലെന്നും നിങ്ങൾ വാദിക്കുന്നതും. ഇനിയോ
രു ഗീതോപാദങ്ങൾ വേണമെന്നുപറഞ്ഞതാൽ അതിനോ
നും റാനാല്ലു്”

മുന്നാം അദ്ധ്യായി.

അടുത്ത ദിവസംതന്നെ കൃപ്പറാൻ ഉള്ളിത്താൻ തന്റെ വിട്ടിൽ ഒരു സ്വകാര്യപാർട്ടി നടത്തുകയും അതിൽ മി. രാമചന്ദ്രൻ കുഞ്ചിക്കൈയും ചെയ്തു. വളരെ അട ത്രു “പേരുമാറിയതുകൊണ്ടു” രാമൻ ഒരപിരിലുസന്നോ ബുദ്ധിഹീനനോ അല്ലെന്നുള്ള പരമാത്മം ഉള്ളിത്താൻ യാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നോ അധ്യാളി എഴുപ്പുടിക്കലോക്കെ കാണിക്കേക്കയും, പിച്ചും പേരുംപോലെ വായിൽ തോന്നിയതൊക്കെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നാൽ” വെറ്റം തമാശ അംഗീകാരം ഉള്ളിത്താനറിയാം. എന്നാൽ അല്ലെങ്കിലും രാധാകൃഷ്ണനായ രാമചന്ദ്രൻ ഒന്നു പററിക്കാൻവേണ്ടി ജീവിച്ചിരുന്ന മകൾ “ലോചനനെക്ക്”യേയും കൂടി കുഞ്ചിച്ചിരുന്നു. രാമൻ അവക്കേ പ്രമിക്കുന്നാണെന്നും തന്നെ പറയുകയാണെന്നും. എന്നാൽ അതും ഒരു തമാശമാത്രാണെന്നും കൃപ്പറാനറിയാം. എന്നാൽ അവക്കേ ആ കൂടിക്കാഴ്ച ഒരു വിഭന്നാമാവുമെന്നു കണ്ണാണും രണ്ടുപേക്ഷണമാത്രമായി ഒരു പാർട്ടി നടത്തുവാൻ ഉള്ളിത്താൻ തീരുമാനിച്ചതും ഉള്ളിത്താൻവേം ഭാര്യക്ക് രാമൻ രാമൻ പ്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ളിത്താൻ അവരോടും പറയുകയാണും. അതുകേട്ട ആ തങ്ങാമീണി പിരിച്ചും പിരിച്ചും മല്ലേ “കൂപ്പുകയാണും ചെയ്യും”

உண்டுத்தான் தெர்கள் பூஷவத்திரிக்கலைகள். ஒம் கெர்கள் அழகமங்களை புதீக்குறிச்சுள்ளிருக்கின்றன.

ദ്രോഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും, ജവും ജിയുടെ പുത്രി “സുലോചന” ചെന്നു ദയനും ശാവളക്കട മാതാപിതാക്കരിം സംഖ്യാധന ചെയ്തു ലോചപരൈനകയും മേശയുടെ ഇരുണ്ടാഗത്തുള്ള രണ്ടു ക്ഷേരകളിൽ അടുത്തടുത്തായി ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.

“ഇതുവരെ വന്നില്ലപ്പോ രാമേഖൻ” ഉണ്ണിത്താൻറെ ഭാര്യ റിസ്സുവാച്ചു “നോക്കിക്കൊണ്ടു” ചോദിച്ചു.

“സമയം എന്നതായി” ഉണ്ണിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“എഴുഫലക്കു രണ്ടുമിനിട്ടുണ്ടു്.”

“എഴുഫലമിനിട്ടിനുള്ളിൽ രാമൻ ഇവിടെത്തും..” കന്നു മന്ദഡിസിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഉണ്ണിത്താൻ പ്രതിവചിച്ചു.

“ഇതു തിട്ടമായി പറയുവാൻ കാരണം?”

“രാമൻറെ എല്ലാ പ്രവർത്തികൾക്കുണ്ടു്” പില പ്രത്യേകതകളുംകൈ. പിന്നെ സമയനില്ലു വലിയ കട്ടിയാണു്. ഏഴു മുപ്പുത്തിയബ്ദിനും ഇവിടെത്താമൊന്നും എന്നോടു് പഠന്തെറുന്നതും. ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവും. ഒരപ്പേക്കു നിണ്ടുകൊണ്ടു് വാച്ചുനോക്കുന്നായിരിക്കും. കുതുമസമയത്തിനിവിടെ കയറിവരുവാൻവേണ്ടിം.”

“ഒര അത്രുതമനുഷ്യനാണെന്നും തോന്നുന്നപ്പോ അദ്രോഹം?” സുലോചന ചോദിച്ചു.

“അത്രുതമനുഷ്യനോ_അത്രുതത്തിന്റെ മുത്തിയെന്നും പറയുന്നതും. ഇപ്പുണ്ടിൽനിന്നും” ഡ്രാക്ഷർഭാഗവും സയൻസും ക്ഷേര പഠിച്ചു വലിയ ഡിഗ്രീകളുംകൈ സവാംഡിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ അയാളുടെ

പലന്തോൾ വെറും കോമാളിയുരമാണ്. അതോക്കേ ജനവാസനയാണോ വേണും കരതാൻ. അതിൽ കരേയെക്കിലും നിങ്ങൾക്കും കാണാൻ സാധിക്കും. ഈ ശതകത്തിലെ അത്ഭുതമനസ്യരിൽ അനുഗണ്യനാണ് നമ്മുടെ രാമൻ. പൊർട്ടീക്സോവിലേക്കു നോക്കിയിട്ടു് ഉണ്ണിത്താൻ ചാരംതു. “അതാ ദാഹ്നം, ഇപ്പുന്നും വാദം”.

വാതലവിൽ മുട്ടന ശബ്ദം ദശത്തി.

ഉണ്ണിത്താൻ എഴുന്നേറു കവാടത്തിലേക്കു ചൊന്നു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ രാമൻ ആ പുമ്പുവേദതക്കു് കടന്ന വന്നു.

സൈക്കലേ കണ്ണ രാമൻ അല്ലും ലജ്ജാനുന്നനായി ത ലതാഫ്റ്റി ശക്കിച്ചുനിന്നു. ഉണ്ണിത്താൻ അയഞ്ഞുടെ കൈ പിടിച്ചു മേഘയുടെ അടുത്തേക്കു് കൊണ്ടുവന്നു.

“ഈവിടെ വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഇന്നതേതു അവത രീക്ഷം പ്രശാന്തരമണീയമാണോ എനിക്കുന്നഭവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നോ.” ഒരു ക്ഷേര നീക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതിനോ ടൊപ്പും രാമൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഉണ്ണിത്താൻറെ പതാകക്കു് അതു് കേട്ട് അടക്കാനു വാത്ത ചിരിയാണാണോയതു്. സുലോചനയാവട്ടു രാമന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെത്തന്നു അവയുടെ കുറത്തു കൂളിംഗ്രാസു് എടുത്തുയരിച്ചു.

“ഈവരെ അറിയുമോ. ഇവരാണു് ഗ്രീക്കരി സുലോചനാദേവി. ഏങ്ങനെ അടുത്ത വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന ജീവിയെല്ലാത്തിന്റെ ഏക ചതുറി.” എന്നു് പാ

തെതിട്ടു് രാമൻറെ നേരെ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടു് ഉള്ളിത്താൻ പറഞ്ഞു. “ഇരുപ്പും മിസ്റ്റർ രാമൻ. എം. എസ്. പി. എച്ചു്. ഡി. ഇൻഡസ്ട്രിൽ ജനറൽപോലീസിന്റെ ഏക പത്രം.”

“വള്ളരെ നന്നായി നിങ്ങളുമായി പരിച്ചയപ്പേടാനു സാധിച്ചുതു്.” സുലോഹനയാടായി പറയുന്നതാണി ടയിൽ ഉള്ളിത്താനെ നോക്കി “സംസാരത്തിൽ അന്ന വദ്യവും സന്ദർഭം ചിത്രമ്പാത്രത്തുമായ പദ്ധതി കുറതി ചെലവുത്തുനാ ഒരു പത്രിവു് നിങ്ങൾക്കൊണ്ടു്. അതു് കേ രിക്കബോഡി എന്നിക്കു് ഒരു ഇത്തണ്ണാവുകയാണു് ചെ ആറു്. ജൂംജിയല്ലേഹത്തിന്റെ പത്രിയെന്നു് പറയ ണമെന്നില്ല. ജൂംജിയുടെ മകരി അല്പുകുംഭിൽ പത്രി യെന്നതു പറഞ്ഞാൽ ധാരാളം മതിയാവും.”

“വ്യാകരണപരമായി പലിയ പിടിയോനും. എ നിക്കുണ്ടു്.” ഉള്ളിത്താനു് ചിരിയാണണായതു്.

അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സ്കീക്കളു് ചിരികയാണു്. അതിനിടയിൽ സുലോഹന ഉള്ളിത്താനീന്റെ ഭാരൂധര ചെവിയിൽ എന്തോ മന്ത്രിച്ചു. എന്നിട്ടു് അവർ രണ്ടു പേരും തുടർച്ചയിൽ പുഡിബന്നിനു് എഴുന്നുറു് അക്കദൈക്കണ്ണു് പോയി.

“ഒരുവായിനശായി” വിക്രതമായ സ്പരഞ്ഞിൽ രാമൻ പറഞ്ഞു. “ഇവരേയും കുഞ്ഞിച്ചുതിരുന്നോ നിങ്ങൾം.”

“ഒം റാ. കുഞ്ഞിച്ചുതുക്കാണണാണു് അവർ വന്ന തു്. പാർട്ടിയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വരുന്നതിനോടൊപ്പും

നിങ്ങളിടെ തുടർ കാഴ്ചയും നടന്നുകൊള്ളിട്ടെങ്കാണു് എന്നു കരതി.”

“തുടർക്കാഴ്ചവേസരംകിട്ടിയെങ്കിൽതുടർ എനിക്കും ഒരു വല്ലായ്ക്കു തോന്നുകയാണു്.”

‘കാരണം?’

“അവരു തുളിപ്പാസു് ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടുതന്നു്.”

“അവളിലുള്ള ആ വിക്രിയം മരച്ചുവാക്കാനുണ്ടോ ധരിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നതു്.”

“രണ്ടുക്കണ്ണുള്ളവരു എത്രവേണുമെങ്കിലും എന്നിക്കുട്ടിം. ഇവിടുത്ത പ്രയ്യം ആ രാറക്കണ്ണുംനേരതാണു്. കാഹം. ആ കണ്ണടക്കാളിൽ എന്നതാണെന്നു് കന്ന കണ്ണും കാണിൽ. തോൻ ഉണ്ണു് കഴിക്കുന്നുമെങ്കിൽ അവളെക്കൊണ്ടാ കണ്ണട എടുപ്പുക്കണം. അതിനു് നിങ്ങളുകൊണ്ടാ വിശ്വക്കിൽപ്പിനെന്നു തോൻ ഉണ്ണാത്തമ്മാപോവുകതനു ചെയ്യും.”

“വെറുതെ, തോന്നും പറയാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കും സാധിക്കുമോ?”

“അദ്ദേഹയാണെങ്കിൽ പിന്നെ തോന്തിനാ പോ വുകയാണു്.” എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനിടയിൽ രാമൻ പറഞ്ഞു.

“വല്ലാത്ത ഉംഖ്യുന്നതനെ നിങ്ങൾ ഇരിക്കും.” രാമനെ പിടിച്ചുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“ആ കണ്ണട എടുപ്പുക്കണം. ചുന്നുറ പ്രാണ പ്രേയസി മുന്പിൽതന്നെ ഉണ്ടക്കിലും അവളിടെ കവല

യന്നയന്ന കനാകാണാൻ അധിക്കരിച്ചാത്തതു ഹതഭാഗം വാദണാ താൻ?"

“കൗമേല്ലു, സംസാരിക്കപ്പോൾ” ഉള്ളിത്താൻ ആ വശ്യപ്പെട്ട്.

“ഇനി താൻതന്നെ അവളോടാവശ്യപ്പെട്ടണി വരും അടി കണ്ണടയിറ കിവെങ്കാൻ.”

“എന്തിനാണാഖബന്ധാക്കൈ പറയുന്നതു?”

“കണ്ണടക്കംതെ കതു വഭനം കന്ന കാണാവാൻ തന്നു?”

“എൻറെ ദൈവം! അബ്യാസം കന്നം എഴുന്നള്ളി ശ്രൂക്കതേതേ—!”

“അബ്യാസമോ, എന്തബ്യാസം?” രാമൻറെ ചോദ്യം ഉയൻ.

“എന്താണിതിലോരു തെററുള്ളതു?”

“വലിയ കരതെററാണ താനീ ചെയ്യവെച്ചതു്” ആരോദനില്ലാതെ ഉള്ളിത്താൻ പിരപിരിത്ത.

“തെററ ചെയ്യാൻ നിംബളം. അതിനെന്ന മലം അന്നഭവിക്കാൻ താനം ആയിരിക്കും. എന്തുവന്നാലും ശരി. ആ കണ്ണടയാനെടുക്കണമെന്നു് താനവരേണ്ടു് പറയാതിരിക്കയില്ല. പിന്നെ എന്നിക്കു് നിംബളുണ്ടു് ശ്രൂതം.... ഇനിച്ചിരിക്കയാണെന്നുംടി ഉണ്ടതിനേച്ച കാം. എന്താണു്? ശ്രൂതമോ അല്ല അല്ല എന്നിൽ ജ നിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണു്? നിംബളുണ്ടു് പറയുണ്ടു്!”

“പ്രേമം” ഉള്ളിത്താൻ അടക്കാസിച്ചു.

“പിരഞ്ഞീവിയായിരിക്കുടു. എന്നിക്കവളുണ്ടു്

ബഹുമം ജനിച്ചിരിക്കയാണെന്നു” എന്ന് പറഞ്ഞതാൽ അതിനും അവർ തത്തന മരപടിയായിരിക്കും.”

“കാലിൽ കിടക്കുന്നതു” കരുതിലെഴുത്തു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും മരപടി തരിക്.” ഉള്ളിത്താൻ” അരിശുഇരു.

“അതുധമില്ല ഉള്ളതി. അതു” സംരക്ഷിപ്പ്. ചെരിപ്പുകൊണ്ടുടക്കിക്കുമ്പോൾ നീങ്ങരിം പറഞ്ഞതയും. ചെത്തപ്പുടിയെ ചെരിപ്പുകൊണ്ടുതന്നു തുടക്കവാനുള്ള സുതം നിശ്ചാരപോലെ പഠിച്ചിട്ടിട്ടും എന്ന്. എന്താണും വധിഗ്രാമയോഗത്തെ വധിഗ്രാമകാണ്ടു” തന്ത്രജ്ഞനു അതെ അടവു തന്നെയാണും ഇവിടെയും ആവശ്യം.

“എൻ്റെ ചന്ദ്രാതി! ഒരുവരെത്തെ കാര്ത്തം” വിപരിതതാനും ഉണ്ടാക്കിവെക്കല്ലേ?”

“ബുദ്ധിപൂർവ്വകം സംസാരിക്കുന്നതു” വിഡിയായ കൈത്തനെ പരസ്യമായി അപഹസിക്കുന്നതിനും തുല്യമാണും. ഇനി അവക്കേ ഇന്ത്യാട്ടും വിളിക്കും. അവളിവിടെ വന്നതിൽപ്പിനെ എൻ്റെ അതക്കരണത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങൾം പറയുകയോ പറയാതിരിക്കുകയോ എന്തുവേണ്ടുകയിലും ആവാമല്ലോ. അവളും എന്നുമായിട്ടും ഒരു ബന്ധമുണ്ടല്ലോ.....എന്തൊന്തിനും പറയുക കൂടുതലും പറയപ്പോക്കും കൂണ്ട് ചുറ്റുന്നും.”

“എനിക്കോമ്മയില്ലും” ഉള്ളിത്താൻ മന്ത്രിച്ച.

“നീങ്ങംകരിവില്ലായിരിക്കും. ഡിക്ക് ഹണ്ണാറിക്കാരൻ ആ പദം വിട്ടുകളിഞ്ഞിട്ടണാവില്ലല്ലോ. ഇപ്പോൾ മിക്ക ഡിക്ക് ഹണ്ണാറിയിൽ ഇല്ലെങ്കിലും ഇനിയണ്ടാവുന്ന മഹാ

ധിക്ക് സ്ത്രീയിൽ അതുണ്ടാവാതിരിക്കാം. അങ്ങനെ ഒരു തെക്കിലും ധിക്ക് സ്ത്രീ നോക്കി താനാ പദം കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളാം.” രാമൻ തുടർന്ന്:- “എൻ്റെ ഫുഡയം ശക്തിയായി മിടക്കുന്നണം എപ്പോം. കൈകൾ വിറക്കുന്നണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ രണ്ടുപോരുന്നേയും യിൽ കൈ തുളിപ്പുന്നു” മഹാദിപ്പിരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ കൈ മരയേ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ എന്നിക്കേ രക്കിപ്പാരോ.”

അല്പസമയം നിശ്ചയുത പാലിച്ചിരിക്കുന്ന രാമൻ മെച്ചപ്പെട്ടതിരിക്കുന്ന ദെംപ്പീസിനെ പരഞ്ഞാമായി നോക്കുവാൻ മുട്ടാൻ. അയാളുടെ ആ നോട്ടുകണ്ഠാൽത്തോന്നം അതു ദെംപ്പീസിനോടു് എന്തോ കൈ വിപ്പേഷണം ഉണ്ടയാംക്കുന്നു”

“ഈ പുതിയ ചീല വാത്തകളുാക്കു കിട്ടുകയാണും.” നിശ്ചയുതയേ ഭേജിച്ചുകൊണ്ടു് ഉണ്ടിത്താൻ തുടൻ.

“കിട്ടിയിട്ടണായിരിക്കും.” ഒരു വിധിയിൽക്കുപോലെ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു് രാമൻ പ്രതിവച്ചിട്ടും.

“അതുപറയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ആ മറിയുകളും സംബന്ധിച്ചു് പറയണമെന്നാണു് എന്നാൻ കരത്തുന്നതു്” ഉണ്ടിത്താൻ തുടൻ:- “മറിയുകളുടെ അപ്പം നിങ്ങൾ അല്ലെങ്കിലും പറത്തത്തുപോലെതന്നെ സമമായിട്ടാണു് കാണാൻമുട്ടും.”

“എൻ്റെ ഫുഡയതിലേ മുണ്ടാക്കുന്നു സംബന്ധിച്ചാണോ പറയുന്നതു്?” ജിജ്ഞാനാസ്വാധ രാമൻ പോലിച്ചു

“അല്ലോ” ഉള്ളിത്താൻ വിശദമാക്കി. “ഈന്നലെ കണ്ണ മുത്തേഹമാണോ എന്നേറെ സംസാരവിഷയം.”

“മുത്തേഹമോ—അർ—ജോഹാ—കാമ്മവനു. അതു ഒഹത്തിൽ കണ്ണ മുത്തേഹമുകളിടെ അപ്പഴം സമമായിരുന്നോ? ഹാണോ!”

“എന്നി അതിനെ സംഖ്യാസിച്ചു” നിങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായമാണോ അഡിയേണ്ടും.” ഉള്ളിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“അറിഞ്ഞിട്ടുവേണാം?” എന്നു ചോദിച്ചു. ചെറിയ ക്രൈ മുളിപ്പുംട്ട് പാടകയും മുഗ്ധപ്പുംതും താഴും പ്രിടിക്കയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

“വെറുതെ ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്നതെന്തിനുണ്ടോ? അതു, എപ്പോഴും കളിയായാൽ കുക്കുമോ?” അല്ലോ. നിരാഗ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഉള്ളിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“അവളുടെ മുഖത്തുനിന്നും അതു ക്ലീനറേയറ്റപ്പിക്കാനും നിങ്ങളാലും സന്നദ്ധനാവണം.. എന്നിട്ടും എന്നോ തന്ത്രക്രൈ പഠിത്താൽ മതി.” രാമൻറെ താക്കീതായിരുന്നു അതു.

“ഉഥാഹിച്ചുനോക്കാം. അവളുടെ കുഞ്ഞിച്ചുവരുത്തിയ സ്നാനാണിതിനോക്കേ കരബ്രക്കാരൻ.”

“കൗൺസൂട്ടി ചോദിച്ചുകൊള്ളിട്ടും. ഉഞ്ഞാക്ഷിക്ക വാൻ ഇനിയും എത്രസമയം താമസമുണ്ടോ?”

“കൂടിയപക്ഷം അരമണിക്കൂർ. ഇവിടെത്തെ ട്രൈ എബറിൽ കരാർക്കും സുവക്കേടായിട്ടുംയാതാണിതു. താമസത്തിനിടയാക്കിയതു.”

“ശരീ. ജീവിക്കുവായായി സംസാരിക്കയു

ഞായോ?" രാമൻ മോബിച്ചു:— "എന്തൊക്കെ വിവരം ഒള്ളാണ് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയതു?"

"അതു" പറയുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതിൽനിന്നും തോൻ." ഉണ്ണിത്താൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു:— "താങ്ങോൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശംനെന്നുണ്ട്. പിന്നെ ആ വീഴ്ച അദ്ദേഹം പണ്ണിയിച്ചുതോ കുടിംഖസ്പത്തായി അദ്ദേഹത്തിനും കിട്ടിയതോ കന്നും അല്ല."

"പിന്നേ?" മുരുകു ശ്രദ്ധയോടെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട് രാമൻ.

"അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഗോപിതന്നെൻ്റെ വകയാണു വീഴ്ചു. ആ ഗോപിതന്നു മണ്ണാതോ ഒരു വ്യക്തിയോടു് വിലക്കു് വാദ്യകയാണുണ്ടായതു് ബാല്യകാലംമുതൽ എക്കാൾസ്രോമരമാരുമോപാലേയാണുവർ ജീവിച്ചപോന്നതു്. അംഗങ്ങെന്നതിരിക്കു ഉപജീവനമായും ആരാത്തുകൊണ്ടു് വേർപ്പെട്ടു. പിന്നെ വള്ളരകാലം കഴിത്തു്— അതെ — അദ്ദേഹം സംവത്സരം മനു് അവിഹാരിതമായി ആ ഗോപിതന്നെൻ്റെ ഒരു കത്തു് ജൂഡു് ജീയദ്ദേഹത്തിനും കിട്ടുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഭവനത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് എഴുതിയതായിൽനിന്നും ആ കത്തു്. അതിൽ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിൽനിന്നും "തന്നെ ഒരു ഷസ്ത്രിയിൽനിന്നും മോശേംബാധിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇനി അധികകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും" തോന്നുന്നില്ല. അതിനിടയിൽ കന്നുകാണുവാൻം ശുരവതരമായ പിലുകാരുടുമാം പറയുവാൻം ആരുഗാരിക്കുന്നും." അവർ വേർപ്പെട്ടിട്ടുപതിനുംപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ശേഷം കിട്ടിയ

ആ കരു ജ്യോജി അദ്ദേഹത്തെ പുളിക്കംകൊള്ളിച്ചു. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കികൊണ്ട് പ്രസ്തുത സ്നേഹിത നീറ അന്ത്യാദിലാഖസാല്പുത്തിനായി അവിടെ ചെല്ലു വാൻ ജ്യോജിയദ്ദേഹം നിബ്രംഗിതനായി. യമാസമയം സ്നേഹിതനെ ചെന്നകാണബാൻ ജ്യോജിയദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. മരണാനന്തരമാണ്” ജ്യോജിയദ്ദേഹം പ്രസ്തുത വേന്നതിൽ എത്തിയരു”. അതാണെന്ന അവിടെ ചെന്നാശേഷം മനസ്സിലായി. വെറും ഏകാന്തര ജീവി യായിരുന്നു ആ സ്നേഹിതൻ. മാറവകാശികജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല അതിനാൽ ആ വീട്ടം അതിലേ ഒരു ഗമണങ്ങൾ ജ്യോജിയദ്ദേഹത്തിനീറ പേരിൽ ഇഷ്ടപ്പനും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദേവാമുലവും നിയകാനസൂത്രവുംായിതെന്ന അതിനീറ അവകാശിക്കാക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ. എന്നാൽ ജ്യോജിയദ്ദേഹത്താടി സംസാരിക്കാനണ്ടായിരുന്നതായി കത്തിൽ കാണിച്ചിരുന്ന സംഗതിയേസംഖ്യിച്ച് ധാതോദ വിവരവും ആരിൽ നിന്നും കിട്ടുകയുണ്ടായില്ല.” ശ്രദ്ധസമയം എന്തോ ആലോച്ചിച്ചിരുന്നിട്ട് ഉണ്ടിത്താൻ തുടന്ന്:— “ഒപ്പ്- ആ ഒരു മരിമാറ്റം കോൺക്രൈറ്റേക്കാണ്ടിണഡാക്കവാൻ കാരണമെന്താണോ നും ജ്യോജിയോടു തോന്ന ചോഡിച്ചു. അതിനെ സംഖ്യിച്ചേടതോളം ധാതോദ വിവരവും തനിക്കില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു”. എന്നാൽ തനീറ സ്നേഹിതനീറ മരണം ആ മരിയിൽ വെച്ചാണിണ്ടായതെന്നും ജ്യോജിയദ്ദേഹത്തിനരിയാം”

“അംഗീരം വധിക്കേപ്പുട്ടുകയാണോ ഉണ്ടായതു്”,
രാമൻറെ ചോദ്യം ഉയൻ്റ്

“ശ്രൂ. വളരെകാലം രോഗശയ്യയിൽ കിടന്ന
ഡേഹമാണോ അംഗീരം മരിച്ചതെന്നോ അസൃത ഗാമീണ
രിൽ നിന്നോ മനസ്സിലായിട്ടണാണോ”

“ആത്തെട പക്കൽ നിന്നാണോ അ വീടോ അംഗീരം
വാഴംഡിയതു്? രാമൻറെ സംശയമണ്ണാതു്”

“ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളു എണ്ണും കീടവാ
നാണോ? നിങ്ങളെത്തിനാണു അ വീടിന്റെ പിന്നാലെ
കൂടിയിരിക്കുന്നതു്? ദിം?”

“എൻറെ പ്രേയസി ലോഹവെനകയുടെ വാദ്യ
പിതാവിനോടോ കൂംതുടി ചോടിക്കേണ്ടതുണ്ടോ.”

“കരിച്ച മെല്ല പറയപ്പോ. വല്ലാത്ത ഒരു മഹി
ഷ്യനാണോ നിങ്ങൾ. അവളെക്കാരം കേട്ടാൽ ചുറ്റു
വിചാരിക്കും?”

“അവർ കേൾക്കും. കരിച്ചക്ഷിണിയാൽ ഏ
ന്റെ മനസിലിരിക്കുന്ന സംഗതികളുാക്കെ ഞാനവ
ഒളംടു് പറയുമല്ലോ.”

“എൻറെ രാമൻ! കയറ്റുകേടുവാൻ ഉണ്ടാക്കുണ്ടോ.
വല്ലാത്ത ഒരു മഹിഷ്യൻ തന്നോ!”

“അനാവയ്യും കൂം പായേണ്ടോ.” രാമൻ ശാസി
ചു. “ജീയം ജീയദേഹതോടു് അ താങ്കാലെംനു വാ
ദാക്കേണ്ടവയ്ക്കു വേഗം.”

“ഇപ്പോൾതന്നെ വേണമെന്നണേണ്ടാം?”

“ഇപ്പോൾതന്നെ. ഈ നീമിഷത്തിൽതന്നെ വാ
ദാക്കേണ്ടവരാണോ.”

ഉള്ളിത്താൻ എഴുന്നേറ്റ നടന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞക്കു് പോയ ഉടനെ ഉള്ളിത്താൻറു ഭാര്യ സുലോചനയോടുകൂടി ആ മറിയിൽ കടന്നവനു.

“അദ്ദേഹം എവിടെ പോയി?” ഉള്ളിത്താൻറു ഭാര്യ ചോദിച്ചു.

“രണ്ട്” പ്രാക്കു് അക്കത്താക്കീടു് വരുവാൻ.” യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടംതെ രാമൻ തട്ടിവിട്ടു.

“എന്തു്?” അന്തംവിട്ടു് വായ തുറന്ന മട്ടിൽ ഉള്ളിത്താൻറു ഭാര്യ ചോദിച്ചു.

“ശാഖ” കഴിക്കുന്നതിനു് മുമ്പ് കുറച്ചുണ്ടു് കടിക്കുന്ന പതിവു് അദ്ദേഹത്തിന്തണ്ണല്ലോ?” രാമൻ അതിവചിച്ചു.

“നിങ്ങളുടെ തെററിഡിഡാരണയാണതു്. സർവ്വത്തും ഒന്നാധിവാദും കൈകുടിക്കാൻ കാണാതെ ദാഹരിസാധനങ്ങൾം ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവില്ല.”

“സർവ്വത്തുക്കപ്പീയിൽ മദ്യം സുക്ഷിക്കുകയും, പിന്നയതു് സർവ്വത്താണു് പറഞ്ഞു് മുാസിൽ കഴിച്ചു കടിക്കുയും ചെയ്യാൻ വലിയ ബുദ്ധിക്കൊന്നും ഇല്ല.”

“ഇല്ലാത്തതു് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി തന്മാളേക്കാണ്ടു് കലഘിപ്പിക്കാറാളുള്ള ഉദ്ദേശം നിങ്ങൾക്കണ്ണു് തോന്നുന്നല്ലോ?” ഉള്ളിത്താൻറു ഭാര്യ ചിരിച്ചു. കൊണ്ടു് ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങളുടെ കണ്ണിനു് വല്ല അസുവവും ഉണ്ടോ?” ഉള്ളിത്താൻറു ഭാര്യയുടെ ചോട്ടുത്തിനാത്തരം പറയാതെതന്നു സുലോചനയുടെന്നേരെ കൈ ചോദ്യം എടുത്തിട്ടു് രാമൻ.

“എ.....പി. അമൃതം കന്നം ഇല്ല.” സുലോചന പരവര്ത്തയായി.

“സുലോചനയുടെ കണ്ണിനു” സുവക്രൈറ്റിനും ഇല്ലു” ഉള്ളിൽത്താൻറെ ഭാര്യ സുലോചനയുടെ മറപടി ചെയ്തു പിന്താൽ. “ബാല്യം മുതൽ കണ്ണടവെച്ചു ചരിച്ചയിച്ചുപോയതുകൊണ്ട്” കൂടാൽ പ്രകാശം അസംഗ്രഹിച്ച മായി തോന്തരാഡണ്ടി “അതാണീ കണ്ണട.....”

“കാമോ.....ശരീ.....?” രാമൻ പിരുവിറത്തു. “തോന്തിപ്പും എന്താലോചിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ?

“നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചുതെതാണെന്നോ? ഉള്ളൂടെ തുംബന്നു ഭാര്യ കെ അലസയാണോ. അതാണോ” ഉഞ്ചാ “തയ്യാറാക്കുവാൻ ഇതു താമസം നേരിട്ടു”.....” എന്നാക്കണം.

“തോൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു” അതൊന്നു മല്ല..... എനിക്കു “കാമ്പം ശക്തി തീരെയില്ല. അതു വല്ലാത്ത ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടായി തീന്തിരിക്കുന്നോ” രാമൻ വിശദമാക്കി. “കൗൺസിൽസ്വന്യിച്ചാലോചിച്ചിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പെട്ടുന്നു” അതുകൂടു മാക്കം. ഇനി ചെയ്യപ്പേശി നിങ്ങളോക്കെ ആരാണോ? തോന്തിപ്പും എവിടെയാണീരിക്കുന്നു? എന്നാക്കുവോലും മറന്നു പോയെങ്കാണം. അപ്പെന്നെന്നെന്നു സ്വന്നാവം എനിക്കുള്ള തുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടാണോ. എന്നെന്ന ശപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം.”

“അതൊക്കെ എനിക്കരീയം.” ഉള്ളിൽത്താൻറെ ഭാര്യ ഉച്ചത്തിൽ ചിരിച്ച.

“ചുരക്കി പഠനരാൽ ഞാനേതെക്കിലും വിധിയി
തും എഴുന്നേള്ളിച്ചാൽ ഉടനെ അതിനെ തിരഞ്ഞെ
രണ്ട് ക്രമ നിശ്ചാരക്കുടിയുണ്ട്.”

അവർ അദ്ദൈനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതി
നിടയിൽ ഉണ്ടിത്താൻ മടങ്ങിയെത്തി.

“ഉണ്ണാം തയ്യാറായില്ലോ? ഇന്തിയും താമസം തു
ണ്ടാം?” വന്ന ഭടനെ തന്റെ ഭാര്യയോട് അംഗ്രേഷം
മാറ്റിപ്പു.

“താമസം കന്നും ഇല്ലോ.”

ഉണ്ടിത്താനാവട്ട താങ്കാലിനെ സംബന്ധിച്ചു
കന്നുതന്നോ ചാരയുകയുണ്ടായില്ല. പിന്നെ രാമൻറെ ആ
ഇരിപ്പുകണ്ണാൽ തോന്നും ഉണ്ടിത്താൻ എവിടെ പോയി
കന്നു എത്തനാക്കേയുള്ള സംഗതികൾ മറന്നുണ്ടിനെയി
രിക്കയാണെന്നോ? അതാണോ? ഉണ്ടിത്താൻ ആ വിവര
മൊന്നും പറയാതിരിക്കുവാൻ കാരണം.

അതിനുള്ളിൽ ഉണ്ണാൻ ഇലവെച്ചു.

ഉണ്ണാം കഴിച്ചതിനുശേഷവും അവിടെയിരുന്നു
രാമനോടും സംസാരിക്കാൻ സുലോഹനക്കാരുമുണ്ടാ
യിരുന്നു. അതിനിടംകൊട്ടക്കാരെത ഉണ്ടിത്താൻറെ ഭാര്യ
അവളെ അക്കുതക്കു “വിളിച്ചു. അദ്ദൈന വിളിക്കുവാ
ൻ ഒരു പക്കു ഉണ്ടിത്താൻ ആഗ്രഹംകൊണ്ടും ഭാര്യയോടു
പാഠത്തിരിക്കണം. അവിം അക്കുതക്കു “പോയ ഉട
നെ ഉണ്ടിത്താൻ പോകുവാൻ സുക്കുച്ചിത്തനു താങ്കോ
ലെട്ടത്തും രാമനും കൊട്ടത്തു. അതെട്ടത്തും തിരിച്ചും ക
രിച്ചും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശേഷം രാമൻ പാഠരു.

“എതാൻ ദിവസതിനുമനും ഇതിന്റെ ഒരു ചക്രവർത്തായിട്ടണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ കാണാനു മെഴുകും അതിനും തെളിവായി കരതാം മെഴുകും മറ്റിരും അറിഞ്ഞതുംനോട്”

നാല്ലം അമ്പുറയം.

നിശ്ചാദവി അബ്ദകാരകരിന്പടംകൊണ്ടും മുട്ടേപു കൂതായിരുന്നു. അരുകാശമണ്ഡലത്തിൽ കാർശമഹം കൂച്ച പിടിച്ചു നിന്നിരുന്നു. കൂപ്പ് റാൻ ഉണ്ണിത്താന്റെ സെസക്കീറിം മേംട്ടോർ അബ്ദകാരരാക്ഷസിയുടെ മാറിടം പിളന്നകൊണ്ടും മെഴുമെഴുപ്പുള്ള താട്ടോധിത്തുടി തെരിച്ചതെറിച്ചു കതിച്ചപാഡകയാണും കൂരിയറിൽ ഇരിക്കുന്ന രാമൻ വലിയ ഒരു മുഖം രൈപ്പാലെ കൂറ്റു ട്രിക്കോണിരുന്നു. താണത്തെ കാരാറിന്റെ സമ്മാനം കൊണ്ടും രാമന്റെ ചുണ്ണകളും താടിയും കിട്ടകിടം വിറകുന്നുണ്ടും. അതിനിടയിൽത്തുടി ഉണ്ണിത്താന്റെ തോളിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടയാൽ പറഞ്ഞു.

“ഗ്രീമതി ലോഹവെനകാംബാളുടെ വദ്യപിന്നാവും ഭദ്രമായി സുക്ഷിച്ചിരുന്നു അതു താങ്കോലിന്റെ ഒരു പക്ഷപ്പും അരും ഒരാൾ ഉജാജാക്കീടുനേന്നു കാഞ്ഞും തീച്ചു യാണും.”

“ശംഖാനീന്തനയാണും ഉജായിക്കുന്നെന്നീല്ല. അതി കാണാനു മെഴുകും അതിനും സാക്ഷ്യം വാറിക്കുന്നൊണ്ടും അതെന്നുനെ സംഭവിച്ചു എന്നാണെന്റെ സംശയം.”

‘അനേപണ്ഡിച്ചിട്ട്’ പറയാം രാമൻ മുതിവച്ചിട്ട്.

“അതുരോടാണ്” അംഗനപദ്മിക്കുന്നതു്? ”

“നീല നീരാളിപട്ടവുത്തു ആകാശത്തോട്—ന കുറുക്കുംകൊണ്ട് പുച്ചടിനില്ലെന നീരയോട്—മനം മനം പാറിനടക്കുന്ന പുന്ബാററയോട്—നാരാധരൻ—നാരാധരൻ—പുന്ബാററയോടല്ല.....പിന്നു.....കഴികാരതനോട്.”

ഉള്ളിത്താൻ അതിനുത്തരം പറയാതെ മുന്നം അവലുംവിച്ചിരിക്കുന്നാണ് ഉണ്ടായതു്. രാത്രാവട്ടു ഒരു ഭാഗം നേരില്ലെല്ല എന്നുണ്ടാക്കുന്നു പിറവി ദളതുകൊണ്ടിരുന്നു. “ആ വീട്ടിനകത്തുള്ള അക്കണ്ണത്തിൽ ഏതോ കു ദിവ്യങ്ങൾ കടീരം ഉണ്ടെന്നും, അതിന്റെ ശ്രൂപംകാഡി കു ഭൂത്യനഞ്ചുനും ഉള്ളിത്താൻ നായതിക്കുന്നണ്ടു്. പിന്നു ആ വൈനത്തിന്റെ കു താങ്കോൽ അധികം പാശലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. ആ താങ്കോൽ വാദി നോക്കീടു് അതുപോലെ വേരാനുണ്ടുന്നതു് കുപ്പിപ്പുസാല്പുമാണു്. എത്തെങ്കിലും കു താങ്കോൽ ഉപയോഗിച്ചു് അകത്തുകടന്നായിരിക്കുന്നും മുത്യം നടത്തിയതു്. എതായാലും ആ ഭവനത്തിന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നുണ്ടും. ആ വീട്ടിനട്ടു് എത്തിയാലുടൻ സൈക്കിൾ മോട്ടോർ ദിവ്യതനും.”

മോട്ടോർ സൈക്കിൾ നീനു.

“ഹവുൻ നിത്തിയേഷ്ടു....”

ഉള്ളിത്താൻ അതും അനുസരിച്ചു. പിന്നു ആ മോട്ടോർ സൈക്കിൾ അവിടെ അട്ടത്തെന്ന ഉണ്ടായി

കന ഒരു കാട്ടിൽ കൊണ്ടുവെന്നാളിപ്പിച്ചു.

“എന്തു് ചെയ്യാനാണു് രാമൻ ഭാവിക്കുന്നതു് ?”
ഉണ്ണിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“എന്നെന്നയിങ്ങനെ കെട്ടിവലിച്ചുകൊണ്ടു് തെണ്ണി
നടക്കുന്നതിന്റെ ആരുധ്യം എന്താണെന്നു് എന്നാല്ലും
ചോദിക്കേണ്ടു് ?” രാമൻറെ ചോദ്യം അതായിതന്നു.

“ഈ വീട്ടിൽ ഒരു കൊലക്കേസ്സു് നടന്നിട്ടില്ലോ?
അതിനെസംബന്ധിച്ചുനേണ്ടിക്കുന്നാണു് നിങ്ങളെ ഈ
വിടംവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടവന്നതു് .”

“ഈതിനെ കൊലക്കേസ്സു് സംബോധനവെയ്യാ
ൻ പാടില്ല. പിന്നെ ഇതോടെ ഭീകരസംഭവമായിട്ടും
വേണും കരത്തുവാൻ ?”

“കൊലയല്ല. വെറും ഒരു സംഭവം മാത്രമാണെന്നു്
നിങ്ങൾ പറയുവാൻ കാരണം ?” അതുല്യത്വം
അനായി ഉണ്ണിത്താൻ തെരക്കീ.

“കാരണം അറിയണമെങ്കിൽ കാരണം കണ്ടുപാടി
ക്കണം. അതിനു....സിക്ഷണാർഥി തുറിച്ചറുണ്ടു് നോ
ക്കുന്നും ബേഗം പാരയേ കാംഡവക്കും. ബേഗം പാ
രയോടുകൂടി അംരതയാരു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അതു
നോപകൂഹിതമാണു്. കഷായത്തിനു് ചുക്കു് പോലെ
യാണുതു്. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഉന്നേഷം തീ
രയുണ്ടാവില്ല ”

ഉണ്ണിത്താൻാണു് അറിയംമുള്ളതു്. എന്നാൽ നേരം ത
നേര ചെയ്യുവാൻ തക്ക ഒരു സന്ദർഭമായിതന്നാണില്ല അതു്.
അതിനാൽ വെറും മുന്നും, അവലംബിക്കാൻ അദ്ദേഹം
നിന്നും സ്ഥിതനായി.

മോട്ടോർസൈക്കിൾ നും കാട്ടപൊന്തയിൽ ഒരു ആവശ്യിക്കുന്ന അവർ റണ്ടുവീംതുംടി ആ വേന്തതിന്റെ സമീപത്തെക്കു് നടന്നു. മുഴുംതന്നെ അവർ * വി ടിനച്ചുറബും നടന്നു പരിശോധിച്ചു. പിന്തു ദയാന കവാടത്തിനുസമീപം വന്നുനിന്നും *

“കാമു്” പതിഭ്രംശ സ്വാരത്തിൽ രാമൻ തുടന്നു; “ഈ താഴു് പുട്ടിട്ടില്ലോ. അക്കരുതിനാണു് അഭ്യാസിക്കുന്നതു്.”

“നിങ്ങൾ അതു് എന്തുനെ മനസിലാക്കി അതു കണിക്കു് എന്നിക്കു് കുംഘം മനസ്സിലാവുന്നില്ലോ?”

“നിങ്ങൾ ഒരു മുദ്ദയും മറ്റും അല്ലോ?” രാമൻ തുടന്നു; “ഇതിലേ വരു.”

അവർ റണ്ടുപേരുംടി ആ വീടിനും പിന്നിൽ എത്തി. മതിലിനും മേഖലയുതെക്കു് നോക്കിക്കൊണ്ടാണു് രാമൻ നടക്കുന്നതു്. വളരെ ഉയരും ഉണ്ടാ മതിലിനു്. പോക്കരാറിൽനിന്നു് ടോച്ചുട്ടു മതിലി നും മെലുറിതെക്കെടുത്തുനോക്കി. “എന്നും ഓരോ താങ്ങാനാവുമോ?” ഉണ്ണിത്താനോടു് അയാൾ പോജിച്ചു.

“എന്നിക്കു് മനസിലായില്ല.”

“നിങ്ങളും മനസിലാക്കണമെങ്കിൽ സ്ഥാക്കു് വോ സ്ഥിരം ചോക്ക് പീസു് കൂടിയേ തീരു. ഞാൻ പരഞ്ഞ തിനും ഉദ്ദേശം എന്നിക്കാ മതിലിനേൽ കയറണമെന്നാണു്.”

“കാരണമെന്താണു് മതിലിനേൽ കയറണമെന്നു്

തോന്നാൻ? അകത്താരെകിലും കാണമെന്നു് സംശയിക്കുണ്ടോ?” ഉണ്ണിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല. വെറുതെ അക്കദൈന തോന്നിയതാണു്. നി ഒരിം ഇം മതിലിനടക്കതു് വന്നിരുന്നാട്ടു്. പിന്നെ റോന്ന് നിങ്ങളുടെ തോളിൽ കയറിനില്ലോ.....”

“നിംബാ എൻ്റെ തോളിൽ കയറിനിന്നാലും മലിലിന്റെ മുകളിൽ കയ്യുത്തുന്ന കാര്യം വിഷമവാണു് എക്കുംഗം മുന്നാറിം ഉയരമുണ്ടാണു് മതിലിനു്.”

“ആവധ്യമില്ലാതെ ചീലച്ചു് സമയം പാഴാക്കി കെന്തു് പ്രയോജനമാണു് ഗൗഹിതാം? നെന്നരാധ്യത്തോടെ റാമൻ ചോദിച്ചു. “പാര്ഷ്ണവരുപോലെ ചെയ്യവാനു് നിങ്ങളെക്കാണ്ടാവില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ താനക്കു് പോവും.”

“അതേതായാലും വേണു്.” എന്നു് പറഞ്ഞെങ്കും മതിലിനോടു് ചേർന്നിരുന്ന ഉണ്ണിത്താൻ. എന്നിട്ട് പേക്കിച്ചു്:- “ബുട്ട് സു് ഇട്ടുകൊണ്ടു്” എൻ്റെ തോളിൽ ചവട്ടെല്ലു്.”

“എൻ്റെ ബുട്ട് സു് എടുത്തും കൊണ്ടുടിക്കളിയതു് കേടും? റാമൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു് പാരുക്കും ഉണ്ടിവെച്ചുട്ടു് ഉണ്ണിത്താൻ്റെ തോളിൽ കയറിനിനു.

“ഇന്നീ എഴുന്നേരുത്തും.”

റാമനേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഉണ്ണിത്താൻ സാവധാനത്താിൽ എഴുന്നേറുന്നിനു. അതോടെ തലയ്ക്കുകളിൽ ചുവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനാലകമ്പികളിൽ റാമൻ പിടിക്കുടി. എന്നിട്ടു് ഒരു വാനരനെപോലെ മതിലി

നൃകളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി. അങ്ങളെപരത്രുന്നായ ഉള്ളിത്താൻ വായുപിള്ളന്മാർ നിന്നും അധാരം കയറിപ്പോ വന്നതു് സോക്കിക്കാണുകയായിരുന്നു. ആ കയററം കണ്ണേപ്പാരം കൃഷ്ണരംഗമാർ തോന്തി വെറും ഒരു ഭാവതനേ പോലെ കോക്കാളിത്തരം കാട്ടികൊണ്ടു് നടക്കുന്ന രാമൻ തന്നെയാണോ അയ്യു്? അതോടു വല്ല ചാത്താണോ പി ശാമോ കദറാ അരുണാന്മാർ വാഞ്ചോടു് എന്നാണെങ്കി.

മുകളിൽ കയറുന്നതിന്മാർ ഉപകരിച്ചു ആ ജനാവ വഴിതന്നു രാമൻ അകത്തിരുണ്ടാണി. പിന്നെ കരുച്ചുസമയം. അകത്തു് മതിലിനോടു് ചേന്നുമുണ്ടു് നിന്നും അല്ലെങ്കിലു് സമയം. അതുമുന്നേ നിന്നുണ്ടോ. മതിലോരുത്തിൽ കൂടി മെല്ലു മെല്ലു നടന്നതുടങ്ങി. പ്രധാന കവാടത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കാണാണു് നടക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ചുരുത്താണു് ഉള്ളിത്താൻ രാമൻറെ ചലനങ്ങളോന്നും. തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്ന സാധിച്ചില്ല.

പിന്നെ ദുർഘരീരം കണ്ണുകിട്ടിയ ആ മരിക്കുസമീചം രാമൻ എന്നതി. മരിയുടെ പ്രവേശനപ്രാരംഭം അക്കുളന്മാർ തഴതിട്ടിരിക്കുയായിരുന്നു. എക്കിലും ആ മരിയിൽ കത്തിക്കുംണ്ടിരിക്കുന്ന മെഴുകതിരിയുടെ നേരത്ത് പ്രകാശം കവാടത്തിനേരു വിടവിൽക്കൂടി കണ്ണുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ മരിയുടെ പ്രവേശനപ്രാരത്തിനേരു ബുരിൽ ഭാഗത്തുമുള്ള തളവും വരാന്തയും എല്ലാം അന്നുകാരനിബിധായിരുന്നു.

അതുമുന്നേ ആ മരിയുടെ ചുവരിൽ ഒരു നിശ്ചൽ കണക്കേ ചേന്നനിന്നുണ്ടു് രാമൻ സാവധാനത്തിൽ

മുന്നോട്ടോറീൽ. നടക്കരാത്തിനടക്കത്തുള്ള തള്ളത്തിന്റെ ചുവരോട് ഒട്ടിനിന്നും. അതിന്റെ മൻഡലത്താണ് ദിവ്യചത്വങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും കൂടിയാണ്. കടീരം തെക്കവുടക്കും ഉദ്ദേശം എഴുടി നീളത്തിൽ കോൺക്രീറ്റുകൊണ്ട് വാത്ത കു തായാണും. അതിന്റെ മജ്സുത്തിൽ തുവാരം പോലെ മുത്താക്കുത്തിയിൽ കു താഴീകക്കുന്നതു താങ്ങി കൊണ്ടായ മുട്ടക്കല്ലുണ്ട്. രാമന്റെ ദേഹി താഴീകക്കുപ്പ് തതിൽ പതിഞ്ഞു. അതു മേഖലാട്ടയുന്നാരുപോലെ തോന്നി. അതു അല്ലോ ഉയൻപ്പോരു ചെറിയ കു വിടവുണ്ടായി. അതിൽക്കൂടി മനോധി കു വെള്ളിച്ചു. കാണപ്പെട്ടു. അതു പ്രകാശത്തിൽക്കൂടി കു തലയുടെ ഏ താനും ഭാഗം കണ്ണുകാഡിക്കും രാശേവരര രാമന്റെ ദേഹി യിൽ പെട്ടു. എക്കനായി നീഛുന്ന രാമനെ അതു കാഴ്ച അല്ലോ ദയപ്പെട്ടതുകയുണ്ടായി.

അങ്ങനെ അവതംവിട്ടനിന്നുന്ന രാമൻ കടീരം തെത്തെനെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടനും അതു കടീരത്തിൽനിന്നും ഭീകരമായ കരട്ടഹാസം മുഴങ്ങി.

അതു കേട്ടു ദയപ്പെട്ട രാമൻ അട്ടത്തുതനെ തുരന്നുകിടന്നിരുന്നു കവാടത്തിനുപിന്നിൽ ചെന്നു പത്രം പത്രം യിരുന്നു. മരുതെക്കില്ലും ഭാഗത്തുനിന്നും ഇന്തിയും അങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദം അതും കേട്ടതിനും മറപടിയായി കേംക്കവാൻ സാഖ്യതയുണ്ടെന്നും രാമൻ ഉണ്ടായി. പ്രസ്തുത കടീരത്തിന്റെ മേൽക്കൂടി ഉയൻ പട്ടിതനെ നീല്ലു യാണും. അതിന്റെ വിടവിൽക്കൂടി കണ്ണിതന്നെ നയനങ്ങൾ തീപ്പുരിപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നണിയെന്നും.

ഒത്തിനിടയിൽ ഒരു അട്ടമാസം കൂട്ടി കേരക്കാനിട്ടായി. ഉടൻതന്നെ മറിയുടെ അക്കത്തു നിന്ന് ബന്ധി ചുതിനു കവാടം തുറന്നു. മുന്നാമത്⁹ ഒരു അട്ടമാസം വും കൂട്ടി കേടുകളിലും അപ്പുതെത്തു രണ്ടില്ല. നിന്ന്¹⁰ വ്യത്യസ്ഥമായിരുന്നു അതു¹¹.

“ഭു—ഭുത്.”¹² ഒരു വിക്രൈനോഫാലെ ആശോ വാ ഇച്ചുപറഞ്ഞു. പീനൊ തേരുട്ട് ഇന്നും പ്രധാന കവാടത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ടാട്ടന്നതുപോലെ ഒരു ശബ്ദം ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങി.

അല്ലെങ്കിലും അവിടം നിശ്ചയുതയുടെ രൂതതരംഗമായിത്തീർന്നു. കടീരത്തിനോടു മുകളിലും താഴീക്കുടുത്താട്ടുകൂട്ടി പഴയപടി അമർന്തിനു.

നിലാത്തു¹³ കമഴ്ചനകിടന്നിഴ്ചതുകൊണ്ടു¹⁴ രാമൻ പ്രധാന കവാടത്തിലെത്തി. ഇടക്കിടക്കു¹⁵ ആ കടീരത്തിലേക്കു¹⁶ തിരിത്തെന്നാക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. ചുന്നാൽ മുകളിലും നാലുവും ധാതോരു ചാലനവും പിന്നീടണ്ണായില്ല.

പ്രധാന കവാടം പുറത്തുനിന്നു¹⁷ പുട്ടികഴിത്തിൽ നാലുവും അതോക്കെ നോക്കികഴിത്തെ രാമൻ മടക്കി പോതവാനുള്ള ശ്രമമാണു¹⁸. അവരാദ്യും കണ്ണ പ്രേതം കിടന്നിരുന്നു എറി തുറന്നാകിടന്നിരുന്നു. ഏന്നാൽ അതിനകം അസ്യകാരത്തിനോടു ഏകച്ചവകുംധിപത്യത്തിനു¹⁹ വിധേയമായിരിക്കയാണീപ്പോാം. ഒരു വിധത്തിൽ ആ കവാടം അടച്ചുശേഷം രാമൻ തന്റെ കീഴയിൽ സുക്ഷിച്ചിരുന്നു ടോച്ചു²⁰ പുരത്തെക്കുറ്റതു. ലെററടിച്ചുനോക്കിയതോടെ രാമൻ തന്ത്രിപോയി. “നാരാധാരാ—നാ

രാധാ” അധാരം ഉച്ചത്തിൽ പിന്തിച്ചു. “ഒമ്മെത്ത മായ നിത്യശാന്തി നിത്യംക്കം ഉണ്ടാവുട്ട്.” അപ്പും ഒരു പ്രേതം കണ്ണകിട്ടിയതായ അതേ സ്ഥലത്തുതന്നെ മറ്ററായ മുത്തോട്ടും കിടക്കുന്നു. ആ ഭേദത്തിന്റെ പിന്താഗത്തും മുന്നും മറിയുകൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ നിന്നൊഴുകിയ രക്തം ആ മറിയുടെ തരയിൽ കട്ടപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു. രാമൻ അപ്പും കമിണ്ടുന്നതിനുംകൊണ്ടും ആ മുത്തോട്ടെത്തു പരിശോധിച്ചു. അതീവസൗംര്യായ ഒരു യുവാവിന്റെ ജീയചായിരുന്നു അതു. അപ്പേറം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുങ്ങൾക്കാശംനും ഉയന്നനീലയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു വൃക്കതിയാണെന്നും മനസിലാക്കാം.

“മുന്നും ഇപ്പേരാത്തിനാബേക്കിൽ നാലേ നടക്കാണീ അനഭവം.” ഒരു ദിവ്യപ്രവചനം പോലെ ആരോചനയില്ലാതെ രാമൻ പിരുപിരുത്തു. എന്നിട്ടും ഏഴുനേരും മരിച്ചുകുടിക്കുന്ന ആ ഭേദത്തിന്റെ മജ്ജിയിൽ ഒരു തുണ്ണുകളാസും ചുരുട്ടിപിടിച്ചു പിരിക്കുന്നതും രാമൻ കണ്ടു. വളരെ വിശ്വമിച്ചു അതു കരസ്ഥമാക്കി രാമൻ. പിന്നെ ഭോപ്പിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കി അതു വായിച്ചു. എന്നിട്ടും അത്മവത്തായി തലയാട്ടിക്കൊണ്ടാക്കലാസും തുണ്ണും തന്റെ കൊട്ടിന്റെ അക്കത്തെ കീഴിലായിൽ സുക്ഷിച്ചു.

പിന്നെ ആ വീട്ടിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളോക്കെ പരിശോധിച്ചു. താന്ത്രികമുക്കണ്ടതിൽനിന്നും” യാതൊക്കുന്നറവും വന്നിരുന്നില്ല അതിനൊന്നും.

അപ്പും സമയം തുടർന്നിടി അതിനുള്ളിൽ തന്നെ കഴിച്ചു തുട്ടി. എന്നിട്ടും വീട്ടിന്റെ പിന്താഗത്തുള്ള മതിലിൽ

കൂടി പുറത്തെങ്ക് കടക്കവാൻ ശ്രമിക്കയാണോ". അതുപോലെ അക്കദേശത്തെങ്ക് കടക്കവേബാൽ ചവിട്ടി കയറി ആ ജനാ ലയിൽ കൂടി പുറത്തെങ്കചൊടി.

സക്കാസിലേ ഫൌണ്ടേഷൻ മുസ്ലീംസ് കളിക്കാരനെ പോലെ മുന്നാളിലായികും ഉയരംവരുന്ന ആ ഉത്തരവിനു മുകളിൽനിന്നും മറിഞ്ഞുമരിഞ്ഞു വരുന്ന രാഖഗർഡ് ആ ചാട്ടംകണ്ഠ് "അക്കത്തപരതയുന്നായിരുന്നു" ഉണ്ടിത്താൻ പറഞ്ഞു. "നാം സംബന്ധം എക്കാസ് വിഭ്യവിലും പാശാഡി തൃപ്തി ഉണ്ടെന്ന കമ്മ മുന്നാണെന്നിക്കേ മനസിലായതു." പിന്നെ അക്കദേശത വിവരങ്ങൾം ആരാധ്യനാമാതിരി ഉണ്ടിത്താൻ പോശിച്ചു. "അക്കത്തു" വല്ല ദ്രോഹമായി കണ്ഠ മട്ടിക്കൊണ്ടു?"

"അക്കത്തുനിന്നു" എറപ്പേട്ട വല്ല ശബ്ദവും നിങ്ങൾ കേരിക്കാണായോ?" രാമൻ പോശിച്ചു.

"ഓ" ഹാ. ഒരു ഭീകരശബ്ദം കേട്ടതുകൊണ്ടാണു മുഖിച്ചതു?"

"ഒരു ശബ്ദംമാത്രം കാണുന്നു കേട്ടതു?"

"അസാധാരണമായ ഒരു ശബ്ദം കേട്ട. പിന്നെ യും രണ്ടാണും കേരിക്കാനിടയായി. ഏകിലും അക്കത്തു എന്തോ ഭീകരസത്പരന്ത കണ്ഠ് നിങ്ങൾ അടുച്ചസിച്ച തായിരിക്കണമെന്നും താൻ കരതി."*

"മുത്തേഹം ഇപ്പോൾതന്നെ വേണമോ അന്തോ രാവിലേ മതിയോ?" രാമൻ പെട്ടുന്നും പോശിച്ചു.

"എന്തു" മുത്തേഹം." ഉണ്ടിത്താൻ ഒന്നു തെട്ടി "എന്തോക്കെയാണീ പായുന്നതു?" എന്തു" മുത്തേഹം?"

“കൈ കവി പാടിയിട്ടുള്ളതാണെനിക്കിപ്പോരും ഒരു മംവത്തന്നതു.” രാമൻറെ കിടക്കിളക്കി.

“ലോകമുഖത്തു” ബുദ്ധിമാന്മാരാണെന്നെന്നീനയിക്കുന്ന വിധിയികളുടെ ഗുരുവായിട്ടുള്ള രാമൻ! ഉള്ള സംഗതി തുറന്നതു് പറഞ്ഞതുകൂടും നിങ്ങൾക്കു്.”

“മുത്തേഹം നംബുർ ടി. മരിയുക്കരി എണ്ണിം. മുന്നാർ. അവകാശത്തെ മുൻപു അംകലം കൃത്യം അംഗീക്കേരു”. പോൾസ് മാർട്ടിന്റെ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചുനോക്കിയാൽ അവയുടെ അരും. കിടക്കുത്തുചൂണ്ടുന്നും കാണാം.” രാമൻ വിശദമാക്കി.

“എന്നെന്നയുംതുടി വിധിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കും സോ നിങ്ങൾാം?” ഉണ്ണിത്താൻ വിരുദ്ധിപ്പിടിച്ചു.

“ജൂഡ്യിയദേശത്തിന്റെ താങ്കോൽ കൈവാഗം മുള്ള നിങ്ങൾക്കു് വിരുദ്ധിയെടുക്കേണ്ട അവധ്യം ഇല്ല.” പരഞ്ഞമായ സ്പർശത്തിൽ രാമൻ പറഞ്ഞു.

“ഇന്നിയും ഒരു മുത്തേഹംതുടി അംകൂളുണ്ടെന്നും സോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്?”

“മലയാളത്തിൽ തന്നെയല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞത്തു്? നിങ്ങൾക്കു് മനിസിലാവുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിലോ ദാനിഡിയിലോ പറയാം.” ശ്രദ്ധവത്തിലാണ് രാമൻ സാസാരിച്ചതു്.

“ഇതാക്കെയെന്നെന്നയാണിതിനകത്തു്” വന്ന മാട്ടുന്നതു്?”

ഉണ്ണിത്താൻറെ പോലും കേരിക്കേണ്ടതായിട്ട് പോലും നടക്കാതെ ഒരു മുള്ളപ്പുട്ട്. താഴുംപിടിക്കലുമായിട്ടും നേരുന്നയിരിക്കും രാമൻ.

“എവിടെയാണാ പ്രതം കിടക്കുന്നതു്? ” ഉള്ളി
താന്നിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം ഉയൻ.

“ആദ്യത്തെ പ്രതം കണ്ണുകിട്ടിയ അം മറിയിൽ
അംഗേ സ്ഥാനത്തുനിന്നുണ്ടായാണു്” പ്രതം നംബുർ ട വും
സയനം കൊള്ളുന്നതു്? ”

“ഓതിരിക്കെട്ട്. നിംബളക്കര്ത്തു്” കടന്ന ദേഹം
രണ്ടും, മുന്നോ ഒരുപഠാസംബൾഡ് കേരംക്കിയണായല്ലോ.
എന്തു ശബ്ദമായിതന്നു അണു്? ” ജീജൈഞ്ചാബുവായ ഉള്ളി
താന്നിന്റെ ചോദിച്ചു.

“ശബ്ദം. പോലെത്തെ ഒരു ശബ്ദം തന്നെയാണു്”
കേട്ടതു് “വാസ്യമായിട്ടാണു് അമൻ പറഞ്ഞതു്. “എ
നാൽ ഇതു കണ്ണു് അതുംതെങ്കമായ ഒരു കാഴ്ച ഇതിനു
മുമ്പു് കരിക്കൽ പോലും തോന്ന കണ്ണിട്ടില്ലു്.”

“എന്താണു് നിംബരം കണ്ടതെന്നാണു്” ചോതി
ചെത്തു്?

“ആദ്യംതന്നെ ഒരു കഴുതപുരത്തു കുറഞ്ഞുകയറി നിന്നു. പിന്നെ ആ കഴുതപുരത്തു കുറഞ്ഞുകയറി നിന്നു. പിന്നെ ആ ക
രഞ്ഞു് മതിലിനേരൽ പിടിച്ചുകയറി. ഇരുട്ടതാണൊക്കി
ല്ലോ കഴുതയുടെ പ്രവർത്തി കാണണമ്പോരി അതു കഴുത ത
നന്നാണെന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. അങ്ങ
നെയല്ലോ. ലോകസ്ഥിതി. ? എന്താണു് നിംബളെട
അഭിപ്രായം? ”

“നിംബളപ്പോഴം ഇപ്പോൾ തോന്നും പായ
നന്താണു് ധമ്മസക്കാടം.”

“കുറു ഉള്ളിത്താൻ! തൊന്തരായ സംഗതി ചേംടി കണ്ട്? ഒരു മന്ദിരം ഒരു ചെൺ കരിങ്ങൻറെ മുഖ തുടർച്ചാക്കണമെന്നു നിങ്ങൾക്കിടവനു എന്നു വിഹാരിക്കു. അദ്ദോം നിങ്ങൾക്കു് കോപദേശം സംഭവാശ്വരാ, എതാണ്ടാവുക ?

“വെറുതെ തോന്ത്രംസം പരിഞ്ഞിയുന്ന സമയം കളിയുന്നതെന്തിനാണു് നിങ്ങൾ.”

“ഹരി. എന്നാൽ വാതു്.” ഉള്ളിത്താൻറെ തോഡിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടു് രാമൻ വിളിച്ചു.

അങ്ങനെ ലഭ്യംവേദംകൂടി പ്രധാന കവാടത്തിലേക്കു് വന്നു.

“വെറുതെ എന്തിനാണു് എന്നു ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ടു്?” ഉള്ളിത്താൻ ചോഡിച്ചു.

“നിങ്ങളും താങ്കൊലിക്കേട്ടുള്ളൂ.” ഉള്ളിത്താൻ കീഴയിൽനിന്നു് താങ്കൊലെട്ടതു് പ്രധാന കവാടം മുറിനു. എന്നിട്ടു് രണ്ടു് പേരുംകൂടി മുത്തശരീരം കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു് ചെന്നു. രാമൻ ടോച്ചു് തെളിച്ചു. പിന്നെ തലച്ചോറിന ചുട്ടപിടിച്ചുത്തുപോലെ തല ചോറി തെരുട്ടുക്കാം.

മുത്തേഷം അവിടെയെന്നു. കാണാന്നാണെന്നിൽ നില്പു.

“എന്തിനാണെന്നു കളിപ്പിക്കാൻ നോക്കുന്നതു്?” ഉള്ളിത്താൻ “അരിശം മുത്തു. ‘എൻ്റെ രാമൻ! നിന്നൊക്കൊണ്ടു് മട്ടതു് താൻ. ഇങ്ങനെ ആയാൽപിന്നു നിന്നെന്ന സഹായം ഇല്ലക്കിലും തരക്കെടില്ലെനു് തോന്ത്രകയാണെന്നിക്കീഴ്പ്പാം.”

“മുത്തേമെം എന്ന് കണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞത്തു” എവർ ശതചാനവും സത്യമാണോ.” രാമൻ വിശദമാക്കി “എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിവിടെ കാണബാൻസിലും. അതു ഒരു രഹസ്യിലും എടുത്തു നീക്കും. ചെയ്താവാനേ തരമുള്ളത്. മുത്തേരും എടുത്തതാളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു അവർ അതിൽ നീനും പ്രവർഖിച്ചു കൂടപിടിച്ചിട്ടിവിടെ കിടക്കുന്ന രക്ത തേത മുട്ടുനീക്കവാൻ മറന്നിരിക്കണാം.”

അതു “കേടു ഉണ്ടിത്താൻ കുപിട്ടുനീനുകൊണ്ടു ആ മറിയുടെ തര പറിശ്രൂഢിച്ചു. രക്തം ലഭിച്ചു കൂടപിടിച്ചുകിടക്കുന്നണ്ണോയിരുന്നു. അതോടെന്നില്ലാതെ കൂടാ പറ്റിവരുന്ന പറഞ്ഞു:— “മുത്തേരും കിടന്നിതന്നതിന്റെ അടയാളം കാണുന്നണ്ടോ.” എന്നാൽ മുത്തേരും എവിടെ പോകി? അതാണെടുത്തുകൊണ്ടുപോയതു “എന്നാണോ മനസ്സിലാവാത്തതു.” ഗംഗാരാത്രേതാടെയാണോ ഉണ്ടിത്താൻ പറഞ്ഞത്തു.

വൈവഴിത്തുകൂടി വന്നെടുത്തുകൊണ്ടുപോയതായിരിക്കണം. മരിച്ചു ആ മനസ്സുന്ന് ഉടലോടെ സപ്രധാനതു കൂടി പോയതായിരിക്കാനേ തരമുള്ളത്. നാരായണൻ, നാരായണ ഉടലോട്ടുടർന്നു സപ്രധാനതുക്കപ്പോയ ആ മനസ്സു നീറു കാലിൽ പിടിച്ചു തുണിയിരിക്കുന്നുകിൽ നമ്മക്കും തുടർന്നു സപ്രധാനതീൽ പോയിവരംമായിരുന്നുള്ളോ”

“അങ്ങിനെയാണുകിൽ പിന്നെ വിഷമം ഇല്ലാണോ സപ്രധാനതീൽ കടക്കാൻ. എങ്കിൽ കിടക്കാണു രാമൻ നിംബളീപായനതോക്കേ.”

“മരിച്ചു മനസ്സുന്ന് മഹാ ചംഡിവാനായിരുന്നതു

കൊണ്ടയാർഡ് ഉടലോടെ സപ്രധാനതിലേക്ക്” പോയി, എന്നപ്പേ തൊൻ പറഞ്ഞതു. അതിലേന്താണാൽ തെറവള്ളിതു.....?

“അതു പ്രേതദേതനോക്കികൊണ്ടു” നിഃഭരം ഇവി ടെ തന്നെ അങ്ങൾ നിന്നീരിക്കുന്നും ഇല്ല വക്ക് ബുദ്ധിമുടിയുണ്ടും. ഇട വക്കമായിരുന്നോ?” ഉണ്ണിത്താൻ കു യത്ത്. “എന്നിട്ട്” എന്നേ വിളിച്ചിരുന്നും രൂപം ശുട്ടി അക്കദൈക്ഷവക്കമായിരുന്നാലും”

“കേരിംഗ്രസ്റ്റും.” രാമൻ തുടന്ന്. “നിഃഭരം ഏ വൈജ്ഞാനിക്കും പറയുന്നതു? ഒരു മഹാശ്യാമലതും ചോറം കുട്ടി കു വാനരപ്പുതും പോലും. കണ്ണിട്ടില്ലാത്ത തൊൻ ഇവിടെ നിക്കണമെന്നു” പറഞ്ഞതാൽ അതു “യാം സങ്കേ സ മാണം.”

“എപ്പോഴും. ഈ തോന്ത്രംസം നന്നപ്പു കേഞ്ചാ”

“തൊൻ പറയുന്നതൊന്നും തമാശയല്ല”

“നേരോ?”

“നേരല്ലോതെ ചിന്ന നണ്ണയോ?” രാമൻ പറിഞ്ഞി “തൊൻ പറയുന്നതും നണ്ണയാണെന്നു കുത്തുന്ന വക്ക് ദേവ ശിക്ഷ കിട്ടുമോ”

“അല്ല സമയം. എന്തോ അലോചിച്ചുകൊണ്ടു” നിന്നാശേഷം ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“എതായാലും ഇതുയും കൈക്കു ആയി. ഈനി വേ സ്ത്രീതൊക്കെ രാവിലെ ചെയ്യും”

ഉണ്ണിത്താൻ സംസാരിച്ചു. കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനി ടയിൽ രാമൻറെ നയങ്ങൾ ആ കട്ടീരത്തിൽ ഘതിഞ്ഞു. അതിനേരം മട്ടകല്ലും ഉയന്നിരിക്കുന്നു. മുമ്പു കണ്ടതായ

ആ ദീക്ഷയന്നരംഗം അതിന്റെ വിടവിൽ തുടമിന്നീ തിളങ്ങുന്നണംഡായിരുന്നു. തന്റെ കയ്യിൽ തെളിച്ചു പി ചിച്ചിരുന്ന ടോച്ച് അണ്ടച്ചുശ്രേഷ്ഠം രാമൻ അട്ടത്തുനി കുന്ന ഉണ്ണിത്താനെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൈ മറവിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. ആ ദീക്ഷ കാഴ്ച ഉണ്ണിത്താൻ കാണാ തത്തുന്ന രാമൻ” നിശ്ചയം. ഉള്ളതുപോലെ ഏറാറും അതു കണ്ണാൽ.

“എ.. എ.....എന്താണോ” ടെ” ടേജിതുവും ഉണ്ണിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“ക്രതം” പിന്നെയും എന്തോ ചർച്ചവാനംഡായി തന്ന രാമൻ. അതിനിടയിൽ നിരുദ്ധുതയേ ഭജി ചുകൊണ്ടു കൈ അട്ടഹാസം മുഴുവാണി.

“എന്നറംനേ” ദേഹപൂട്ടു കൂടിയേപ്പാലെ ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“എന്നും മോന്ന കണ്ണടക്കാളാഡ്.” കൈ വുല്പനേ പോലെ രാമൻ പറഞ്ഞു. “ഇങ്ങനെതെ കാഴ്ചകൾ കി ശാലിഡ്സ് കൈ പകുശ ഹാർട്ട് മെയിലായിപ്പോവും. റിവാർഡ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല....യില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞില്ലാലും.”

“ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടും. പേടിക്കാനൊന്നും ഇല്ല. അല്ലെങ്കിൽ അടക്കായിരിക്കണം.” കവാടത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്നതിനിടയിൽ രാമൻ നിദ്ദശിച്ചു.

കച്ചീത്തിന്റെ മുടക്കല്ലും പഴയപട്ടി ക്ലൂനിരൂപ്പും യി കഴിത്തിരുന്നു. നിരുദ്ധുതക്കു മാറ്റും ഏറിപ്പുറി

വരികയാണ്. “തന്ത്രാരാധിക്കന്നകൊള്ളിക്” മടങ്ങി വന്ന രാമൻ കല്പിച്ചു.

“എ....എ....എന്തിന്? ”

“പെൺകരമു് കഴുതപ്പുറത്തു്” കയറി ഇരിക്കയാണ്.”

“അതിനു് നാമേറ്റു്” വേണം? ഉണ്ടായി വരഞ്ഞ ചുണ്ടുകളെ നാവുകകാണു് നന്ദനയ്ക്കാതിനിടയിൽ ഉണ്ണി താനു് പോശിച്ചു.

“ആ പെൺകരമെന്നുനു നിങ്ങൾ ചുമലിൽ എററാണു്. താനു് കഴുതപ്പുറത്തു്” കയറിക്കൊള്ളാം.”

“എന്നു രാമൻ....പേടിപ്പിക്കാതെ....ഭ്രതത്വാനാദക സങ്കേതമാണിതു്.”

“ശരീ. അപ്പെന്നയാണെങ്കിൽ പിന്നു നിങ്ങൾ തന്നെയു കഴുതപ്പുറത്തു്” കയറിക്കൊള്ളിക്കു. താനു് സമർപ്പിച്ചു.”

ഉണ്ണിത്താനു് എഡയും ശക്തിയായി മിടിച്ചിരുന്നു. അതു് രാമൻു് കേരിക്കാൻ കഴിത്തിരിക്കണു്.

“വത്രു! നടക്കു് പോകാം.” ഉണ്ണിത്താനു് കയ്യു് പിടിച്ചു് വലിച്ചുകൊണു് രാമൻ പറഞ്ഞു.

“എഡോടു്.....”

“വത്രുനു്. എന്നിക്കു് പേടിയാവുനു്.” ഗൈഗൈ ഭ്രതാദ രാമൻ പറഞ്ഞു.

“പക്ഷേ, വന്ന കായ്യു.....”

“വത്രുനു്. നടക്കപ്പോ” കവാടത്തിലേക്കു് ഉണ്ണി താനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയാണു് രാമൻ.

ഉള്ളിത്താൻ സ്വയം നടക്കകയായിരുന്നില്ല. അംഗാളേ വലിച്ചുശുച്ച് കൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു. അവൻ ആ കവാടം വലിച്ചുപുട്ടി. ഇങ്ങനെന്നയുള്ള അവസര ഒള്ളിൽ തിരിത്തേന്നാക്കുന്നതു "വിപത്താണെന്നു" ഉള്ളിത്താനൊട്ടുപറ്റേശിക്കുന്നുണ്ട് രാമൻ.

മരബ്യും മരദ്ദ്രാവം.

രാത്രി കൈമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രാമൻറെ വീട്ടിനു മുമ്പിൽ അയാളേ ഇരകിയിട്ടു് ഉള്ളിത്താൻ തന്നെന്നു ബംഗ്രാവിലേക്ക് മോട്ടാർ സൈക്കിൾ കാടിച്ചുപോയി.

രാമൻറെ വീട്ടിന്നെൻ്നു ഗേരറു് ഏട്ടിയിരുന്നു. പുറത്തുനിന്നുന്ന രാമൻ ഗേരറിൽ തട്ടിവിളിച്ചുതുടങ്ങി. ഉറക്കംതുട്ടുന്ന പാരാവുകാരൻ മരനക്കിക്കൊണ്ടാണെന്നു്.

"പൊന്നാരെ മുത്തേ!" രാമൻ വിളിച്ചു എന്നിട്ടു് പറഞ്ഞു: "തൊന്നാണു് വിളിക്കുന്നതു് - നിങ്ങളുടെ ഭാസൻ - രാമൻ എം. എസ് സി. പി. എച്ച്. ഡി. ലഭനൻ."

"ആരു്. കൊച്ചേമാനോ?" ഗേരറിന്നുതേതുകൊടിവന്ന പാരാക്കാരൻ വോണിച്ചു. "കാണ്ടു്. വിഷമത്തിലാണോമാനേ!"

"ലോകത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള മഹാഘാരാക്കൈ അങ്ങിനെതന്നെന്നയാണു് മുത്തേ പറഞ്ഞതിട്ടുള്ളതു്. എഴുപ്പും എന്നാനുണ്ടെല്ലുകും പിന്നെ വിഷമും എന്താണെന്നു് പോലും അറിയുമായിരുന്നില്ല"

“അപേക്ഷകനെ വന്നാലും ഗൈറ്റ് തുറക്കുതെന്നുണ്ടോ വില്ലേറുമാൻ ഉത്തരവായിരിക്കുന്നതു”. പീനെ എറ്റാണെന്നും വേണ്ടതു്? ”

“കണ്ണഹമ്മുഷ്യസിന്റെ പ്രവചനം വാല്ലേറുമാനോ ഭത്തരവാക്കണം എന്റെ മുത്തു്”

കനം മനസ്സിലാവാത്ത പാരാക്കാൻ സഹായിച്ചു. “ഉത്തരവു്....”

“അംഗേഴ്വരത്താടു് എറ്റാണെന്നും പറയേണ്ടതെന്നോ? ” രാമൻ വിശദമാക്കിക്കൊടുത്തു.

“അനധികാരനിബിഡമായ നിശ്ചാകാലങ്ങളിൽ കണ്ണ മാനം ചുററിത്തിരിയുന്ന വിച്ചപ്പെടുന്നാക്കംവേണ്ടി നിബാജിതെ കവാടം തുറന്നവെങ്കെ എന്നും കണ്ണഹമ്മുഷ്യസു് പ്രവചിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ടോ പറയേണ്ടതു്”. മനസ്സിലായോ?”

“വാല്ലേറുമാൻ ഉത്തരവായിരിക്കുന്നതു്.....”

“ഒ! വാല്ലേറുമാൻ ചെഹരയിൽ ഇനിക്കേണ്ണ തായിതനും. അതിനി സാഖ്യമല്ലാത്തരുകൊണ്ടു് കണ്ണഹമ്മുഷ്യസിന്റെ പ്രവചനം. അങ്കു് അറിയിച്ചേച്ചും മതി. നിശ്ചയമായും പറയണം കേടും.” രാമൻ നിബന്ധിച്ചു.

“ഞാനെന്തു ചെയ്യണം കൊച്ചേമാനെന്നു്” ഇതികത്തവുതാമുഖനായി നിൽക്കുന്ന പാരാക്കാൻ ചോദിച്ചു. “ഈ അസമയത്തു് കൊച്ചേമാൻ എവിടെയാണെന്നും തലചുണ്ടു് കും?”

“സാധിവായ തോൻ പ്രാന്തരമണിയമായ നിശാകാലവിഗ്രഹത്തിനും എന്റെ പാരാണിക്കും ചിര

കാലവിന്നുമത്തിനും തിരഞ്ഞെടുത്ത എഴുത്തെങ്കിലും സൃഷ്ടിനും ഒരു ഭാഗം തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊള്ളണം.”

“അങ്ങോക്ക് വേണ്ടി താനെന്നതാണും ചെയ്യേണ്ടതും”

“നിത്യശാന്തിക്കായി പ്രാതമിക്കണം.. കേട്ടോ. ബാബുജി!” രാമൻ ഇവിടെ വിച്ഛി.

“എതാണ്ടേരമണിപ്പൂർ കഴിഞ്ഞെന്നാൽ “ടപ്”. ടപ്” നെന്നറം “ഫ്ലൈഡ്” എന്നുകയറി. വാതിലിന്നുത്തു തന്ന സി. ഐ. ഡി. വകുപ്പിലെ ഒരു അധികാരി മരണം എന്നായിരുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ സഹചാരി ഫൂട്ടിയായ അദ്ദേഹം കരാറേംട്ടതിൽത്തന്നു രാമനെ മനസിലാക്കി.

“കുറു. രാമൻ മോനേ! നീ ഇവിടേയും കയറിയി റബിന്റുട്ടുണ്ടെന്നും?”

“ഒരു. ഒരു ഉല്ലാസത്തിനും വേണ്ടി ചിലപ്പോഴേ സ്ഥാം വരാറണ്ടും” യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെ രാമൻ പ്രതിവചിച്ചു.

“എത്തുല്ലാസം. കടിയും, കളിയും ക്രൈസ്തവന്മാരും?”

“ചിലപ്പോഴാക്കേ.”

“എത്തും? നീയിപ്പോരാ കടിയും കൂടി തുടങ്ങിട്ടുണ്ടോ?”

“അതൊക്കെ എത്തും പറയാനാണും? താനിൽ വരെ കരാക്കു കടിച്ചില്ലോ എത്തും ദേവരെ പിടിച്ചു വേണ്ടെങ്കിലും സത്യം ചെയ്യാം. ചിലപ്പോരാ ചില തരണീമണികളുമായി കണ്ടുമട്ടിയാൽ പിന്നെ കടിപ്പി കാതവർ വിടിപ്പും.”

“നാരായണ! നാരായണ! ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിൽ ജനറൽ പദ്ധവിന്റെ പേരിന് കളക്കമണ്ഡാക്കകയാണെല്ലു നിന്ന് കീഴുപ്പാർ ജോലി.”

“ഞാൻ ആരുടെയും പേരിന്” കളക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നീ ഫീല്ലോ.” നിരാശ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻ തുടന്നു:— “ഞാൻ എന്നാണു് വേണ്ടതെന്നു് എന്നിക്കുതെന്നു ഒന്ന് സിലാവുന്നില്ല. മരുഭക്കാരിയായ ഒരു ഘട്ടതിനെ കീട്ടാതെതക്കേതാളംകാലം ചുംബനെന്നെയുള്ളില്ല. കഴിഞ്ഞെത്തുട സാമെല്ലോ. ഇന്തി അംഗങ്ങെന്നെയാൽത്തിനെ കീട്ടിയാൽ പിന്നെ എന്നു ഇവിടെയും കാണുമായിരുന്നില്ല. തന്നെയുമല്ല സ്പാസ്മമായി വീട്ടിൽ തന്നെ അവക്ഷോച്തുടി ഇരിക്കുമായിരുന്നു.”

അല്ലെസ്മയും രാമനെതന്നെ തുറിച്ചുനോക്കു കൊണ്ടിരുന്ന ശ്രൂഢം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“ഒരു പക്ഷേ നിന്റെ അപ്പുന്ന് ഇതോന്നും അരിയുന്നില്ലായിരിക്കും.....ശരി.....”

“നിംബള്ളുടുക്കതെ കണ്ണാൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം പറഞ്ഞതുക്കണം.” രാമൻ വിശ്വദമാക്കു. “കണ്ണംവുംഷി സിന്റെ പ്രവചനം വെച്ചുറോക്കുന്നോരു വിശ്വപ്പുനായ ഒരുവനു് അവനവന്റെ വീട്ടിന്റെ മേൽക്കൂരക്കുകീഴിൽ അഭയം കീടുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അവൻ അധികാരനിബിഡമായ ഇടവഴികളിൽനിന്നു് കരകുന്ന നൂയക്കേള്ളാട്ടു് സഹകരിക്കയല്ലാതെ ഗത്യൂതരമില്ലെന്നു്?”

രാമന്റെ ഒരു വാക്കുകൾ പ്രസ്തുത ഉദ്യോഗസ്ഥനു് തീരെ സിച്ചില്ല. അയാൾ അവനെ പത്രശമായി നോക്കീട്ടിരിക്കിന്നുണ്ടോ.

അയാൾ ഇരക്കിനടന്നഗ്രഹം ചെറിയ ക്രി ചുള്ളിം വിളിയോട്ടുടി രാമൻ അക്കദേതക്കുന്നത്. ഹാളിൽ അതരാക്കെയാണിരിക്കുന്നതെന്ന് ചെറുതായൊന്ന് പരിശോധിച്ചു. അയാളിടെ ദൃഷ്ടി ക്രി ഭാഗത്തു് മേഖക കുകിലായി ഇരിക്കുന്ന ക്രി കോമളാംഗനയിൽ ചെന്ന തട്ടി. ബ്രാഹ്മികപ്പിയു് ദ്രോണു് മേഘപ്പറത്തിരിക്കുന്ന ശാം. അതിനീന്തു് പിന്നിലിതു് സിഗ്രൂറവലിച്ചു പക്ഷുകളുകൾ വിട്ടുകയാണുവർം. ദ്രാസ്” പക്തി കാഡി യായിതു്.

രാമൻ അവളുടെ സമീപത്തുചെന്നുനിന്ന്.

“മിസിസ്” ഡക്ടർ! തൊന്തിവിടെ ഇരിക്കുന്നതി തു നിങ്ങൾക്കു് വിരോധമെന്തോ?” അല്ലെമാന്നാ മേഘ യിലേക്കു് കനിഞ്ഞിട്ടാണു് രാമൻ മോബിച്ചുതു്.

“കാഹു്. ഇതാരപ്പു. കിസ്തു് രാമൻ. ഇരിക്കു. ഇരിക്കു.” സിഗരേററിനീന്തു് പുക ഉഞ്ഞതിനിടയിൽ മിസിസ്” മോബിച്ചു.

“വിശ്രേഷം എന്താക്കെയാണു്?”

“വിശ്രേഷം അശോചമില്ല.” വെറും നിശ്ചില്ലക്കമായ ക്രി പുതിയിരിയോട്ടുടി രാമൻ തുടന്നു്:— “കണ്ഠമുഴുവിസു് എന്താണു് പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്?”

“കണ്ഠമുഴുവിസിനീന്തു് പ്രവചനം കേരിക്കാനുന്നും ചുനിക്കിപ്പുമില്ല.” നീറസു് പ്രകടപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് മിസിസ്” പരഞ്ഞു.

“അല്ലെമാനു് കേള്ക്കുടെ? കണ്ഠമുഴുവിസിനീന്തു് പ്രവചനം ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ പിനെ എച്ചു്. ലാറന്റസി

നേർ ക്രയ വാക്കായിക്കൊള്ളിട്ടു്.”

“എനിക്കെതാനം കേരിക്കേണ്ട. നിങ്ങൾ ഇവി എന്നിനും പോയാൽമതി.” മേഖലുറത്തു് നിനും ചും സെട്ടക്കേന്തിനിടയിൽ മിസിസ് ഡക്ടർ പറഞ്ഞു.

“ഒ....ം....ം എന്നേർ പതാപദം സ്പീകറിക്കാം അതുകൂടിച്ചുംനു നിങ്ങൾ എന്ന സംഗതി ഇതുവേണ്ടം വിസ്തരിച്ചുകളിരുത്താം?”

“ഷട്ടു്.”

“നിങ്ങളേംടു് എന്തു് പറയാനാണു് തൊന്തംഡി ചുംക്കന്തെന്നല്ല. ഇനും പ്രഭാതംമുതൽ അന്തരീക്ഷം പ്രശാന്തമാണെനും മാത്രം.”

അറിയാതെന്നെന്ന അവളുടെ ചിരിച്ചപോയി.

“ഇരിക്കും.” എനും പറഞ്ഞുടു് ചുംസിലെ അവ സാന്തേര തുള്ളിയും കൂടി കററപ്പാസത്തിനും വലിച്ച കടിച്ച.

അല്ലെങ്കിലും രാമദാന തന്നെ തുറിച്ചനോക്കി കൊണ്ടിരുന്ന അവരിം. മദ്യത്തിനേർ മാക്കലഹരി ആ നയനങ്ങളെ തുണ്ടനില്ലെവാൻ അവന്തിച്ചിരുന്നില്ല. രണ്ടു് വിരലുകൾക്കിടയിൽ പുക്കത്തെക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന സിഗററു് ഉംകോടെ കൂടു വലിച്ചു. പിന്നെ അതിനേർ ചാന്ദൽ മുഖ്യാട്ടു് തട്ടിക്കൊണ്ടവേം പറഞ്ഞു.

“തൊനില്ലോഴും നിങ്ങളുടെതന്നെയാണു്.”

“അപ്പോരും മിസിസ് ഡക്ടർ—” നിരായ പ്രകടിച്ചിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻ ചോദിച്ചു.

“അയാളെ കൊണ്ടു കഴിച്ചുമുട്ടു്.”

“ഹായി—ഹായി അദ്ദേഹം മരിച്ചപോയെന്നുണ്ടാനിൽക്കും പായുന്നതു്? ” ഡെ. പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടു് രാമൻ പാടി എഴുന്നേറ്റ.

“നിങ്ങളുടെ കിടക്കു് മറദള്ളിവക്കു് രസം പിടിച്ചുകൊന്താണു്.” ഇങ്ങനെ കണ്ണു് അല്ലതുകൊട്ടിട്ടു് മിസിസ് ഡബ്ല്യൂ പറഞ്ഞു.

ഉംഖം അഭിനയിക്കുന്ന രാമൻ നാമവാദനനായി കാണപ്പെട്ടു്

“നിങ്ങളിപ്പോറി എന്തുവെള്ളുനു്.” മിസിസ് ഡബ്ല്യൂ ഡബ്ല്യൂ ഹോംഡിച്ചു്.

“ക്ഷമക്കുന്നു്.” തണ്ണത്തെ ഒരു ദീർഘനിശ്ചാസനത്താട്ടിട്ടി രാമൻ പ്രതിവചിച്ചു്.

“ജീവിതകാലത്താരിക്കലും ഗുരവം കൈവരാത്തെ ഒരു മന്ദിരജീവി ഇംഗ്ലീഷ് ലോകത്തുണ്ടെങ്കിൽ അതു് നിങ്ങൾ മാത്രമാണു്.” ഒരു പ്രഖ്യാതിയോട്ടിട്ടി മിസിസ് ഡബ്ല്യൂ ഡബ്ല്യൂ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു്.

“മറദള്ളിവരപോലെ നിങ്ങളുടെയും ധാരണാ ഇങ്ങനെതന്നെയാണോു്?” വേദനാനിഭ്രമംയിരുന്ന രാമന്റെ ശശ്മീ.

“എനിക്കെന്തു കൂദാശ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടാണു് എന്ന വരിക്കവാൻ നിങ്ങൾ വിസ്മയതിച്ചുതു്? ” വിശ്വാസം മാററിക്കൊണ്ടു് മിസിസ് ഡബ്ല്യൂ ഡബ്ല്യൂ ഹോംഡിച്ചു്.

“നിങ്ങളുമായിട്ടുള്ള വിവാഹത്തെ തോന്നൊരിക്കലും നിരസിച്ചിട്ടില്ലല്ലോു്.” വേദനം ഭാവഭരിതമാക്കിക്കൊണ്ടു് രാമൻ തുടൻ: “നിങ്ങളുടെ പിതാവുമായി

ஸംസാരിച്ചകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നാടയിൽ എതാനം
പ്രോക്ഷണം ഞാൻ അറിയാതെത്തന്നു അങ്ങു് പറത്തു
പോയി. പദ്യത്തികളോടമുള്ളത്തിനു് വിലേപ്പാക്കണ
നു് ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊരു സംഗ
യം എനിക്കണ്ണായിരുന്നുകും വെറും ഗദ്യത്തികർ
മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു് സംസാരിക്കുമായിരുന്നു.”

“வியூவியிடு. அவிவெக்கிடு. அன்ன” நினமல் ஏடு அலிப்ராய்க்கார்னான் என்ற பிதாவு? “மிஸிஸ்” யக்ஸ் டும்ம பாஸ்து..

“പിന്നെയും ഉണ്ടാൽ സംഗതിക്കുടി!” രംഗൻ വിശദമാക്കി. മിസ്റ്റർ ഡക്ടർ! നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ സമല്ലായക്കാരൻകുടിയാണെല്ലാ അത്തന്നെയിരിക്കേം മക്കളേ.....!

“എടുപ്പ്....” മിസിസ് ഡക്ടർ ഫണ്ടോം ഉയര്ത്തി.

“കാര്യം എങ്ങിനെയോക്കേയിരുന്നാലും ഇതു നേ പിടച്ചുപിടച്ചു് മരിക്കാനാണു് എന്നു തലയിൽ എഴതീടുള്ളതു്.” രാമൻറു മനസ്സുശ്രാവം സ്വീകൃതമാക്കി.

മിസിസ്സു് ഡക്ടർ റാമകുർ മുഖ്യാധികാരിയായിരുന്നു.

“എന്ന പരിഗ്രഹക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഹോയ്
തിൽ നിങ്ങൾക്ക് വാസ്തവമായ വ്യസനമുണ്ടോ? ” പ
തിണ്ടെ സ്വർത്തിലാണെവരു ചോദിച്ചുള്ളൂ.

“அறு” வோலிக்காரன்னோ? தொங் பரதத்தில் நினைவுக்கு தீர விழப்பாஸமாவுள்ளிடையே “தொங் நானூ.” ராமங்கர நயநாயர் அறுவூண்ணல்லாயி

എന്നാതുചല്ലു, കള്ളുനീർ ഇരരിറു് വീഴാനും തുടി തുടങ്ങി.

“എു്....എു്....എു്....നോ...നോ....മെഡിയർ.... മിസ്റ്റർ റാമൻ....ധാർഖിക്കു്....നിങ്ങളെതാനീ കാട്ടുന്നതു്.” തന്റെ ട്രൂതി റാമൻറെ നേക്കു് നീട്ടിക്കൊണ്ടു മിസിസ് ഡാക്ടർ സാന്തപ്പനവാക്കുകൾം പറഞ്ഞു.

“ഈ ഭാവമായിരിക്കു് എന്റെ മരണാത്മകരു് കാരണം. എങ്കിലും നീറിനീറി എന്നും മരിക്കു്.” അഞ്ചുക്കണ്ണരും മുകളിക്കുന്നതിനിടയിൽ റാമൻ വ്യക്തമാക്കി.

“നിങ്ങൾ ഈദൈന ഭാവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ചോരാ. വേഗംതന്നെ ഒരു വീവാഹം കഴിക്കണം” മിസിസ് ഡാക്ടർ നിബ്രഞ്ജിച്ചു. “പിന്നെ എന്റെ കാഞ്ഞു്? തൊന്തന്നും നിങ്ങളുടെതന്നെയാണു്?” രണ്ടാമതോടു പൂണ്ണു് തുടി നിരുള്ളയാണെവാ.

“എല്ലാവരും ഇരുതന്നെയാണു് പറയുന്നതു്.” പലസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും എന്നിക്കു് വിവാഹാലോചന വരികയുണ്ടായി. ജസ്റ്റിസ് പരമവിന്റെ ഏകദിവ്യിയ വരിക്കണ്ണമെന്നാവയ്ക്കുപെട്ടുകൊണ്ടു് അവരുടെ ബന്ധുക്കൾിൽ വന്നിരുന്നു. എന്റെ മാതാപിതാക്കരിക്കു് അതുസ്ഥിതിലില്ല. നല്ല ഒരു ബന്ധമാണെന്നു് എന്നിക്കെലിപ്പായം ഉണ്ടായിരുന്നു.” റാമൻ വിശദമാക്കി.

“ആ ബന്ധം നിങ്ങൾക്കില്ലപ്പെട്ടോ?” മിസിസ് ഡാക്ടർ ചോഡിച്ചു. “നിങ്ങളുടെ കണ്ടിട്ടാണോ പറയുന്നതു്?”

“കണ്ടിട്ടണെ”. കുറത്ത കൂളിംഗ് ഗ്രാസ് ഡരിച്ചു നർഗീസിനെപ്പോലെ മട്ടി ചീകിവെച്ചു നടക്കുന്ന അവതിയപ്പേ? ” അജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു രാമൻ പോദിച്ചു.

“അതെ.” മിസിസിന്റെ പോദ്യമാണിതു.

“പ്ലാക് കൂളിംഗ്രാസ് ഡരിച്ചുകൊണ്ടവർം നടക്കുന്തിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ?”

“അതൊരു ദർശനായി കത്തിയിരിക്കും.”

മിസിസ് ഡക്സൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“അവർക്ക് കരിക്കണ്ണയുള്ളി. അതാണം കാണാതിരിക്കുന്നാണ്” അവളും കൂളിംഗ് ഗ്രാസ് ഡരിച്ചുകൊണ്ടു്.”

“ഹാാാ.—” രാമൻ വൃസന്തിച്ചു.

“ആ സംഗതി മാതാപിതാക്കരിക്കും അറിവുണ്ടായിരുന്നുതുകൊണ്ടായിരിക്കുണ്ടാം പ്രസ്തുത വിവാഹാലോചനയേ അവർ നിരസിച്ചതു്.” മിസിസ് വ്യക്തമാക്കി.

“അവളെ പരിചയമുണ്ടോ നിങ്ങൾക്ക്? ” രാമൻ അനുരാഗത.

“നന്നായിട്ടറിയാം. പിന്നെ കരിച്ചുവിവസ്ഥായി ഒരു സൂന്ദരവിസ്തിയുടെ കൂടെയാണുവദ്ധിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളുപോലെ ഒരു വിഡിഷിയായിരിക്കും അയാളിം. അതാണാല്ലോ ആ കരിക്കണ്ണി പെണ്ണിന്റെ പിന്നാലെ കൂട്ടവാൻ അയാൾക്കു് തോന്നിയതു്.”

“ആശാ പഹയൻ ആരംതന്നെന്നായായാലും അവന്റെ തല തല്ലിപൊളിക്കേണ്ട കടമ എന്നിക്കുണ്ടു്.”

ആവേശഭോതനായ രാമൻ അട്ടപദിച്ചു. പിന്നെ സ്വന്തം സമാധാനിച്ചു ദിക്കന്നപോലെ പാണ്ടം. “നാ രാധൻ! നാരാധൻ.....! അവളെ വരിക്കാറല്ലെങ്കിലും മില്ലാത്ത എനിക്ക് അതൊക്കെ അനേപഷിക്കേണ്ട അല്ലെങ്കിലും ഇല്ലപ്പോ.”

“അതീവസൗഡരനായ ഒരു യുവാവു” കരക്കള്ളു യായ കെ പെള്ളിന്റെ വാലിൽത്തും നടക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു” ഒരു അത്രുതംതന്നെയാണോ.”

“ലോകംതിരായങ്ങളിൽ എട്ടാമത്തെത്തായീടും ഫോ അരതിനെ കണക്കാക്കാൻ”

രാമൻ തുടന്തഃ— “അധികം എന്നർ പരിപയ തതിൽ പെട്ട വല്ലവക്കം ആധിരിക്കമോ എന്തോ? ഏ താഴോലും എനിക്ക് പരിചയമില്ലാത്ത കെ വ്യക്തിയാണെല്ലോ. എനിക്കെപരിചയിതനായതുകൊണ്ടും ഈ പട്ടണത്തിലെ ഉയൻ കുടംബവങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കരാളില്ലാം തീച്ച്യാക്കാം.” മിസിസാണോ പാണ്ടത്തു്.

“അവളോട്ടുടി അധികം കണ്ണത്തും എന്തു കാലകായികാണോ?”

“അധികനാളാണോ ആയിട്ടില്ല. തുടിയപക്ഷം രണ്ടാം.”

“അവർ ഇവിടെയും വരാറുണ്ടാം?”

“ഇവിടെവെച്ചും താനവരെ കണ്ടിട്ടില്ല.....എന്നാൽ സിനിമായിലെ മോട്ടലിൽ വെച്ചും പലത വണ്ണ കണ്ടിട്ടണ്ടുതാനം.”

“ഇങ്ങനെയാക്കേ ചോദിക്കാൻ കാരണം?”

“വിശ്വേഷിച്ചുനമില്ല. അയാളിട സപ്പാവം മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം. ചോദിച്ചുനേരുള്ള്.” വെറും ഒരു കട്ടിയെ പോലെ ആ മേഖലയ്ക്കുത്ത് തട്ടി താഴും പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുണ്ടാണോ” രാമൻ.

“ഈ രാത്രി മഴയുണ്ടാവും.” ഒരു കേരളവാസിട്ടു നീതിനിടയിൽ മിസിസ് ഡക്ടർ പറഞ്ഞു.

“മിസ്റ്റർ ഡക്ടർസാജ്ജിനെ കണ്ടിട്ടു്” വളരെ കാലം മായപ്പോൾ? രാമൻ ആരാഞ്ഞു.

“ഒരു മാസത്തെ സക്കിട്ടിലാണെത്തും.”

“വെരി ഗ്രാഡ്?” ഒരു പുണ്ണിരിയോട്ടുടർന്നിരാമൻ പ്രതിവചിച്ചു.

“അദ്ദേഹത്തെ അനേപ്പാക്കാൻ കാരണം.....? ” അതിമാവത്തായി രാമനെ കന്നു നോക്കീടു് മിസിസ് ഡച്ചിച്ചു.

“വെരുതെ ചോദിച്ചതാണോ. കണ്ണമുഴുവുണ്ടു് പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു.....? ”

“ബോറിളിക്കാതിരിക്കപ്പോൾ?” മിസിസിന്റെ മുൻ കൊപ്പം മണം ഉയർത്തി.

“ഈനിയതെ പ്രോഗ്രാം എന്നതാക്കേയാണോ. നിങ്ങൾക്കുവിഭാഗത്തെക്കിലും പോവാൻശേഷം?” രാമൻ അനേപ്പാക്കിച്ചു.

“വിശ്വേഷാൽ പ്രോഗ്രാം കന്നും ഇല്ല. എന്നു വേണ്ടതു്? ” മിസിസ് ജിത്താസുവായി.

“എന്നിക്കു് വേണ്ടതെന്നതാണെന്നോ?” രാമൻ ഇടന്ന്: “എക്കനായി എവിടെയെക്കിലും ഇത്തന്നകൊണ്ടു് കരു വിലപിക്കുണ്ടാണോ” വേണ്ടതു് ”

“വല്ലാത്ത ക്ക വിസ്തിയാണ്” നിങ്ങൾ. വെറും കഴുത്. കഴുതയുടെ തലവന്നേന്നു് പറഞ്ഞാലും തന്റെ ക്കേടില്ല”

“നിങ്ങളുടെ മേൽപ്പുരയുടെ തണ്ടലിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് അല്ലും വിലച്ചിക്കാൻ എന്നിക്കു് അനുമതി ലഭിക്കുമോ എന്നുണ്ടു് എന്നും ചോദിക്കുന്നതു്? കണ്ഠവിസ്യുഷ്യസു് പ്രവർച്ചിതിക്കുന്നതും അതുതന്നുണ്ടാല്ലോ?”

“മീസുർ രാമൻ! ഷ്ടൈസു് ഹട്ടപ്പു്”

“മീസീസു് ഡക്ടർ! ഇന്നുതന്നെ എന്നേൻറെ നീല ക്ക ചൊത്തും കോഴിയെപ്പുാലു അസ്ഥാപനമാണു് എന്ന പരമാത്മം നിങ്ങൾ ഒക്കാതെ എന്നെന്നയിങ്ങനെ നിജുണ്ണനംവെച്ചുന്നതാണു്” മഹാ കൃഷ്ണു്” വാരവയും പ്രകടമാക്കിക്കാണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു.

“എഴുന്നേൽക്കും, ഫോകാം. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ഠവിസ്യുഷ്യസിനെ ഇവിംബോനും വിട്ടിട്ടുംവണും എൻ്റെ വരവാൻ.” മീസീസീനേൻറെ നിർദ്ദേശമാണു്. “നിങ്ങളുടെ ഫോർപ്പറച്ചിൽ കേടുകൊണ്ടിരിക്കാനോനും എന്നെന്നെക്കാണ്ടാവില്ലു്.” അങ്ങനെ മാത്രതാക്കിതോട്ടുടി അവർ എഴുന്നേറു.

“എതാണ്ടു് അരമണിക്കൂറിന്നുംഡേണും അവർ മീസുർ ഡക്ടർ താമസിക്കുന്ന ബാധ്യാവിൽ എത്തി. സായിപ്പു് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാരതീയവന്തിതയായ മീസു്സു് ഡക്ടർ മാത്രമാണുവിടെ ഇപ്പോഴില്ലതു്. ആത്തന്നീയുടെ കിടപ്പുമുറിയിലേക്കാണു് രാമനെ ആന്നുന്നയിക്കുപ്പുക്കുതു്. മറിയിൽ ക്ക കാരം പേന്നുകിടക്കുന്ന

സംപ്രീംഡേ” മണ്ഡത്തിൽ നിശാവസ്ത്രം മാത്രം ധരിച്ച് കൊണ്ടു മിസിസ് ഡക്സൺ മലന്നകിടക്കയാണോ”. അടുത്തുള്ള ഒരു സോഫ്റ്റ് ഡൈറ്റിൽ രാമൻ ഇരിക്കുന്നുണ്ടോ. വികാരപരവശയായാണീ കിടക്കുന്ന അവക്കുതനെ തുടർച്ചയാണുണ്ടോ. മണ്ഡത്തിൽ മലന്നടിച്ചുകിടക്കുന്ന അവർം കൊടുവായിട്ടുന്നതിനിടയിൽ രാമനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു “അവപരമാനുഘകമായി കുറഞ്ഞു പുണ്യിരിച്ചു.

“എന്താലോവിച്ചുകൊണ്ടാണോ” നിങ്ങളുടെനുസരിച്ചുനായി തിരഞ്ഞെടുത്തും മിസിസിന്റെ ചോദ്യം ഉയർന്നു.

“ഞോനോ? എന്താക്കയോണാലോവിക്കുന്നതെന്നോ? ലോകത്തിനും ക്രാക്കയുള്ളതു ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ സംബന്ധിച്ചുമ്പോൾ ചിന്തിക്കയോധിയ്ക്കുന്നോ.”

“വീണ്ടും തുടങ്ങിയോ കിടക്കും?” മാക്കത്തും തുഴുവിനില്ലെന്നു അരു നയനങ്ങൾക്കൊണ്ടു ഒരു സ്ക്രിപ്പു് വിച്ഛ കാണിക്കുന്നതിനാണീടയിൽ മിസിസ് ചോദിച്ചു.

“ഈതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതു വിചുലമായ ഒരു ഭലോകമേഖലാസ്ത്രം. എന്നാനും എഴുതിവിട്ടാൽ പിന്നെ ലോകോത്തരമഹാന്മാരിൽ കരാളാവാൻ എന്നിക്കും കഴിയും. എന്തും പറയുന്നും മിസിസ് ഡക്സൺ!?” രാമൻ ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾ എന്തും നരകത്തിൽപ്പോയി ചാടിയാലും, എന്നിക്കും വിരോധമില്ല.” മിസിസിന്റെ മുഖം വീംതു.

“നാക്കോ? നരകം എന്ന കണ്ണഞ്ചേന്നു” വിശ്വ
സിക്കന്ന തൃട്ടതിലാണോ നിങ്ങൾ?”

“അനാവശ്യം പറഞ്ഞകൊണ്ടിരുന്നാലില്ലോ.
നിങ്ങളുടെ കഴുത്തിനുപീടിയു്” എന്നും ഒരുത്തു് താഴെ.

“മീസിസ്” ഡക്ടർ! എന്നിക്കരക്കും വരുന്നല്ലോ?”

“മീസുർ ഡക്ടർ മരിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനും
സ്പീഷ്യൽ സൗഖ്യാധികാരിക്കും. അതെത്തു് ഡറി
ചുംഭം.....”

“വളരെ നല്ലി. എത്താണോ മരി?”

“അടക്കത മരിതന്നു്” അസ്പന്ധപ്രഭയയായ
മീസിസ് വിരിപ്പിൽ നിന്നു് എഴുന്നേറു് ഉല്പാത്തി
തുടങ്ങി.

മീസുർ ഡക്ടർ ഉറക്കാടജ്ഞ മരിയിലേക്കു് കടന്ന
രാമൻ അക്കത്തുകടന്ന ഉടനെ മരിയുടെ കവാടങ്ങൾം,
അടച്ചതുടർത്തിട്ടു്. മീസിസ് ഡക്ടർ അതൊക്കെ കണ്ണിട്ടു്
അരിശം കയറകയാണു്. അരിശേഖം നിരാഗരയം അവ
ഒരു അലട്ടുനംബാധിതനു്. രാമൻ ആ മരിയിൽ കട
നാട്ടു് എക്കുണ്ണും പത്രമിനിട്ടു് കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടു്
പുരത്തേക്കു് വരാന്നുള്ള ഭാവമൊന്നും കണ്ടില്ല. അസ്പർ
സ്പീഷ്യൽ കൊണ്ടു് വിഷമിച്ച മീസിസ് ആ മരിയുടെ കവാ
ടത്തിൽ ചെന്നു് മട്ടി വിളിച്ചുനോക്കി. തുടക്കന്ന
ഭാവമില്ല.

“അക്കതെതന്ത്രക്കുകയാണു് മീസ് റാമൻ! രാമൻ!”
മീസിസ് ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ പല ചോദ്യങ്ങൾ

ഫോട്ടിക്കേറു. ഇടക്കിടെ വാതലിൽ മട്ടകയും ചെരുങ്ങും. യാത്രാജ മറപടിയും. രാമനിൽനിന്ന് കിട്ടകയുണ്ടായില്ല. തന്നെയുമല്ല, സുവന്നിത്രയിൽ ലയിച്ച രഹം ഒളപ്പോലെ തുക്കം വലിക്കുന്ന ശബ്ദം കേരിക്കാനും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അക്കരുതു നടക്കുന്നതെന്താണെന്നറിയവാൻമുണ്ടാക്കുന്ന കുസേര എടുത്തു "കവാടത്തിനുടയ്ക്കരുതു" കൊണ്ടുവന്നിട്ട് മിസിസ് ഡക്ടർ. എന്നിട്ട് അതിനേൽക്കൂടുതലിൽ കയറിനിന്നും വാതലിന്റെ ഫൽഭാഗത്തുള്ള കണ്ണാടിയിൽ തൃടി അക്കത്തെക്കെത്തിനോക്കി. ഷട്ട്‌സും സുട്ട്‌സും അശിക്കാതെ തന്നെ മിസ്റ്റർ ഡക്ടർ കുട്ടിലിൽ മലനടക്കിയുകിടക്കുന്ന രാമൻ തുക്കം വലിച്ചുരാഞ്ഞുന്നതായിട്ടാണ് അവർ കണ്ടു. വിളക്കണക്കെപ്പോലും ചെയ്യാത്തു നെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടുപോരും അവർക്ക് അതിയായ കോപം ഇനിച്ചു. വിശദം വലയുന്ന ഒരു പുത്രയെപ്പോലെ അധികാലൈത്തരനെ നോക്കിക്കൊണ്ടുള്ളെന്ന നില്ക്കുയാണവർ. അവസാനം വികാരപാരവയ്ക്കുത്താൽ അക്കരുതുകടക്കവൻ നിബ്രംഗിതയായ അവർ വാതിലിന്റെ ഒരു കണ്ണാടി അടിച്ചുടക്കു. ആ വീട്ടിലേ ട്രൗണർ അന്തം വിട്ടുരാഞ്ഞുകയായിരുന്നു. രാമൻ ആ, വീട്ടിലില്ലാതിരണ്ടുക്കും അവരിൽ ആരുരെയെങ്കിലും അവർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പില്ലടത്തുണ്ടായ ആ പാരതത്തിൽ തുടി കയ്യും അക്കത്തെക്കെടത്തി തഴുതു നീക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നാണ് മിസിസ് ഡക്ടർ. തലക്കു നല്കു ലക്കില്ലാത്തനിലയിലാണ്

വർം നില്ലുന്നതു്. കയ്യോട്ടക്കുടി ദേഹത്തിന്റെ ഭാരവും കുടി ആ വാതലബിനേൽ അപ്പീച്ചകൊണ്ടാണ് തഴതെട്ട് കവാന്ന് ശ്രമിക്കുന്നതു്. തഴതു നീക്കിയതും വാതിൽ പൊളികൾ പെട്ടന്നു തുറന്നതും ഒരു നീമിഷത്തിൽ കഴിതെന്നു. അതോടെ അവർം നിന്നുന്നു കണ്ണു കരി ഞഞ്ഞു. മിസിഗൗ” ഡക്സർ കമ്പനിച്ചു നിലവും വീണാം.

ഉറക്കപ്പീച്ചുംട എറെതാക്കലെയേ പിര പിരക്ക
യാണോ” രംജൻ. “ഹാജോ” ഓ”ഹ.....വാസനക്കു ചെ
രതായ ഒരു എഡിവംഗക്കലെയുണ്ടോ?”

വാസുവത്തിൽ അധാരം ഉറക്കുകയാണോ? ഉണ
ന്ന കിടന്നം കൊണ്ടുനിട്ട നടിച്ചുപിര പിര തത്താണോ
എന്നോനോ. നിശ്ചയമീല്ല.

വീണ സ്ഥലത്തു്” നിന്നു എഴുന്നേറിക്കു മിസി
സു് ഡക്സർ നെററി തടവിക്കൊണ്ടിരിക്കുണ്ടോ. ഒ
ഒണ്ടു മുന്നോ മിന്റുകൾക്കുണ്ടോ. അവർം അവിടെ നി
ന്നുന്നോറോ” ഒരു നായാട്” നായയുടെ ശേരുതേതാടെ
രാമന്റെ മേൽ ചാടിവീണോ.

“എടാനായിന്റെ മോനെ.....ഹതു്” നിന്റെപ്പു
ന്റെ വീടാണോ?.....എഴുന്നേള്ളു്.....ഉറങ്ങു പുറത്തു
.....” അതാനെ കണക്കില്ലാത്ത പരഞ്ഞവാക്കുകൾ
അവർം പറഞ്ഞു. തിരെ ഉന്നേഷമില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടി ഉ
റിയിഡൈനോറ കോട്ടവായിട്ടുന്നതുഛോലെ രാമൻ എ
ഴുന്നേറിക്കുന്നു.

“ഹായോ.”” ഒരു കോട്ടവായിട്ടുകൊണ്ടയാം ചോ
ം. “എന്തു്.....എല്ലാവതം കാടി കളഞ്ഞോ?!”

“ഹവിട്ടനീറത്താന്റെ എംഗുൾത്തനു?” അയാളിടെ കോളർ പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ട് മിസിസ് അലറി.

“ഹാഓ്. ഓംഹാ. അതിനാരാ വിരോധം പറയുന്ന. എല്ലാം ശരിതന്നു.” അതോന്നു. വക്കവക്കാതെ രാമൻ ആ വിരീപ്പിലേക്ക് മറിഞ്ഞു.

മിസിസ് ഡക്സ് അരിശംകുത്തു. അയാളിടെ മിപിടിച്ചുവലിച്ചുഫോൺലൈച്ച്.

“ഹായേ.....അവരിനിയും പോയിട്ടില്ലോ?” ഒരു കോട്ടവായിട്ടന്തിനീടയിൽ തൃടി രാമൻ പോബിച്ചു. അയാൾ നില്ലുന്നതിനേരം മുമ്പിൽത്തന്നു ഒരു നിലക്കുണ്ടാടി ചുമരിൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“കാറോ. നിങ്ങളാണോ ഇതു്?” നിലക്കുണ്ടായിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് രാമൻ പോബിച്ചു. പിന്നെ കുണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന തന്റെ പ്രതിഫരായായ ഇടിക്കവോൻ ഭാവിക്കുന്നതുപോലെ മുഴുളുത്തടിക്കൊണ്ട് ആ കുണ്ണാടിയുടെ നേരെ പാണ്ടത്തുത്തു. ഒരു വെവരിയേയും ഇടിക്കവോൻ ഭാവിക്കുന്നതുപോലുള്ള നാട്ടുങ്ങൾ അപ്പോരും അയാൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട്ടും പിന്നോക്കം വാക്കി കുണ്ണാടിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുത്തടി മുഖ്യാട്ടാത്തു. പിന്നേയും പിന്നോക്കം വന്നു. കുണ്ണാടിയിൽ ഭോക്കി. എന്നിട്ട് കുണ്ണാടിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തായി ചുവരിൽ ചേന്നനീനു.....പിന്നെ മിസിസ് ഡക്സ് നോക്കി വിരിൽ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടിച്ചു അനുഭാതെ നില്ലുന്ന പറയുന്നതുപോലെ. അപ്പോഴേതു ആ നിലപാടം ഭാവവും കണ്ണാടിയുടെ തോനും അയാൾ ഒരു വാതലിനേരം പിന്നിൽ

നിന്മക്കാണ് ആ വഴിക്കവരാൻ പോവുന്ന ഏതോ ഒരു വൈരിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചു് അയഞ്ഞെല്ല ഇടിച്ചുമലത്താ നീ തക്കം നോക്കി നില്ലുയാണെന്നു്. അതുപെരതയു യായിതീന് മിസിസ് ഡക്ടർ രാമന്റെ പ്രവർത്തികളേ സുക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടുനേരുന്ന നില്ലുയായിരുന്നു. അ യാളംകെന്ന ഗോപ്പികൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടു് നില്ലുന്നതി നീറു രഹസ്യം എന്നുണ്ടെന്നു് ഫോട്ടോവാൻ ദംഭി ക്കയായിരുന്ന മിസിസ്. അതിനിടയിൽ ചുത്കും മു ചുള്ളിക്കൊടുത്തു അതുണ്ടു ഒരു ഇടിവെച്ചു കൊടുത്തു രാമൻ. ആപ്പുതു ഇടികൊണ്ടു് ആ കുള്ളാട്ടി ടിക്കു് വേദനിച്ചുില്ലെങ്കിലും രാമന്റെ കൈക്കു് നല്ല വേദന തോന്നിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹാധികാരി ആ വേദന മുലം ഉറക്കത്തിൽ നിന്മണന്നതുപോലെ രാമൻ പാതയു.

“നാരായണ_നാരായണ_തൊനെന്താണി ചെയ്തു്.” എന്നു് പാതയിട്ടു് ഉറക്കപ്പീച്ചുാടെ എഴുന്നേറ്റുപോലെ കുള്ളതിരുമ്പി. അതിനിടയിൽ തനിക്കു് കരമിളി പിണ്ണത്തത്തുപോലെ ഇളിഞ്ഞായി ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നണായിരുന്നു. അയാളുടെ ചിരിയും വിഡ്യാഡി തപവും കണ്ണ മിസിസിനീറു കോപം താനേ നീഞ്ഞി. അവർ അറിയാതെതനെ ചിരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ ക്ഷണികമായിരുന്ന ആ ചിരി പ്രകടമാക്കാതെക്കണ്ടു് ശുഡി നടിച്ചുകൊണ്ടവരിൽ താങ്കീതു് ചെയ്തു.

“നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നതിനീറു ആവശ്യം എന്തായിരുന്നു്?”

“കാട്. അക്കാരും മറന്നു. കയചക്കു എന്നും വ്യസനാക്രാന്തനായിരുന്നിരിക്കുണ്ടോ. മിസിസ്” ഡക്ടർ! നിങ്ങൾ വളരെ നല്ല ഒരു സ്റ്റീയാണ്. അല്ലോ വിലപിക്കാനാണ് തൊനിപ്പോരാ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. അതിനാണ് തൊനിവിടെ വന്നതു്.”

“നിന്റെ അഴ്ത്തുന്നേറ്റ ചട്ടലയിൽ ചെന്നിരുന്നു വേണും വിലപിക്കാവും ഇരഞ്ഞിവിടുന്നു.”

“മിസിസ്” ഡക്ടർ! കണ്ണ് വിശ്വാസിസു്!”

“എട്ടപ്പു്.” ഒരു അട്ടഹാസമായിരുന്നു അവളിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു്. അതോടെ ആ വീടാകെ കിട്ടുമ്പുന്നതു് പോലെ തോന്തി.

“വളരെ നല്ലതു്.” വളരെ മധ്യാദ്ദേശാട തലയാട്ടി. കട്ടേരു ഉപദേശങ്ങൾ മിസിസ് ഡക്ടർ നിന്നു കിട്ടിയതിന്റെ പ്രതീതിയുണ്ടായിരുന്നു ആ തലക്കുലക്കലിനും.

“എന്റെ രാമൻ! ഒരേത്തിനാവേണ്ടി ഇവിടുന്നും കൂടാം പോവമോ?” നിരാഗ അകട്ടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് മിസിസ് ഡക്ടർ അപേക്ഷിച്ചു.

“ഒരേത്തിനാവേണ്ടിയല്ല. ഒരേവസ്തുജ്ഞികളിൽ ഏറ്റവും എളുപ്പം കരാർക്കാവേണ്ടി. എന്റെ ജീവൻ പോലും ബലിയപ്പീകരബാനുള്ള സന്നദ്ധത ഇതു രാമൻ ണ്ണു്.....പിന്നെ നിങ്ങൾക്കാവേണ്ടി തൊനെന്തിനും തയ്യാറാവുമെന്ന കാര്യം പറയാനും ഇല്ലപ്പോ.”

“നിങ്ങൾ എന്താണ് കത്തിയിരിക്കുന്നതു്?” ഒരു തൃജത്രമില്ലെന്നായ മിസിസ് ഡക്ടർ ചോഞ്ചിച്ചു.

“രണ്ടുകാര്യങ്ങളിലൊന്ന്”

“എന്താണോ രണ്ടു കാര്യം.”

“കൗകിൽ മരണം. രണ്ടാമത്തേതു രണ്ടു മണി സ്ഥിരമായി സമയത്തെ ഉറക്കം.”

“നിങ്ങളുടെ കഴുതത്തരം ഇതുകണ്ടു” മുത്തിരിക്കുന്ന ബന്ധനം “ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നില്ല.”

“ആദ്യംതന്നെ എന്നോടതു” വോദിച്ചിരുന്നു കുർഖൻ; ഞാൻ കഴുതകളിലേക്ക് മററാം കഴുതയാണെന്നും തുറന്നപറയുമായിരുന്നെല്ലോ.”

“നീനേയുംകൈ നിശ്ചിക്കുന്നുണ്ടോ” വേണ്ടി “പിന്നു യം എന്താക്കുന്നുണ്ടോ പാതയുംകൊണ്ടു” മിസിസു് ഡക്ടർ തന്റെ ഉറക്കരയിലേക്ക് പോയി. രാമൻ എഴു ദോരവും അതു മറ്റിയുടെ കവാടം വെന്നുചൂണ്ടി അകത്തു നിന്നും തഴുതിട്ടു. എന്നിട്ടും ബുട്ടും സുട്ടും കുറഞ്ഞും അഴിക്കാതെ തന്നെ മിസ്റ്റർ ഡക്ടർ രേയനും കൊള്ളാറുള്ള വിരിപ്പിൽ ചുതണ്ടുകൂടിക്കിടന്നു.

മനുരാം അഭ്യർഥിയായം.

ചപ്പോപ്പു് നെററാം കൂട്ടുംലേക്കു് രാമൻ കയറി ചെന്നതു് യാതൊഴു ഉദ്ദേശ്യവും കൂടാതെയായിരുന്ന എന്നു് കത്തുന്നതു് കരിക്കലും ശരിയല്ല. മിസ്റ്റർ ഡക്ടർ പട്ടണത്തിൽ സ്ഥിരതാമസമില്ലെന്ന പരമാത്മം രാമൻ അറിയുകിട്ടിയിരുന്നു. സാളുംനെറാം അഭാവത്തിൽ മിസിസു് ഡക്ടർ തന്റെ നിശാകാലത്തെല്ലും ആനന്ദത്തുനിലമാക്കവാൻവേണ്ടി എവിടെയുംകൈയാണു് കയറി ഇരണ്ടാറളിക്കുതു് എന്ന സംഗതിയും രാമനും എതാണ്ടോ

ക്കെ അറിവുകിട്ടിട്ടണ്ട്. പിന്നെ രാമൻറെ പ്രേമഭാജനമാവാൻ ആ ആദ്ദോ ഇന്ത്യൻ യുവതി വളരെ അഞ്ചലിച്ചിരുന്ന ഒരു അവസരം ഉണ്ട്. എന്നാൽ രാമൻറെ വിശിതപ്രഭുലും അവളുടെ അഭിലാഷത്തിനും പിതാവ് ഒരു വിലമ്മുതടിയായി ഭവിക്കേണ്ടതും.

ധക്കൻ സാഖ്യിന്റെ പ്രായം കുറവാതുപക്ഷം അഥവാ പതിരിക്കുമ്പോയാണെന്നു് അവണ്ണം ചരിയുവാൻ. എന്നാൽ അഞ്ചോംഗദ്ധിയായാൽ കായികംഡ്യൂസിയും ആയരുക്കും ണ്ട് ആ മുഖത്തിനും ഒഹരത്തിനും വാല്സകൂലക്കുണ്ടാണെന്നും അന്തരുക്കുന്നും തോന്ത്രിക്കയില്ലായിരുന്നു. അതാണു് യതുന്നയുക്കതയായ ആ യുവതിയെ വരിക്കുവാൻ വയോ പുലംനായിട്ടും അയാൾക്കു് നിഷ്ഠപ്രയാസം സാധിച്ചതു്.

മിസ്സർ ധക്കൻ കിടക്കാവള്ളു ആ മലവത്തിൽ ശ്രദ്ധാസം അടക്കിപ്പിടിച്ചു. കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ശയനം കൊള്ളിക്കയാണു് രാമൻ. മിസിസ് പുരാതനക്കു് പോയതിൽപ്പെടി പിന്നെ അധികസമയമൊന്നും അയാളാ കിടപ്പുകിടന്നില്ല. ഒരു അരമൺകുള്ളിനംഗ്രഹണം, തന്റെ കയ്തണയീൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന റിസ്റ്റ് വാച്ചിൽ നോക്കി. പിന്നീട്യാകം കിടന്നില്ല. വേഗം ഉരുണ്ടപിരഞ്ഞെഴുന്നേറി. മറിയിലേ വൈദ്യതപ്പീച്ചം അണ്ണച്ചു. ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കാതെ നടന്ന തൃട്ടായി അയാൾ മിസ്സർ ധക്കൻറെ ലെല്ലവറ റിയിൽ കടന്നു.

അസ്യകാരനിബിഡമായിരുന്ന അതിനകം, രാമൻ തന്റെ പോക്കരാറിൽ സൗക്ഷ്മച്ചുജ്ഞനാ ടോഹർട്ടിന്റെ തെ

ഇച്ചു. വിശാലമായ ഒരു മറിയാണാൽ. നാലുഭാഗത്തും പുവതക്കളോടു് പേരും വലിയവലിയ അലമാരികൾ പിടിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടും. മദ്യഭാഗത്തു നെടനീളത്തിലായി മുന്നു മേശകളും അവയുടെ രണ്ടുവശത്തായി പറ്റണ്ടോളം കണ്ണേരകളും ഇട്ടും. വെറും ഒരു രൂക്ഷതിയുടെ വായനമുണ്ടാണെന്നെങ്കിലും സ്ത്രി ഒരു പബ്ലിക് റീഡിംഗ് ദുർഘട്ടം കൊണ്ട് പ്രതീതിയാണെന്നു അഭ്യന്തരം.

പ്രസ്തുത മറിയുടെ കരാറരും ഇന്നാലക്കൈകിലംഡി സ്കാൻ സാളും മുക്കുന്നഫുറുന്ന ഒരു മേശകംണം. ആ മേശക്കുന്നപിലുള്ള കണ്ണേരയിൽ ചെന്നിത്തന്നു രാമൻ. ആ ഭീകരവെന്നത്തിൽ മരിച്ചുകിടന്നിരുന്ന പ്രത്തതി കുറഞ്ഞിരുന്നും കിട്ടിയതും തന്റെ കോട്ടിക്കുറഞ്ഞ അക്കദേഹ കീഴായിൽ ഭ്രമായി സുക്ഷിച്ചിരുന്നതുമായ ആ കടലാസുകഷണം പുരന്തരമായ എന്നിടത്തിലെ അക്കഷരവടിവും വാചകരീതിയും സുക്ഷിച്ച മനസിലാക്കി. പിന്നെ മേശപ്പുറാത്തു എഴുതിവെച്ചിരുന്ന കത്തുകളേ ഓതിനോട്ടാരതമുപ്പെട്ടത്തി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചു.

അപ്പസമയത്തിനശേഷം ആ മേശപ്പുറാത്തുണ്ടായി തന്ന ലററർ പ്രാഥിലേ ചെഡായിന്തും കണ്ണേരത്തി. രാമ കുറഞ്ഞ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ലററർ പേപ്പുറിക്കുറഞ്ഞ ചെഡായിംഗ് തന്നെയാണും ലററർ പ്രാഥിലേ കാരോക്കലാസിക്കുറഞ്ഞു. തലവാചകമായി കാണപ്പെട്ടതും. പിന്നെ ബ്രീട്ടീഷ് രണ്ടുക്കൂട്ടിനുവേണ്ടി ഡക്സം സായി ഫൂംക്കുറഞ്ഞ പിതാക്കന്നാർ പലവിധ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തു കയ്യുണ്ടായിട്ടുണ്ടും. അതിന്റെ അടയാളമായി അവക്കു

അനവധി മെഡലുകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത മെഡലുകളിൽ അപം അ കുദ്ദുമെത്തിന്റെ അടയാളമായി ടാണ് കത്തിയിരുന്നതു്. അവ ഡജണ്ട് എംബ്രൈറ്റ് ലററ്റ് പ്രാഡിന്റെ മേൽ വരിയായി അച്ചടിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത അടയാളങ്ങളോടുകൂടി കാമന്ന കടലാസ് അ കുദ്ദുമെത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണോന്ന് നീതിന്യൂഡ്ഫകാട് തികരംപൊലും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള പാമാത്മം മാത്രമാണ്. ഒൻപ്രസ്താവിച്ച ലക്ഷ്യാദ്ധാരിൽ ഒന്ന് പോലും കുവി സ്ഥാത്ത കെ കടലാസാണ് "രാമനു്" അ ഭീകരമേഖലയിൽനിന്നു് അപ്രസ്തുതനു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്.

രാമനാകട്ടെ അ മേശപ്പുരാത്തുണ്ടായിരുന്ന കടലാസുകൾ പഴയപടി അടക്കി വെച്ചു. പിന്നെ ഒന്നും അ റിയാത്തത്രപോലെ ലെഡാബുറ റിയിൽ നിന്നു കിട്ടപ്പുമുറിയിലേക്കവന്നു. അത്തന്തെ ഒന്നും കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നതിനിടയിൽ കാത്തു. “കെ മാസമായി ഡജണ്ടോഫു് സ്റ്റേലത്തില്ലെന്നാണ് മിസിസ് പരയുന്നതു്.....പി നേ ഇം കത്തും മേശപ്പുരാത്തുകണ്ടതായ കടലാസുകളിം എങ്ങിനെയുണ്ടായി.?”

രാമൻറെ ഏഴും അലോചനയുടെ മദ്ദുധരണ്യം ചിയിൽ നീതിയുടെ കാര്യാംശം. “ഈ സംഭവങ്ങളുമായി ലഭകൾ സായ്യിനു് വെന്നും ഇല്ലാതിരിക്കവാൻ ന്യായം ഇല്ല.” ആ വിരിപ്പിൽ ഇരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാറം അ കവാടത്തിൽ വന്ന മിസിസ് ലഭകൾ കിടക്കുന്ന മറിയിലേക്കു് ഒന്ന് എത്തിനോക്കി. സുവന്നിടയിൽ ലയിച്ചുകിടക്കയാണ്. തന്റെ വേലത്തരങ്ങളുണ്ടോനും കാ

ണാതെ അദ്ദേഹ ശയിക്കുന്ന അവാഴിടക്കോഷിപ്പംകാര്ത്ത് രാമന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ചെറുതായ ഒരു മറസ്സിൽ. ഉണ്ടി ചു. കൂടിണേരംകൊണ്ടു “അസ്ഥമിക്കയും ചെയ്യു. പി നേ ഡക്കൻ സായിപ്പിന്റെ കട്ടിലിൽ കയറി കിടന്നു.

“കാലത്തു” കുറഞ്ഞ ത്രുമണിക്കു “മിസിസ്” ഡക്കൻ അം യാശു ചീനത്പറമ്പരാംകൊണ്ടു “ആ ദാരിയിലേക്കു” എട വന്നു. അറുകേട്ടാണു “രാമൻ ഉണ്ണൻതു”. “ഹരി-ഹരി സുതനയുന്നയുപ്പുസംഗതിയെ ശരണാക്കയുപ്പുന്നു.” എന്നു “ശരണംവിളിച്ചുകൊണ്ടു കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറിതന്നു. പി നേ ഇടതുകൈ ചുത്തുപ്പിടിച്ചു” അതിനേരു വലതുകൈ കൊണ്ടു “രാത്രി താളംപിടിക്കലും തുടങ്ങി. അതുകൂടു മി സിസിനു” അരിശംമുത്തു. അവർം ചോദിച്ചു.

“എന്തു ഭാവാണീ കാണിക്കുന്നതു?”

“കാഹു” സോറി. “അതുതും പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മിസിസ് ഡക്കൻറെ മുഖത്തെക്കു നോക്കി. എന്നിട്ടു ഒരു ആതിമേയനേപോലെ ചോദിച്ചു. “റജേശ്വാ മി സിസ്” ഡക്കൻ! ഇതു രാവിലേതനേ നിങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടിരിക്കാൻ കാരണം?”

“നിംബുട്ടെ തലച്ചോറാറിനേരും കേടുപററിട്ടണണിനാണു” തോന്തന്തരം. “അരിശതും കൂടിട്ടിയാണു” മി സിസ് പറയത്തതു.

“അദ്ദേഹ സംഭവിച്ചുട്ടെന്നുണ്ടുണ്ടു.” വിക്രതമായ ഒരു ഗോപ്യികാണിച്ചുകൊണ്ടു “രാമൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു തന്റെ വീട്ടിലെ ത്രേസ്യമാരെ വിളിക്കുന്നതുപോലെ ആ വീട്ടിലെ ഓഴും ത്രേസ്യമാരെയും വിളിച്ചുതുടങ്ങി.

ആ കോപ്പുട്ടികൾ കാണുന്നണായിരുന്ന മിസിസ് ഡബ്ല്യൂ റാമൻ രാമൻറെ മുഖത്തെക്കു പരഞ്ഞമായി നോക്കി കൊണ്ടുള്ളു എത്രാനും നിമിഷം അങ്ങനെന്ന നിന്നും. ശന്ത നിരമില്ലാതായ അവർ പറഞ്ഞു.

“വേഗം ഇവിടെ നിന്നു” പോവുകയാണും നിങ്ങൾ കഴുതും. ഇന്തിനും സന്നദ്ധനായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ.....”

“ഹാാ. ഇതൊരു നീരമുഖംയിട്ടണില്ലോ. എന്നും വീട്ടിൽ നിന്നു” എന്ന ചുരുതാക്കണ്ണൻ വന്നിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ആരാണാവോ? ” എന്ന ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ചാട്ടത്തിനും രാമൻ എഴുന്നേറുന്നു.

“ഇത് നിന്നേറത്തല്ല നിന്നും അപ്പുണ്ണൻ വീടാണും.” മിസിസിന്നും പരഞ്ഞമായ ശബ്ദം ഉയർന്നു.

“അങ്ങനെന്നും രാമൻ നാലുഭാഗത്തേക്കും തിരിഞ്ഞെതാ അതുപരത്തുനായി നോക്കി. പിന്നെ ഒന്നും തെട്ടി. അവിച്ചാരിതമായി തലയിൽ എന്നോ ഒരു സാധനം വീണ്ടുംപോലെ.

“എടാടാ. തോനെവിടെയാണും നില്ലുന്നതും. ഈ മരി എന്നേരത്തല്ലോ തോനുന്നല്ലോ.”

“മതിയാക്കപ്പോ നിങ്ങളുടെ കിടക്കും. എന്നിട്ടും ഒന്നും പോയാട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇവിടുത്തെ വേലക്കാരെ ഇങ്ങോട്ടും വിളിക്കുവാൻ തോൻ നിർബന്ധസിരയാക്കുമോ.”

“വേലക്കാരെ വിളിച്ചിട്ടും ചെയ്യാനാണും. അവരേക്കാണ്ടും എന്ന എടപ്പുച്ചും എന്നും വീട്ടി

ലോകയക്കാനാണോ?" പിന്നെ നികമ്പിക്കു "കോപം വരുമ്പോർഡ് കാണാൻമുള്ള ശാശകൊന്മാ" വേരെതന്നെയാണോ. കേട്ടോ?"

"ഷട്ടപ്പ്."*

"ശരി. കന്നം പറയുന്നില്ല. നിശ്ചയ്യുത പാലിച്ചേരുക്കാം." എന്നു പറയുന്നതിനിടയിൽ രാമൻ ഒരു സോ മയിലേക്ക് മറിഞ്ഞു.

രാമനെ കടിച്ചുതിന്നാൻമുള്ള ഭേദഗുണത്താട്ട രാമ നേതനെ മുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണോ" മിസി സുഖകുമാർ. അവളുടെ ദ്രാഘിസ്റ്റപ്രാസഗതിക്കു "തീരുത കൂടിക്കൂടി വരികയാണോ. മുഖം കൈവണ്ണംമായിരുന്നു. അതോന്നം കണ്ണതായിട്ടുപോലും നടക്കാതെ രാമൻ ബുട്ടും കോട്ടും ഉണ്ടിവെച്ചു. എന്നിട്ടും മിസി സുഖകുമാർ മുസ്ലിംഡേവിളിൽ ചെന്നിരുന്നു. അവിടെ കണ്ണ ചെയർക്കായിരുന്നു എന്നതും" തലയിൽ പുരട്ടി മട്ടി ചീരിവെച്ചുതുടങ്ങി. സ്വന്തം മറിയിൽ ഇരുന്ന മുള്ളിപ്പാട്ടന്നരുപോലെ തുറന്ന സ്വന്തരുദ്ധത്താട്ട ചെറിയ ഒരു സിനിമാഗാരം മുള്ളന്നണായിരുന്നു. മിസി സാവട്ട് അരിശേഖകൊണ്ടു "പല്ലിരമ്മുകയാണോ. എന്നാൽ അതിനിടയിൽ അവളെ ആവശ്യംചെയ്തിരുന്ന നിരങ്ങേഷ്ടതയും ഗത്യുന്നതരഹിനതയും ആ വഘനത്തിൽ തെളിത്തെക്കാണാൻണായിരുന്നു.

"ടാം_ടാം." ഒരു മുള്ളിപ്പാട്ടോട്ടുടർന്നിരുന്ന രാമൻ കവാടത്തിൽ എത്തി. പിന്നെ വെറും ഒരു വിധംയിരുപ്പോലെ മിസിസിനേന്നോക്കി കന്ന ചീരിച്ചു. എന്നിട്ടി

രക്ഷി നടന്നു. രാമൻറെ ഉദ്ദേശം ഏതാണോക്കെ സാധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ. അതിനെന്റെ പ്രസന്നത ആ വഭന്തും പ്രസ്തുതമായി കാണാനാണോയിരുന്നു. കഴിഞ്ഞതു രാത്രിയിൽ കണ്ണത്തിയ തെളിവുകൾ രാമനെ സംബന്ധിച്ചിടതൊള്ളി. വലിയ കരാഡപാസത്തിനും വകു നൽകിയിരുന്നു. മിസ്റ്റർ ഡക്ടർസാഫ്റ്റിനെന്റെ ശരീരം റൈറ്റ് പ്രൂഢിയിലേ കുറ ഷീററ് മരിച്ചുകിടന്നിരുന്നു ആ ദേഹത്തിനെന്റെ മരവിച്ച മുഴുകിളിത്തനിനും കണ്ണുകിട്ടിയതുതന്നെ രാമൻറെ അനേന്തപ്പണിങ്ങൾക്കും ശരിയായ തെളിവായിരുന്നു. അതിൽനിനും പ്രസ്തുത കൊലപംതക തേതാട്ട് കാര്യമായ എന്നേതും തെവാന്തം ഡക്ടർസാഫ്റ്റിനും കണ്ണത്തിയും പരിസരങ്ങളിലുമായി കഴിയുന്ന സംഖ്യിപ്പിനേ സംഖ്യാചിത്ര വിവരങ്ങൾ മിസിസ്സും മനസിലാക്കിയിട്ടിരുന്നു. അമ്മവാ ധരിച്ചിരുന്നുകിൽത്തന്നെ അതിനെ പരസ്യമാക്കാതെ സുക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും. രാമൻ മനസിലായി.

ഇന്നീ ജഡിയലേഷ്ടത്തിനെന്റെ പ്രത്രി സുലോചന യുമാനിച്ചു് ചുറവിതിരിയുന്ന ആ മനസ്സുന്ന് ആരാണെന്നറിയുവാൻ വെന്നുത്തുകാളിക്കയംണു് രാമൻറെ പ്രാഥമ്യം.

“അനേന്തപ്പണിക്കാം—കണ്ണത്താതെ പോവുമോ.”
രാമൻ ഉച്ചത്തിൽ ചീറ്റിച്ചു.

തന്റെ വീട്ടിലേക്കു് പോയേ തീരു. നിർമ്മൂന്യ തൊന്തം. രാമനാണായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവിടേ.

വരെ പോരയക്കിൽ മാത്രമേ സൈസ്കിൽ മോട്ടോർ എ ട്രിത്രകാണ്ടിവതവാൻ സാധ്യിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകാരണം മനമില്ലാമനസ്സാട്ടെയക്കിലും വീട്ടിലേക്ക് പോകവാൻ അയാൾ നിർബന്ധസ്ഥിതനായി. പിന്നെ ഭീകരസംഭവ അള്ളടക്ക അതുപ്പറാനമായ ആ ഭീകരദൈനന്തരിന്റെ ചരിത്രം വിശദമായി പഠിക്കേണ്ടതും ഉണ്ട്. ആ വീട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ആരുഹയിക്കുന്നു. പിന്നെ ആ അവന്തതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ കൂടു പങ്കും ആ നാട്ടകംക്ക് സൗഹ്യം പിതന്നല്ലായിരുന്നു എന്ന വരദം. പിന്നെ അയാൾ അംഗങ്ങനെയാൽ വിട്ട് അവിടെ പണ്ണിക്കഴിപ്പിച്ചതിന്റെ ആവശ്യകത എന്നതായിരുന്നിരിക്കുണ്ട്. അതിനെന്നല്ലാം പുരുഷരുമെ അതിന്റെ മരാമത്ത് പേശരംണ്ണീകാവ ശിഖ്തജോട്ട് വളരെ താരതമ്യപെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ വീട്ടിനോക്കിയ വ്യക്തിയിൽ നിന്നും ഉടമസ്ഥാവകാശം എങ്ങനെയോ കിട്ടിയ കൂടു വ്യക്തിയായിരുന്നിരിക്കുണ്ട്. ജൂഡിയദ്രോഹത്തിന്റെ സ്കൂളാവിത്തൻ. അംഗങ്ങൻ ആ വേന്നസംബന്ധമായ വലിയ കൂടു പം നം രാമൻ അന്നപേക്ഷണമായിരുന്നു.

വീട്ടിൽ എത്തിയരോടെ രാമന്റെ കാലക്കെട്ടുടച്ചിയെന്നു പറയാം. മുല്ലമാതാവ് കോപാശയായി ഇരിക്കേണ്ടായിരുന്നു. രാമനെ കണ്ണതോടെ കാട്ടതീപോലെ ആളിക്കേത്തി അവത്തെ അരിശം.

“എവിടെയായിരുന്നുടാ....നീറു മോനേ....?”

“കാഘോ! അമൂ! മൂഡിമോർണിംഗ്.....”

“മാർണ്ണിക്കിന്റെ മോനേ! രാത്രി എവിടെയായിരുന്നു എന്നല്ല താൻ പോലിച്ചതു്.”

“ഓറും. എന്നിയമാ! അക്കായും എന്തു പറയാനാണോ? അദ്ദേഹമല്ലെ നമ്മുടെ ആശാൻ. കിട്ടി വാഗ്യാനേയോ, അതെ ജഗദ്ദീത്.—തന്ത്രി.—ഗുരീതുള്ളിൽ ആശാനില്ലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ആഗ്രഹത്തിലായിരുന്ന.....നാരാധാരി.....നാരാധാരി.....എന്തു പറയാനാണവിച്ചതെത്തെ ദ്രീപാരാധനയും, ഭജനവും ഒക്കെ. എല്ലാം തേജോമയം! നാരാധാരി, നാരാധാരി! അങ്ങിനെയുള്ളിട്ടു മരാഞ്ചിവൃന്ധാതോടെ സന്നിധിയിൽ കഴിഞ്ഞതുടുക്കു. അവതോക്കെ ഒരു ബ്രഹ്മാനന്ദംതന്നൊധാഡാ” കേട്ടോ.....” അങ്ങനെ ഒരു പ്രസംഗത്തിനോ തന്മാരെടുക്കുകയായിരുന്ന രാമൻ. അതിനിഃഡിലാണോ തന്നെ സന്ദേഹരി പാറ അന്നോട്ടോ വത്നാതായി കണ്ണു. എതാണ്ടോ കീറിയും പാന്തുമായിട്ടുള്ള ബന്ധമാണോ വക്കും പണ്ണേയുള്ളതു. അവശ്യ കണ്ണിതോടെ അവിടും വിട്ടുമാറവാൻ ശ്രമിക്കായായിരുന്ന രാമൻ. അമ്മയാവട്ടം, രാമനെ ചീതപറയുകയും, എന്തോക്കേണ്ണോ പിരപിരക്കും ചെയ്യുന്നണ്ടോ.

“അമേ! അമ്മയെതിനാണീങ്ങനെ വായിട്ടു കണ്ണതു? കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ തലമുണ്ടും കുഞ്ഞിക്കുമെന്നല്ലെ ഡോക്കിൾ പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നതു.....” ആ മുറിയിലേക്കു കടന്നുവന്ന പാറ ചുപാനോ പറഞ്ഞതുട്ടുണ്ടി: “പിന്നെ, ഈ രാമേഖൻ....? ഇല്ലെഹതെത്തെ നന്നാക്കരം ദൈവത്തിനും കൂടി വിഷമമണംമോ!”

അതൊക്കെ കേടുകൊണ്ടിരനു രാമൻ വെറും നില്ലുണ്ടു പാലിക്കയാണു് ചെള്ളതു്. കോപിച്ചയായി തിക്കനു മാതാവു് ഒരു രോഗിയും കൂടിയായിരിക്കേ അവരു അതോനെ സംസാരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ വിട്ടിട്ടു പോകുന്നതു് ശരീയല്ലു്” എന്നിങ്ങനെ ആലോച്ചിച്ചു കുറഞ്ഞു് കിംകർത്തവ്യതാമുഖ്യനായി മഹാത്മ രാമൻ ഒരു മരംകുറവി കണക്കേ തരിച്ചുപഠനെ നിന്നുകയുണ്ടായി തന്നെ.

“രംഗമട്ടൻം” മാജിയാവുന്നില്ലെല്ലാം. അച്ചുനീറ്റി തലയെടുപ്പു് വിറുതിനുന്നുക്കാൻ.” മാതരംവീനീറ്റി പത്രപാതയാക്കുകയും അല്ലും കൂടി മുറക്കം വരുത്തിക്കൊണ്ടു് പാറവുംയുടെ വകയായി ഒരു കൂറവു് തൊട്ടു തുണ്ടു് വിട്ടു.

“കാരോ. ഇതൊക്കെ ഇന്നാണു് തൊന്തരിഞ്ഞതു്” പരിംഡാസം പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടു് രാമൻ തുടന്നു.

“അച്ചുനു് തലയെടുപ്പുണ്ടെനും, വയ്ക്കുതു ഗംഗാ ധരനാനയെപ്പാലെ തലയെടുപ്പുജ്ഞതുകൊണ്ടു് ഉത്സവ ക്ഷേത്രിലോക്കേ എഴുന്നള്ളിക്കാൻ പോവാറുണ്ടായിരുന്നു തിനെ തൊന്തരുലും നാശമാക്കിയെന്നും കൈകെ.” ഇതു യും പറഞ്ഞതിട്ടു് ഒരു അട്ടഹാസംപോലെ രാമൻ പോട്ടിച്ചുറിച്ചു.

മാതാവാവട്ടു, പ്രഭയസംബന്ധമായ ഒരാഗത്തിനു് വശംവദയായി കഴിയുകയാണു്. പിന്നെ, അരോഗ്യക്കുവും, ചതുരനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചിന്തയും കൂടി അവരു അതിവെ കുഞ്ഞിപ്പിച്ചിട്ടിരുന്നു. അരാക്കതയായ

അവക്ക് പെട്ടുനാണ് കോപം മുത്തതു്. അങ്ങനെ കോപം ഇനിച്ചുത്ത് പിന്നെ, അതു മെല്ലിത്തെ കരം വെരീപ്പിനേംബക്കാണു് പോവാറു്. അനും അതുതന്നെയുണ്ട് സംഭവിച്ചതു്. അവക്കെത ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കിയ രാമൻ മെരുക്കമെള്ളു ഒരു ശ്രദ്ധവിനെപ്പോലെ തായിൽ ഇരുന്നുകൊടുത്തു. പിന്നെ, തൃഥ്, തൃഥ് എന്നു് ത്രം യായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശബ്ദമല്ലാതെ മരുന്നാനും തന്നെ അതു മരിയിൽ കേരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുക്കെന പ്രഹരിച്ചു് സംഗ്രഹ്യയായശേഷം അതു മാത്രാവു് സ്വയം വിലപിച്ചതുടങ്കി. ഹാറ അമു വനു് അവവെപ്പിടിച്ചു് അട്ടത്തെ മരിയിലേക്കു് കൊണ്ടുപോയി. പിന്നെ രാമൻറെ പിതൃസഹോദരപുത്രരാമം പുതുക്കിക്കൂട്ടം കാടിവനു് രാമനെ വളർത്തു. വിശ്വർ കോട്ടിൽ തുഞ്ചി. മാറ ചിലർ കൈപ്പ'ടിച്ചേട്ടുനേബ്ലിക്കവാനുള്ള ഗ്രമമാണു്. പിന്നെ അവരിൽനിന്നു് കത്തതന്നെ രാമൻറെ തലയിൽ മാണം ചെയ്യാനാണു് വട്ടംകൂടുന്നതു്.

രാമൻ തന്നെ പോകരെറിൽനിന്നു് ഒരു സിഗരേ റെറ്റുത്തു് കത്തിച്ചു് വലിച്ചുംകൊണ്ടു് തന്നിക്കാരം സഹായത്തിനില്ലയെന്നു് ഭാവിച്ചുംകൊണ്ടു് അങ്ങനെ നിന്നു. അഞ്ചുമിന്നിട്ടുമുന്നെ ഉഭാസീനന്നായി നിന്നു ശേഷം രാമൻ തന്നെ മരിയിലേക്കു് തിരിച്ചു. അയാളെ വളർത്തുന്നിനിൽനിന്നു കട്ടിക്കരി; ഭാഗതനെപ്പോലെ അങ്ങനെ നീഞ്ഞുന്ന രാമൻറെ ശ്രാംകൾക്കു് നോക്കുകയും ചീരിക്കയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. മരിയിൽ എത്തിയ രാമൻ കോട്ടം ഹാററം കാരോ ഭാഗതെക്കു് ഉശരിയെറിതെ. എന്നിട്ടു് ഒരു ഇംസിച്ചേയറിൽ പാരി കിടന്നുംകൊണ്ടു്

ഉറക്കം തുടർച്ചയാി.

രാത്രിയിൽ കണ്ണക്കിട്ടിയ കടലാസുകൾ അപ്പോഴം
ആ കൈകളിൽത്തന്നെ ചുതണ്ണിരിക്കുമ്പോൾ അപ്പോഴം
അതു കൈകളിൽ ചീല സംവ്യൂക്തിശാഖാഫതിയിൽനാൽ
പിന്ന ചീല വരുത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ നീളം വീതി മുതലായവയും അതിൽ കരിച്ചിൽനാൽ അതായതു് ഒരു കണക്കാശാരിയുടെ തച്ചുകണ്ണക്കുപോലെ. ബാഹ്യാവസ്ഥ
വെച്ചുനോക്കുതായാൽ ആ കടലാസുകൾ യാതൊരു
വിലയും ഇല്ല. എന്നാൽ ഒരു അപരിചിതന്റെ മുത
ദേഹത്താടത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഒരു പ്രകാരത്തി
ലും അവഗണിച്ചുകൂടാതുതാണെന്നും. പിന്നെ ആ മുത
ദേഹമേരു—അരുള്ളതജിനകമായ ഒരു കൊല്ലക്കുസിന്നോ
ടും ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു—പ്രസ്തുത കൊല്ലക്കുസും റാ
മന്റുറു അനേപണ്ണത്തിലിരിക്കുന്ന രണ്ടു മുത്തു
കേസാണു്.

അസൂത കേസുകളേ സംബന്ധിച്ച് പോലീസ്, സി. എൽ. ഡി. ആഫീസർക്കു അനേപ്പണ്ടാദരിം നടത്തി നടത്തുന്നണഭോ. നടത്താൻ ഉദ്ദേശമുണ്ടായെന്നാനും രാമൻ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നു തന്റെ ആര്യമാരിത്തമായ ഉണ്ടിത്താൻ സി. എൽ. ഡി. ഡിലെ ഉയൻ കു ഉദ്ദോഗസ്ഥനാണ്. അധാരക്കുട നേപ്പിച്ചിടക്കിലും, അസൂത കൊലയേ സംബന്ധിച്ച പോലീസിന്റെ അഭിപ്രായം അറിയുവാൻപോലും രാമൻ തുനിത്തില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യമെന്നും തന്മുകളുന്നും രാമൻ കത്തിച്ചിരിക്കുണ്ട്.

ആ കടലാസുകപ്പണിയാൽ തന്റെ സുചുകേയ്‌സി തു നിക്ഷേപിച്ച രാമൻ വന്നുപറ്റി മാറരിക്കൊണ്ട് ചുറ്റത്തക്കിരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി.

കുചുക്കഴിത്തു് ഒരു മോട്ടാർസൈക്കിൾ അയാളേയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഭീകരവേനും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആ ഗ്രാമത്തെലക്കുമരങ്ങൾ കാടിത്രുട്ടും. ഗ്രാമത്തിൽ എന്ന് തതിയ രാമനു് ആ ഭവനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനാരായി തന്നെ എന്ന വിവരം സൂക്ഷ്മമായിട്ട് അനേപാശിച്ചുറിയി വാൻ അധികമൊന്നും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതായി വന്നില്ല. അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻറെ കുറുംബവത്തിലെ ഫ്രാന്റ് പ്രൈട്ട് ഒരു വ്യക്തിയെത്തെന്നാണു് രാമൻ ആദ്യം കണ്ടതു്. അയാളുടെ സഹോദരനാണു് തന്റെതായ ആ വീടു് ജീവിയുടെ സ്ഥലം വിററുതു്.

“എതാണ്ടു് എട്ട് സംവത്സരങ്ങാക്കുമ്പു് നടന്ന കമയാണുതു്.” ഗ്രാമീണനേതാവായ അയാൾ തുടന്ന്; “അയുക്കാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വ്യക്തി ഇവിടെ വരികയും, ഫസ്ത് ഭവനും തെങ്ങളുടെ മുതൽ ജ്യോഷ്ട്രനായ രാമനിൽ നിന്നു് തീരവാദ്ദുകയും ചെയ്തു. തെങ്ങളുടെ ജ്യോഷ്ട്രൻ മരിക്കുന്നതിനു് മുമ്പാണ തു്. പിന്നെ, എതാണ്ടു് മുന്നു സംവത്സരം അദ്ദേഹം ഇതു വീട്ടിൽത്തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. മരണത്തിനു് മുമ്പു് പട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ജീവിക്കുന്ന ഇതു വീടു് രേഖാദുലം ഇഷ്ടഭാനും നല്ലിയിട്ടാണു് അദ്ദേഹം മരിച്ചതു്.”

“അയുക്കാർക്കു് ജോലി എന്തായിരുന്നു? ഇവിടെ വരുന്നതിനു് മുമ്പു് എവിടെയാണു് അദ്ദേഹം

താമസിച്ചിരുന്നതു്.” രാമൻറെ ചോദ്യത്തിൽ ഉയൻ.

“ആവക വിവരങ്ങളാണോ. തന്ത്രംകരീവില്ല. ഈ വീടു് വിലക്കു് വാത്തിയശ്ശേഷം മുന്നു സംവസ്തരം അദ്ദേഹം ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന എന്നല്ലാതെ. ഏ നാൽ അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് ജീവിതം ചെച്ചപ്പാടില്ലാത്തതായിരുന്നുകൊണ്ടു് ധാരതായ വിവരവു് തന്ത്രഭിലാക്ഷം കിട്ടകയാണായില്ല. അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് തുടെ ഒരു ദ്രോഗവാഡിയിൽ. അധികം മുന്നു ആ വീടിനെന്ന് ഒരു മറിയിൽ താമസിക്കുന്നുണ്ടു്.”

“ആ കടീരത്തിനെന്ന് സംരക്ഷകനായി ജീവിക്കുന്ന ആ മറഞ്ഞുനേസംബന്ധിച്ചപ്പേരു നിന്നും പറയുന്നതു്?” റാമൻ തന്റെ സംശയത്തിനു നിവാരണമായി ചോദിച്ചു്:— “അതെന്ന്.” ആ ഗ്രാമീണവുംബൻ തലക്കല്ലാൻ സമർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ എന്തോ ആലോച്ചിച്ചനിന്നും വും വും തുടന്നു:— “വീടിനെന്ന് നടക്കരിത്തു് കാണാനു ആ കടീരം അയ്ക്കാർത്തന്നായാണു്” പണിതീർത്ത തു്. തന്ത്രഭിക്ഷ അറിവിൽ പെട്ടെന്തോളം അദ്ദേഹം ഒരു കടീരമോ അതിനെന്ന് അവഗിഖ്തിക്കുന്നു മാബോരിക്കലും അശാഖിച്ചിണായിരുന്നിട്ടില്ല. അവിടെവെച്ചും ഒരു സാധാരണമായിപ്പുറും മരണപ്പെട്ടുകയോ ആ സ്ഥലത്തു് മറവുചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിട്ടു് തന്ത്രഭിക്ഷ പഞ്ചാണിക്കുന്നാരിൽ ആതംതന്നെ പറത്തുകേ കീട്ടപോലും ഇല്ലു്.”

“ഹാ....ഹോ. പിന്നെ ഇവിടെയിങ്ങനെ ഒരു ക

ടീറം കെട്ടിപട്ടക്കാൻ അയ്യുക്കാരെ മേരിപ്പിച്ച സംഗതി എന്നായിരിക്കും?"

"അഞ്ചേഹം സ്വപ്നംകണ്ണവരു. എന്തോ ഒരു ദി വ്യഞ്ജന മുതശരീരം ഖവിടെ മറവുവെയ്തിട്ടിട്ടണ്ണും. അ തുനെ സ്വപ്നംകണ്ണതിനെന്ന് അട്ടംതത്തിവസംതനെ കടീരത്തിനെന്ന് പാണി തുടങ്ങി."

"എത്രു" കല്ലാശാരിയാണിതു" പണിത്തരു?"

"കല്ലാശാരിയുടെ സഹായകമാനും. അഞ്ചേഹത്തിനും ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. തനിക്കാവശ്യമുള്ള എത്രു" ജോലിയും സ്വയംവെയ്തുന്ന ഒരു സ്വദാവക്കാരനായിരുന്നു അഞ്ചേഹം. ധനസ്ഥിതിയിൽ ഉയർന്ന നിലയാണുദ്ദേശത്തിനുണ്ടായിരുന്നതു്. എന്നിട്ടും അനുഭവരെ കൊണ്ടും ജോലിവെയ്തിട്ടിക്കൊണ്ടും പതിവില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു് അഞ്ചേഹത്തിനെന്ന് പിതൃക്കാണൊന്നാട്ടു് പറയുവാനും വയ്ക്കു. എത്രുകൊണ്ടു്? പണം വാരിക്കൊരിയമ്മംവെയ്തുന്ന കരാളേ പിതൃക്കാനെന്നു് സംഖ്യാധനവെയ്തുന്നതു് ഉചിതമല്ലപ്പോ"

"കടീരത്തിനെന്ന് കമയക്കുന്നയിരിക്കുന്നു. തിപ്പ തന്റെ കണ്ണകിട്ടിയ ആ മരി മാത്രം. സിമൻറകോണ്ടും കാക്കിയതു്, മറ്റു മരിക്കി അതുനെന്നയല്ലാതെയും. കാണപ്പെടുന്നണ്ണല്ലോ. അതിനെന്ന് രഹസ്യം എന്നായിരിക്കും?"

"ആ വക രഹസ്യമൊന്നും തന്റെക്കരിവില്ല. അയ്യുക്കാർത്തനെ പണിത്തതാണു് അതെന്നല്ലാതെ കൂടുതലോനും പറയുവാൻ തന്റെള്ളെക്കാണ്ഡാവില്ല."

“അതും അയാൾക്കുന്ന പണിതെന്നോം?”

“അതെന്ത്!”

“ഒരുപേരുന്നു അദ്ദേഹം കാട്ടിയുള്ളതിനുതീ നേ സംബന്ധിച്ചു” എത്രെങ്കിലും കിട്ടുവരുത്തിക്കൂടി ഈ ഗ്രാമത്തിൽ പടന്നപാടിച്ചുതീന്നതായിട്ടുറിയുണ്ടോ?”

“ഈല്ല. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാലന്മാരുള്ളെന്നു സംബന്ധിച്ചുള്ള യഥത്താൽ ഉശ്രാഹാഡി വരുത്തി. ഈവിടങ്ങൾ പറഞ്ഞിൽനാല്ലു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു ദിവ്യനായിൽനാലു എന്നും ഇവിടത്തുകാരിൽ പലതും സമ്മതിക്കുന്നണണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹാരാധി ശ്രദ്ധാർ. ദിവ്യനാരാജനാണ് അഭിപ്രായക്കാരനാണ് എന്നും.”

“വിഭേദികളും, ഈ നാട്ടുകാക്കും അപരിചിത രോഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഇവിടെ വരാറണ്ടായിരുന്നോ?”

“ഈല്ല. അദ്ദേഹ ആരക്കു, വന്നതായി കേട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹ രോഗം. ഈവിടെ വന്നിട്ടില്ലെന്നും ഉറപ്പു പറയുവാൻ എന്നിക്കും കഴിയും.”

“ശരീ. ഇന്ത്യയിലും സമയം അനാവശ്യമായ ചോദ്യ ക്ഷമിക്കാണും” നിങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതിൽ ക്ഷമിക്കണം” എന്നും പറയുന്നതിനും വുലസന താണു തൊഴുതിട്ടും രാമൻ തന്റെ മോട്ടോർ സെസക്സിളിന്റെത്തക്കും ചോദ്യി.

ആ ഭീകരഭവനത്തിന്റെതക്കാണും രാമൻ ചോദ്യം വുന്നതും. അയാളുടെ എദ്ദേഹത്തിൽ ചോദ്യചിഹ്നങ്ങൾ

നുത്തം ചവിട്ടുകയാണ്. അയ്യക്കാർ സ്വന്തകരങ്ങൾ കൊണ്ടു് അപ്പനെന്നെന്നുത്തു ശവകടിരു കെട്ടിപ്പുചെത്തി നേരം ആവശ്യം — രഹസ്യം .— എന്നായിരിക്കും? ആ വീടിനേരം മറിക്കും അനവധിയുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ ക്കു മറി മാത്രം. കോൺട്രീറൈഡുകാണ്ടാക്കിയതെന്തിനും യിരിക്കും? വാസ്തുവത്തിൽ അയാൾ ക്കു തച്ചശാസ്ത്രപഠിവായിരുന്നിരിക്കുമോ? ശവകടിരുത്തിനു് ആസ്തുമായി പറയുന്ന ശവമോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനേരം ലക്ഷ്യ ക്കുള്ളോ വാസ്തുവത്തിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ? അപ്പനെ ഉണ്ടാക്കുന്നയാൾ പറഞ്ഞത്തു് നുറ ശതമാനവും സത്യമാണെനു് വിശ്രസിക്കുന്നെല്ലു പാമരജനങ്ങളായ ഗ്രാമിനർ ചെയ്തു്? അയാൾ കണ്ടപിടിച്ചുതു്. പട്ട തത്താക്കിയതുമായ ആ കടിരുത്തു കാര്ത്തകാണ്ടു് ക്കു തെരുവും അവിടെ താമസിക്കുന്നണ്ടും. അതിനേരം ആവശ്യം എന്നായിരിക്കുണ്ടോ.....?"

രാമൻ ആ വീടിനേരം മറ്റപിൽ എത്തി. കടിരുത്തിനേരം സുക്ഷിപ്പുകാരൻ താമസിക്കുന്ന മരിയുടെ കവാടം തുറന്നുകിടന്നിരുന്നു. മറിക്കുള്ളിലുള്ള മദ്ദത്തിൽ ധ്യാനത്തിലിരിക്കുന്നയാണുമാണ്. കവാടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് രാമൻ അകത്തേക്കുത്തിനേരാക്കി. അരോഗ്യശാത്രനായ ക്കു മദ്ദവയസ്തുന്. മുഖത്തിനേരം ഭരിഭാഗവും നീട്ടിവളർത്തിയ താടിരോമങ്ങളാൽ ആചരാണം. ചെയ്യുപ്പുട്ടിരുന്നു. നയനങ്ങൾ ചുവന്നു് രാദ്രമായിട്ടാണു് കാണപ്പെട്ടുതു്. അതു് അയാളുടെ സാധാരണ സ്വപ്നാവം ആയിരുന്നിരിക്കുണ്ടോ.

അയാളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന രാമൻ രണ്ടുനോ പ്രാവധ്യം കണ്ണ ചിന്മീ തുറന്നു. അതോടെ ആ വദന തതിൽ പഴയ കോമാളിത്തരം പ്രകടമായി കാണപ്പെട്ടു.

“എന്തു വേണു....?” കടീരത്തിന്റെ പരിമാര കുറ വിളിച്ചുപോഴിച്ചു.

“അമ്പയുടെ പ്രാത്മനയുടെ മലമായി എന്നിക്കേ ഒരു ഉദ്ദോഗംകീട്ടി.” വെറും ഒരു ശ്രദ്ധഗതിക്കാരരോ പ്ലോലെ രാമൻ തുടന്ന്: “അംഗുകാരണം. അമ്പയുടെ പാ ത്വദളിൽ നമിച്ചുപോകാമെനോ” കയതി വന്നതാണ്.”

“കാടിവിടനോ” ആ ചെങ്കണ്ണുകൾ തുറിച്ചുനോ കീക്കാണ്ഡയാർഥം അട്ടമസിച്ചു: “വന്നിരിക്കുന്ന സമയം കൊല്ലാൻ”

“തെമ്പളിടുന്ന നേരെ ഇതു കണ്ടു നിത്രാക്കണ്ണിണ്ണുത കാണിച്ചുലൈഞ്ഞെന്നയാണോ?” കെകകൾിൽ തുപ്പിക്കൊണ്ടു രാമൻ അറിയിച്ചു: “കയ അപേക്ഷ ചെയ്യാനാണോ താനിവിടം വരെ വന്നതു്?”

“നീയേതാണോ? എന്താണോ വേണ്ടതു്” പരിപാലകന്റെ വാക്കുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന കാംപ്യൂം അല്ല മൊന്നു് കുറത്തു.

“കരാണ്ടുക്കണ്ണതു്” മതി. അമ്പയുടെ അന്നറഹം കെംബട്ടു് കരാണ്ടുകട്ടി ജനിച്ചുതു പിന്നെ കൗംതനെ വേണ്ടും. കണ്ണത്തില്ലാത്ത കയ വീടു് നിദ്രയിൽ ആണ്ടിരിക്കും എന്നാലു പഴമൊഴിം? പോന്ന തിരുമേനി! മധുതു് സംവർശനമായി കയ കണ്ണത്തിന്റെവേണ്ടി പ്രാത്മിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ടു്.”

“എന്തു? മല്ലെ സംവത്സരമോ? എന്നെതാക്കേ
യാണോ നീയിപറയുന്നതു? നിന്നുക്കുതു വയസ്സായി?”
രാമനെ തുടിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടും ചോദിച്ച.

“എനിക്കിൽപ്പത്തിയഞ്ചു് വയസ്സായി.”

“ബാഡാ, ഇവിടുന്നോ. എന്നോടു് കൂട്ടിക്കളിക്കു
തുടങ്ങുകയാണോ നീ. സ്നേഹാക്കിക്കളിയും നിനെ. ഒ
തന്ത്രവേണും കളിക്കാൻ.”

“തിരുമെനീ! അങ്ങു് തെററില്ലരിച്ചതാണോ. എ
നീരിതക്കപ്പുനാക്കു് ഒരു മകൻ ജനിക്കണമെന്നായിരുന്നു
ഈൻ പരശ്രതതു്. വുഥനായ അഭ്യുദയം ഒരു വിവാഹം
കൂട്ടിച്ചെയ്യാൻ ആലോച്ചിക്കയാണോ.”

“ഇവിടുന്നോ പോകാനഘോഷിച്ചു പരശ്രതതു്. പോക
ണോ ഇല്ലയോ. പിനെ.....” ഫാടി എഴുന്നേള്ളു
ന്ന് ഭാവിക്കയാണും.

തിരുമെനീ! ഭോഷ്ടപ്പും നടിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻ
തുടന്നു. “അംഗങ്ങൾ ഒന്നു കളിപ്പിക്കാൻ ആലോച്ചിക്ക
യാണീവിട്ടതെത്ത പോലീസു്.”

“ബാഡാനഘോഷിച്ചു പരശ്രതതു്. പോലീസു
കാർ കഴിക്കളാണോ. ഈ സന്ധ്യാസിയോടു് എന്തു ചെ
യ്യാനാണവക്കു് കഴിയുക?”

“സന്ധ്യാസിയുടെ അല്പുക്കഷയയിൽ റണ്ടു കൊല
ക്കേണ്ടു് നടന്നിട്ടണഘോഷിച്ചു?”

“നടന്നിട്ടണാവും—ജീവംജീയുടെ മകളോടെയു
കൊണ്ടാണോ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചോദിക്കാതെത്തതു്.
അതഘോഷിച്ചിനു് സുഗമമായ മാർഗ്ഗം. ഒരു മട്ടനാ

ടിനേയുംകൊണ്ടു് അവർ ഇവിടെ വന്നിരുന്ന വിവരം പോലീസറിഞ്ചതിട്ടണാവില്ല.” ആ വായ്യാധികൻ തുടർന്ന് “അതുകാരണമല്ലേ ഈ അപകടങ്ങൾക്കാക്കേ ഇടയായതു്?”

“വാസ്തുവമാണെങ്കു പറഞ്ഞതു്. പോലീസുകാരരാക്കേ കഴുതകളാണു്. അവരെത്തെങ്ങാംകൈ നന്നാക്കേ ണം കൂടു നീങ്ങളെപോലുള്ള മാറ്റാമാക്കുള്ളതല്ലേ?”

“നീ രഹസ്യപോലീസിലെ ഉദ്ദ്യോഗാധികാരണാണോ?”

“അല്ല തിരഞ്ഞെന്നീ. ഒരു പത്രപ്രസ്താവകനാണു്” എന്ന്. ഏതെങ്കിലും പുതിയ വാത്ത കിട്ടിയാൽ ഇന്നത്തെ വയററു് പിഴപ്പുണ്ടാവു്.”

“എംഹാ—വിശ്രൂതബന്നായ ഒരു ദിവ്യനീററ സമാധിസ്ഥലം നിലകൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ഭവനം മഹാത്മ്യമേറിയതായിട്ടുണ്ടു് കുറ്റവാൻ. അങ്ങനെയുള്ള ഈ വീടു് വ്യഭിചാരത്തിനീററ സങ്കേതമായി തീരാതെ സുക്ഷിക്കേണ്ട കൂടു പോലീസിനുള്ളതാണു്.”

“പെന്നതിരഞ്ഞെന്നീ! അങ്ങീപറഞ്ഞത്തിനീററ ഉദ്ദേശമോന്നും ഒന്നിക്കും മനസ്സിലായില്ല.” നീരാശ പ്രകടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു.

“മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ കുറച്ചുംകൂടി വിശദമായി പറയാം.” ചെക്കണ്ണുകരി മിച്ചിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു വഞ്ഞാധികൻ തുടർന്ന്; “പതിനാലാംതിയുതിയാണു്” ആ സംഭവം ഉണ്ടായതു്. ജഡംജിയുടെ മകൻ ഒരു യഥാവിജ്ഞയും തുട്ടിക്കൊണ്ടിവിടെ വന്നിരുന്നു. അനും മഴ വരും അവർ ഇവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു്.”

“തിരമേനി അവരെ തടയാതിരന്നതെന്നുകൊണ്ട്? എന്നാനായിക്കുന്നുകിൽ രണ്ടുപേരുടെയും തല തല്ലിപ്പൂളിക്കമായിരുന്നു. നാരാധാരൻ! നാരാധാരൻ! ഇതു ദിവ്യനായ രഹംഭട്ട ശവകട്ടിരും. നില്ലുന്ന ഈ സ്ഥലത്തും ഇങ്ങനെന്നെന്നുകൊണ്ടു തുടങ്ങിയാലോ. എല്ലാം കലിക്കാലവെവെഡാംതനും.” രാമൻ വായപിള്ളന്തിരനു.

“എന്നിക്കു” കലികയറന്നണായിരുന്നു “വഞ്ചായികൾ പറഞ്ഞു: “എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? എൻ്റെ ഗൃഹം, ഈ വീട്” അവക്ക് കൊടുത്തുകളിഞ്ഞതില്ലോ? അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ തൊൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കമായിരുന്നു.”

“അതെങ്കിൽ ഗൃഹവോ? അതാരാണോ?”

“ബുദ്ധഗുരു അയ്യക്കാർസ്തവമികർ. അദ്ദേഹം എൻ്റെ ഗൃഹവച്ചിരാണും. ഈ മരി എന്നിക്കു” താമസിക്കാൻ തന്നെത്തേരുമാണും. ഈ കടീരത്തിനെൻ്റെ ഗൃഹമാണും. എൻ്റെ ഗൃഹവെള്ളാക്കെ രേഖാചാലം എന്ന എല്ലിച്ചിട്ടാണും അദ്ദേഹം മരിച്ചതും.”

“അയ്യക്കാർ സ്തവമികളിലുണ്ടും സമാധിസ്ഥാനം ഇതും?” രാമൻ ഘോശിച്ചു.

“അല്ല. ഒരു ചട്ടകാട്ടിലാണും അദ്ദേഹത്തിനെൻ്റെ സമാധിസ്ഥലം. അതും ആരും കാണാത്തവിധം മണിച്ചും മുടിക്കളെയാമെനും കണിയത്തും ചെയ്തിട്ടാണും അദ്ദേഹം സമാധിയടഞ്ഞതും.”

“ഓംഹാ. ജയംജിയുടെ മകളെ അഭ്യും അറിയുമോ?”

“നന്നായിട്ടിരിയാം. ഒരു ക്ഷേണ്യജൂളി അവർംകും.”

“ഹാ.....” രാമൻ കാരത്തലച്ചു. ആ വയോ
ധികൻ അവൻറെ മുഖത്തെക്കുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട്
അതുപരത്തുന്നായി ഇരിക്കേണ്ടിയായിരുന്നു.

“ഗരീ. പതിനാലാംതിയുതിയാണ്” അവർ ഈ
വിട്ടെ വന്നിരുന്നതു. പിന്നെ, പതിനാറാം തിയുതി
പുംഗത്തിൽ ഇവിടെനിന്നു കൈ ദുതദേഹം കബൈ
ക്കുന്നു.”

“ഇതിനാടയിൽ ഒന്നും രഘും മുത്തും കിണക്കു
കിട്ടിയിട്ടണാവും. ഇന്ത്യം ആയിരക്കുണ്ടെങ്കിൽ കിണക്കു
കിട്ടാൻ പോവുന്നണ്ടു്.” ആ വയോധികൻ കേരളാ
സ്ഥനായി അലറി: “കട്ടീരം അഞ്ചുഡംബമായിരിക്കുന്നു”

“അവളേംടക്കുട്ടി വന്ന ആ യുവാവു് അവളുടെ സ
ഹാഭരൻ ആയിരുടെന്നാണോജാം?”

“ജുഡിക്കു് അഞ്ചുമക്കളില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു് അ
വർഷക്കു് സദ്ധാരണൻ ഉണ്ടായുന്നതെങ്ങനെ?”

“ഈദൈനയാണെങ്കിൽപ്പിന്ന കാഞ്ഞു....” റാമ
നും എഴുതാക്കേണ്ട പിടികിട്ടിയപോലെ തോന്തി.

അവിടെനിന്നു ഇരുദൈയ റാമൻ ആ ഗ്രാമത്തിൽ
അലംതുനടന്നു. എത്താറം മണിക്കൂർ അദ്ദൈന അല
ഞ്ചുനടക്കുകയും, പിലരോക്കാക്കേ ആ ലീകര ഭവന
തെ സംബന്ധിച്ചു് അനേപണിക്കയും ചെയ്തു. എന്നി
ടു് പട്ടണത്തിലേക്കു് രണ്ട് മട്ടാണി.

ക്രിസ്തുമതി അദ്ധ്യായം.

തന്റെ ആഹീസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന ഉണ്ണിത്താൻ ബി
ഡ്പുംടോടെ മയലുകൾ മറിച്ചേനാക്കി എന്തൊക്കെ
യോ എഴുതുകയാണ്. പെട്ടുന്നു കലവിമോൺ അ
ലാറും അടച്ചു. റിസീവർ എടുത്തു് ഉയർത്തിക്കുണ്ടോ്
ഉണ്ണിത്താൻ മോബിച്ചു: “ഹലോ! പബ്ലോ! അരംബാണ്
വാഴിക്കുന്നതു്?”

“ஹரவேங்! கிழுந் ராமன் ஏ.ஏ. எஃ. எஃ.ஏஃ.”: ஸி.பி. எஃ.ஏஃ. வி. லஸ்தான்” விழிக்கொடு.” மற படி கிட்டி. உண்டுத்தான்ற ஈழமீஸினஞ்சிறை கை வோட்டுவிட ஹத்தாகெஷான்” விழிக்கொடு.

ഒലിമ്പാൻ കിട്ടിയ ഖന്നതനെ ഉള്ളിത്താൻ
ആഫീസ്സിൽനിന്നിരുണ്ടി മോട്ടലിൽ എത്തി. കഴിത്തു
കു മേരക്കുത്തിരിക്കുന്ന രാമൻ വിരലുകൾക്കാണ്
മേരമേൽ തട്ടി താഴുപിടിക്കുവായിരുന്നു. യുത്തുതി
യിൽ വരുന്ന ഉള്ളിത്താനെ കണ്ണ അയാൾ വെറും കു
വിധിയിൽക്കുപോലെ പല്ലിളിച്ചക്കാണ്ട് പിരിച്ച.

“എന്ന വിളിച്ചതെന്തിനാണ്?” അരു മേഖല
ടെ കയവശത്രുളി ക്ഷേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടും ഉണ്ടി
തന്ത്രം പോജിച്ചു: “വിശ്വഷിച്ചേതെങ്കിലും പായാ
നാണോ?”

“வீரன் வேறு கணம் மாரிடி; தமரைதாமனையை காலாட்சிகளை விவரம் கூறப்பட்டிருக்குமிட்டானேயும் தூடி அலியிக்கான்வேலெி மாறுமானு தாக்கைழ ஹருத் துவுபிழக்கிடுது.”

“ഈ സംഗതി തെ കാലു് മുലം അറിയിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നേല്ലോ.” ഉണ്ടിത്താൻ കേരിപ്പുരത്തെ.

“ഈക്കഴിഞ്ഞ പതിനാലാംതിയുതി രാത്രി മീസു് ലോചവനെക്കാംബാർ എവിടെയായിരുന്ന എന്നു് സീ എന്നു. ഡി. സൈക്കണ്ണൻ; ചുംബ ശമ്പളംപററുന്ന കുംബ് റിനു് വല്ല വിവരങ്ങും ഉണ്ടാണീ?”

“വെറുതെ അരാളിട പിന്നാലും തുണ്ടിനടക്കമുണ്ടെന്നു് നിങ്ങൾക്കുണ്ടാണീ?”

“അംഗേപഷിച്ചിരിയിക്കണാം. അന്നെ ഏതു രാത്രി എഴു തെക്കിലും ബുന്ധുക്കളിടെ വീടായിരുന്ന എന്നു് തെ പാക്കും അവർം പറഞ്ഞെന്തെങ്കം. അന്നുനെ പറഞ്ഞൊരു അതിനേൻ്റെ സുക്ഷ്മവിവരം, വിവരംപോലെ ആരാത്തെ റിംഗ്രൂം ആഗതത്രെ വെളിയിലെ പബ്ലിക് ചുട്ടകാട്ടിൽ പാക്കംനാമനില്ലാത്ത തമാശരാമനു് അറിവു് കൊടു തേക്കണാം. രോഗവിവരക്കേതുകൾ വളരെ ഗോപ്യമായി സുക്ഷ്മിക്കവാൻവേണ്ടും എല്ലാവിധ ഫൈപ്പാട്ടകളും സൂത്രധർമ്മംവല്ലും. അവിടെ ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്”

“രാമൻ! എനിക്കെല്ലും തിരക്കണ്ടു്.”

“ശരിയാണതു്. ജോലിത്തിരക്കെള്ളു കരാളാണു് താങ്കളുന്നു് എനിക്കും അറിയാം. നിങ്ങളിടെ അഫീസും ഒഴുക്കളിടെ സംഖ്യ കുമാതീതമായി വലിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അതിനെ യോക്കേ സംഹരിക്കാൻ അവിടെ ആളുംപ്പെടുന്നു് കൂടി പോവുതു്.” അതും തിരക്കെള്ളു തെ ജോലിയാണല്ലോ.

“തൊൻ പോകട്ട്.” പരിവേം നടച്ചെഴുന്നേ
റീ പോവാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനാടയിൽ ഉള്ളിത്താൻ
പറഞ്ഞ.

“ഇരിക്കു, ഇരിക്ക. മുക്കരുത്” ഇംഗ്ലീഷ് വന്നിൽനാ
ൽ അതിനെ വെട്ടിക്കൊള്ളുന്ന സ്റ്റാറ്റാവക്കാരനാണോ
നിങ്ങൾ? ഇതു കൊപിച്ചുരുതു കക്കമോ?” ഉള്ളിത്താൻ
നെ പിടിച്ചിത്തരുന്നതിനാടയിൽ രാമൻ പറഞ്ഞ
തീർത്ത.

ആ കോമാളിയുടെ മുഖത്തെക്ക് തുറിച്ചു നാക്കി
കൊണ്ടു് ഉള്ളിത്താൻ ഇരുന്നു. ഓട്ടേഹരതിനു് അംഗ
ഹൃമായ കോപം ജനിച്ചിരുന്നു. “നിങ്ങൾ ഇവിടെ
വന്നിൽനാംകൊണ്ടു് എന്നെ മോണിൽ വിളിച്ചു
എന്തിനായിരുന്നു?”

“ഹാഹാ. നിങ്ങളെ തൊൻ വിളിച്ചു? അങ്ങ
നെ വിളിച്ചെന്ന പറയുന്നതു് നേരാണെങ്കിൽ എന്തി
നാണു് വിളിച്ചതെനു് എനിക്കില്ലേപ്പാർ കാംഡയില്ല.
വാട്ടമരച്ചീനിയുടെ ഇന്നത്തെ നിലവാരം എന്താണെനു്
നിങ്ങളോടു് മോബിച്ചറിയാനായിരിക്കുണ്ടോ. തൊൻ
വിളിച്ചിട്ടണാവുക. തൊൻ അങ്ങനെ മോബിച്ചുാൽ ഒരു
പക്ഷേ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞെതെങ്കം; തൊനൊരു ദൈഖ്യം
പ്പാത്ത സ്ഥിതിക്കു് നിലവാരം പറയുവാൻ സാദ്യമു
ണ്ടു്.....ഈനി നിങ്ങൾ അങ്ങനെ പറയുകയാ
ണെങ്കിൽതന്നെ മനുന്നനു രണ്ടു കൊലക്കേസിൽ ചെ
രിയ ഒരു പക്കു് നമ്മുടെ ലോചനെക്കാംബാക്കരം ഉ
ണ്ണുനു് നിങ്ങളെ അറിയിക്കയും ചെയ്യാമല്ലോ. തൊ

നീ പറഞ്ഞതിൽ വ്യാകരണം, അലക്കാരം, പ്രാസം മുതലായ തെററകൾ കൗം ഉണ്ടാവില്ല. ഇല്ലോ? ഓ— ഓ— ഓ— ഓ—!

“അവർക്ക് പജിസ്റ്റേനും നിങ്ങൾ പറയാൻ കാരണം.....?” അല്ലോ പരിശേഷതോടെ ഉണ്ടിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“എൻ്റെസക്കീഴ്ത്താപീഡിയായിൽ അപദൈനയാണെന്നുതിയിട്ടുള്ളതു്.” തല കല്പകിക്കാണോ? രാമൻ തുടന്ന്. “പെതിനാലും തിണ്ടുടി രാത്രി അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന സഹാ എത്താണെനും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിട്ടുവരു. ശ്രേഷ്ഠമാക്കു മിവാവിൽ.....?”

“നീയെതാക്കയാണീ പറയുന്നതു്. നിനക്ക് സ്വപ്നഭാഗിയില്ലെനും തോന്നുന്നല്ലോ.”

“ഉഖു—മു—വിശ്വീകരിക്കായ മനസ്സും എല്ലാം തന്നെ വളരെ ആലോചനയോടെ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി സംസാരിക്കുന്നവരാണു്?”

“ഹരീ! അപദൈനയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ആ കാര്യം താൻ അനേന്ത്രിച്ചിട്ടിരാം.”

“ദേവം നിങ്ങളുടെ വീടരെ(ഭായ്യും)പിരിജജീവിയാക്കിതീക്കട്ട. പിന്നെ ഒരു കാര്യം കൂടിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസിന്തനായിരുന്ന അയ്യുകാർ ആരാധിക്കുന്നും അ ദിവസിന്തനിന്റെ ജന്മഭൂമി എവിടെയാണു്? എത്ര കുലം ബുദ്ധത്തിലെ അംഗമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കൾ ഇതിൽ ആരക്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ? അതല്ല എസ്സാവതും മരിച്ചുടന്നിയോ? എന്നാക്കേ വിശദമായി

അരവിയേണ്ട അവധും തുടക്കിയിട്ടു്.”

“അഭതാക്ക അരവിയേണ്ടെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് അവഗ്രഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ; ഇന്നു് വൈക്കേന്നരത്തെ ചായ കുടിക്കവാൻ തൊഴ്ത്തെ വീട്ടിലേക്കു് വരേന്നതു്.” ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“അതു വൈക്കേന്നരത്തെ കാഞ്ഞമല്ലോ?” യാതാൽ സങ്കോചവും തുടരാതെ രാമൻ പോജിച്ചു: “ഇപ്പോഴത്തെ ചായയെരാ.....? ”

ഉണ്ണിത്താൻ ചീരിവന്നു. ഉടൻതന്നെ ഫോട്ടു ബോധിയിയെ വിളിച്ചു് രണ്ടു് ചായ കൊണ്ടുവരവാൻ ആർധ്യർ കൊടുത്തു. ഒരു മുദ്ദയെപ്പോലെ ദേഹികരം വടക്കിൽ തിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രാമൻ പെട്ടുനു മോചിച്ചു: “ജീവം ജീവയെ കന്നു് കാട്ടിത്തങ്ങമോ നിംബം? ”

“അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചതരാനോനും തോന്ന ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾതന്നെ കണ്ണുകൊള്ളണും. നിങ്ങളെടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ തോന്ന അദ്ദേഹത്താടി സംഗതിക്കൊള്ളംബുന്നിച്ചു് സംസാരിക്കണമാണു്.”

ഫോട്ടു ബോധി ചായ കൊണ്ടുവന്നുകഴിഞ്ഞു കൂ. എന്നോ ഗാധമായി ചീരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉണ്ണിത്താൻ ഇടക്കിടെ രാശൻറെ മുഖത്തെക്കു് നോക്കുന്നാണെന്നീരുന്നു. രാമനാക്കു ഫോട്ടുലിലെ തിരക്കുകളേയും, ഉണ്ണിത്താൻറെ ഭാവപ്പുകളുകളേയും പരിഗണിക്കാതെ ചുവരിൽ തുക്കിയിരുന്ന ഒരു നീലക്കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി പല്ലിളിച്ചു് കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കയോണു്. ദേഹിൽ വെച്ചിരുന്ന ഒരു കൂപ്പു് ചായയെടുത്തു് രാമ

നീറ സമീപത്തേക്ക് “നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ടു” ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു: “ചുടാദന്നതിനും മുമ്പും കടക്കിയും”

“കിസ്സർ ഉണ്ണിത്താൻ! ദിവ്യനീറ കടക്കിരം കാത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ പുഡനില്ലേ. അധാരീയ ഗ്രേറു മെനാബോനു തോന്നുന്നു.” രാമൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“എത്തുനെ മനസിലായി. അധാരീയ ഗ്രേറു മെനാബോനും എന്തു?”

“അധാരി പറഞ്ഞ വലിയ ഒരു വാക്കിൽനിന്നും താൻ അനുഭാവിയും.

“എന്താണു” പറഞ്ഞതെന്നില്ലേ?”

“മരറാനുംല്ലേ. പോലീസുകാരോക്കേ കഴുതക കുംബാനും”

* “അധാരി അത്തുനെ പറയുവാൻ കാരണം.” ജീ അഥാബുവായ ഉണ്ണിത്താൻ ചോദിയും.

“കാരണവും, കരണവും കന്നം എനിക്കരിഞ്ഞ ശ്രീകാ. പാതയുടെതായാലും കായ്മാബന്നും” എനിക്കും തേശനാതിക്കുണ്ടും.”

“പോലീസുകാരെ കന്നടക്കം ചീതപരയാൻ മുത മെട്ടതുകൊണ്ടാണു” നിങ്ങളിനിരിക്കുന്നിയിരിക്കുന്നതെന്ന തോന്നുണ്ടെല്ലോ.”

“അത്തുനെയൊരു മുതമൊന്നും എനിക്കില്ലെന്നു കാമനേ! ഇങ്ങപത്തെട്ടും പണ്ണിയും രണ്ടുകാഡശിയും മാത്രമെ മുതമായി താനെട്ടുക്കാരെള്ളും. പിന്നു എന്നും തിരുവോണസദ്യാബന്നിക്കും. അതിരിക്കെട്ട്. ആ കടക്കിരം കെട്ടിയണ്ടാക്കിയതും, ആ ഒരു മുറി മാത്രം സി

മൻഡകൊണ്ടു് പണിത്തതും കൈകെ അറുരാണോനു് പറയാൻ നിന്നുണ്ടെങ്കാണാവുമോ? ”

“അനന്നാവശ്യകാളും ഒളിൽ സമയകളുണ്ടെനോനു് എന്നുകൊണ്ടോവില്ല.” ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു. “പു സൃത കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല ഈ വക സംഗതി കളാനും.”

“അങ്ങനെയാണു് നിന്നുള്ളടക അഭിപ്രായമെങ്കിൽ പിന്ന അപരിചിതനായ കരാളിടക മുത്തേറേം അവി ടെനിനു് കണ്ണിയ്യതിനെസംബന്ധിച്ചു വളരെയൊന്നും ചിന്തിക്കാനും ഇല്ല.” റാമൻ തുറന്നപറഞ്ഞു.

“നിന്നും പറയാൻമുള്ളതു് എന്തുതന്നെയായാലും തുറന്നും പറഞ്ഞുള്ളതു് എന്തെങ്കിട്ടു്?” ഉണ്ണിത്താൻ ഫോ ചീച്ചു.

“തോനോ? തോൻ പറയാൻ ഭാവിച്ചതു് എന്താ ബന്നുല്ലോ. നല്ല കട്ടികൾ രാവിലെ ഉണ്ടെനു. അതുംതന്നെ ദിവംകഴക്കി വന്നു് മാതാപിതാക്കളെ വദിക്കുന്നു. പിന്നു, പഴക്കിയിക്കുന്നതിൽ തലയിട്ടിട്ടു് നോക്കേയിട്ടു് സൗഖ്യിലേക്കു് പോവുന്നു. അവിടെ ചെന്നാൽ പുസ്തകം തുറന്നവെച്ചു് വായനയായി ഷു.... ഷുച്ചു....ഷുച്ചുട്ടി.....കർച്ചുട്ടി...മീന്മച്ചുട്ടി....മ....കൊണ്ടു്....മാങ്ങ....മുഖം....പ....കൊണ്ടു് പഴക്കിയതി....പഴന്തുട്ടാൻ....എന്നൊക്കെ.....”

“എന്നും റാമൻ! ബെവുത്തെ കാത്തു് അനന്നാവശ്യം പറയാതിരിക്കുമോ നിന്നും? ”

“കൊഹു്. ബെവുത്തെ കാത്തു് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുള്ള കണ്ണോ? ”

“.....എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറഞ്ഞതാളു്.”

“ഈ താനിനിനും പറയുന്നില്ല. ചെറും മെംഗം. മെംഗമേ മെംഗം. മെംഗം അറവാദമെന്നാലു കുണ്ഠസിൽ നിയമം?നാരാധാ, നാരാധാ; താനെന്നതാണു് പറഞ്ഞതിങ്ങന്തു്. എല്ലാം മറനു്.”

“നിങ്ങളുടെ തലു്.”

“ഓംഹാ! വളരെ നന്ദി. എൻ്റെ തല വലിയ താണു്. പണ്ഡാരിക്കൽ വളരെ വലിപ്പുമണ്ഡായിത്തന്ന എൻ്റെ തലകു്. “അതുകൊണ്ടാണുതീരു്” ചുമക്കുതാ താഴെയന്ന സ്ഥാനപ്പെട്ടു് ലഭിച്ചതു്.”

“ചായ കടിച്ചിട്ടു്” എഴുന്നേറ്റുപും.” ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു. “എനിക്കു് അല്ലും ജോലി തിരക്കണ്ടു്. ഒവക്കേന്നേരം വീട്ടിലേക്കു് വരാൻ മരക്കേണ്ടു്.”

എട്ടാം അദ്ധ്യായം.

അനു ചെവക്കേന്നേരം ഉണ്ണിത്താൻ രാമനോട്ടുടി ജഡ്യുജിയദ്ദേഹത്തിന്റെ പുഡിവത്തെത്തതി. അദ്ദേഹ തെത കാണവാൻവേണ്ടി ഇരിക്കയോണു് കുറത്ത തുളിം ഗുണ്ണാശു് ധരിച്ചുകൊണ്ടു് സുലോചനയും അട്ടത്രുതനെ ഇരിക്കുന്നണ്ടു്. ഇടക്കിടെ അവളെ നോക്കികൊണ്ടിരുന്ന രാമൻ തണ്ടത ദീർഘശ്രദ്ധാസം വിച്ഛനംണായിത്തന്ന. ഉണ്ണിത്താനാവട്ടു അവളുടെ ദേശ്വരിക്കു് വിശ്വയമാവാത്ത വിധത്തിൽ രാമനെ തുറിച്ചുനോക്കി നിരോധനാജ്ഞകൾ നല്കുന്നണായിത്തന്ന.

അപ്പസമയത്തിനു ശേഷം ജഡ്യുജിയദ്ദേഹം പുമുഖ തേതക്കു വന്നു. പിതാവിനെ കണ്ണ ഉടനെതന്നെ സുലോചന അക്കതേതക്കു പോയി.

“അങ്ങയെ കാണാൻ വന്നതാണ്.....” ഉണ്ടി
തനാന്തരം ഉപകുമ്മായിതന്നു അതു”.

“എന്താണാവോ; വിശ്വഷിം.....പറയു്.”

“അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതനായിതന്നു അയ്യുകാർ സ്ഥാ
മികളെ സംബന്ധിച്ചു് കൂടുതൽ പിലതൊക്കെ തൈദി
ക്കു് അറിയേണ്ടതുണ്ടു്.”

“എന്തും അറിവിവും കാം.യിലും ഉള്ള സംഗതി
കളോക്കെ ആദ്യതന്നെ നിങ്ങളോട് പാശ്ചാട്ടിട്ടില്ലോ.”

“അങ്കുടംതിന്തിന്തും സ്റ്റേറേം മുതലായവരാം അറി
യാറാം അതുനെ അങ്കുടംതിന്തിന്തും കാലിംബംഗങ്ങളും
മായി പരിചയപ്പെട്ടവാനമാണു് തോൻ ഉദ്ദേശിക്കു
ന്നതു്.”

“ആ വക യാതോൽ വിവരവും അറിഞ്ഞതെങ്കിൽ
വാൻ സാധിക്കാതെ പോയതിൽ തോൻ പാരിതപിക്കു
നു്.” ഇഡാജി തുടന്നു. “ഈതൊക്കെ കേരിക്കുന്നോരും
നിങ്ങൾക്കു് അതുകുറം തോന്നാിയെന്നവരാം. എന്നാൽ
എന്തും ആത്മസൗഹ്യതായിതന്നീട്ടിട്ടംകൂടി അയ്യുകാരെ
സംബന്ധിച്ചു് പുത്രിയായ വിവരങ്ങൾ എന്നിക്കു് കിട്ടു
കയുണ്ടായില്ലെന്നു് പാശ്ചാട്ടത്രു് നുറഞ്ഞതമാനവും പരമാ
ത്മം മാത്രമാണു്.”

“അയ്യുകാർ എത്തു് നാട്ടുകാരനായിതന്നു എന്നു്
തെ ഉഴവാം പറയുവാനെങ്കിലും അങ്ങേക്കു് സാധി
ക്കില്ലേും?”

“ആ വക യാതോൽ വിവരവും എന്നിക്കില്ലെന്നു്
പാരയേണ്ടിവന്നതിൽ അതുപരം പാരിതപിക്കയാണു്
തോൻ.”

‘ ഇതൊരു അത്രതമായിട്ടാണ് എന്നിക്കു തോന്തരം നാലു’ അതിരിക്കെട്ട്, അദ്യമായി നിങ്ങൾ കണ്ണമട്ടിയതു എവിടെവെച്ചാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുള്ളീടുണ്ടോ?’

‘ഇംഗ്ലീഷിൽ വെച്ച്?’

ഉള്ളിത്താണ് അല്ല. അപ്പരഹ്സണായി. എന്നാൽ രാമനാക്കുട്ടിയാതൊരു കൂസ്റ്റംസ്ഥിട്ടാതെ അങ്ങനെ ഇരിക്കയായിരാനും. സാധാരണ സാജാവത്തിൽ നിന്നും മാറാലേണ്ട മാറ്റമില്ലായിരാനും രാമന്റെ അരു ഇത്തന്ത്രം തിന്നും.

“നിങ്ങൾ പരിപയപ്പെട്ടക്കഴിഞ്ഞാണെന്നുണ്ടോ?” എന്തു കാലമായിട്ടണാവും?

“എതാണും മധ്യതും” സംവശ്വരങ്ങൾക്കു മനുഖായ താണും അരു സംഭവം. അത്രതും തോന്തരിക്കെത്തക്കവിധി. അവിച്ചാരിതമായിട്ടാണും അരു കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നതും. അനും തോന്തരിക്കാണും അക്കുമ്പാർഡിലെ നിയമവിദ്യാത്മിയായിരാനും. അതിനിടയിൽ ഉഭായ ഒരു കലാരം. അതെ, വെറും തെററിലബാരണകൊണ്ടണായ ഒരു കലാഹം തതിൽവെച്ചാണും അദ്ദേഹത്തെ അപ്പും കണ്ടുതും. അനുത്തെ ലണ്ണൻ ജനതയുടെ ക്രഷ്ണിയിൽ ഇന്ത്യക്കാരെ വെറും നീചനാരാധാരിട്ടാണും കണ്ടിരുന്നതും. അതിനും ഉഭാഹരണമായി അവിടെത്തെ ഒരു ഷോട്ടലിനുമുമ്പിൽ തുക്കിയിരാനും ബോർഡിലെ വാചകം വായിച്ചാൽ മതി. എന്താണുംതീയിരുന്നതെന്നാണ്ടു.

“ഇന്ത്യക്കാർക്കും നാജുക്കാർക്കും പ്രവേശനമില്ല.” ഇന്നും അരു ബോർഡ് അങ്ങനെന്നതെന്നും നിലവിൽ

ഉണ്ടോ എന്ന് പറയുവാൻ എന്നെങ്കണം എവില്ല. ഓരതീയനും റായക്കും കേരു വിലയാണ് അന്നവർ ക പ്രിച്ചിൽന്നതെന്നും പ്രസ്തുത ബോർഡ് വിളിച്ചേരുതുനുണ്ടോ. ആ ബോർഡ് ഇന്നാണോയിരിക്കേണ്ട. ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ട; — അതാണുന്നതെത്ത പരിത്യസ്ഥിതിയെക്കിൽ പിന്ന ഒരു ഇന്ത്യാക്കാരനും, ഒരു ബ്രീട്ടിഷ്കാരനുമായി ഇടയുവാൻ ഇടവന്നാലെത്ത അന്നവേം എന്നതായിരിക്കേണ്ടും എന്നതാണോനും ഉണ്ടാക്കാമല്ലോ. അതൊരു ദൈവാരന്നരായിരുന്നു. അവിടെവെച്ചുണ്ടാണ് എന്നും. ഒരു ദൈവരിഷ്യുകാരനുമായി വാക്കേററം ഉണ്ടായതു്. ലഭ്യന്ന പട്ടണത്തിന്റെ ശൈത്യത ഒരു മുലയിലംണു് ആ റദ്ദുാരന്റു് അപരിഷ്ടുതരായ ബ്രീട്ടിഷ്കാരാണു് അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഇന്നും അവരവിടെ തന്നെ താമസിക്കുന്നണ്ടു് എന്ന വേണും ഉണ്ടാക്കാവാൻ. യാതൊരു പരിഷ്കാരവുമില്ലാത്ത ആ പരിഷ്കാരവും വെറും മുൻ പോലെയാണു് ജീവിച്ചിരുന്നതു്.....കാഹു്! അന്നവശ്യമായി സംസാരം നീട്ടിക്കൊണ്ടപോവുകയാണു് എന്നും. ചുങ്കപിപരയാം; തെന്തും തമിലുണ്ടായ ആ കലഹത്തിനു ശക്തി തുടിതുടിവന്നു. ബ്രീട്ടിഷ്കാരിൽ പലതും വന്നുതുടി. ഇന്ത്യാകാരനായി എന്ന മാത്രമാണവിടെയുണ്ടായിരുന്നതു്. അവശോച്ചു് ഒരു വിധ തമിലും ജയിക്കാനാവില്ലെന്നും മാത്രമല്ല. ജീവൻ രക്ഷപ്പെടുന്ന കാര്യംപോലും സന്നിശ്വത്തിലാണെന്നും എന്നിക്കാപ്പായി. അങ്ങനെ തടിത്തപ്പാൻ തരമുണ്ടായെന്നു് നോക്കുകയായിരുന്നു എഞ്ച്. അവിച്ചാരിതമായി ആ

ജനസ്വയത്തെ പിളന്മകാണ്ട്” ദീർഘകായനായ ഒരു ഭവം എൻ്റെ അട്ടത്തെക്ക് വന്നു. അതു് അയ്യുകാരായിരുന്നു. അന്നാദ്യമായിട്ടാണ് തോൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു്. പിന്നെ അന്ന കണ്ട ആ ഫുപ്പം ഇന്നും കാക്കബന്ധം എന്നു അത്രത്തെപ്പുട്ടതാവണ്ട്. എന്നു തല്ലികൊന്നു കണ്ണം കണ്ണംമാക്കവാൻ സന്നദ്ധരംയിനിന്നിരുന്നു ആ പ്രീടിപ്പുകാർ അയ്യുകാരെ ഫുപ്പം കണ്ടതോടെ പല വഴിക്കാഡി കാടിരുട്ടുണ്ടി. ആട്ടംപറാത്തിൽ ചടക്കിവീണ ഒരു ചെന്നായുടെ പ്രതീതിയാണ് അദ്ദോംബാ അദ്ദേഹത്തിനാണു്. പിന്നീടാണ് മനസിലായ തു് അയ്യുകാരെ ദേഹപെടാത്ത ഒരു കണ്ണപോലും ആ പ്രദേശത്തില്ലെന്നു്. അവരിൽ അങ്ങനെന്നെല്ലാ ദയം ആനിക്കവാൻ കാരണം എന്താണെന്നു് ഇന്നും എനിക്ക് അഭ്യന്തരമാണു്. അന്ന മത്തു തുക്കമി ത്രിക്കുട്ടുടെ കാണകയും, തുക്കുടെ ഗൗഢാത്തിനു് കെട്ടറപ്പു ത്രിക്കുട്ടി വരികയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എത്തു നാട്ടുകാരനാണു്. ഇംഗ്ലീഷിൽ താമസമാക്കിട്ടു കാലമായി. എനിന്നിവിടെ വന്ന താമസിക്കുന്നു. വെസ്യകൾിൽ ആരെങ്കിലും ഉണ്ണോ എന്നോനും മനസിലാക്കവാൻ എനിക്ക് അവസരം കിട്ടാതെപോയി. അദ്ദോം ഒരു ഇന്ത്യാക്കാരനാണെന്നു് തൊന്ത്രം അത്മവത്താണെന്നു് എനിക്കതനെ അറിവില്ല.”

അങ്ങനെ സംസാരത്തിന് പുന്നവിരാമമെക്കിയ ഇഡംജിയ ദ്രോഹം സിഗാർക്കേയ് സെച്ചത്രു അവരുടെ ഒന്ന്

രെ നീട്ടി. അതൊന്നും കാണുകപോലും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും നടപ്പിക്കൊണ്ടു് പലകയിലേക്കു് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും രാഹൻ. ആ ഇരിപ്പുക്കണ്ണാൽ തോന്നും ഉണ്ണിതാൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടവനിരിക്കുന്ന ആ വ്യക്തി വെറും ഒരു ഭ്രാന്തനോ അവരുടെ സംസാരം കേടുത്തെന്ന അതു് മനസിലാക്കവാനുള്ള പ്രാപ്തിയില്ലാത്ത ഒരു ബുദ്ധിമുന്നോ ആയാളുടെ ഇരിപ്പും സ്വഭാവവും കൈകെ ഉണ്ണിതാൻ കാണുന്നണംയിരുന്നു. എങ്കിലും മെനുനും അവലാംബിക്കും അവളാംബിക്കുന്നു് ചെയ്തു്.

ജൂഡിഷ്യലേറും എച്ചത്രകാട്ടിയ സിഗാർക്കൈയു് സിൽനിന്നു് ഒരു സിഗാർ എച്ചത്രകൊണ്ടു് ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു് “താങ്ങും” പിന്നെ രാമനു നോക്കി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു് “ഇത്രേഹം എക്കവലിക്കാറില്ല.”

തന്നെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാവൻ പറയുന്നതെന്നു് രാമൻ യരിച്ചുകാണും. എന്നാൽ അതു് കേടുതായി നടിക്കുയോ മേല്പൊട്ടുകൂടിപ്പിടിച്ച മച്ചപലകകൾ എണ്ണിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദൃശ്യിക്കുന്ന ഒന്നും തിരിക്കുയോ ഉണ്ടായില്ല. താൻ എക്കാക്കിയായി അത്തെന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും നിന്നിമേഴ്ചായി ഇരിക്കുന്ന രാമനുറു അപ്പോൾ ശത്രു സ്വഭാവം കണ്ണാൽ. രാമനുറു ആ ഇരിപ്പുക്കണ്ണിലൂജിഷ്യലേറും അത്രുതപരതന്നുനായി അയാളേ നോക്കുയുണ്ടായി. എന്നാൽ എക്കവലി പതിവില്ലാത്ത ഒരാംകു് ഒരു സിഗാർ എച്ചത്രകാട്ടക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലെന്നു് തോന്നിയതുപോലെ വെറുതെ അംഗങ്ങൾ ഇരിക്കും ചെയ്തു്.

അതിനിടയിൽ രാമൻ കൊ നിവർത്തിക്കുന്നു. എ നീട്ട് പാശ്ചത്യഃ— “നാരാധണ_നാരാധണ” എന്നിട്ട് ഒരു മനസ്സുഖിയേപ്പാബു അവരെ മാറിമാറി നോക്കിതുടങ്ങി.

അതുമാത്രം വെള്ളിട്ട് രാമൻ മെഴുനം അവലും ബിച്ചതുകൊണ്ട് ഉള്ളിത്താനും സന്ദേഹം തോന്തി. ജീവിജിയാവട്ട രാമനെ സംബന്ധിച്ചു് കുന്നംതന്നെ ചോഡിച്ചതുമില്ല. അതിനേരു ആവശ്യമും ഉണ്ടായിതന്നില്ല. ജീവിജിയോട് ഇന്നിയെന്താണു് ചോദിക്കേണ്ടതു് എന്നു് ആരുലോച്ചിപ്പെന്നാണു് ഉള്ളിത്താൻ. അവിടെനിന്നു ചുറ്റുവരുന്നതുവരെ രാമനേരു നാവു് അടക്കിയിൽ നേരുകൾ ഭാഗ്യമായിതന്നു എന്നു് പ്രായത്തിൽ പ്രാത്മിക്കന്നും ഉണ്ടായിതന്നും. എന്നാൽ മുഖം ചുമ്പുചെടുവായ രാമൻ തന്നേരു ഗൗരിതന്നേരു അന്തർത്ഥം മനസ്സിലാണ് ലാക്കകയും അടക്കത നിമിഷത്തിൽതന്നെ ചാപരാനും ചിലക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. “നല്ലവരായാൽ അവക്കു് നേരു കരിച്ചുമാത്രം ആയുസ്സുണ്ടാവുള്ളതു്. നേരു പറത്താതു് അഞ്ഞുകാർ സ്വാമികരു കൈ മഹാ യോഗിയായിതന്നു് ”

രാമനേരു അഭിപ്രായം പ്രകടമായിക്കഴിഞ്ഞെ സ്ഥിരിക്കു് അതെനെ പീഠിത്താഞ്ചുകയല്ലാതെ ഉള്ളിത്താനു് ശത്രുവരം ഉണ്ടായിതന്നില്ല. “ആ ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായവും എത്താണ്ടോ് അതുതന്നെയാണു്.

“അങ്ങനെയൊക്കെ പലകം പറയുന്നവണ്ണങ്ങളിലും അതു് അതു കാര്യമായി കത്തുവാൻ എന്നിക്കു് കഴിയും

നില്ല.” ജീവി തുടന്റി.. “അയ്യക്കാരൻ മരണശേഷം ഗ്രാമതലവന്മാരിൽ ചിലരെ താൻ കാണുകയാണോയി. അവരുടെയൊക്കെ അഭിപ്രായം അയ്യക്കാർ ഒരു ദിവ്യ നോ അവതാരപുത്രങ്ങോ കൈയ്യൊണ്ടാണോ”. എ നാൽ അതു പരമാത്മാബന്ധന സ്ഥാതിക്കവാൻ എനിക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനെറ്റി രൂക്തിപ്പം വളരെ ഇടക്കിയതു. രഹസ്യസമീക്രമം ആയിരുന്നു. എ നാൽ; ദിവ്യൻ, അവതാരപുത്രങ്കൾ എന്നാക്കേ സംബോധനചെയ്യുതക്കു യാതൊരു പ്രത്യേകതയും അയാളുടെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടുട്ടില്ല.”

“അദ്ദേഹത്തിനെറ്റി ദ്രുതനോ, ശിഷ്യനോ കൈയായിരുന്ന ആ മനഃപ്രസ്താവനോ. ആ കടീരത്തിനെറ്റി സംരക്ഷകനായി കഴിയുന്ന ആ വ്യക്തി. അയാളെ സംബന്ധിച്ച് അങ്ങയാട അഭിപ്രായം എന്താണോ?” ഉണ്ണിത്താനാണോ ചോദിച്ചതു.

“മഹാ ദിവ്യനാണയാളും.” ജീവിയുടെ മറപ ടിക്ക് കാത്തിരിക്കാതെ രാമൻ തട്ടിവിട്ടു. ജീവിയാവട്ട രാമനെറ്റു മറപട്ടി കെട്ടുകൊണ്ടുനേന്നയിരുന്നത പ്ലാതെ ത്രിക്കതലബന്നം സംസാരിക്കുന്നായില്ല.

“അയ്യക്കാർ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഒസിയത്രുപ രുത്തിൽ കടീരസംരക്ഷകനായ തന്നെ ദ്രുതനേ വീട്ടിനും പുരത്തെ മറീയിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നുമെന്നോ” ശാസിച്ചിട്ടുണ്ടാണോ?” ഉണ്ണിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“ഉണ്ട്. അയാളുടെ ജീവിതകാലം മഴുവനും ആ മറീ അയാളുടെ താമസത്തിനു നീക്കിവെക്കുന്നുമെന്നും.

അനുയും കാലം തെന്തുവിനും കാലം ഉടമസ്ഥാവകാശം ഇല്ലെന്നും പ്രത്യേകം നിഷ്ടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.” അല്ലോടു അവ അനേകം കലന്ന സ്വന്തത്തിൽ ജീവി തുടന്ന്. “നിയമദിഷ്ടാം ആ വീട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം എനിക്കു കിട്ടിട്ടു എങ്ങന്നും അനുമായി മറരാതു ബന്ധവും എനിക്കില്ല. എന്നാൽ എന്നിന്റെ കുദിംബും ഗണ്ണാളിൽ പെട്ടു എത്തുക്കിലുമോ ആ വീട്ടിൽ താമസിച്ചിട്ടില്ല.”

“ഈ വീട്ടിൽ നിന്നാൽ അവിടെ പോയിട്ടുപോ ലും ഇല്ലെന്നും തീച്ചുപറയുവാൻ കഴിയുമോ?” ഉണ്ടാണെന്ന് പോജിച്ചു.

“അവിടെ പോയിട്ടില്ലെന്നും തീച്ചുപറയുവാൻ ആവില്ല. തെന്തുവിനും ഉടമസ്ഥാവകാശം കിട്ടുകയുണ്ടായല്ലോ. ആ അവസ്ഥയ്ക്കിൽ ഇവിട്ടുള്ള കാരാം വ്യക്തിക്കും അതു കാണാൻ ആഗ്രഹം ഇനിച്ചു. അതു തജനകമായ ഒരു രീതിയിൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം കിട്ടിയ ഒരു വീട് കാണാൻ അഭിലാശം ഇനിച്ചേക്കിൽ അതു മന ഷൃംഗരജമായ ഒരു സ്വന്ദരം അണാനും മാത്രമേ കരിതാളുള്ളൂ.”

“അംഗുകാർഡാമികളുടെ മുത്തേഹത്തിനേൽ ഒ വകന്നുകരി പ്രസ്തുവും ചെയ്യുകയുണ്ടായി.” രാമന്റെ വകയായിട്ടുണ്ടെന്നൊരു പ്രവചനം ഉണ്ടായി.

“അംതൊന്നും എനിക്കരിഞ്ഞതുടടാ.” ജീവിജി യുടെ സംസാരത്തിൽ അവജന നിശ്ചലിച്ചുനിന്നിരുന്നു. “തൊന്ന് അവിടെ എത്തുന്നതിനു മനുതന്നു മുത്തേഹം

സംസ്കരിച്ചുകഴിത്തിരുന്നു.”

“ക്രുരക്കമ്മണ്ണള്ളടെ സാങ്കേതികപ്പലവാണ്” എന്ന് വീഴ് എന്ന ബലമായ സംഗ്രഹം എനിക്കുണ്ടോ.” ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം തെറ്റാവാൻ ഇടയില്ല. വാസ്തവം പറഞ്ഞതാൽ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥവകാശം എനിക്കു കിട്ടാതിരിക്കുന്നയിരുന്നു നല്ലതനും ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ടോ.” നിരായ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിപാരം പറഞ്ഞു. “എനിക്കല്ലും തിരക്കുണ്ടോ.”

“അത്തരുടെ വിലയേറിയ സമയം നഷ്ടചേപ്പുടിരേഖ എഡിവന്തിൽ താൻ പരിപ്രേക്ഷനു. പരിശീലനം തോന്നാതിരിക്കാൻ അപേക്ഷാം.” കണ്ണേരയിൽ നിന്നും എഴുഫോറകൊണ്ടും ഉണ്ണിത്താൻ പുറഞ്ഞു.

ഉണ്ണിത്താൻ രാമനോട്ടുട്ടി ഗേരുട കുന്നു പൂതേതക്കവനു. രാമൻറെ പ്രവർത്തികളും അനംവര്യ സംസാരവും ഉണ്ണിത്താനെ അരിയാക്കാൻഒളിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടു. ആഡിയുടെ മുമ്പിൽനിന്നും പുരതേതക്കു വന്നതോടെ ഉണ്ണിത്താൻറെ ക്ഷമകര പെട്ടിക്കുകി. ഒരു അട്ടധാനം പോലെ അധികാരി ഉഹാദിച്ചു.

“വെള്ളനടത്തുന്നതുകുഞ്ഞു വിധിയിൽപ്പോം എഴുന്നുള്ള കണ്ണമെന്നു നിന്നുക്കു നിർബന്ധമാണെന്നും ഉണ്ടോ?”

“അവിടെ ഇതുനു സംസാരിച്ചുവരോടും അവരുടെ നയം കൈകൊള്ളുന്നുണ്ടു കുകമ എനിക്കും ഉണ്ടെല്ലാം. വാസ്തവം പറഞ്ഞതാൽ നിങ്ങളെല്ലായൊക്കെ വെടിവെച്ചു കൊടുക്കാണും വേണ്ടതും.” രാമൻ തുറന്നു പറഞ്ഞു.

‘കോരണം....? എന്നെതക്കിലും തെററവേണമല്ലോ അങ്ങനെ കൊല്ലാൻ.....??’

“ലോകസുന്ദരികളിൽ അനുഗ്രഹണ്യയായ ലോച നെനകാംബാർഡ് പതിനാലാംതിയുതി രാത്രി എവിടെ യായിരുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അനേപണിക്കണ്ടതിനുതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്?’

“എന്തിനാണിങ്ങനെ ബോറിഷ്ക്കുന്നതു്. അന്നാ വദ്ധമായ ചോദ്യങ്ങൾം ചോദിച്ചു് മരംപ്പുര വെറുളി ക്കാനൊന്നും എന്നുണ്ടെങ്കാണാവില്ല.”

“ശരീ. ഞാൻ അവജ്ഞാട് തന്നെ ചോദിച്ചുകൊ ഇല്ലാം.” രാമൻ പ്രതിവചിച്ചു. “മിസ്റ്റർ ഡക്ടർ സാ യിപ്പിനെ നിങ്ങൾ അറിയുമോ൑?”

“ഓ”ആ. എന്തിനാണു്.”

“എൻ്റെ കൈ സ്റ്റോറിതനാണുദേശം.”

“ആയിരിക്കും അതിനു് ഞാൻ എന്തുവേണം൑?”

“കാച്ചി ദിവസമായി അദ്ദേഹം ഇവിടില്ല. എ വിനെയാണും അനേപണിച്ചറിയണു്.”

“എനിക്കെതിരനാണും ഒഴിവില്ലു്.” ഉണ്ടിത്താൻ തീരുമ്പറഞ്ഞു.

“അനുകണ്ടു് ഒഴിവില്ലാത്ത ആളാണു് നിങ്ങളെങ്കിൽ പിന്നെ നാകത്തിൽ പോയി താമസിക്കേണ്ടിവരു്.” എന്നും പറഞ്ഞതിട്ടു് രാമൻ മുമ്പോട്ടു് നീംബാം. അവി ചെയാണു് ഇഡ്ജിയ്ക്സ്റ്റോറത്തിന്റെ ഗൃഹരേജു്. സുലോ ചന്ദ്രാവട്ടു പുറത്തെവിടേയോ പോകവാൻവേണ്ടി ഗൃഹരേജിൽനിന്നു കാർ ഇരക്കിക്കാണ്ടുവരികയാണു്.

“‘കോ മീസ്’ സുലോചന!?’ ചെറുതായിട്ടോനും ചുമച്ചു് തൊണ്ട ശരിയാക്കിക്കൊണ്ടു് രാമൻ ചോദിച്ചു:

“എന്ന അറിയില്ലോ?”

“കാമഹാ. നല്ല പരിവയം ഇണംപ്പേബും.” ഒറ്റ ശ്രദ്ധാസ്ത്രിൽ അവർ പ്രതിവചിച്ചു.

“തൊനംകൂട്ടി വരട്ടോഃ?”

“വത്ര, വത്ര. അതിനിത്ര ചോദിക്കരണണ്ണോഃ?”

സുലോചനയാണു് കാരോട്ടിക്കൊണ്ടു്. രാമൻ കാറിൽ കയറി അവളിടെ അട്ടത്തുതനെയായിരുന്നു “നി അപിക്കവിടെയാണിരുന്നേണ്ടതു്? കാരോട്ടിക്കൊണ്ടി നാടയിൽ സുലോചന ചോദിച്ചു.

“നേത്രപരഞ്ഞാൽ രഹിടത്തും ഇരുപ്പാൽ കഴിക്കണമെന്നാണു് എന്നേൻറെ ആരുഗ്യം.”

അവർ ചീരിച്ചു. ഉള്ളിത്താൻറെ ഭേദ്യിൽനിന്ന് രാമനെസംബന്ധിച്ചു വിവരങ്ങളാക്കേ അവർ ഡാ ചുതിനുകൊണ്ടു് അയാൾ വെറും തെ കോമാളിയാണെന്നു് കയറുവാൻ തയ്യാറണ്ടായിരുന്നില്ല.

“നിത്രഭല്ലും പിണ്ണായിരിക്കയോണോഃ?” അല്ലെന്നു സമയം കഴിഞ്ഞു് രാമൻ ചോദിച്ചു.

“എയു്?” സുലോചന കൂൺ ചെന്തി. “പിണ്ണക്കും കോപ്പയും കൂൺ എന്നിക്കില്ലപ്പേബും” അവർ ചീരിച്ചു.

“ഒരധിക്കപ്പേക്കും എന്നോടു് ദേഖ്യമാണു്. വെരുതയിരിക്കുന്ന അവരെ അരിശംകൊള്ളുകൂട്ടിക്കുന്ന തെസ്പദ്രവം എന്നിക്കണ്ണുന്നാണു് അവർ പറയുന്നതു്. ഒരതാണു് തൊൻ അന്തരെന ചോദിക്കവാൻ കാരണം.”

“അതൊന്നും എനിക്കറിഞ്ഞാക്കുടാ. എന്നെന്ന ഒരു ഷ്യൂ. പിടിപ്പിക്കവാൻ നിങ്ങൾക്കിരുവരെ കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നതു്.”

“അങ്ങനെ പറയുവാൻ നിങ്ങൾക്കേക്കിലും തോന്നിയതു് എൻ്റെ മഹാഭാഗ്യമാണു്.” രാമൻ തുടർന്ന്: “അങ്ങനെന്നയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങൾക്കു് അരിശുണ്ടാവുമോ എന്നു് ഉന്നാക്കേണ്ണെ കടക എനിക്കെണ്ടു്.”

സുലോപന വീണ്ടും ചിരിച്ചു. എന്നിട്ടു് പറഞ്ഞു: “അമിച്ചുനോക്കു എന്നെ അരിശുകൊള്ളിക്കവാൻ കഴിയുമോയെന്നു്.”

“എന്നെക്കാണ്ഡാവാത്തു് ഒരു സംഗതിയാണു് അതെന്നു് നിങ്ങൾ കയച്ചുകൂട്ടുകയും” വെറും ഒരു നോസ്സനേപ്പുാലെ പല്ലിളിച്ചു് ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു.

“എന്തുനെന്നയായാലും എനിക്ക് കോപം വരിയുന്നു് ഇപ്പു് പറയുവാൻ എനിക്കു് കഴിയും.”

“എന്നാൽ ഒരു കൈ നോക്കിക്കളിയാം. തയ്യാറായി ഇതുനോക്കു.” ഗോഭായിൽ ഇരഞ്ഞിനില്ലെന്ന ഒരു മയൽമാൻറെ നാംഭീംത്രാടെ രാമൻ വെള്ളവിളിച്ചു.

അതിനു് സമാധാനമൊന്നും പറയാതെ അങ്ങനെയിരിക്കയാണു് സുലോചന. അധ്യാളാ പറയുന്നതോക്കെ വെറും ബോധാണോനു് അവർക്കു് തോന്നുണ്ണായിരുന്നു.

“പതിനാലാംതിങ്കുതി രാത്രി നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നു്” പെട്ടുനോണു് രാമൻ ചോദിച്ചുതു്.

“എ.” ഇടിവാപംപോലെ പെട്ടുനണ്ണോയ ആ ചോദ്യം കേട്ട സുലോചന സമാധാനമൊന്നും പറയുവാൻ കഴിയാതെ അംഗത്വാട്ടക്കണ്ണനെ ഇരുന്നപോയി.

“ഹാഹാ! സ്റ്റിയറിംഗ് സുക്ഷിക്കണം.. വല്ല ആ കൂദിസന്നദ്ദും ഉണ്ടായേക്കാം.” രാമൻ തംക്കീരു് നല്ലി. “നോക്കു, നിങ്ങളെ അതിശം കൊള്ളളിക്കുവാൻ എന്നിക്കു് കഴിഞ്ഞതില്ലേ” കുറ്റ് പൊട്ടിച്ചുംരിച്ചും രാമൻ തന്റെ തുടക്കയിൽ തട്ടി സ്വന്നം അഭിമാനംകൊണ്ടു.

സ്റ്റിയറിംഗിൽ പിടിച്ചുംരിക്കുന്ന സുലോചനയുടെ കൈകൾ വിരക്കുന്നണണ്ണും. പിടിവിട്ടു് പോകുമെന്നു് തോന്നുന്നണണ്ണും. ശ്രദ്ധാസ്ഥതിക്കു് തീരുത കൂടിക്കൂടി വരികയാണു്.

“നോക്കു!” പരിഞ്ഞാന്തയായ സുലോചന തുടന്നു: “എനിക്കു് വേഗം മടങ്ങുണ്ടാൽത്തുണ്ടു്. നിങ്ങൾക്കു് ഈ നേരംനും എവിടെയാണെന്നു് പായണം.”

“എന്നും ചോദ്യത്തിനു് യാതൊരു മറപടിയും ഹരിത്തില്ലല്ലോ.” യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെ രാമൻ ചോദിച്ചു.

“ഈതൊക്കെ അറിഞ്ഞതിട്ടു് നിങ്ങൾക്കുള്ളവേണും. അല്ലെങ്കിൽ ഇതൊക്കെ ചോദിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കുള്ളതു ഡിക്കാരമാണാലുള്ളതു്?” അല്ലെങ്കിൽ പരിഷ്മായിതനും സുലോചനയുടെ ശബ്ദം.

“കുണ്ഠാ, എത്ര പെട്ടുനാണു് ദേശ്യം വന്നതു്. ദേശ്യംകൊണ്ടാനും കാഞ്ഞമില്ല. വളരെ ശ്രദ്ധവതരമായ ഒരു സംഗതിയാണിതു്. ഈ സംഗതി പോലീ

സിന്റ് കുന്നുപ്പട്ടണംളിൽ എത്തിയാൽ പിന്നെ ഇല്ലാത്ത പൊല്ലാപ്പു് കക്കെയുണ്ടാവും. ഇതിനേ സംബന്ധിച്ചു് അനേപാശണം നടത്തുവാൻ പോലീസ് വാടി ചുറ്റുപടാൻ ഇടംകൊടുക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള റിക്കാർഡുകൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണു് എന്നെന്ന് ഉദ്ദേശം.”

സുലോചന അതെതാങ്കെ കെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ വരണ്ണ ചുണ്ടുകളും നാരുക്കാണ്ടു് നന്നായും യായിരുന്നു.

“നീങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നു എന്നു് വീണ്ടും ചോദിക്കാതെനിക്കവാൻ എന്നിക്കു് സാദ്യമല്ലു്.”

രാമൻ തുടന്തഃ— “ഇനി നിങ്ങളും സംഗതി മറച്ചുവെക്കാൻവേണ്ടി സഹായ മുതലായവ മാറരീ പറയുമായിരിക്കാം. അതു് താതു ശാഖിക്കാൻ പോണ്ടിപ്പു. പതിനാലാംതിയുതി രാത്രി നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നു് എന്നു് സുക്ഷ്മമായി തോൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. പിന്നെ അനും നിങ്ങളോടൊപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു ആ സുരഖയും ആരാധനയിരുന്നുമുണ്ടായിരുന്നും.”

“എന്നിക്കു് വല്ലാതെ ഭാഷിക്കുന്നു്.” റഡ് ഗബസ് മുഖ്യമായ സ്വന്നത്തിൽ സുലോചന പറഞ്ഞു.

“കാരു്. ഭാഷിക്കുന്നബണ്ണജിൽ അട്ടത്തുതന്നുയുള്ള ഫോട്ടുലിലേക്കു് പോകാം.”

സുലോചനയുടെ കാർ കരാച്ചു മുമ്പോട്ടുനീക്കാം രോധകകിൽ നിന്നും. റണ്ടുപേരും കാരിൽനിന്നിരുന്നു ഒരു ട്രൂപ്പാത്തിൽക്കൂടി ഫോട്ടുലിൽ കടന്നു.

കഴിഞ്ഞ ഒരു ഭാഗത്തിരിക്കാനാണ് രാമനും തോന്നിയതും. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മേഖലയുടെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലായി അവൻ ഉപവിഷ്ടരായി. ഹായ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുശേഷം രണ്ടു പ്രിംസ്സും തന്നെത്ത വെള്ളിത്തിനും രാമൻ ആർധരുചി കൊടുത്തു.

“നിങ്ങൾ മടങ്കിവരുന്ന അവസരത്തിൽ താങ്കോൽ അയാളുടെ പക്കൽത്തന്നെയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നു” എന്നിക്കരുപ്പുണ്ടു്” രാമൻ പറഞ്ഞു.

“ആരംബായാൽ?” ഒരു ദിനുട്ടലോടെ സുലോചന ചോദിച്ചു.

“പരിമേക്കേണ്ട. അയാളുടെ പേരും വിലാസവും ഒന്നും നിങ്ങളോടു് പറഞ്ഞതിട്ടണാവില്ലെന്നും തൊന്തരിപ്പിക്കുന്നു. പരിനെ താങ്കോൽ മടക്കിത്തന്നെ കിലും പിന്നീടു് ഇത്രവരെ അയാളെ കണ്ടുമട്ടിട്ടും ഉണ്ടാവില്ലു്.”

രാമൻറെ പ്രവചനങ്ങൾ സുലോചനയെ ജീവദ്രവ്യമാക്കിച്ചുമാറ്റുന്നു. പ്രജയരാത്രുപ്രോലെ രേഖാം നിശ്ചിയമായ സ്ഥാനത്തിൽ അവരും പറഞ്ഞും; ‘വാസ്തവമൊക്കെ അറിവുള്ള നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെന്നെന്നുണ്ടെങ്കെ ചോദിച്ചുനെ മുല്ലിട്ടുക്കുന്നതിനെന്നും ഉദ്ദേശം എന്തുണ്ടു്?’

“നിങ്ങൾ അയാളുമായി കണ്ടുമട്ടിയതു്” എവിടെവെച്ചു്, എന്നു്, എങ്ങനെന്നെന്നുണ്ടു്?”

“എതാണ്ടു് രണ്ടുമാസം മുമ്പാണു് ഏതുകാലം കണ്ടുമട്ടിയതു്.”

“എവിടെവെച്ചു്?”

“കെ ടീ പാർട്ടിയിൽവെച്ചു” അദ്ദേഹത്തെ എന്നിക്കാരോ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരികയാണണണായതു്. ആരുണ്ണങ്ങിനെ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്നെന്നും “സുക്ഷ്മമായി എന്നിക്കിളേപ്പാരു കാംതയില്ല.”

“ടീപാർട്ടി നടന്നതു് എവിടെവെച്ചാണു്?”

“മിസ്റ്റർ ഡക്ടർസംസയിപിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു യിൽനു എന്നാണു് കാം”

“കാഹു്.” രാമൻ എറോതാ ആലോചനയിൽ ഒഴുകി. പിന്നെ പാതിഞ്ഞെ സ്വന്തത്തിൽ ഫോബിച്ചു. “അഥാളിൽനിന്നു്” ആ താങ്കോൽ നിംബംകു് മടക്കികിട്ടിയ തെപ്പാശാണു്?”

“പതിനഞ്ചാംതിയുതി ചെവക്കേണരു്.”

“പതിനഞ്ചാംതിയുതി പ്രാതത്തിൽ ആ മുതൽ റാം കണ്ടകിട്ടുകയും ചെയ്തു്.”

സുഖലാചനയുടെ ഭേദം കിട്ടകിടാ വിരക്കുണ്ണായിൽനും. ചായ നിറച്ചവെച്ചിരിക്കുന്ന കഫു് മേഘചുള്ളതുണ്ണു വിട്ടിട്ടു് അവരും കണ്ണേരുഡെ പിന്നിലേക്കു് പാരിയിൽനും. അവളുടെ ഭേദം വാടി തള്ളിൽനും.

‘പതിനഞ്ചാംതിയുതി രാത്രിയും പകലും അയാളുടെ കയ്യിലാണു് ആ താങ്കോൽ ഉണ്ണായിൽനുംതു്. അതു പോലുള്ള മരാറാനംണണക്കീടാണു് അയാൾ അതു് മടക്കിൽനുംതു്. പിന്നീടുഡാരി നിക്കലെ കാണാൻ വന്നിടില്ല. ഞാനി പഠിന്നതൊന്നും തെറില്ലേല്ലോ?’

“അണ്ട്.” പതിനേത സ്റ്ററത്തിൽ അവർ ഉടൻ: “കൈ ദേശസഖാരിയാണോ” താനെന്നും വെള്ളക്കണ്ണ ഭോട്ടലിഡാണോ” താമസമെന്നും ഒക്കെ എന്നോടുദ്ദേശം പറയുകയുണ്ടായി. മിനിഞ്ചിന്താനും തൊന്തർ ആരു ഹോട്ടലിൽ പോവുകയും അദ്ദേഹത്ര അനേപാശിക്കുകയും ഉണ്ടായി” എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുവരു മുന്നും അവലുംബിച്ചു.

രാമനാക്കട തലയാട്ടിക്കൊണ്ടും വിശദമാക്കി. “പ്രസ്തുത പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്ന ഒരു വ്യക്തി ആരു ഹോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്നില്ല. താമസിച്ചിട്ടുമില്ല എന്നും നിങ്ങൾക്കറിയുക്കിട്ടി.”

“ശരത്.” ലഭജാനുവദനയായും ഇരിക്കുന്ന ഒരു ലോപന സമയത്തിലും

“അയാൾ കട്ടിയ ഫ്രൂട്ട് പ്രൂഫാപല്യൂത്തിന്റെന്നും കൈ അത്മം; നിങ്ങളേ വരീകരിച്ചു” ആരു വീട്ടിന്റെ താങ്കരൽ കൈവശമാക്കുക മാത്രം ആയിരുന്നു.”

“എനിക്ക്” തലചുററന്നാൽ പോലെ തോന്നുന്നു. എനിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോവുണ്ടും.”

“രണ്ടുമിനിട്ടിരിക്കും.” കയ്യുതത്തി തടഞ്ഞുകൊണ്ടും രാം പറഞ്ഞു. “നീം തുടർന്നു സമേളനം ആയിക്കുവും എവിടെവെച്ചുണ്ടും” നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതും?”

“ടീപ് ടോപ് നെന്നറം” കൂദ്ദുമിരിക്കുവെച്ചു”

“മിസിസ് ഡക്ടർമായി അയാളുടെ പെയ്മാറ്റം എങ്ങിനെയായിരുന്നും?”

“മിസിസ് ഡക്ടർമാൻ....” സുലോപന തല ഉയർത്തി രാമന്റെ മുഖത്തും പത്രമായി കന്ന നോക്കി. എന്നും “ഗൗരവത്തിൽ ഹോട്ടലിലും.” “ഈ സംഗതിയിൽ അവ

രേഖം^{കൂടി} ബന്ധപ്പെട്ടതുവാൻ നിങ്ങൾ അചിക്കുന്ന
തെന്തിനാണോ?"

"എൻ്റെ ചോദ്യത്തിന്" സമാധാനം പറയുവാൻ
നിങ്ങൾ തയ്യാറാണോ?" ഗൗരവപൂർണ്ണം രാമൻ ചോദിച്ചു.

"ഹല്ല. ആ മനഷ്യൻ മിസിസ് ഡക്ടർമായി അ
ടുത്തപെരുമാറിയിരുന്നതായി എനിക്കു് അറിവില്ല. അ
വർ മുടിക്കാഴ്ച നടത്തുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടു് ഹല്ല."

"ശരീ. എന്നാൽ പിന്ന ഞാൻ അവരുടെ പേര്
പറയുകയില്ല. അയാളുടെ ശരീരായ പേരുപോലും ഒ
വത്രിയോട് പരഞ്ഞതിട്ടണാവില്ല. എക്കിലും അയാളുടെ
അവരപ്രതി വിശദമായി പരഞ്ഞത്തന്നാൽ ഉപകാര
മായിരിക്കു്."

അയാളുടെ അവരപ്രതി മതലായതു് വിശദമാക്കാ
ൻ അവരും നിബ്രംഗിതയായി. എന്നാൽ അവളെ വ
ലയംചെയ്തിരുന്ന ഭീതിയും കനോവെകല്പവുംമുലം മുടി
തലാചയാനും സംസാരിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെപോയി.

ഭവതാം അദ്ദ്യായം.

രാമൻ സുലോചനയോടുകൂടി ഫോട്ടലിൽനിന്ന്
പുറത്തെക്കാറിത്താണി. കുഞ്ഞം അധികരിച്ചിരുന്ന അവരും
രാമനോട് ധാരുചോദിക്കയുംകൂടി ചെയ്യാതെ കാർ സ്കാ
ർട്ടാക്കി. രാമനാക്കട്ട ഏകനായി മൃട്ടു് പാത്തിൽ നി
ല്ലായാണു്. സിമൻറോധിത്തുടി വായുവേഗത്തിൽ
പരന്നപോയ ആ കാറു് രാമൻറെ ദേഹിയിൽനിന്ന് അ

കന്ന. രാമൻ തന്റെ പോക്കരിൽനിന്ന് ഒരു കഷണം. കളിയടക്കാഡയട്ടത്രു വായിലാറു. പള്ളക്കാണ്ടരിനേ മദ്ധ്യിക്കയാണു. അരുലോചനക്കു് തീപ്പുത തുടന്ന അവസരത്തിൽ രാമനേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. അടുത്ത ഒരു ബന്ധുവാണുന്നു. തെളിയിച്ചിരിക്കയാണു. കളിയടക്കാ.

വിപ്പവകാരികളിടെ ഒരു ജാമപോലെ ഗ്രൂപ്പുന്നറായിരും ചോദ്യങ്ങൾ തല ഉയർത്തുകയാണു. അയാളിടെ ഒഴുകയത്തിൽ. റോധിന്റെ മദവഗണതക്കു് കടക്കവാൻ അവസരം പാത്രനില്ലെന്ന കരാഴുപോലെ മുട്ടപാത്രി നേരം അങ്കിൽ നില്ലുകയാണു. രാമൻ. എന്നാൽ റോധിന്റെ മദവഗണതക്കു് പോക്കണ്ണ അവധ്യമൊന്നും രാമനു് അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അയാൾ അരുലോചനിക്കയാണു. ഈ സംബന്ധജോഡി എത്തു് ബന്ധമാണു. ഡക്സൺസായിപ്പിനാണുകാര്യനാത്തു് റണ്ടാമത്തു് കണ്ണകിട്ടിയ ആ മുത്തേഹത്തിന്റെ കയ്യിലണായിരുന്ന ആ കടലാസു് ഡക്സൺസായിപ്പി നേരം ഒരു റിംഗ്‌പ്രാഡിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഷീററ് തുംബയിരുന്ന. പിന്നെ സുലോചനയും ആ യുവക്കോമളന്മായി കണ്ടുമട്ടിയതു് ഡക്സൺസായിപ്പിന്റെ ബംഗ്രാവിൽ വെച്ചായിരുന്ന. അയാളേ സംബന്ധിച്ചു് മിസിസ് ഡക്സൺ പറയുകയണായി എക്കിലും അവക്കു വീട്ടിൽ വെച്ചാണു. ആ യുവതീയവാക്കരി പരസ്യരം പരിചയപ്പെട്ടതെന്ന സംഗതി മിസിസ് മാച്ചുവെക്കയെല്ലെല്ലാം ചെയ്തു്. എന്നാൽ മിസിസ് പരിശീലനത്തായ ആ വാചകം

സ്വരംതമാനവും സത്യമാണാംവെന്നും വിശ്രദിപ്പിക്കുവാൻ. ഈ പട്ടണത്തിലേ പ്രധാനപ്പെട്ട എത്തെങ്കിലും കഡ്യംബവർത്തിലേ അംഗമായിരുന്നു അധിക്കരിച്ചിരുന്നു പിന്നെ അവിംക്കും പരിചയമുണ്ടാവാതിരിക്കുന്നതുമില്ല. അങ്ങനെ യല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണും അവിംക്കുവാളും പരിചയമില്ലാതെ പോയതും. ഇനി ഈ സംഗതിയുമായി മിസിസ് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടണ്ടും കത്തുവാൻ ന്യായമില്ല. എത്തുകൊണ്ടും? അങ്ങനെന്നെന്നും സംഗ്രഹം അവളിലും ബാധിക്കുന്നും ഇഷ്വകു സംഗതിക്കും എന്നേംടും പറയുവാൻ അവിംക്കും ദേശവും ഉണ്ടാക്കുമോ? പിന്നെ രാമനീറ രഹസ്യാനേപാഷകജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു കുറെതാഴും അവിം അഞ്ചലയാണെന്നും വരും. അങ്ങനെ യാണെങ്കിൽ തന്നെ വളരെ ഗോപ്യമായിരിക്കേണ്ണെ എന്ന സംഗതി തുറന്നും പറയുവാൻ അവിംക്കുവാനെ ദേശവും വരും? കുറെ

പിന്നെയും ഉണ്ടും പിലു സംഗതികൾക്കുംടി. കടീര തതിനീറ പാരാവുകാരനായി താമസിക്കുന്ന ആരു വയോഡികൾ സൗലോഹനയുടെ ഭാഷിച്ചു നടപടികളേ പോലീസിനീറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാതിരുന്നതിലും എന്നോരു ശാഖയും ഉണ്ടും കടീരത്തെയോ അവിംക്കും ശ്രദ്ധ താഴേക്കുയോ സംബന്ധിച്ചും തുടക്കലൊന്നും ആരുലോഹവിക്കുവാൻ രാമനും അവനുരു കിട്ടിയില്ല. കടീരത്തെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടവിടെ താമസിക്കുന്ന ആരു മനഷ്യനും അരുളുക്കാർ സ്വന്തമികളുടെ ശിശ്യനാണെന്നും പായനംണും അതും വാസ്തവമായിരിക്കുമോ? വാസ്തവമാണെങ്കിൽ പി

നേ ഡക്കൻ സായിപ്പ് എവിടെ? ഡക്കൻ സായിപ്പ് തനിക്ക് അപരിപിതനല്ല. എവംവിധിനാളായ യാ തൊൽ സംശയവും അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ജനിക്കവാൻ അവകാശമില്ല. പട്ടണത്തിലെ മുമ്പ് വൃക്കരികളിൽ കരംഭം സമീപത്തിനും തൃടിയാണ്ടേജം.

അല്ലസമയം അങ്ങനെ പിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രാമൻ രോധിന്റെ മറവശ്രദ്ധയ്ക്ക് ഹോകവാൻ ഭാവിക്ക യായിരുന്നു. അതിനിടക്കാട്ടക്കാതെ ഒരു കാർ വന്നു അയാളിടെ മുമ്പിൽനിന്നു. സുലോചനയുടെ കാര!

“താങ്കളെ കണ്ടുകൂട്ടിയ തു ശരാഭാഗ്യം.” കാരിന്റെ ജനാലയിൽ തൃടി തല പുറത്തുകൊടുക്കുകയും അവർ പറഞ്ഞു:

“നിങ്ങൾ എന്നു അനേപണിച്ച വരാതിരിക്കി ല്ലേനും ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണും ഇവിടെ തന്നെ നിന്നതും.” എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കാരിൽ കയറിയി തന്ന രാമൻ. സുലോചനയാണും ലൈവ് ചെയ്യുന്നതും.

“മെമ്പതെത്തു കാത്തും” എന്നു രക്ഷിക്കണം. “ഈ ഗമസമിഗ്രമായ സ്വന്തത്തിൽ സുലോചന അഭ്യത്മിച്ചു. “വിപത്തിൽ മുഴുിയിരിക്കയാണും എന്നും.”

“നിങ്ങൾ മുമ്പുന്നബേജിൽ അതിൽനിന്നും രക്ഷിക്കാൻ എന്നെന്നാൽ മുമ്പൽക്കാരാം. പോതുന്ന തടിയും കന്നും അല്ലല്ലോ.” രാമൻ പെട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“മെമ്പതെത്തു കാത്തും” എന്നു രക്ഷിക്കണം....
ഈ വിവരം പിതാവറിഞ്ഞതാൽ പിന്നെ.....??”

“അംഗ്രേഷർ, അറിയാതെ സുക്ഷമിക്കാം.” വളരെ മരുഭയോടെ രാമൻ പാശ്തത. “എന്നാൽ ഒരു കാര്യം പാശ്യാതിരിക്കവാൻ നിശ്ചായമില്ല. സുരീകളായ നിങ്ങൾ ഒരുപണിമാരാട്ടാപ്പും മെതാനതിലിലിരിക്കുന്നതെ നൊവശ്യത്തിനാണ്? അതിൽനിന്ന് പിന്നാറത്തുവീധം ഒരു പാം പഠിക്കവാൻ ഇതുപകരിച്ചുകൂടിൽ ഭാഗ്യമായി. എന്നാണ്” റാൻ കത്തരുന്നതു. ഇനി യുവതികളായ നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ കൂടുന്ന ഈ പുരുഷമാർ നിങ്ങളെ കബുളിപ്പിച്ചുക്കുമെന്നു് ശജക്കാത്ത നിങ്ങളും എന്നതാണ്” പരായണാത്തുനു് എന്നിക്കുത്തുനു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ആശംകയുടെകളായ അവയങ്ങൾ പിന്നാലെ നടക്കുന്ന നിങ്ങൾ പെണ്ണമുദ്ദേശകളാണെന്നുവേണ്ടം പറയുവാൻ. മുദ്ദയുടെ സുരിലിഗച്ചപ്പെട്ടിരുന്നും പഠിക്കാതെ പോയതിൽ റാൻ ഇന്ന് പരിപിക്കുന്നു്.”

രാമന്നർ പ്രസംഗങ്ങൾം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സുഖഭാവനക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിത്തുമില്ല. വെറും ഒരു പ്രതിമക്കണക്കേ മരവിച്ചുനുന്ന ഇരിക്കയായിരുന്നു അവർ. രാമനാബദ്ധ തന്നെ നെടുകൾപ്പറസ്റ്റം. നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ്. “ശരീ. കഴിത്തു. ഏകാക്കൈ പോകട്ടു. ഇനിയും എവംവിധിയുടെകളായ വിവരങ്ങളുകളിൽ ചെന്ന ചാട്ടാതെ സുക്ഷമിക്കുന്നു കടമ നിങ്ങൾക്കുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷ്യമയിൽ നിങ്ങളുടെ പേരു് വരുത്താതെ റാൻ ഒന്നാക്കിക്കാഞ്ചും. ഇനി നിങ്ങൾക്ക് ദയപ്പെട്ടാനോന്നുണ്ടുണ്ടു. വണ്ണി നിന്നു.....എന്നാലാവട്ടു....പിന്നുകാണാം.....”

സുലോചനയുടെ കാര്യ ഉദ്ദേശം നാലുവാര മിഡോ ടൗൺസിൽ തെരുവാണ്. ഒരു അട്ടഭാസത്തോടെ വണ്ണിനിന്നും ഒരു നികമ്പിഷ്ഠത്തിൽ കഴിഞ്ഞു.

“അർക്ക.....” സുലോചനയുടെ ശബ്ദമായിരുന്നു. പിന്നെ ഭ്രൂക്കിടുന്ന ശബ്ദവും എടു.

“എന്തുപറഞ്ഞീ” പരിശോഭാടിച്ചുന്ന രാമൻ നാലുവാട്ടം നോക്കിക്കൊണ്ടവള്ളാട്ട് പോലിച്ചു.

“അയാളാണോ പോരുന്നാൽ?” പരിശോഭാടിച്ചുന്ന അവർം പറഞ്ഞു. ‘ഇങ്ങാട്ടുവരുതു എന്ന് കാണിച്ചതരാ?’

“ആരാണോ” പോകുന്നാൽ? സംഗതിയെന്നതാണോ?”

“ഈ വിപത്തിൽ എന്ന കുട്ടിക്കിയ അതു ഉന്നശ്ശു ന് അതാ പോകും.”

“എവിടെ?”

“അതാ.....ഇതിലെ കടന്ന രാധാ. കോക്കി വൃഷ്ടിപ്പാട്ടും നീല പേൻറും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“എന്നാൽ എന്ന് കണ്ണപിടിച്ചുകൊള്ളാം. നീങ്ങൾ മോയികൊള്ളാം.”

“തൊന്തം വരാം.....”

“വേണം. അതിനേക്കാൾ അതുവരും കുറം ഇല്ല.” കണ്ണക്കി ദയപ്പെട്ടതിക്കൊണ്ടും രാമൻ അതുണ്ടാപിച്ചു. സുലോചന ദയപ്പെട്ടു. വെറും വിധിയി വേണ്ടംകെട്ടി നടക്കുന്ന രാമൻറെ നയനങ്ങൾം ഇതുകണ്ടും ഭീതി ജനിപ്പിക്കുന്നതാണോ അപ്പോരും മാത്രമാണവരിക്കും മനസ്സിലായതു്. പിന്നീടും അവിടെ നില്ക്കുവാൻ അവർക്കും ചെയ്തും വന്നില്ല. കാരം കാടിച്ചപോയി.

അടച്ചതന്നുഡായിൽനാ ബാറിലേക്കാണോ” രാമൻ പോയതു്. ശാളിലേക്കോ” കടന്ന ഉടനെ കോക്കി ബുഷോ ഷർട്ടും നീലപോൻ്റും ധരിച്ചു രഹം അതിലുണ്ടാ ദുന്നാണോ” നോക്കിതുണ്ടിയതു്. താമസംവിനാ ഒരു മേഖലയുടെ അടച്ചതു്” എക്കന്നായി ഇരിക്കുന്ന അധികാരി കണ്ണാട്ടി. അതോഗ്രൂഹഗാത്രനായ ഒരു യുവക്കോമാ ഇൻ. വിരിഞ്ഞ നേരാറിത്തടം. മുഖത്തിനേൻ്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി മറിവേറ്റ രൂപങ്ങൾം ഉണ്ണാത്തിയും നേൻ്റെ കല്പകൾ കാണാമണ്ടു്”. തല ഒരു ഭാഗത്തേക്കു് ചെരിച്ചുപിടിച്ചു് ശ്രദ്ധവത്തിൽ അഞ്ചുനെ ഇരിക്കുയാണോ”. അടച്ചതന്നുഡായിൽനാ മരാറായ മേഖലക്കു തതായി രാമൻ സ്ഥലം പിടിച്ചു.

ഒരുപാടു കാട്ടിക്കൊടുത്താ അതു മനഷ്യനും ആരു ദേഹാ ആഗമനത്തെ പ്രതിക്രിച്ചുംകൊണ്ടു്” അബ്ദപ സ്ഥനായി ഇരിക്കുയാണെന്നും” മുമ്മദുഷ്ടിയിൽ തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. അധികാരി സ്വന്തവർണ്ണം ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിച്ചുംകൊണ്ടിൽനാ രാമൻ പോകരുവിൽനിന്നും ഒരു കഷണം കളിച്ചടക്കായെടുത്തു്” വായിൽ ഇട്ടു് ചവച്ചു തുടങ്ങി.

അല്ലസമയം കഴിഞ്ഞു് ഏറ്റാരാം വരികയും കോക്കി ബുഷോ ഷർട്ടുകാരനേൻ്റെ അടച്ചതു്” ആസനസ്ഥ നാഡുകയും ചെയ്തു്. അതോടെ ബുഷോ ഷർട്ടുകാരനേൻ്റെ

മുഖ്യത്വം പ്രകടമായി നിന്നൊരു അസ്ഥാനമുണ്ട്. പാശ നീളം.

“സംഗതികളാക്കേ ക്ഷേത്രത്ത് വിധത്തിലാണ് ല്ലോ കാണാനുത്തരം.” ബുഷിഷർട്ട് കാരണൻ മുഖവും ധാരയിൽനാം അതു.

“ആ കിഴവനില്ലോ? അയാൾക്ക് മുഴുംതാണ്” രണ്ടാമൻ പ്രതിവച്ചിട്ടു.

അവർ പതിഞ്ഞത് സ്വന്തത്തിൽ സംസാരിച്ചാൽ പോലും കേരിക്കാവുന്നതു അട്ടതാണ്” രാമൻ ഇരിക്കുന്നതു. ബുഷിഷർട്ട് കാരണൻ ഗായമായി എറേരാ ചാ ന്തിക്കെന്നതിനാട്ടിയിൽ താടി ചൊറിയുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാം മയ്യത്തിനാദേഹം പറഞ്ഞു: “അയാളുടെ അഭിപ്രായം തെരഞ്ഞെല്ലും” എന്നിക്കും നല്ല ഉറപ്പുണ്ട്. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതോക്കേ അവിഭേദതന്നെയുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ലൈഫിതന്നും അതു കണ്ണുപിടിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാത്ത പൊള്ളുകളായി പോയാൽ എന്താണ്” ചെയ്യുക.”

“അവിടെ നിന്നും മുഴങ്ങാറുള്ള ഭീകരഗംഭൂം കേരിക്കുന്നും അവർ ഭയനും സന്തുക്കയും പീനാടുകയുമാണും” ചെയ്യുന്നതു.

“അതു” ശരിയാണും.....എന്നാൽ ആ ശ്രൂം എത്തെന്നും അഭിനിവേശാണുവുന്നതെന്നും” എന്നിക്കും ഇതുവരെ മനസ്സിലായിട്ടില്ലും.”

“എങ്ങനെയിണ്ടായാലും അതിനെ ഗണ്യമാക്കേണ്ട അവധൂമൊന്നും നമ്മൾക്കില്ല.”

“അവർ രണ്ടുപേരും പെട്ടുന്നു് മരിച്ചതെങ്കെന്തെന്നും അരുളും ഒരു കൈ അതുതമായിട്ടാണിരിക്കുതു്.”

“ശ്രദ്ധോ.” ബുഷ് ഹാർട്ട്കാരൻ അല്ലെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും പറയുന്നതു: “എത്ര ആലോഹവിച്ഛിട്ടും മനസ്സിലാഭാരം ഒരു സംഗതിയാണു്. പ്രവർത്തനത്തിനു് സന്നദ്ധരായി ഇരുതുണ്ടാണു് എതായാലും മരണ തതിനീറര വായിൽ കടക്കുന്നതു് എന്ന സംഗതി ആദ്യം മുതൽ തോൻ കണ്ണുവരുന്നതാണു്.”

“പരിരശ്മാതികരം അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നാം എന്താണു് ചെയ്യേണ്ടതു്?” അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ആരാത്തെ.

“കൂടുതൽ അലപ്പാനിക്കാനിടംനാല്ലാതെ അതിനെ സംഖ്യാത്തിയിലും ഇന്നത്തെ ഒരു തീയതമാനം എടുക്കേണ്ട കടമ നമ്മൾക്കുണ്ടു്.” ബുഷ് ഹാർട്ട്കാരൻ പറയുന്നതു: “അവിടെ പോലീസ്സു് കാവലില്ലാത്തതു് നമ്മുടെ ഭാഗ്യ മെനു് വേണാം മനസ്സിലാക്കാൻ.”

“അനു രാത്രി നമ്മൾ പുറതെ വേറെ ആരോ കരാരംകൂടി ആ ഭവനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നെന്നിക്കു തോന്നി.” രണ്ടാമൻ പറയുന്നു. “കടീരത്തിനീറര കാവൽക്കാരനായി അവിടെ താമസിക്കുന്ന ആ വയ്യോധി

കവായിരിക്കണം അതെന്നാണ് എന്ന് സംഗയിക്കുന്നതു്.”

“അതൊക്കെയിരിക്കേട്ട്; എഴുന്നേള്ളു. സമയം പാശാക്കുന്നതു് ശരിയല്ല; നമ്മു പോകാം.”

“കരച്ചുതെക്കിലും കടിച്ചിട്ടിരുകയല്ല നല്ലതു്? വല്ലാത്ത കുഞ്ഞാവും തണ്ണപ്പുരുണ്ടു്. എന്നു കടിക്കുക? വിസ്തീര്യാണു് ഭേദം.”

അവർ മദ്യപാനത്തിൽ മുഴകിയിരിക്കുണ്ടാണു്. റാ മനും അവിരുന്നിന്നാഴുന്നേറു് അട്ടത്രുതന്നായിരുത്തു ചാ സ്വീക്കു് ലെലിഭേദാണു് ബുദ്ധത്തിലേക്കു് പോയി. അട്ടത്തു നിമിഷത്തിൽ കൃഷ്ണറാൻ ഉണ്ടിത്താനെ ഒറ്റാണിൽ വിളിച്ചുതുടങ്ങി.

“രലോ കൃഷ്ണരാൻ!”

“.....”

“തൊന്നാണു് വിളിക്കുന്നതു് റാമൻ, എം.എസ്.സി.പി.എച്ച്.ഡി.ലഭൻ.”

“എന്നു വിശ്വേഷം?”

“വിശ്വേഷിച്ചുനാമില്ല. എന്നുംകൊക്കുകെ സുഖം തന്നെ. അവിടേയും അപുകാരമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു്.”

“സംഗതി പറയു്.”

“ജലഭോം കിട്ടേശ്വരയുണ്ടു്.”

“എന്തു.....? ”

“എന്താ വേണ്ടു കു ? ”

“നിങ്ങൾക്കു മറ്റ് ജോലിയെന്നുമീല്ലോ ? ”

“മതനു” ചോദിച്ചാൽ കോപിക്കാറുണ്ടോ ? ”

“എനിക്കു വേരെ ജോലിയുണ്ടോ ? ”

“ഹ്രസ്വിച്ചിട്ടിക്കേണ്ട. ഒരു മണിക്രമിനകം ഒരു ഭീകരവെന്നത്തിലേക്ക്” ഒരു ഗാടിനെ അയക്കണം.”

“ആവശ്യം ? ”

“ഒരുതാനും ഇരുപ്പാർശ ചോദിക്കേണ്ട.”

“ആലോച്ചിച്ചു” എന്തും.”

“അയക്കാതിങ്ങാൽ ആച്ചർത്താനും. ഇതുവരെ ചെയ്ത അഖിംഗനമാക്കേ വെള്ളിത്തിലാവും.”

കെലിമോൺബുത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്ന രാമൻ പഴയ സ്ഥാനത്തുതനെ ഉപവിഷ്ടനായി. അധികം അവിടെ വരുന്ന അവസരത്തിൽ ബുഷ്ടിക്കാരൻ പറയുന്നണായിരുന്നു: “സ്വഭാവം ബുഖിവീനന്നല്ല. അധികം അനുമാനങ്ങളിൽ നന്ന ചൊല്ലും അസ്ഥാന തന്നെ.”

“അയിരിക്കാം.” സ്വാശുഖിക്കാണ്ടു മുഖപ്പുറത്തു താളംപിടക്കുന്ന അപരൻ ജിഞ്ഞാസുവായി ചോദിച്ചു. “ജീവംജിയുടെ മകളുമായി കണ്ണട്ടിയാൽ നിങ്ങളെല്ലും പറയും ? ”

ബുഷോർട്ട്‌കാരൻ റാസ്യമായി പിരിച്ചുകാണ്ടു്
പ്രതിവചിച്ചു. “നിങ്ങളെ മനസ്സിലായിപ്പ് എന്നും
പറഞ്ഞാൽ പണികഴിത്തില്ലോ?”

“അവളിൽനിന്നൊഴിവുമാറവാൻ അതുപകരി
ചേക്കാം. എന്നാൽ അവരിൽ പോലീസിനെ സമീപി
ച്ചീവിവരം പറഞ്ഞാലോ?”

“അതിനുള്ള ദേഹമുന്നോന്ന് അവർംകഴണാവില്ല.
പോലീസിനെ സമീപിച്ചാൽ പിന്നെ കൂളിയൊക്കെ
വെളിച്ചത്താവില്ലോ? എന്നീര തീരു ഒരു രാവും പക
ഡം അവരിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. തെന്തും താമസിച്ചതു്
ആ ഭീകരവേന്നത്തിലാണോ എന്നൊക്കെയെള്ളു സംഗതി
തുറന്നപറയാതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? പിന്നെ ആ
വീടിനീര താങ്കോൽ എന്നീര കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു
എക്കില്ലോ വെറും ഒരു ദിവസംക്കാണ്ടു് അതുപോലെല്ലാനു
ഉണ്ടാക്കിട്ടാണോ അവരിൽന്നു് മടക്കിക്കീടിയതെന്നു് ഉം
ഹിക്കുവാൻ വഴിയില്ലോ.”

“കു കാമിക്കു് ആർഡർ കൊട്ടത്തിട്ടു് കാത്തിരി
ക്കയാണോ രാമൻ. കാമി കടക്കാൻ വേണ്ടി വന്ന ഒരു
വ്യക്തിയേപോലെ സാന്നതുമരിഞ്ഞതില്ലോ നാരാധരാണു
എന്ന മട്ടിൽ ഇരിക്കയാണ്യാരി. ആ ഫോട്ടുലിൽ ന
ക്കുന്ന ധാതോരു സംഗതിയോടു് ധാതോരുവിധ ബ
ന്നധവും തനിക്കില്ലോ തോന്തിക്കുന്ന ഒരു പ്രതീതി ആ

വഭന്തതിനാണെങ്കിൽനാ. എന്നാൽ ബുഷ്‌ഹർട്ട്‌കാർണ്ണ സം ബേഡ്‌ഹിതനമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ ഒരു വാക്കേപാലു, റിട്ടുകളുംയാതെ മുഖിസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാണോ” രാമൻ.

“അപ്പോൾ ഇന്നാ കിഴവൻ വരെമന്നാണോ നീ ഒരിം പംയുന്നതു?” അപറൻ ചോദിച്ചു.

“രാം! ഇന്നായപേരും ഓയാരിം വരികയും നാ മുട്ട പ്രഭ്രാന്തിംക്കു് തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുണ്ടു്.” ബുഷ്‌ഹർട്ട്‌കാർണ്ണ പ്രതിവചിച്ചു.

അതുകൊം പറഞ്ഞിട്ടു അവർ രണ്ടുപേരും എഴുന്നേറ്റി. കൊപ്പും തിണ്ടുവരുത്തുന്ന കാമ്പിയുടെ അവസാനങ്ങളു തുള്ളി വായിലേക്കൊഴിച്ചു രാമൻ. ബീഡ് ആദ്യംതന്നെ കൊട്ടത്തിട്ടാണോ കാമ്പിക്കു് ആർധരക്കാട്ടത്തു്. ബുഷ്‌ഹർട്ട്‌കാർണ്ണ ബേഡ്‌ഹിതനോട്ടുടി എറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുട്ടപാത്തിൽ നിലയായി. ഉടൻ തന്ന അവിടെ എത്തീയ ഒരു താളി കാറു് അവരേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് കാട്ടിത്തുട്ടുണ്ടി. രണ്ടുമുന്നിട്ടുന്നശേഷം വന്ന ഒരു മുഖാർക്കാറിന്റെ പിന്നസീറിൽ കയറിയിരുന്നുകൊണ്ടു് രാമൻ തലചോറിയുകയാണോ. എക്കന്ന യിട്ടിരിക്കുന്ന അവനരത്തിൽപ്പോലും വിഡിതപ്രജരിം കാട്ടിത്തുട്ടുണ്ണ സ്പാദാവം രാമൻ സ്പതസില്ലമാണോ.

സിമൻഡരോധിത്തുടി കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ കാടകരിം രണ്ടും പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു ഷിറ്റത ഭേദഗതം

വെന്നെന്നിന്. മോട്ടാർ ഗതാഗതത്തിനും പാറാത്ത ഇടക്കവഴികളിലും ഗല്ലികളിലും കൊണ്ടു് നിറങ്ങത ഒരു പ്രദേശം ശ്രദ്ധാണ്ടതും. അപുംബന കാരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഘൃഷി' ഷർട്ടുകാരൻ സ്കൂൾഹിതനോട്ടുട്ടി കാരിൽ നിന്നുംഡി ഇടക്കായി ഒരു ഗല്ലിയിലേക്കു് പോയി. രാമനും അവരെ അനുഗമിച്ചു. അവർ ആ ഗല്ലിയിൽത്തുടി പോകുന്നതും രാമൻ കാണുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അധാരജീവഹിച്ചുകൊണ്ടു് വന ടാങ്കി കാരിനേൻ്റെ മാജ്ജു'കൊട്ട തത്തിട്ടു് അവരെ അനുഗമിക്കുവാൻ അല്ലും സമയം ദേശിവനും. അതുകാരണം തനിക്കു് മുമ്പായി ഇരഞ്ഞിനടന്ന വർ ഏതും വീട്ടിലേക്കാണു് കയറിപ്പോയതെന്നു് സുക്ഷു'മഹായി മനസിലാക്കാൻ രാമനും സാധിക്കാതെ പോയി.

നിശ്ചഭൂമായി കിടക്കയാണോ ഗല്ലി. സീമൻറ രോധിയിൽനിന്നും അല്ലും നടന്നപ്പോരും അസൃത ഗല്ലിക്കു് നാലു' ശാഖകളിൽത്തായി കാണുപ്പെട്ടു. പിന്നെന്നയും കുറച്ചുട്ടി നടന്ന എന്നാൽ തുലാമാലവോലുള്ള ഇടവഴികൾ കുറന്നവയിൽണ്ണെംബിട. അങ്ങനെ ഒരു എത്തും പിടിയമില്ലാതെ അവിടോക്കെ അലബനത്തിരിയുന്നതു് നിശ്ചലമാണെന്നു് കണ്ണെ രാമൻ പിന്നോക്കും നടന്ന സീമൻറരോധിയിൽചെന്നു് മട്ടുന്ന ആ ഗല്ലിയിലേക്കുതെന്നു തിരിത്തു. രോധിക്കിൽത്തന്നു ഗല്ലിയുടെ രണ്ടു' ഭാഗങ്ങളിലും ഒരു ഘൃഷി'സ്കാളിം ഒരു സ്കൂൾഷനറിക്കയും

ഉണ്ട്. സ്നേഹഗരിക്കയിലെ കണ്ണാടിഞ്ചലമാരികളിൽ ഇരിക്കുന്ന വസ്ത്രപ്രകിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളെ കണ്ണാനും ആംകൊണ്ട് നില്ലൈണും രാമൻ. എതാണ്ട് അവും മിനിട്ടിനുശേഷം മറ്റരാത്രുകാർ വന്നും ഗല്ലിയടക മുഖിലായി നിന്നു. അതിൽനിന്നിരഞ്ഞിയ ക്രയ മുലുസെന്ന രാമൻ കണ്ട്. ബുദ്ധിംഖർട്ടം മറ്റൊരു ക്രയം ക്രയ മുലുസെന്നു കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും രാമൻറു ഒരു മംഗലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മെലബാബുവിച്ചട്ടി ചുവപ്പി ചു താടിരോമങ്ങൾ നിയന്ത്രണമില്ലാതെ വളർന്നനിന്നിരുന്നു അഡാളക്ക് വാന്നത്തിൽ. ആ മനഷ്യനെ എവിടെയോ വെച്ചും കണ്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ കാർമ്മയുണ്ട്. “എവിടെവെച്ചായിരിക്കുന്നും.”

അയാൾ ആ ഗല്ലിയിലേക്കും കടന്നു. റാമനും അധാരേ അന്നധാരവനും ചെറുകൊണ്ട് കുറച്ചുകലെ പിന്നിലായി നടന്നരുട്ടുണ്ടാണി. വളർത്തുപുള്ളിന്തു പോകുന്ന ഇടവഴികൾ പലതും പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് നടക്കുന്ന ആ മുലുസെന്ന ക്രയ കവാടത്തിനും മുമ്പിൽ ചെന്ന നിന്നു കൊണ്ട് വാതലിൽ മട്ടി. അല്ലെങ്കിൽ അക്കലെ ക്രയ വളവിലാണും റാമൻ നിൽക്കുന്നതും. മുലുസെന്നു ചലനങ്ങൾ

രാമനു" കാണ്ടാൻ കഴിത്തെതിരനു. എന്നാൽ അസ്യ കാരനിബാർധത്വായ ആ ഗല്ലിക്കിൽ പറ്റുമെന്തിയെതനു രാമനെ വുല്ലുന്നേന്നവേണ്ട ആ വഴിക്കവതനു ആക്ക്. ത അന്തിഞ്ചുപിടിക്കവാൻ കഴിത്തെതിരനീല്ല. ദന്താ രണ്ടു നിമിഷത്തെനു" ശ്രദ്ധം കവാടം തുറന്നു. വുല്ലു എൻ അക്കത്തെക്ക് കടനു. വീണ്ടും കവാടം അടഞ്ഞതു. രണ്ടു" നിലയുള്ള ക്രൈ കെട്ടിടമാണാതു". അതിനുള്ളിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികൾ എന്നാണെനു" അറിയേണ്ട ആവശ്യം രാമനാണെന്നു". അക്കത്തു" കടക്കവാൻ വഴി കാണാമാണെന്നു. അദ്ദേഹ തലചോറാണെന്നു" ആലോച്ചി മുംകൊണ്ടു" നില്ലുയാണു". അവിടെനിനു" മട്ടാഡി പോകവാൻ മനസ്സുവിച്ചുതു. ഇല്ല. അക്കത്തെക്ക് കടക്കവാൻ വഴിയേറ്റാണെനു" ആലോച്ചിക്കുന്ന രാമൻ കവാടത്തിൽ എത്തി. എന്നിടു" വാതലിൽ ചെ വി ചേരുന്നു" പിടിച്ചുകൊണ്ടു" അക്കത്തുനടക്കുന്ന സംഭവ താം അറിയവാൻ ശ്രമിക്കയായെന്നു. അയംളുടെ കാലക്കേടു" അട്ടത്തിനു എന്നു" വേണു. പരയവാൻ. രണ്ടു" മിനിട്ടിനുള്ളിൽ കവാടം തുറന്നു. രണ്ടു" ഉഖ്ലു നാർ രാമനീര മുഖിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടു. അക്കത്തുള്ള മദ്ദിയ വെളിച്ചുത്തിൽ അവരുടെ മുഖം നല്ലതുപോലെ കാണാവാൻ സാധിച്ചുതനീല്ല. എന്നാൽ അവർ അ

രോഗ്രൂഡിഗാത്രമാരായ ഭാർദ്ദകായമാരാശനനും മനസിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

“ആരാത്തു്” അവരിൽ ഒരാൾ പതജമായി ചോദിച്ചു.

“എത്താനല്ലോ താമസിച്ചുപോയോ എന്നു്” പെട്ടുനും രാമൻ ചോദിച്ചു.

എതിർദാഗത്തുനിന്നു് മറപടിയേണും കിട്ടിയില്ല. രാമൻറെ സമാധാനം കേട്ടു് അവർ എന്തോ ആരുഭാവിച്ചുകൊണ്ടുങ്ങുന്ന നിന്നിരിക്കണം. അല്ല സമയം കഴിഞ്ഞു് അകത്തു് നിന്നു് ആരു ചോദ്യം ആവത്തിച്ചു:- “നിങ്ങൾ ആരാശനനല്ലേ ചോദിച്ചതു്”

“മന്ത്രാവിപതിച്ചുനു്.” ഒരു ഭാവതനന്ത്വാലെ രാമൻ പ്രതിവച്ചു അങ്ങനെ പായുന്നതു് കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തോധിരിക്കുമെന്നു് രാമൻ ചിന്തിക്കാതെയാണു് അങ്ങനെയെങ്കിൽ സമാധാനം കിട്ടിയതു്. കവാടത്തിൽ നിന്നിരുന്ന ദീർഘകായമാർക്ക് രാമൻറെ കരംപിടിച്ചു് അക്കത്തേക്കു് വലിച്ചു. അതിനവിസമയം പ്രകടിപ്പിക്കാനേന്നും രാമൻ തുനിഞ്ഞതില്ല.

രാമനെ അക്കദേതക്ക് വലിച്ചിട്ടുകൊണ്ടു് ഒരുത്ത് നീ ചോദിച്ചു: “പറയടാ, നീയാരാണാനു്.”

“അക്കദേതക്ക് കൊണ്ടുപോകാം.” രണ്ടാമൻ അഭിപ്രായമുറച്ചു.

അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി രാമനെ കൈ മറിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. വിശാലമായ ആ മറിയുടെ മലസുത്തിൽ വലിയ കൈ മേരെ നെടുനീളുത്തിലിട്ടിരുന്നു. അതിനേരും രണ്ടു് വയനാളിൽ കണ്ണേരകൾ നിരത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്തുത കണ്ണേരകളിൽ ഏഴു് പേരു ഇരിക്കുന്നുണ്ടു്. പിനെ രാമനുമനു് വീട്ടിനകത്തു് കടന്ന ആ പുല്ലൻ പ്രസ്തുത സഭസിന്റെ അഭ്യുക്തത വഹിച്ചുകൊണ്ടു് നെടുകൾമേശയുടെ കൈ വശത്തു് ഉയൻ കൈ കണ്ണേരയിൽ ആസനസ്ഥനാണു്. മുമ്പിൽ തന്നെ റിക്കാർഡുകൾ നിരച്ച ഒരു തോൽനബീയും വെച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ആ മറിയിലണ്ടുരാധിരുന്ന എല്ലാ ദാരോ വ്യക്തിയം അത്തുന്നൂണ്ടായി രാമനെ നോക്കുന്നണായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത മല്ലനാരകെ മലസുത്തിൽ കൈ തുവ പുള്ളിയെപോലെ നിന്നിരുന്ന രാമനാകട്ടു, ആ ചുണ്ണംഷർട്ടുകാരനെ തുരിച്ചുനോക്കുയായിരുന്നു.

“ആണ് ഹം.” ഭയക്കരിച്ചായ ഒരു പൊട്ടിച്ചിരി ദയാട്ടിടി രാമൻ ഗജ്ജിച്ചു. “നീയെന്നും പ്രേയസി യുടെ ജീവിതം നഷ്ടപ്പെട്ടത്തിൽ മഹാ പാപിയാണ്. ഒരു പ്രകാരത്തിലും വിട്ടക്കുടാ നിന്നേ.”

“നീയാരാണ്? നിന്നേ താൻ അറിയുകയില്ല ആലോ?” അതുകൂടാതു പരത്രനായി അധാരം ചോട്ടിച്ചു.

“എന്നാൽ നിന്നോ താനറിയും. എൻ്റെ പ്രേയസിയുടെ മേൽ വലവുംഗം തുനിന്തെ പഞ്ചയന്ത്രം” നീ. അതും താൻ കാണുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും കണ്ണില്ലെന്നുനടപ്പിരിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നെ അവളും കൂടിടി ഒരു നിശ്ചാകാലം മഴവനും നീ കരജ്ഞാതസ്ഥലവും തും കഴിച്ചുകൂട്ടി. അതും സാരമില്ലെന്നു് വെക്കാം. എന്നിട്ടിപ്പും അവളെ കണ്ണാലെന്നു് മിണ്ണാനും കൂടി ഭാവമില്ലാത്ത നിന്നേ വെരുതെ വിചന്തും ഉച്ചിത മാന്നോടീ?”

“നീയിവിഭവരാൻ കാരണം.....” അവിഹാ രിതമായിട്ടാണ് അനുസന്ന വരീക്കന വുല്ലൻ്റെ ക്രു ചോദ്യം ഉയർത്തു. എന്നിട്ടും രാമനെ അവിഭക്കാണ്ണിവന്ന അവരെ മുറിച്ചുനോക്കി രുടങ്ങി അധാരം.

രാമനെ അവിടെ തുട്ടിക്കൊണ്ടുവയ്ക്കാൻ സംഗ
തികളുാക്കേ അവർ വിശദമാക്കി. ആ സമയം അത്
യം ബുഷുഷർട്ട്‌കാരനെ തുടിച്ചുനോക്കിക്കാണ്ടിരിക്കു
യായിരുന്നു രാമൻ. മറ്റുള്ളവയായി യാതൊരു
ബന്ധവും തനിക്ക് “ഇല്ലെന്ന്” തോന്നും ആ നോട്ടു
കണ്ടാൽ.

കക്കാപുരത്തു് ഒരു ഇടമിന്നിയതുപോലെ “എം”
എന്ന മുഖക്കേരതാട്ടക്കുട്ടിയള്ളു ഒരു ഉരുക്കുമുള്ളി രാമ
നീറ നടപ്പുരത്തു് വന്നു് വീണു. മുന്നാന്നിലധികാ
ഡാരം തോന്നി ആയിടിക്കു്. അതോട്ടക്കി രാമൻ ഒരു
പത്തടി പിനോക്കം നീങ്ങി നിലംപതിച്ചു. എന്നാ
ൽ അംഗങ്ങനെയാൽ സംഭവം ഉണ്ടായതായിട്ടുപോലും ഭാ
വിക്കാതെ നിലത്തുനിന്നുംബിരണ്ടുനേലുകയും സ
ക്കസിലെ കോമാളിയേപോലെ രാമൻ തന്നീരു തലയി
ൽ ധരിച്ചിരുന്ന മഹിരുംഹാരോട്ടുത്തു വീരിത്തുടങ്ങു
കയും ചെയ്തു. അതിനിടയിലു് ബുഷുഷർട്ട്‌കാരനെ തു
ടിച്ചുനോക്കുന്ന ആ ജോലി അയാൾ ഉപേക്ഷിച്ചു്
കന്നില്ല.

“പ്രേമം നീറഞ്ഞ ഒരു നോവലിലേ കമാനായക
നേപോലെ കരുതുവാനും അംഗങ്ങനെ എന്നീരു പ്രയസി

യെ നീങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ വിട്ടതെവം മാത്രം സന്ദനസ്ത്രിയവനാണ് “ഇംഗ്ലീഷ് വൻ.” ബുച്ച് ഷർട്ട് കാരം നേരം നോക്കികൊണ്ടിരുന്ന രാമൻ പറഞ്ഞു.

“മിണ്ടിപോവത്തതു.” അരുംസനന്ധാനത്തിലീ കഴനാ പുല്ലൻ അലവറി. “നീനു ഞാനറിയും, അനും” രാമു നീ അവിടെ വന്നിരുന്നില്ലോ?”

അപ്പെന്നെങ്ങും പറയുന്നതോന്നുപോലും കഴനാ കാരാക്കരിതെ രാമൻ മംഗം അവലുംബിക്കയാണ് ചെയ്തതു.

“ജീവഞ്ചാട വിടക്കതിവനെ.” ആവേദനരിതനായി ചട്ടിക്കൈഴുന്നുന്നതിനിടയിൽ പുല്ലൻ ആ അന്നോപിച്ചു.

“അപ്പെന്നതനെന്നയാണ് ചെയ്യുണ്ടതു.” എന്നു തു കൈ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പരിഹാസമായി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചിട്ടും രാമൻ പറഞ്ഞു “എന്നും മുത്തേഹത്തിനെ അനാഭരിക്കുത്തെനും മാത്രം.” രാമൻ തന്റെ കോമാളിത്തരത്തിനും ധാതോങ്ങ വ്യത്യാസവും വത്തതാതെ വളരെ സമാധാനങ്ങളാക്കയാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നതു. ആ കുറിയിലുണ്ടായിരുന്ന നാലുപേര്

രാമനെ മദ്ദിക്കവാൻ ചാടിവീണു. അതോന്നും കണ്ണ
തായിട്ടുപോലും നടക്കാതെ രാമൻ അലവറി “ഹാൻഡ്
സഫ്.” അതിനോട്ടുടർന്ന് അധ്യാളക്കുട ഒരു കൈ കോട്ടി
നേരു കീഴയിൽ തള്ളിയിരക്കി. രണ്ട് മീറ്ററും ശേ
ഖാം ആ കൈ പുരുത്തെങ്ങെടുത്തു. “ഹാൻഡ്‌സ് അച്”
എന്ന കല്പന കെട്ട് ഒരു തെളിലാട്ടൂട്ടി പിന്നോട്ടം
മാറിനിന്നിരുന്ന അവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി ആ കൈ
കയ്യിലിരിക്കുന്ന സാധനം കണ്ണപ്പൂർണ്ണം. റിവാർഡും,
മറ്റായ്യങ്ങളും കീഴയിൽനിന്നുടക്കുന്നതിനുപകരം
തെ റബ്ബർപാവയാണ് രാമനേരു കയ്യിൽ കാണപ്പെട്ടു
തു. മുഖം അട്ടഹാസംകെട്ട് അവയുടെ ചിരിക
രം കുന്നടക്കാം. പിന്നോട്ടും അവർ രാമനേരു മേൽ ചാ
ടിവീണു. തന്നെ മദ്ദിക്കവാൻ വരുന്നവർ വളരെ അ
ടുത്തത്തിനെന്ന് കണ്ണ രാമൻ ആ പാവ കുന്നമത്തി.
പാവയുടെ വായ തുറന്നു. പാ എന്ന ശബ്ദത്തോട്ടുടർന്ന്
പുരപ്പെട്ട മത്തനാിത്തിലുള്ള ഒരു തരം വിഷവാതകം
ആ മറിയിൽ നിന്നുണ്ടായി. രാമനേരു അട്ടത്തും നീന്തി
നുവർ വല്ലാതെ ചുമഞ്ഞുകയും അതിനോട്ടുടർന്ന് അല്ലപ്പാ
ണരായി നിലപ്പതിക്കയും ചെയ്തു.

“എന്തെന്നായായാലും ഇവനെ വിട്ടതു്.” മു
ഖം അട്ടഹാസം വീണ്ടും ഉയന്നു.

ബാധ്യത നീമിപ്പാത്തിൽ രാമൻ മുദ്ദോട്ടച്ചാട്ടി. മേം ശ്രദ്ധിത്തിക്കന്ന റൂപിവട്ടിയെഴുത്തു ഇലക്ഷിക്കുകൾ ലാംപി നേതൃത്വം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭീകരമായ ഒരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി ഇലക്ഷിക്കുകൾ ലാപ്പ്‌പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. മറിക്കുകം അന്നു കാരനാണുവിശ്വാസമായി.

രാമനാക്കട്ട പോകരാറിൽനിന്ന് "കളുൽ എടുത്തു മരംതുട്ട്. അങ്ങനെ ഗ്രാമസിന്റെ അകുമണ്ണത്തിൽ നിന്നു ക്ഷേഗന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടു് ചുവാറിനോടു് പേരും നടന്നതുടങ്ങാം. മേശയുടെ അന്നേദിനററത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇഴച്ചയുകയാണുയാർ. മറിയിൽ വലിയ ഒരു വിള്ളവും നടക്കുകയാണു് രാമനോഴിക്കുകയുള്ളിവർ പരസ്യം മജ്ജിയുല്ലം നടത്തുകയാണു്. തനിക്കെതെതിരിൽ നീള്ളുന്നതു് രാമനാഞ്ഞന്നാണു് കാരോ വ്യക്തിയും കരുതുന്നതു്. വുഡൻ ആ വീട്ടിൽ കടന്നവരുന്ന അവസരത്തിൽ അയാളിടെ പകരും ഒരു തോൽസമ്പാദി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു് തട്ടിയെഴുക്കണ്ണമെന്നും അതിലെന്നോ രഹസ്യലേവന്നും ഉണ്ടായിരുന്നും. രാമൻ അതുപുതനു കരതിയതാണു്. അവിടെ നടന്നകൊണ്ടിരുന്ന മജ്ജിയുല്ലത്തിനിട

യിൽ ആ തോൽസ്വാദി രാമന്റെ കയ്യ്'ലാളി.

ടക്കംതാമസിയാതെ രാമൻ പുരത്തേക്കിരിഞ്ഞി. കുവാടത്താിൽ വെച്ചു് എതോ ക്കെ വ്യക്തി അംഗാളേ തം യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നഭായി. എന്നാൽ രാമൻ അംഗാളേ തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ടു് പുരത്തേക്കു് ചാടി. അന്നേനെ ചും ചുട്ടുത്തിൽ മുഖം വാതൽരഹംബുളിയിൽ ചെന്നടക്കിച്ചു് മുൻപല്ലുകളിൽ കൗരണ്ണഭ്രംബം. അടന്നംവീണം വീഴുസ്പുംപുംപാപിച്ചു്. ഗൃഹസിന്നർ ശല്യം രാമനേയും വിശ്വമിപ്പിച്ചതുടങ്ങിയിരുന്നു. അംതാണായാളിൽ ധൂതിയിൽ പുരത്തുചാടാൻ കാരണം. വാതലിന്തുപുരത്തിരിക്കിയ രാമൻ തന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന രഘുപാവ ദേഹ നല്ലതുപോലെ അമർത്തി അതിൽ അവശ്യമിച്ചിരുന്ന ഗൃഹം മുഴവനും വാതിൽവഴി മറിക്കുള്ളിലേക്കു് വിട്ടു. പിന്നെ വാതിൽ വലിച്ചുടച്ചു് പുരത്തുനിന്നും കൊഴുത്തതിട്ടു്. എന്നിട്ടാണായാൽ അവിടും വിട്ടു.

ചുമക്കേണ്ണും പ്രലപന്നങ്ങേണ്ണും പ്രദയില്ലാണെങ്ങും പിന്നിൽ തള്ളിവിട്ടുംകൊണ്ടുയാൽ ഗൈററ കടന്നു. അവിനെനിന്നും ശല്പിയിലിലിരിഞ്ഞി വീട്ടക്കംക്കീടയിലുള്ള ഇട

കുറിയതു, അസ്യകാരനിബീഡിവുമായ പാതകളിൽകൂടി നടന്നതുടങ്ങി. തണ്ടാലും പദ്മിക്ഷോധിൽ ഇരങ്ങുന്നതു വിപ്രതിനിടയാക്കമെന്നും അയാൾ കണ്ടു. അതുകൊരണം ഗല്ലികളിലും, ഇടക്കവേഴ്സികളിലുംകൂടിമാത്രം സഖരിച്ച രാഹൻ പട്ടണത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള ഒരു ദേവിയിൽകൂടി നടന്നു. പിന്നെ ആ വഴിയെവന്ന ഒരു ടാങ്കികാറിൽ കയറി സഖരിച്ചതുടങ്ങി. കാറിന്റെ പിൻസീററിലിരിക്കുന്ന ശായംഡ ചുണ്ടിലും മുഖത്തും ചോടിഞ്ഞുനില്ലെന്ന രക്തരൂളിക്കൈ തുടച്ചുനീക്കുകയാണും. ലിപിഗ്രൂഫിട് ഒന്നും ചണ്ണയുടെ വെദ്ധുഭാജിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ച ചുറ്റുവന്ന ഒരു കാടുകുന്നപോലെ.

അട്ടത്ത പ്രഭാതരത്നത്തിൽ കൃപാപാരൻ ഉണ്ടിത്താനും തലവേദനയുണ്ടാക്കുന്ന കരാരായ വാത്ത് അറിവുകിട്ടി. സംഗതിയുടെ ചുറുപാടുകൾക്കൊണ്ടും അതിനെ സംബന്ധിച്ചുനേപ്പാജിക്കുന്ന ഭാരം ഉണ്ടിത്താണും തലയിൽ താനു വന്നവീണും. അയാൾ അതിനും തുനിഷാതിൽ നേക്കിൽ പിന്നെ പ്രസ്തുത സംഗതിക്കൈ സംബന്ധിച്ചും

അനേപഷിക്കേണ്ണ ഭാരം സീവിൽപ്പോലീസ്" എററാട്ടു
മുഖകാളിച്ചായിരുന്നു. സംഗതിയെന്നാണെന്നേല്ലു ആ
ഭീകരവെന്നതിന്റെ തൊട്ടുകൂട്ടുമുള്ള മെതാനത്തിൽ ഏ
താഴു" ഒരു ഫർലാഗ്" അക്കലെയായി ഒരു മുംബോർഡ്
കൂട്ടി കണ്ണെത്തി. കാക്കി ബുഷ്‌ഫർട്ട്, നീലപോർഡ്,
ഡരിച്ചു ഒരു യുവകോമ്മൂൾന്റെ ശുദ്ധഭേദമായിരുന്നു അതു".
ചെലിമോണിൽ രാമൻ പരഞ്ഞത്തന്നെസരിച്ചു" ഒരു സം
ഖം പോലീസുകാരെ ആ ഭീകരവെന്നത്തിനു ചുറ്റുമായി
ഉണ്ടിത്താൻ നിത്തിയിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രാത്രി മഴവും
അവരവിടെ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ രാത്രിയിൽ അ
സൗത വെന്നത്തിൽ ആതംതന്നെ വരിക്കയോ ആ വീട്ടിൽ
നിന്നു" ഭീകരജൈസ്റ്റുമുഖം കേരംക്കക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ലേ
നാണു" അധിക്രമായി അവർ റിപ്പോർട്ട്" ചെയ്തിരിക്കു
ന്നതു". ശരദൈനയുമുള്ള അനിഹ്യസംഭവങ്ങളാണും ഉ
ണ്ണാവാതിരിനിട്ട്.കൂട്ടി കരച്ചുകലെയായി അദ്ദൈന
യോരു പ്രേരം കണ്ണെത്തിയെക്കാരിൽ അതു" അനുഭവതജനകം
തന്നെയാണെല്ലോ.

ഒസ്തു വാത്ത കിട്ടിയപ്പോരി ഉണ്ടിത്താൻ ആ

ബോധിച്ചു. ഭീകരവൈനത്തിനും ചുററം പോലീസ് കുവർഡേണമെന്നും രാഷൻ പറത്തതിന്റെ രഹസ്യം എന്തായിരിക്കും?

താമസംവിനം ഉള്ളിത്താൻ അവിടെ എത്തി മുതം പരിശോധിച്ചു. തമയുടെ വലതുഭാഗത്തും വെടിയുണ്ടെങ്കാണുതിന്റെ അടയാളം കാണാൻബുദ്ധിയുണ്ടോ. എന്നാൽ വെടിയുടെ ശ്രൂട്ട് കാവൽനിന്നുംനു പോലീസുകാരിൽ ആരുത്തരെനു കേട്ടതുമില്ല.

പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തും അനേപാഷണം നടത്തിയ ഉള്ളിത്താൻ രാമന്റെ വീട്ടിലേക്കും തിരിച്ചു. അയാൾക്കും കോപവും നിഃശയവും ജനിച്ചിരുത്തുണ്ടോ. ഇനി അവിടെ ചെന്നാൽ രാമനെ കണ്ടുകൂട്ടുമോ. അതൊന്നു കണ്ടുകൂട്ടിയാൽത്തന്നെ സംഗതികളുടെ ഏതാണ്ടോടു വിവരമുണ്ടില്ലോ ദാരെ ചൊഞ്ചു തുറന്നപരയവാൻ അയാൾക്കും സമന്വയണാവുമോ. അതല്ല എത്തെങ്കിലും പദ്ധതി എടുത്തവെച്ചും തോന്നും പറയവാനായിരിക്കുമോ തുടങ്ങുക. എന്നിങ്ങനെ ഒരു നുഠിട്ടും സംശയങ്ങൾം ഉള്ളിരതാനെന്നും അലട്ടുന്നണായിരുത്തുണ്ടോ. രാമന്റെ സ്വദേശി

വം എത്താണ്ടുനേരെയുള്ളതുനേരും ചീലാ
സമയത്തെ പ്രവർത്തികളും സംസാരവും ക്ഷേക്കേ കേരിക്കും
കാണുകയും ചെയ്യുന്നോടു ഒരു വെട്ടിക്കവെന്ന കൊന്ന
കളിയാൻപോലും അതുകൊം തോന്ത്രിപാവും എന്നാൽ
ഉണ്ണിത്താൻ പ്രസിദ്ധനായി തീരണമെങ്കിൽ രാമൻ ജീ
വിച്ഛിരിക്കേണ്ടതു അനുഗ്രഹത്താപകൾപിതമാണ്. ഉണ്ണി
ത്താനവേണ്ടി വളരെയെരുക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അയാറി
സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ഷണത്തുമരിഞ്ഞ രഹായിരും പ്രധാന
രിക്ക് പരിഹാരം കണ്ണിത്തിട്ടുണ്ട്. രാമൻറെ അലപാ
നമാണ് ഉണ്ണിത്താനെന ദൈനന്ദിനമെന്നാണ്. പ്രശ്നപു
നാക്കിതീക്കണ്ണാരു് റാതോര എത്തു-പീ-യുല്ലാതെ
കണ്ടുകിടക്കുന്ന കേസുകൾക്കു തെളിവുണ്ടാക്കുവാൻ രാമൻ
രാപകൽ അലപാനിക്കം. ചീനെ ആ സേവനങ്ങളിടെ
യെല്ലാം കത്താവു് ഉണ്ണിത്താനാണെന് പത്രത്തിൽ ആ
സിലംചെയ്യുകൊണ്ടു് സ്വയം ഒഴിവാനുമാറ്റുകയാണ് പ
തിവു്. പിന്നെ ഉണ്ണിത്താൻ നീട്ടിപിടിച്ചുാൽ റീപ്പോ
ർട്ടേഴ്സ്തീ മേലധികാരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങ
നെയാണ് ഉണ്ണിത്താൻറെ മഹത്ത്വസ്വനാഭങ്ങൾ മരി
തു. അപ്രകാരമുള്ള രാമനെ നിരസിക്കുവാനോ അ
യാരി കാട്ടിക്കുട്ടനു കോമാളിത്തരങ്ങൾക്കു എതിരെപറ

യുവാനോ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായി തീന്തിരിക്കയോണും ഉണ്ടിയാൻ.

ഉണ്ടിയാൻ എത്രുന്ന അവസരത്തിൽ രാമൻ വീട്ടിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വല്ലാത്ത കെ അവസരത്തിലാണും ഉണ്ടിയാൻ കടന്നമെന്നതും. റാമനാക്കട്ട തന്റെ ദ്രുഗൾ ശ്രേഷ്ഠനെ ഒരു ക്ഷേമരയിൽ ഇരുത്തീടും അവന്റെ മുഖം വടക്കേന്ന ജോലിയിൽ നിമിശനായിരിക്കയോണും. ഇടക്കിടക്കും തന്റെ മകൻ നോട്ടന്തരപോലെ എന്നൊക്കെയോ ഉപദേശിക്കുന്ന മണ്ഡ്. അവിഹാരിതമായി അക്കദാക്കും കടന്നവനും ഉണ്ടിയാനെ കണ്ണ രാമൻ ശ്രേഷ്ഠന്റെ പുറത്തൊഴു ഉണ്ടൻ ഇടിവെച്ചുകൊടുത്തീടും ചോദിച്ചു. “എന്നൊന്നായേ! എന്നു ക്ഷേമരയിൽ കയറിയിരിക്കാൻ നീനു ക്കേന്തയികാരമാടാം?” ശ്രേഷ്ഠൻ കാക്കാപുറത്തിലും ചീരിച്ചുപോയി. ലജ്ജകൊണ്ടും അവിടെ ഇരിക്കാൻ കഴിയാതെ അവൻ അക്കദാക്കാട്ടി.

“രാമൻ! നീയെന്നാണോങ്കു മനഷ്യനാവുകളും”

കയ കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനുംയിൽ ഉണ്ടിത്താൻ പോണിച്ച.

“മനഷ്യനാവുന്നതുകൊണ്ട് വിശ്വേഷിച്ച് കാഞ്ഞ് ലാഭമെന്നും കാണാനില്ല.” രാമൻ തൃടൻ: “എന്നാൽ കയ പോലീസ്സ് സദ്യും ഇൻഡസ്ട്രിവുന്നതിനും തൊൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുനണ്ട്.”

“എനിക്ക് തോന്നുന്നതും നീ നരകത്തിൽ പോകാൻ തയ്യാറാവുകയാണെങ്കിൽ അതും വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ്.” ഉണ്ടിത്താൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ട്. “അതിരിക്കേട്ട്, അതു ഭീകരഭവനത്തിൽ പാരാവ് നിത്യം നുമുനം” നീയിനാലെ പാശുകയശായല്ലോ. അതിനേരം അതുവഴും എന്തായിരിക്കും?”

“അതൊന്നും എനിക്കിപ്പോരി കാണ്റയില്ല.” നീരാഗയോടെ തലയാട്ടുക്കൊണ്ട് രാമൻ പറഞ്ഞു: “അംഗങ്ങെന കയ ഉത്തരവും എന്നും പുറപ്പെട്ടവിച്ചുനും നിന്തും ചായുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനെന്നതാണും തെളിവാം? സാക്ഷിക്കളിലേക്കൊണ്ട് എന്നും ചായുന്നതും കേട്ടതായിട്ടും?”

“രാമൻ!” അരിശുകൊള്ളുകയാണോ ഉണ്ടീത്താൻ “നിന്നെപോലുള്ളവരുടെ സഹായ്യം ആവശ്യമുള്ള കോണ്ട്” വരുന്ന താൻ പരമവിഡിയാണോ.”

“കൈ വിസ്തീരിക്കുമ്പോൾ കരായിരം വിഡിയാണോ നിങ്ങൾ.” യാതൊരു സക്കോവവും കൂടാതെ രാമൻ തീപ്പുറ്റുതീ. “ആയിരത്തിന്” മേലോട്ടുള്ള കണക്കാം യാൽ പിന്നെ എന്നിക്കും അല്ലെങ്കാണാലോപിക്കേണ്ടി വരും.”

ഉണ്ടീത്താൻറെ ക്ഷുമ അതിനേൻ്റെ നെല്ലിപ്പടിയിൽ എത്തു. “പ്രസ്തുത ഭവനത്തിൽനിന്നോ എത്താണോരു മർലാംഗ് അക്കലെ ഒരു പ്രതംഗ്രി ഇന്നോ കണ്ണുകിട്ടിയതും നിന്നക്കരിയാമോ?”

“എന്നു നാരാധാരാ! മുരുവായുരപ്പും!” രാമൻ മാറ്റരലച്ചുത്തുട്ടു. “പ്രതാമോ? എന്നിക്കും ഭയമായുണ്ടോ”

“എന്നു അരിയിക്കാതെ അതെ എന്നേൻറെ മുൻ പുരിൽ ഒരു മരപിടിച്ചുകൊണ്ട്” എന്നൊക്കെയാണോ നീ

ചെയ്യുന്നതെന്നും ചെയ്യാനുള്ളശീല്പിക്കുള്ളതെന്നും നേനും എനിക്കും മനസ്സിലാവുന്നീല്ല.” ഉണ്ടിത്താൻ വിശദമാക്കി. “കാര്യമുഖം വഞ്ഞായി വരികയാണോ. അതിന്റെ ചുമതല മുഴവനും എന്നെന്നും തലയിലാണോ വന്നവീഴ്ച. കാര്യത്തിന്റെ ഗൈത്രവത്തിനും മുർച്ചരയേറി വരുന്നതുറാറും എന്നെന്നും പാരവയ്ക്കുത്തിനും കൂട്ടി കൂട്ടി വരികയാണോ ചെയ്യുന്നതും.” ഇന്നും രാവിലെ കണ്ണം താഴെ ആരു മുത്തേരും വെട്ടിയേറാറും മരിച്ചതായിരുന്നു. അതുരാണോ അങ്ങനെന്നെങ്ങാൽ കുട്ടിക്കെക്ക പ്രവർത്തിച്ചുതുന്നും മനസ്സിലാവുന്നീല്ല. അതും മനസ്സിലാക്കബാൻ എന്നിക്കൊട്ടു പ്രാണ്ടിയില്ലാതാനും.”

“എന്നാൽ ആ കുട്ടിക്കെക പ്രവർത്തിച്ചുതാൻ ഏകദുഃഖ രാമനായിരിക്കും.” ഒരു ലക്കില്ലാത്തവനു പോലെ അതുകൂടം പഠിപ്പിച്ചും രാമൻ ഒരു ഫോട്ടും എല്ലാത്തിട്ടും. “ഫോലീസു് പാരാവു് രാത്രി മുഴവനും ഉണ്ടായിരുന്നീല്ലോ അവിടേ?”

“ഉണ്ടായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ പരാബിനും” ഒരു സംശയം പോലീസുകാരും അങ്ങോട്ടുയുള്ളിട്ടാണോ തോൻ മുരുമ്പീസു് വിട്ടു് വന്നതു്.”

“ംഗ്രീസിൽ ഡൈനോസറുകളെ നടത്തിയ അവക്കുടെ റിപ്പോർട്ട് കിട്ടിട്ടില്ലോ?”

“അവക്കുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒരു വക യാതൊരു വിവരവും ഇല്ല. വെട്ടിയുടെ ശബ്ദംപോലും അവർ കെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണോ റിപ്പോർട്ട്.”

“തോൻ പോദിച്ചുത്തു” അംഗ്രീസ്. “രാമൻ വിശ മഹാക്ഷീ. “ഒരു വീട്ടിൽ കയറവാൻ ഇന്നലെയും അത്രക്കിലും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ എന്നാണോ എന്നേൻ പോദ്യും.”

“അംഗ്രീസുക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായതായി റിപ്പോർട്ടിലാണോ.” ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞു: “തോൻ സംസാരിക്കുന്നതും അവിടെ കണ്ണകിട്ടിയതായ ഫേതേതെ സംഖ്യയിലും മാത്രമാണോ.”

“അംഗ്രീസുക്കുറം അപ്പുറം വേണാമെങ്കിലും പരിഞ്ഞാതാളി. നിങ്ങളെ തടയവാനോന്നും എന്നെന്നുകൊണ്ടാവില്ല. എന്നാലതിനിടയിൽ കൂടി എന്നേൻ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറപടി തന്നെയും ലോകനീതിക്കും വിദിഷമല്ലെന്നും കരതിയതും ഉപകാരം.” രാമൻ പറഞ്ഞു: “കെടീരത്തിനേൻ സേവകനെ സംഖ്യയിലും എന്നെങ്കിലും വിവരം ഉണ്ടോ? അയാൾ അവിടെത്തൊന്നുണ്ടോ?

നോ ഇല്ലനോ എത്തെങ്കിലും വിവരം നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടിട്ടണോ?"

"എന്നർ രാമൻ! മനഷ്യരെ അലോഹരിച്ചു ഭരാതിരിക്കാൻ നിനക്ക് ഒരുവണ്ണാവുമോ?"

"ഹരി! അദ്ദന്തങ്ങാണെങ്കിൽ പിന്ന രാമൻ എം. എസ്. സി. പി. എഫ് ഡി. കൗൺസിൽസാരിക്കന്നില്ലോ" വെള്ളുകാം."

"ആ ഉറമോഗ്രഡന സംബന്ധിച്ചുനിന്നാണീങ്ങ നേ അനേപണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു?"

"ആ കാര്യം പോകട്ട. ഇന്ന്" കണ്ടുകിട്ടിയെന്ന പാശ്രത ആ പ്രത്യേത സംബന്ധിച്ചു് വിശദമായി തൊന്തം പഠണതില്ലെല്ലാ." "

"എനിക്കജൂത അടിവുകൾ ആദ്യതന്ന പഠണങ്ങൾ കൂട്ടുകു് ഒരു യോഗ്യന്റെന്നും" തോന്തം.. അതീവസുന്ദരനാണു്. യവപ്രായം.. കോക്കി ബുദ്ധി പാർട്ടും നീലന്തിരത്തിലുള്ള ഒ സ ര. ധരിച്ചിരിക്കുന്നു."

“എന്തു?” കയെ തെട്ടുലോട്ടക്കി രാമൻ ഫോബി ചു. അല്ലെങ്കിലും എന്നോ ആലോചിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ ഉണ്ണിത്താൻറെ മുഖത്തെക്കു സുക്ഷിച്ചുന്നു” തോക്കി. കയെ ചീർലുഡപാസം വിട്ടിട്ടു് വെറും കയെ പിരിലുസനെ പോലെ തലവൊരിഞ്ഞതുടക്കാി.

“നേരവരെതു കാര്ത്തികേണ്ടുക്കിലും സംസാരിക്കണം! നീ എന്നെതാക്കയോണു് കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതുനു് എനിക്കുതനെ മഹസിലാക്കുന്നില്ല.” നീ രാജപ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടു് ഉണ്ണിത്താൻ അനുയും പ്രസ്തരം തു്.

“ഈനു്” രാമു കാര്യാധ സംഗതിക്കുള്ള നംബു സ്ഥിച്ചമാത്രം സംസാരിക്കാൻ താൻ ഉംച്ചിട്ടുണ്ടു്. ത വെസരത്തിൽ എന്നോട്ടക്കി മിറ്റുകൾ ഉണ്ണിത്താൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ആ ഭീകരഭവനത്തിന്മുറിം നില്ക്കുന്ന പാറാവു് മുട്ടാൻ ഇടവരുത്താക്കതു്. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ധിപ്പാർട്ടുമെന്നറിൽ പെട്ട സമർപ്പനാധ കരാർ കടീരപാലകന്റെ മറിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇന്തും ഒക്കെ ആധാർ പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രി ക്കവാൻ വലിയ ദുശ്ശിക്കട്ടുനും ഉണ്ടാവില്ല. ഇന്നി

നിങ്ങൾക്ക് സെസ്യുലോക്കി പിരിയാം. എൻ ഹായ കടിച്ചിരിക്കുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ സ്ക്രിച്ചയക്കമായിതന്നു. ഹാഓ്. ഒരു കാര്യം തീടിയുണ്ട്. എൻറെ ഫൂണ്ടുഡി; ലഭാവനെനകയുംബോ. അവക്കൊട്ട് പറയണം അവിളം മധ്യപനായിതന്നു യുവക്കാമള്ളുന്ന സിബിതീടിയെന്നും. ഇനിയെല്ലാം വഴിയേ.”

“രാമൻ! ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതാഴീയാർമ്മഗണാനും നീ വിഹാരിക്കേണ്ട. സംഗതിക്കളാക്കു തുറന്നു പറയാതെ നീനെന്നയണ്ണ വിടാനൊന്നും എന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. നിന്നെ വിട്ട് എന്ന് മാറണമെക്കിൽ സംഗതിക്കളാക്കു തുറന്നുപറയണം. അതും ഇപ്പും തന്നെ വേണംതാനും.”

“അങ്ങനെ നിബൃത്യമുണ്ടുകൂടിൽ പറയാം. കേട്ടാണി. ചിസിസ് റഷ്യൻ വിധവയാകാൻ പ്രോക്കക്കയാണും. അങ്ങനെ വൈഡായും വരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പറിന്നെ എന്നെങ്കൊണ്ടവരെ ബേളിക്കഴിപ്പിക്കുവാൻ ക്രൂപ്പറാൻ ഉള്ളിത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും.....എന്നുംഡായോ?”

“രാമൻ!” ഉള്ളിത്താനെന്ന് കുമയറ്റ. “ഈ

വക മീരട്ടവിദ്യയോന്നും എന്നോടു് വിലപോവുമെന്നു് നീ വിഹാരിച്ചു് പോകേണ്ടു്. ഇങ്ങനെന്നയള്ളുള്ള ഇറ്റുജാലു വും കൊണ്ടു് നടന്നാലില്ലേ നിന്നേൻ ജീവിതത്തെ മറ വിസ്തൃതിക്കാൻ തോന്ത് മുമ്പിടുന്നതാണു്.”

“കാ ഹോ. അന്തുക്കു് മുത്തേതാ ഗഞ്ചവും. എങ്കിൽ നീങ്ങളുടെതാങ്കു് സാഖ്യതയിൽ കൊണ്ടുവരികയെന്നാണു് എന്തുക്കു് മനസ്സിലാക്കാത്തതു്.”

“എന്നേൻ ഇന്നാത്തത നിലാ വൈച്ഛിന്നാക്കണ്ടെന്നും അന്തു ഭാരിച്ചു സംഗതിയെന്നാമല്ല അന്തു്.” ഒരു സീറ രോറു് കത്തിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പരഞ്ഞും തോന്നുണ്ടായിരുന്നും വീഴ്ക്കിരുന്നും കയറിയിരുന്നും നടക്കുകയാണു് നീങ്ങൾ എന്നാണു് നീം ഒളിട്ടെന്നും വീഴ്ക്കാർക്കു് കയറ്റി പോരുന്നും. എന്നാൽ നീങ്ങളേ സംബന്ധിച്ചു അരു അഭിപ്രായത്തിനു് നൃഥ്യമായ തെളിവുകളും നും, അവരുടെ പക്കലും. അതാണു് നീനുകൊഞ്ചു താഴ്വായിട്ടുള്ളതു്. അവരുടെ അരു സംശയം സ്ഥിരപെ കൂടിത്തു തെളിയും തുണ്ണുണ്ടാക്കിയാൽ പരിനേ എന്നേൻ ഉദ്ദേശം സഹിതംമാക്കാൻ വിശ്വേഷിച്ചുണ്ടും. തന്നെ ഒവണ്ടെന്നും. നീങ്ങൾ നീചുമായ നടത്തക്കാരനാം കണ്ണും പരഞ്ഞു മലിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ആളും വാശഡാഡിയുള്ളു ഒരു സ്നേഹ കണ്ണപിടിക്കുവേണ്ട ഒരു ശ്വാസിച്ചട്ടു് എന്നുക്കണ്ണായിരിക്കും. അന്തു് അന്തു പ്രധാന

മുള്ള കാര്യമായി എന്നിക്കൊട്ട് തോന്തനില്ലാതാൻ. അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥിരേ നിങ്ങളുടെ മാതാവിന്റെ അട്ട തത്യക്കയും അവിടെ ചെന്ന് അവക്കുടെ പാരിതും രാമൻ കവുന്നെടുത്തതായി തട്ടിവിട്ടുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം വിഷമത്തിലായി.”

“ഹാം...” അല്ലോ നിരാദ്ദേശനായതുപോലെ രാമൻറെ മുഖം ദ്വാന്ത പ്രകടമാക്കി. പിന്നെ പതിനേരു സ്വന്തത്തിൽ അധാരം മുടന്ന്: “എൻ്റെ അമ്മയുടെ പഴയ ചെരിപ്പ് “ആരിപ്പുമാ”ണ് ആതുടെ പിരിക്ക് വേണമെങ്കിലും നിസ്സക്കാച്ചം പാടി കയറ്റാൻ അതിനും സ്വന്തമന്ത്രിയെന്നും. അന്താലോചിച്ചു കുറവേണം. ഉണ്ണിത്താനയക്കന്ന സ്ഥിര അവിടെ കടന്ന ചെയ്തുവാൻ. അവിടെ ചെന്നതിനശേഷം ഏതു വിധമായ ഓട്ടിരബാണു് കിട്ടുന്നതെന്നറിയണമെങ്കിൽ കൂടാം റാൻ ഉണ്ണിത്താൻ അതോന്നു് പരീക്ഷിച്ചതെന്ന നോക്കണം. അപ്പോരി മാതൃമാണു് നിങ്ങൾക്കു് മനസിലും വുക്കാണു് ഒരു ക്ഷമാരീലാനും നബിയള്ളിവനും അരുണാനും..... അതിരിക്കെട്ട് മിസ്സർ ഉണ്ണിത്താൻ നിങ്ങളും കളിയടക്കയോനും ചവച്ചുണ്ടാണു്.”

രൈ കഷണം കളിയടക്ക എടുത്തു കൊടുക്കുന്നതി നിഃയിൽ രാമൻ പറഞ്ഞു. “പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കയാണെങ്കിൽപ്പിനു നിങ്ങൾക്ക്” നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ, “ഉണ്ണിത്താൻ ഉറപ്പു പറഞ്ഞു.

“എൻ്റെ വീട്ടിൽ സ്ഥാനമില്ലാതെ പോയാലും നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ എന്നിങ്ങളുള്ള സ്ഥാനമാദ്ദേശാധികാരം ഒന്നും,” രാമൻ ഫുതിവച്ചിട്ടു.

“എത്തന്നെവന്നാലും നമ്മുടെ അനേന്ത്രജ്ഞന്തി പരിതിക്കുന്ന കേസിനെ സംബന്ധിച്ച്” നിങ്ങൾക്ക് അഡി വുള്ള ആ സംഗതികൾ തുറന്നപരയുവാനുള്ള സന്നദ്ധത ഇല്ലെന്ന് ഉറപ്പുിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുണ്ടോ.”

“അതുതന്നെയാണ്” പ്രമാത്മം. അതാണെന്നും മുന്തരീക മനസ്തിതിയും.”

“എന്നാൽ ഇന്തി നിങ്ങളാകാരുംതിൽ കയ്യിട്ടേണ്ണേ ആവശ്യമേയില്ല. എത്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആ കാര്യ ചൊക്കേ ഞാൻ ഭന്നാക്കിക്കൊള്ളും.”

ക്കേസരയിൽ നിന്നെഴുന്നേള്ളുന്നതിനിടയിൽ ഉണ്ടായിരാൻ പറഞ്ഞെ. “ഇന്തിയും ഇപ്പോൾ വേണ്ടാത്തതും, അധികാരമില്ലാത്തതുമായ കംരുദ്ദേശിൽ നിങ്ങൾ തലയിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പിന്നെ നിയമത്തിൽക്കൂട്ടി നിങ്ങളെ വ്യാധിപ്പിക്കാം എന്നിലും.”

“നിങ്ങളില്ലോരം പറഞ്ഞെ നിയമംകൊണ്ടുള്ള ബന്ധനം കാലിനേര കഴുത്തിനോ ഏതിനാണ്” ഉണ്ടാവുക? ” എന്ന ചോദിച്ചു കൊണ്ടു് ഉണ്ടിത്താനെന്നതനു മറിച്ചുനോക്കുകയാണ് രാമൻ. അല്ലോ സമയം. അപ്പേനു നോക്കിയശേഷം. അഭ്യർത്ഥനമായ ഒരു ഉണ്ടാർത്ഥം ഒരുപ്പോലെ പെട്ടെന്നു അഭ്യാരം പറഞ്ഞെ. ‘നില്ലണം.’

ഉണ്ടിത്താൻ കുറേ നില്പാത്തെന നിന്നുംകൊണ്ടു് ഇതികര്ത്തവ്യതാരൂധ്യനായി. രാമനെന്നതനു മറിച്ചുനോക്കി.

രാമനാരകട്ട തന്റെ മുതിരില്ലജ്ഞ അലമാരി വലിച്ചുതുറന്നു. അതിൽനിന്നും ഒരു തോൽസ്സഞ്ചി പുറത്തെ കുറ്റം. തന്നിക്കജഞ്ചാതമായിരുന്നു ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു വൃശ്ചികനോട്ടുടെ കടന്നുചെല്ലുകയും. അവിടെവെച്ചു് പും

രാഡി കഴായും സേവിച്ചു് ചുണ്ടുപൊട്ടിക്കയും അതോടൊപ്പും മന്ത്രവരി പല്ലുകളിൽ രണ്ടുനാലെണ്ണത്തെ വീര്യസ്വർപ്പാഖ്യരാക്കകയും ചെയ്തു. അവസാനം ജീവരക്ഷകവേണ്ടി റബ്ബർപാവയിൽ സുക്ഷിച്ചിരുത്തുന്ന ഗൃഹം ഉച്ചയോഗിക്കയും, പിന്നെ ഇലക്കടിക്കുംബരംബു് തല്ലിയടച്ചു് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പും ആ മറിക്കെത്തുള്ള നെട്ടനീളും മേശപുറത്തുനിന്നു തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടവനാതായിരുന്നു അസൃത തോൽസ്വഭവി. അളക്കാരിയിൽ നിന്നു ചുറതെത്തട്ടുത്ത ആ തുകൽസ്വഭവി ഉണ്ടിത്താൻനു നേക്കു് നീട്ടിക്കൊണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു. “ഇതൊന്നു തുറന്നു നോക്കിയാട്ടു്”

ഉണ്ടിത്താൻ ആ സമ്പീഡയെടുത്തു തുറന്നു പരിശോധിച്ചു. അതിൽ അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന കലാസുകരിം തുറന്നുനോക്കിയതോടെ ഒരു ഭീകരസംഭവം കണ്ടതുപോലെ ഒന്നു തെട്ടി. തുടന്നുകൊണ്ടു് അതിലുണ്ടായിരുന്ന കലാസുകരിം ഹരോനായി എടുത്തു ധൂതത്തിയിൽ പരിശോധിച്ചുതുടങ്ങി. അതിനോടൊപ്പും കൂപ്പറ്റ നേർ പാരവസ്യും വളർന്നവനാിരുന്നു.

“ഇതെവിടെനിന്നാണു് നീങ്ങൾക്കു് കിട്ടിയതു്?”

ഗദ്ദെസമുദ്രമായിരുന്നു ഉള്ളിത്താൻറെ സ്വരം. ആ വേശാധിക്യംകൊണ്ടു് അധികാരിച്ചുടെ കൈകളിലും ഭേദവും കിട്ടകിട്ടാ വിരക്കുന്നണായിരുന്നു. “പഴയ കടലാഞ്ചു കരം വിച്ഛുന്ന തെ കടയിൽനിന്നാണിതു കിട്ടിയതു്.... ഈ കിട്ടാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവുന്നു. റാത്രലബിൻ രണ്ടാവിലയായിട്ടാണു് വാങ്ങിയതു്.” രാകുൻ തട്ടിവിട്ടു.

“എന്നർ രാമ! പരമ്പരാത്രേക്കു തമാരയും സൗന്ദര്യം” കത്തത്തേതേ.” വായിൽ തങ്ങിന്നിന്നിരുന്നു മഹിനീർ ഇരക്കുന്നതിനിടയിൽ ഉള്ളിത്താൻ താങ്ങിതു നൽകി.

“എന്തുവെള്ളാൻ കഴിയും. പരവപ്പെട്ട രാമനെ കൊണ്ടു്.” വെറും പരമാധികാരിയായിരുന്നു രാമൻറെ സ്വരം. “എന്തിനെക്കിലും ആ പരവം തുനിത്താലുടൻ നിയമമാകുന്ന ശ്രൂംവലകൊണ്ടവൻ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു കീഴ്പ്പു?”

“എന്തിനാണെന്നർ പണ്ണാതീ! ഇണ്ടത്തിന്തോ കൈ പരിഹാസിക്കുന്നതു്?”

“ഈതു് പരിഹാസമാണോ? പരിഹാസം ഇതി കാസം. ചന്തരാസം. മതലാഞ്ചവ അംഭാടിമരന്നാണോ;

പച്ചമത്താണോ എന്നപോലും അറിയാത്ത സാധി
വാണം തൊന്ത്.”

“ഈ തോൽസബ്രഹ്മിയും കലാഞ്ചും എവിടെ നി
നാണോ നിക്ഷിക്ഷം കിട്ടിയതു്? അതുണ്ടാൻറെ
പ്രാധ്യാ”

“റോധിൽ കിട്ടാതെന്നതു തൊന്തെള്ളതുകൊണ്ടു
വന്ന ഇപ്പോൾ അതിനെ നിയമത്തിന്റെ കരുതിൽ ഏ
ലുച്ചിട്ടു്” തൊന്തുംഡിവാകയാണോ. ഈനി ഇതുസൂക്ഷിച്ചി
രന്ന കൈകളേ തിരഞ്ഞെ പിടിക്കേണ്ടതും, ആ കൈ
കിംകഴം ഇതുവുകൊണ്ടുള്ള വീരത്വംവല ധരിപ്പിക്കേണ്ട
തുമാക്കു നിയമത്തിന്റെ ല്ലോളമാത്രതെ ചുമതല
യാണോ.” എന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് രാമൻ പിന്നോടു
ലും മാറി നിന്നു. തന്റെ തലയിൽ കയറ്റി വെച്ചിൽ
നാ ഭാരം ഇരകിവെച്ചുതുപോലെ.

കൂടുതലും കുറവും കുറവും കുറവും കുറവും
കുറവും കുറവും കുറവും കുറവും കുറവും കുറവും

“എന്നാൽ ഒരു പരമാത്മം തുടി പറഞ്ഞുക്കാം.”
കൈ പോട്ടിച്ചിരിയുടെ പുണ്ണിവിരാമമെന്നപോലെ റാ
മൻ തൃടന്നു്. “നിയമത്തിന്റെ മാലാഹകപോലും

കണ്ണപിടിക്കാനാവാത്ത ഒരു തൃട്ടരാണ്” ഈ നബീയം മറ്റൊരു സൂക്ഷ്മിച്ചിത്തന്ത്രത്തെനും മിസ്സർ ഉള്ളിത്താനെന തെരുപ്പെട്ടതെന്നു ചുമതല ഇവാനും രാമനംഞ്ചു്.”

“ആഗം അപ്പെന്തതനെന്നാണെന്നു എന്താൻ സഹതിക്കാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ അനേന്തപ്പണിത്തിലിവിരിക്കണ കേയ്സിനു് ഈ കടലാസുകളുടു് എന്നതക്കില്ല. ബന്ധമുണ്ടോ. അല്ലെങ്കിൽ ഈ കടലാസുകളിൽ നിന്നു പ്രസ്തുന കേയ്സിന തെളിവായി എന്നതക്കില്ല. വിവരം കിട്ടുന്നോണോ. എന്നതക്കില്ല. പറഞ്ഞെ തന്നാൽ തന്റെ കേടുപെട്ടു.” ഉള്ളിത്താൻ ആവധ്യപ്പെട്ടു.

“കാലേഷ്ട്ടി ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി വെക്കേണ്ണെ കടമ നിയമത്തിന്റെ നിയന്ത്രണക്കാരായ നിന്മഭാക്കണ്ണായിരുന്നു.” ഒരു ഉപദേശ്യംവിനേപ്പോലെ രാമൻ വിശദമാക്കി. “ഇന്ത്യക്കുപറത്തുള്ള ഗവമേൺഡാഫീസുകളുംഥായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണീ കടലാസുകൾ. എന്നാൽ ആ പാരയക്കിത്തൈനെ കിട്ടിയെന്നാണു് മനസ്സിലാക്കാത്തതു്.”

“എതാണു പറയും?!” ഉള്ളിത്താൻ ജിഞ്ചരാസുവായി.

“അവരില്ലെല്ലു, ആ ദീക്കര വെന്നത്തിൽ.....”

“എന്നും ഒപ്പേമേ.....!” അല്ലോ വിവശാവം നടച്ചുകൊണ്ട് ഉണ്ടിത്താൻ ചോദിച്ചു. “ഈതൊക്കെ നിങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിയതെവിടെ നിന്നാണോ?”

കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ സഭായ സംഘവദബിം രാമൻ വിശദമാക്കി. അതൊക്കെ കേളു് ഉണ്ടിത്താൻ അതീവ പരവഗനായി മുലം ദാരികെന്നാണെന്നു. ഇടക്കിടെ രാമനെ മറിച്ചുനോക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. രാമൻ വിശദമാക്കി. കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഉണ്ടിത്താൻ ചോദിച്ചു. “അപ്പോരിതനെ ആ വിവരം എന്നു അറിയിക്കാമാ യിരുന്നില്ലേ നിങ്ങൾക്ക്?”

“അപ്പോരി ആ വിവരം നിങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടാണോ ഇപ്പോരി അറിവുതുക്കാതു. പിന്നെ ആ തോൽസമ്പി കണ്ടുകിട്ടിയ ആ വീടിനെ സംബന്ധിച്ചു വിവരബിം വിശദമാക്കി. എന്നാണു് പറഞ്ഞു. “ഈനിയെല്ലാം നിങ്ങളുടെ യുദ്ധി ചപാലെ ചെയ്യണം.”

“എക്കണ്ണം കഴിഞ്ഞ. കാരം ഉംതിന്റെ പുരുഷാജിയും അവസരത്തിൽ തോൻ അവിടെ ചെന്നാണു് എങ്കു ചെയ്യാനാണോ?”

“വെടിക്കെട്ട് കഴിത്തെ വേലപ്പറമ്പുപോലെയാണോ അതു വീടിപ്പുംപാ കാണബ്പുടക്ക. എന്നിൽനാലും നിങ്ങൾ അവിടംവരെ പോകുന്നതുകൊണ്ടു” ദൃഷ്ടിമാനം വരാനില്ലെല്ലോ. “കയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ നിങ്ങൾ?”

“ഈ കടലാസുകൾ എന്നെന്നായുള്ളതാണെന്നോ നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?” ഉണ്ണിത്താൻ പോണിച്ചു.

“അററിയാം. നല്ല കടലാർജാണോ. സാമാജികപൊതിത്തെക്കട്ടാനുള്ള വാരതാൻ കടലാസിന്റെ വിലകിട്ടാനിടയാണിതിനോ.” ഉച്ച സ്പർത്തിൽ രാമൻ പ്രതിവചിച്ചു.

“ശരീ. എന്നാൽ ഞാൻ പോകുകയാണോ?” മേഖപ്പുറത്തും ചീനിച്ചിതറി കിടന്നിതനു അതു കടലാസുകൾ അട്ടക്കാക്കി തോൽസബ്ദിയിൽ വെക്കുന്നതിനിടയിൽ ഉണ്ണിത്താൻ പറഞ്ഞെ.

“ഈ കടലാസുകളിലോക്കെ ഇതേപടിക്കൊണ്ടു പോകുകയാണോ നിങ്ങൾ? അല്ലോ നിരാഗയോടെ രാമൻ പോണിച്ചു” “വേണം. തല്ലാലും കൊണ്ടുപോകേണ്ണ. അതു കൊലക്കേണ്ണിലേ പ്രതിക്കേളേ കണ്ടപിടിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുപോയാൽ മതി.”

“കാരണം?”

“ശ്രദ്ധംതന്നെ മോൺ ചെയ്തു പോലീസ് വൃഥാൻ വരാത്തണം.” റാമൻ പിരിച്ചും കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. “ഈ സബ്പിയുംകൊണ്ടു് താനാ വീട്ടിൽനിന്നോടിപ്പോ നാതു് ഇന്നലെ രാത്രിയാണല്ലോ. ആ നിമിഷം മുതൽ അവർ എന്ന അനേപശിച്ചുനടക്കയോണു്. അവരെ ദേനിട്ടു് രാത്രികാലം മുഴവനും വീട്ടിൽ വരാതെ പുറ തന്നാണു് കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ഇപ്പോൾ അവർ ഈ വീടിന്റെ ചുവർമായി എന്ന പിടിക്കുട്ടവാൻ കാത്തുനി ക്കിളിഞ്ഞാവണം. അതോക്കെയെറിക്കുന്നു. ഇം കടലാസു കൂടാ എങ്ങനെയുള്ളതാണോം എന്നോടു് പറഞ്ഞു കൂടെടു്”

നീണ്ടപോക്കാന റാമൻറു സംസാരം കേട്ട ഉണ്ണി ത്താൻ വീണ്ടും ആസനസ്ഥനായി. നെററിത്തടത്തിൽ അടന്നനിന്നിരുന്ന വിധപ്പുത്രമ്മിക്കും തുടച്ചനീകി കൊണ്ടുമോ തുടന്നും:— “ഈ കടലാസുകൂടാ കൈമോ ശം വന്നിട്ടുതാണു് എഴു് സംവത്സരങ്ങൾ കഴിതെ. എന്നാൽ അനും കാണാതായ ആ റിക്കാർഡ്യുകളിൽ ചിലതൊന്നും ഇതിലില്ല. ഇന്ത്യയുടെ “ഹാറിൻ ആഫീസി”ലേക്കു് പോകുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഈ റിക്കാർ

ബുക്കളുകൊണ്ട് സവൈറിക്കയായിരുന്നു. ഭരണത്തിലെ മാധ്യി പില രഹസ്യങ്ങൾ അടയാളിയ റിക്കാർഡുകളായി തന്നതുകൊണ്ട് അസൃത ഉദ്യോഗസ്ഥനോട്ടുടി സി. എൽ. ഡി. റിലേ ഒരു മേഖലികാരിയും തുടി ഉണ്ടായി യിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഏതുസ്ഥലംവരെ നശ്വരിച്ചു. എവിടെവെച്ചുംണി റിക്കാർഡുക്കും നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നൊന്നും തീരുത്തപാരുവാൻ തുനിയും സംശ്യ മല്ല. ഒരു കാര്യം തീച്ചുയാണ്. ഫാറിൻ അഫ്ഫീസിലേക്കേണ്ട റിക്കാർഡുകളോട്ടുടി ഇവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട അതു ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്ന് ദൃതംഞ്ചു. കണ്ണുകുട്ടിയിൽതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം വധിക്കേപ്പെട്ടുകയാണ് ഉണ്ടായതെന്നും അനുമാനിക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തോട്ടുടി ഓയച്ചുവിജ്ഞ സി. എൽ. ഡി. ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സംശ്യ നിശ്ചയിച്ച യാതൊരു വിവരവും ഇല്ല നിമിഷംവരെ കിട്ടി കൂടില്ല. അദ്ദേഹം വധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നാണ് കൂതി പോതുന്നതും. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് ഇധുമോ അവഗിംഗ്രേഷണങ്ങളാണ് ഇല്ല നിമിഷം വരെ കണ്ണുകുട്ടി കൂടില്ല”

“ആണോഹരി. അദ്ദേഹത്തിനുകും പിന്നെ ഈ തൊക്കെ വലിയ ഒരു കള്ളിയാണെന്നാവേണം. കൂതു

വാൻ ” രാമൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ട്. “ഇനി ഈ കടലാ
ബാശക്കാ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകണം. ഹാൻഡി” വൈ
ഗ് ഇവിടെയിരിക്കെട്ട്. അപ്പേക്ഷിക്കിൽ ഇതുംതുടർന്നിരിക്കുന്നതു നിങ്ങ
ളിക്കുന്ന അനുഗ്രഹിസിൽ കൊണ്ടുവെന്നും സുക്ഷിക്കുന്നും ന
ഡിതും. പിന്നെ ഈ കേസുകളെ സംബന്ധിച്ചു് കൈ
കൊള്ളുന്നതു നടപടികൾ പലതും ഞാൻ മാറ്റവെച്ചും
ഫുണ്ടാം. എന്നാൽ ആ ലീക്കരബുന്നത്തിലെ പാരാവ്” മു
ട്ടപ്പാതെ അംബദനു നടക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം
ഗ്രജിക്കണം.”

“അതിനേരു ആവശ്യം.”

“നിങ്ങളിടെ ശവകല്ലറ അവിടെ പണിയിക്കുന്ന
മെന്നു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ.” രാമൻ
പ്രതിവച്ചു.

രാമൻറെ വീണ്ടുംവാക്കുകളെ കേടുതായിട്ടു പോലും
ഭാവിക്കുതെ പോലീസ് വ്യാൻ വരത്തുവാൻവേണ്ടി
ഫോൺ ചെയ്യുകയാണു് ഉണ്ടിത്താൻ.

പ്രതിനോന്നം അല്പുംയോ.

അന്നുരാത്രി ഉള്ളിത്താൻ തന്റെ വീടിൽത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽനാം. രാത്രി ക്രൈസ്തവമാക്കേ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ ഉറ്റ അഭാവം മുമ്പാണ്. ഒരു ഭാരതത്തെപ്പറ്റാലെ രാജൻ അവിടെ കടന്നുചെന്നു. അംഗദനെയുള്ളിൽ അവസരത്തിൽ ആരക്കെത്തന്നെ കടന്നുചെല്ലുത്തെന്നാണ്¹ ഉള്ളിത്താൻ എപ്പുംചെള്ളിട്ടില്ലതു². ഏന്നാൽ ഇപ്പോൾ കടന്ന വന്നതു³ രാമനാണ്. അതുകൊണ്ടു⁴ അയാളെ സ്ത്രീകൾ കാൻ ഉള്ളിത്താൻ നിബ്രംഗിതനായി. ഉള്ളിത്താൻറെ ഇപ്പോൾത്തിക്കൊക്കേ കാരണം രാമനാണെല്ലാ. അതുകൊണ്ടു⁵ എത്രസമയത്തു⁶ കടന്നവന്നാലും അയാളെ സ്ത്രീകൾക്കാംതിരിക്കവാൻ ഉള്ളിത്താൻ ശക്തനായിരുന്നില്ല. അവിച്ചാരിതമായി കടന്ന വന്ന രാമനെ തന്റെ ശയനമുറിയിലേക്കു തന്നെ ഉള്ളിത്താൻ വിളിച്ചു.

“ക്കു സംഗതി ചോദിക്കാൻ വേണ്ടിയാണോ” എന്ന നീ അസമയത്തിനോടു വന്നതു⁷.” രാമന്റെ മുഖവും ധാരായിൽനാം അതു⁸.

“സംഗതി എന്താണെന്നു” പറയും;

തണ്ണത്ത കു ദീർഘനിശ്ചപാശത്താട്ടക്ക് രാമൻ
പറയ്തു:— “ഞാൻ മരിച്ചും നിങ്ങളെന്റെ ശവക്ക്
കീരതിൽ വന്ന ദ്രോഹപ്പുന നടത്തുമോ?”

കു ചവവിട്ടകൊടത്തു എ മരിയുടെ ചുമരിൽ ത
നീന രാമൻറെ ശവക്കടിരം പണ്ണിയിച്ചുവെന്താണോ”
എല്ലാം ഉള്ളിത്താൻ” കുംണി അവൻറെ വാക്കേക്കു
പൂശാം. എന്നാൽ രാമനോടു അതു നിങ്ങയമായി പ്ര
വത്തിക്കവാനമുള്ള പജ്ഞറാം. ഉണ്ടായില്ലെന്നതനെയുമല്ല
രാമൻറെ ഇവത്തു” ദയനീയമായി മരിച്ചനോങ്കിക്കൊ
ണ്ണേണ്ണെന്ന ഇരിക്കിയാണാണോയതു”.

“എന്തു? നിങ്ങൾ ചെന്ന. അവലംബിക്കായാ
ണോ ചെയ്യുന്നതു?” ശ്രമണേന്നരാജുംകൊണ്ടു് പറവ
ഗനായ കു വ്യക്തിശയപോലെ രാമൻ ഫോഡിച്ചു:—
“നിങ്ങൾ മരാരേയോ പ്രമിക്കുന്നണോണോണോ” ഞാൻ
കുത്തിയതു.”

“എന്ന ഭാന്തൻറെ ക്ഷമാദന!”

“എന്താം ഉള്ളിത്താണൻറെ മോനെ!” രാമൻ പ
കരം വീട്ടി.

“എന്റെ നിദയേ ഭംഗപ്പെട്ടതാൻ നീയീ അസ
മയത്തെന്തിനാണിവിടെ കടന്നവന്നതു?”

“കാവേരാ നിങ്ങളുടെ സഹയമ്പിണി അട്ടത്ത മറിയിൽ കിടക്കുന്നണാവും. അവരെ കേരംപുരിക്കവാനാണോ ഇത്തന്നെന ഒച്ചയിട്ടുന്നതു്? ” നാലു് ഭാഗത്തെ കും നോക്കിക്കൊണ്ടു് രാമൻ ചോദിച്ചു.

“കണ്ണ തോന്നുസമാക്കേ വിഷിച്ചുകൂട്ടുകവാനാണോ നീയിപ്പുരാഡി ഇവിടെ കടന്നുവന്നതു്? ”

“അല്ല. ഒരു പ്രേമലേവനാം. കാട്ടിത്തുംവാനാണോ വന്നതു്.” പോകരാറിൽനിന്നു് ഒരു കവർ എടുത്തു കൊണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു. “ഈ ഒരു ഭർത്താവെഴുതിയ കത്തല്ല. പിന്നേയോ ഒരു പിതാവാണിതിന്റെ ലേവകൾ.”

അയാളുടെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന ആ ലക്കോട്ടു് വാദി വലിച്ചുകീറിക്കുള്ളുവാൻ പോലും ഉണ്ണിത്താനു് തോനിപ്പോയി. അതിനു് തുനിയുകയാണോ.

“ഹാഓു് ഹാഓു്. ഉണ്ണിത്താനെ തിരഞ്ഞെടുക്കൊണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു. “എന്റെ പൊന്നാരക്കരഞ്ഞേ! ആദ്യം അതോനു് വായിച്ചുനോക്കു്. വായിച്ചുംടിടു് രസം തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ തപാൽ ചീലവു് മടക്കിത്തന്നതാണോ.”

മനസില്പംമനസ്സാട്ട ഉള്ളിത്താൻ ആ കര്ത്തു് മറ്റൊ. അതോടെ ആ മുഖ്യത്തു് പ്രകടമായി നിന്നുത്തന്ന നീരിസം പാടെ നീതാി. തന്നെയുമല്ല ആ സ്ഥാന തത്തു് ജിഖ്താസ പ്രകടമായുകയുടി ചെയ്തു. കവറിൽ അ ടക്കു ചെയ്തിരുന്ന കര്ത്തു് വൃത്തിയായി ശ്രദ്ധാചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. അങ്ങനേക്കെങ്കിലു് ഉള്ളിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“പ്രിയപ്പെട്ട രാമനു്, നിന്നും പക്ഷേവിരിക്കുന്ന പതർബോഗാ, അതിലുള്ള കടലാസുകളിൽനിന്നേതെ കുല്യം ക്കോ പോലീസിന്നും ഭൗജിയിൽപ്പെട്ടാൽ പി നേ നിന്നുന്നെങ്കിൽ പഠം പഠിപ്പിച്ചല്ലാതെ തുമ്പരി വിടില്ല. അതു എവിടെ വെച്ചുണ്ടു്, ആതുടെ പക്ക കുന്നിന്നാണു് നിനക്കു് കിട്ടിയതെന്നോണു്. നോക്കുന്ന വരല്ല പോലീസു്കാർ. വെവശമുദ്ദമിക്കിടയാക്കുന്ന തെ അതിന്തു മടക്കിതേന്നോക്കെയാണു് ഭേദമെന്നു് നി നേ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതാണു് നിനക്കു് ഉത്ത മം. അതിനു് തയ്യാറിപ്പുകിൽ പിന്നെ മരണവുമായി കൈ കൂടിക്കാഴ്ച നടപ്പത്തണിവരും നിനക്കു്. ഇന്നു് റാ ത്രി പത്രമണിക്കു് റയിസു് ഗ്രവണിൽ ആ സബുപ്പിയും കൊണ്ടു് നീ വന്നുകൊള്ളുന്നും. ഇനി ഇതിനു് അകാ നതം വരുത്തുകയോ ഭാരിച്ചു കൈ സഹായസന്നയോടു് കൂടി തുമ്പാളെ പിടിക്കുവാൻവേണ്ടി വരുകയോ ചെയ്യും ദിം; തുമ്പാളെ തോക്കു് തുപ്പനു വെച്ചിയണ്ട നിന്നും

നെങ്ങു “പിള്ള് കൊണ്ടു” പുരത്തെക്കു “ചാട്ടമെന്നു” ഉറപ്പുപറയുന്നു.”

എന്നിങ്ങനെ ആ കത്തിലെ വാവക്കങ്ങൾ വായിച്ചുതീർത്ത ഉണ്ണിത്താൻ രാമൻ മുഖത്തെക്കു നോക്കി.

“ആതോൾസവിയും മറ്റും കൊണ്ടുവെന്നു” രാണം നിങ്ങൾ. അതു “മടക്കി അയക്കുയാണു” നല്ലതു.” രാമൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ട്.

“അറ്റുണ്ണോ നിന്നുക്കു?”

“ഒദ്ദും.”

“നീ പരിമേക്ഷനോ?” ഉണ്ണിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“ഹാർട്ടു” ഫെയിൽ ആവുകയാണു” രാമൻ പ്രതിവചിച്ചു.

“നിന്നും ഫക്തിൽ റിവാർഡുണ്ടോ?”

“റിവാർഡുവരോ? നാരാധരാ നാരാധരാണു.” കണ്ണരംഗങ്ങളിൽ വിരൽ കടത്തിക്കൊണ്ടു ഭീതി അഭിനയിക്കുയാണു” രാമൻ. “ആ പേരു” കേടുപെട്ടാൽതന്നെ എനിക്കു “ഭയമാകുന്നു.”

“റിവാർഡു ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനൊരു ലൈസൻസും വാങ്ങിതരേണ്ട ഭാരം തോൻ എററാരിക്കുന്നു. ഇനി

അതിശ്യുക്കിൽ ലൈസൻസേംട്ട്രൽടിയറ്റും നല്ലയിനത്തിൽ പെട്ടതുമായ കരെണ്ണം വാദി തങ്ങവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണോ.”

“മതി മതി. നിങ്ങളുടെ ദയമാതൃമാണോ” എന്നിയാവധ്യം.” രാമൻ വിശദമാക്കി. “റിവാർഡും ഒരുപ്പെടെതാട്ടുടക്കിയ ചുക്ക രൂപീണ കുറ സാധനമാണോ” ശ്രദ്ധയശക്തി തീരുത്തിപ്പാത്ത താൻ അതിനേരും ശ്വേച്ഛക്കുടംഗം പേടിച്ചു. അതുകൊണ്ടും റിവാർഡും മറ്റും വാദി അതിനേരും ശ്വേച്ഛക്കുടുംഗം പേടിച്ചു” മരിക്കുന്നതിൽ ഭേദം അരു തോൽസമ്പുരിയും അതിലുള്ള കടലാസുകളും മടക്കി കൊടുത്തിട്ടും മരണാത്മകനേരും വായയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടുകയാണോ. അതിനവേണ്ടി അരു സമ്പുരിയിൽ തന്നെയുള്ള താനത്രും മടക്കി കൊടുത്തിട്ടും വന്നേക്കാം.”

“എന്തോ? നീംയോൽ കണ്ണതിനേപോലെ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കയാണോ?”

“ഇത്തന്നെന്നയാക്കേ പറഞ്ഞു അരു കടലാസുകൾ തരാതെ കഴിക്കവാനാണോ നിങ്ങൾ ഉള്ളശ്രീക്കുന്നതും?” നിരായ പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടും രാമൻ ചോദിച്ചു.

“തോന്ത്രാസങ്കൾ പറഞ്ഞു സമയം പാഴംകൊ തിരിക്കു രാമൻ! എനിക്കരക്കംവരുന്നു.”

“ഒരു മേറാ.....മീസ്റ്റർ ഉണ്ടിത്താൻ! ഇനിയും അവിവാഹിതനാണു് താൻ. വിഹാരം കഴിഞ്ഞു. ഒരു ഉണ്ടി പീരകന്നതിനാമുമ്പു് മരിക്കുന്നതു് ചാക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത സംഗ്രതിയാണെനിക്കു്?”

“രാംവിജയാശുദ്ധി” ഇവിടെയില്ല. അതു് നി നേരം അപ്പുന്നേരം ആഫീസിലേക്കയുള്ളിരിക്കുന്നു്.”

“അംഗങ്ങാണോ? എന്നാൽ തന്നേരം ഇവാ വായ പുത്രന്നേരം മരണത്തിൽ അശ്രൂവംക്കുവാൻ സമ യമായിട്ടണബേഘ്രത്തിനു്. അംഗങ്ങാണെല്ലാ കണ്ണ മൃഖിനിന്നേരം മതവു്.”

“നീയെങ്ങനു പോയാട്ടു രാമൻ. എനിക്കല്ലും ഉ രഞ്ജണം.”

“പതിനൊന്നിനീനി അങ്കു് മിനിട്ടേയുള്ളു്,” വാ ആഡിലേക്കു് നോക്കീടു് രാമൻ പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ ഇനി നിങ്ങൾ പോകേണ്ടു. ഇവിടെ തന്നെ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളു.” ഗതുന്നരമില്ലെനു് കണ്ണ ഉണ്ടിത്താൻ പറഞ്ഞു.

അല്ലസമയം എന്തോ ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രംഭം രാമൻ പോശിച്ചു. “ആ ഭീകരഭവനത്തിനു്

ചുറ്റു പാറാവുകാർ നില്ലുന്നണ്ടാവില്ലോ?”

“ഒറ്റം. പാറാവുകാൽതെട സംഖ്യ അല്ലോ തുടി തുടരലാക്കീടുണ്ടിനോ” ഉണ്ടിത്താൻ ചോദിച്ചു. “അവിടെ പാറാവ് നിത്തണ്ണമെന്നോ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതി കൗൺ ത്രാവയും എന്താണ്ണെന്നോ എന്തിക്കൊന്തിയും മനസ്സിലാവുന്നില്ല. എന്തും മേഖലയിക്കാരികൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചുപോൽ ഒരു ദുർഘായാനവും പറയാനില്ലെന്നിക്കും.”

“അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പിന്ന അവിടുവരെ ഒന്നു പോയി വരണം.. പതിനെഞ്ചുമിന്നിട്ടുകൊണ്ടു” നമക്കവിടെ എത്താം.. പതിനൊന്നാറക്കും പത്രംഞ്ചിനും ഇടയിൽ എന്തൊക്കെയോ നടക്കാൻ പോകുന്നണ്ടാ ഭീകരവെന്നതിൽ.”

“എത്തും നടക്കമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതും?”

“പതിനൊന്നാറ മണിക്കും കാണാം..” രാമൻ പറഞ്ഞു.

“എഴുന്നേക്കും. നിങ്ങൾക്കും ഉദ്യോഗക്കയറ്റം കിട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നുകയാണോ എന്തിക്കുപോരാം..”

“അങ്ങനെ ഒരു അഭിപ്രായം ജനീക്കവാൻ എ

നേതകിലും കാരണം വേണ്ടമല്ലോ?“ ജിഇംഗാസുവായ ഉള്ളിത്താൻ ചൊലിച്ചു.

“റാമൻ എം. എസ്. സി. പി. എച്ച്. ഡി. യെ ഒരു പ്രവഹനങ്ങൾ സാധാരണമായെങ്കിൽ നാശം പോലെ പാഴ്‌വാക്കാവാറില്ല. നിങ്ങൾ വേഗം എഴു നേരിക്കൂടും.”

നീറുക്കും സമയമായ ഉള്ളിത്താൻ ഒരു വിധത്തിൽ എഴുന്നേറ്റ യൂസ് ചെയ്തു. മനസ്സിലുംനിന്നും തുടർന്നു തന്നെ സൈക്കിൾ മോട്ടോർ ചുരുതേതക്കിരിക്കി. കൂടാരിയറിൽ രാമനെ കയററിയിത്തതി കൊണ്ടാടിച്ചു ഗുണ്ടാറി.

അരദ്ദേന ആ ഭീകരഭവനം നില്ക്കുന്ന നൃത്യത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു സൈക്കിലിൽമോട്ടോർ വായുവേഗത്തിൽ ചായുകയാണ്. അപ്പുസമയത്തിന്റെപ്പറ്റി അവരും വേന്തത്തിന്റെസമീപം ചെന്നുചേന്നു. ആ വീടിനുമുമ്പിൽ ഇരുദ്ദീയ ഉടനെ ഉള്ളിത്താനോടായി റാമൻ പറഞ്ഞു. “തോൻ മട്ടൈവരുന്നാതുവരെ നിങ്ങളിവിടെയിതനോ” ഈ കട്ടിരഞ്ഞിന്നേരു പരിചാരകന്മായി സംസാരിക്കണം. തോൻ മട്ടൈവരുന്നാതുവരെ അയാളെ വിട്ടു വിട്ടുവിന്നേയും പോക്കത്തും. നിങ്ങൾ ആ മുറിയിൽ ചെന്നും അയാളുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു മിനിട്ട് സമയം തന്നെപോലും അയാളെ വിട്ടുക്കൂടും.

പറമണ്ണം അല്പു.യം.

ഭീകരഭവനത്തിന്റെ നാലുപാട്ടം ആയുധധാരികളായ പൊലീസുകാർ പാരാവുന്നില്ലെന്നുംയിരുന്നു. അസൃത സംഘത്തിന്റെ കേതാവ് അവിച്ചാരിതമായി അവിടെയെത്തീയ കൃപാപരമാണ് ഉല്ലിത്താനെ കണ്ണായി തന്ന തിരിച്ചററിയുകയും പട്ടംളരീതിയിൽ സല്ലുട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്യു. ഉല്ലിത്താനാവട്ട നിയമങ്ങൾസമണ്മായ ചില സംഗതികൾ അയാളോട്ട് ചോദിച്ചു. ഏ നീട്ട് കണ്ണിരത്തിന്റെ പരിപാലകനായ വുഡൻ താമസിക്കുന്ന മുറിയിലേക്ക് ചോയി. അതിന്റെ കവാടം തുറഞ്ഞകിടന്നിരുന്നു. അകത്തിരിക്കുന്ന വുഡൻ ധൂര്ണ തതിൽ ലയിച്ചുനേരുത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉല്ലിത്താനെന്റെ ആഗമനവേളയിലുണ്ടായ ശജ്ഞയും അയാളിടെ ഏകാന്തതക്കും ഭേദം വരുത്താി. ആത്തെന്നെ തുറിച്ചുനോക്കി ആ നയനങ്ങൾ തീജപാല തുപ്പിനാണായിരുന്നു. അതീവ ഗൗരവത്തരമായ സ്വന്തത്തിൽ അയാൾ ചോദിച്ചു:—
“എന്തും വേണ്ടാം. വെറുതെ ഇവിടെമൊക്കെന്നുണ്ട് കാണാൻ വന്നതാണ്. കുറുക്കും പററിയ ഒരു സ്ഥലമാണിതും?” വളരെ ഉണ്ടാരുതെന്നുണ്ടയാണും ഇ

“കേന്നം വേണ്ടാം. വെറുതെ ഇവിടെമൊക്കെന്നുണ്ട് കാണാൻ വന്നതാണും. കുറുക്കും പററിയ ഒരു സ്ഥലമാണിതും?” വളരെ ഉണ്ടാരുതെന്നുണ്ടയാണും ഇ

ഖീതതാൻ പറത്തതു്. എങ്ങളുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ പെട്ട ഏതാണോ ഹവിടെ കാബൽനില്ലെന്നുണ്ടോ.”

“എനിക്കെന്നസിലാവുന്നില്ല. ഈ മനഷ്യക്കും കൈ എന്താണോ” പററിയിരിക്കുന്നതെന്നു്. അതു ചാറു യരേപോലെ പോലീസുകാർഡ് അനുപരിചിത്വിട്ടിരുന്നുനാണോ” തോന്നുന്നതു്.”

“എത്രു് പരയയർി?”

“ഹവിടെ കാണുന്ന കടീരത്തിൽ നിരയേ ദ്രവ്യം ഉണ്ടെന്നു് കൗത്തി ഇന്ത്യാട്ടു് വലിരത്തുകയറുന്ന ഒരു കൂട്ടം പരയയരഞ്ഞുണ്ടോ; അവർത്തനെ.”

“ഈതൊക്കെ എഴുന്നെന്നയും ഇരിക്കുന്നു” ഉണ്ണിതാൻ വിശദമാക്കി. “ഒരുപാടിനമെന്നപോലെ ഈ വിടെ നിന്നുണ്ടുന്ന പ്രത്യേകി കണ്ണു കീടിക്കുന്നുണ്ടോ” അതിനേന്നും വാസ്തവിച്ചുനേന്നാണുണ്ടാക്കിക്കാതിരിക്കാൻ പോലീസു് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനും സാഖ്യമുണ്ടുണ്ടോ. എങ്ങളുടെ അംഗോപ്യങ്ങളും വേളയിൽ ഫുസ്ത കടീരം പൊളിച്ചുനോക്കേണ്ട അവധ്യം ഉണ്ടായി എന്ന വരം. അങ്ങനെ വന്നാൽ ദിവ്യനേരം കടീരമായതു്

കൊണ്ടു” അതു “നാഡപ്പുട്ടറേതണ്ണ എന്നു” കയറ്റവാൻ പോലീസിനു സംബന്ധമല്ല”

“അങ്ങനെയാക്കേ മനസിൽ കയറ്റിയാൽ. കയ തുന്നവർ ആരാതനെ ആയാളും, സ്വീകാര്യി പോവും.” രൂഖൻ അടച്ചാശിച്ചു. “രക്രി. ചെറ്റിച്ചു-ചെറ്റിച്ചു മരി ക്കു. ഒരുമ്മായായിരിക്കുന്നു.”

“എത്ര കടീരത്തിൽ നിധികം ദൈഹിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു് നേരതന്നെന്നയാണോ?”

അതു് കേട്ടോടു രൂഖൻറെ അരിശാത്തിനു് മാറ്റുട്ടി അയാൾ അടച്ചാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാമൻ പോയിട്ടു് ഏതാണ്ടു് ചതിനഞ്ചു മിനിറു കഴിത്തിൽനാം. ഇനിയും വരാത്രതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നാറിയാതെ വാതലിലേക്കതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയോണു് ഉണ്ടിത്താൻ. അങ്ങനെ വെദതെയിൽനാൽ രൂഖൻു് പല സംഗ്രഹങ്ങളും ഇനിക്കുന്നിടയാണു്. അതുകൊണ്ടു അയാളുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയോണു് ഉണ്ടിത്താൻ. രാഷ്ട്രീയസ്ഥം സാമൂഹായികരും സാമ്പത്തിക വുമായ പല വിഷയങ്ങൾം അടങ്കിയിട്ടുണ്ടോ സംസാരത്തിൽ. രൂഖനാവരുടു് ഉണ്ടിത്താൻറെ സംസാരത്തിൽ ലഭിച്ചുങ്ങന്നെന്നയിരിക്കയോണു് അവിപ്പാരിതമായി ഒ

ത ശ്രൂം കേട്ട്. അതുൽതജനകമായിരന്ന അതു^o. സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വുദ്ദൻ ഒരു തെട്ടുലോട്ടുടിപിന്നോട്ടും തിരിഞ്ഞെ. വുദ്ദൻ ഇരിക്കുന്നതിനേരു പിന്നിലുള്ള ചുവരിൽ മൃഗപോലെ ഒരു ദ്രാഹം കാണാൻ പ്പെട്ട്. അസൗത കാഴ്ച കണ്ണ ഉണ്ണിത്താൻ അതുൽതന്നുണ്ടുനായി എഴുന്നേറ്റുന്നും. ഇംഗ്ലീഷിലാണ് ഇങ്ങനേരുന്നതുനും ദ്രാഹം എന്തുമിനെയുണ്ടായി എന്നേന്നുംയാണുദ്ദേശം. കാക്കപുറത്തിലായ ആ കാഴ്ച അവഭൂത അതുൽതന്നുണ്ടുനാക്കി ചെമ്പുന്നും. ഇതിനു"മുന്നു" പല പ്രാവശ്യമും ആ മറിയിൽ വന്നിട്ടണ്ടും ഉണ്ണിത്താൻ. എന്നാൽ അങ്ങെനെയോരു രഹസ്യക്വാടം അവിടെ ഉണ്ടെന്നും_ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നും_സ്പദ്ധപ്പി ശക്തിച്ചിട്ടില്ല. ആ കവാടം തുറന്ന ഉടരെ വുദ്ദൻ ഒരു അട്ടഹാസതെന്നുട്ടുടി ചുട്ടിയെഴുന്നേറ്റു ആ മുറാറയിലേക്കും കാട്ടിക്കയറി. ഇതികത്ത് വൃത്താമുഖനായി അങ്ങെനെ നില്ക്കുയാണും ഉണ്ണിത്താൻ അല്ലെങ്കിലും. അങ്ങെനെ നിന്നുണ്ടോം പോകരെറിൽ നിന്നും ഫോറ്റുച്ചു. അതിനേരു വെള്ളിച്ചുത്തിൽ അതേ കവാടത്തിൽ തുടി ഉണ്ണിത്താനും. അക്കതെതക്കും കാടി. അസകാരനിബിധമാണും അതിനകം. കട്ട പിടിച്ചു ഇരുട്ടും. ശ്രൂം ശ്രൂം തുല്യമായ മുക്കതയും. അതിനകത്തും കടന്ന ഉണ്ണിത്താൻ കാരാം പടക്കളും. പിന്നിട്ടുകൊണ്ട്

അപന നീക്കുകയാണ്. അപദന കരെ ചെന്നപ്പോൾ
അദ്ദോഹത്തിന് തോന്തി ഭിവ്യകടീരത്തിന് സമീപം
എത്തിയിരിക്കയാണ് അവരെന്ന്. അസൃത കടീര
ത്തിന്റെ മുട്ടപട്ട കു പൊട്ടിയുടെ അടക്കപ്പാലെ തുറ
ന്നിതന്ന്.

ഡോച്ചിൻറെ വെളിച്ച്. അ അക്കണ്ണത്തെ പ്രകാശ
മാനമാക്കി ചെയ്തു. അ വെളിച്ചത്തിന്റെ സഹായ
ഞ്ചാട്ടക്കുട്ടി ഉണ്ണിത്താൻ അ മറിയിലേക്ക് നോക്കി.
രണ്ട് മുത്തേഹമ്പദി കണ്ണുകിട്ടിയ അ മറിയിലേക്ക്.
ശവകടീരത്തിന്റെ പരിചാരകനായ വുല്പൻ അതിനക
തുക്കുട്ടി നടന്നവയന്നണ്ണായിതന്ന്. ഉണ്ണിത്താൻറെ അട്ട
ത്തേക്ക വന്ന അധാർബാ കു അട്ടപ്പാസം പോലെ പറ
ഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ എന്നേ നശിപ്പിച്ചു. ഇതോടു
വരു നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളുടെയൊക്കെ മിലം എങ്ങ
നെയുണ്ടനു കാണിച്ചതരാം.” എന്നിങ്ങനെ പറ
ഞ്ഞും കൊണ്ടെന്നും അ മറിയിലേക്ക തന്നെ കടനു
പോയി. ഉണ്ണിത്താൻ അധാരെ അന്നഗമിച്ചു.

ഡോച്ചും വെളിച്ചും ചുവരിൽ ചെന്നടിച്ചു. ഒരു ഭാഗത്തെ ചുവരിലെള്ളും സിമൻഡപാളികൾ അടങ്കം വീണിതനും. ആ ഭാഗത്തു ഉറപ്പുച്ചിതനു ഒരു ഇരുപ്പു പലകയിൽ കൂത്ത് മുന്നു. രണ്ട് വശവും മുർച്ചയുള്ളതു മായ മുന്നു വാഴുകൾ നീണ്ടുനിന്നിതനും. അവയുടെ അകലം കാരോന്നിനും ഇടയിൽ അഞ്ചു^o ഇഞ്ചു വീത മാനും. ഉണ്ണിത്താൻ മുന്നൊട്ട് നീങ്ങാം. പൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന സിമൻഡപാളികളിൽ പിന്നീലായി വലിയ ഒരു ഇഞ്ചുട്ട് കാണപ്പെട്ടു. നീണ്ടുനില്ലെന്ന വാഴുകളിൽ ഒരു അറബം ആ ഇഞ്ചുട്ടിയിൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നു. അതല്ലോതെ മറരായുധങ്ങളെല്ലാണും. ആ മറിയിൽ കാണാനായിതനീല്ലു.

അതിവപ്രശ്നമായി ഉണ്ണിത്താനെ തുറിച്ചുനോക്കുകയാണോ കടീരപരിപാലകൻ. “ഇതോക്കെ കണ്ണപിടിക്കാൻ മും പഹയൻ ഇവിടെ കടന്നവന്നതെന്തിനാണു്” എന്ന ചോദിക്കുന്നതു പോലെ തോനും. ആ നോട്ടും കണ്ണാൽ.

“ഇതോക്കെ എന്തിനാണു്?” കോപാശനായ ഉണ്ണിത്താൻ ആ വുലബനോട്ടു് പത്രമായി ചോദിച്ചു.

അതിനും ഉത്തരം പറയുവാൻ തയ്യാറെട്ടുക്കുന്നതു് പോലെ അധികാർഡി ഒന്നു ചുമച്ചു് തൊണ്ട ശരിയാക്കി. എന്നാൽ മറപടിയെന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനും പകരം ഉള്ളിത്താൻ മാറ്റുതു് ശക്തിയായ ഒരു ഇടിവെച്ചു കൊടുക്കുകയാണു് "ചെയ്തുതു്". എന്നാട്ടു് അവിടെനിന്നു എറ്റേതുക്കു് ഹാടിക്കാടി. ഇടികൊണ്ടതോടു ഉള്ളിത്താൻ താൻ മലന്നടിച്ചുവീണു. വീണാകിടക്കുന്ന ആരു കിട പുതിൽ നിന്നൊഴുക്കുന്നതിനോടൊപ്പും ഉള്ളിത്താൻ തന്നെ പോകരാറിൽ സൂക്ഷിച്ചുതുക്കുന്ന റിവാർഡ് വലിച്ചുടരുകഷിത്തിതനു. എന്നാൽ അതു നിഃജുലമാവുകയാണുണ്ടായതു്. ആരു വുലബൻ തുറന്നാകിടക്കുന്ന കടീര തതിനുള്ളിലേക്കു് ഹാടി മരഞ്ഞുകഷിത്തിതനു.

അധികാർഡി പിടിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉള്ളിത്താനും പിന്നാലെ കാടിത്തുടങ്ങി. കടീരത്തിനകത്തു് അധികാർഡി ഉണ്ടായിതന്നില്ലെന്ന മാത്രമല്ല അധികാർഡി മറിയിലോ ദോഷ്ടിന്നു പ്രകാശം ഏതൊവ്വുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലോ അധികാർഡി കണ്ണിലും കഷിത്തിലും. അങ്ങനെ നിരാഗയും പേരികൊണ്ടു് ഉള്ളിത്താൻ പുതേതക്കുവനു. ഡൗട്ടിയിൽ നില്ക്കുന്ന പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിന്റെ കണ്ഠം

വിഴുങ്ങിയതുപോലെ തോക്കം താഴേപിടിച്ചുകൊണ്ടു ഒരേ നിലക്കുന്നുന്നു. അതിലെ ഒരും ചേരിപ്പോയതായി അവരിൽ ആതംതന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. ആ വീട്ടിൽ നിന്നും ആതംതന്നെ പുറതേക്കു വന്നിട്ടി ഷ്ടൂ ഉണ്ട് അംഗിപ്രായക്കാരാണെന്നും.

പെട്ടുനാണും മാമനെ സംബന്ധിച്ചു ഓൺ ഉള്ളി തന്നെന്നും എല്ലാത്തിലേക്കും പാഞ്ചക്കയറിയതും. അവ നെവിടെ പോയിരിക്കും? ഇല്ല ജാലവിഭ്യക്കല്ലാക്കു അവന്നും കുത്രിമമാണെന്നു വരുമോ? അവിടെ കണ്ണ ഇരക്കുന്നയിലെ രഹസ്യങ്ങളും ആ ഭവനത്തിനുള്ളിൽ ഭീകര തയുടെ കാരണവും എല്ലാം ഏതാണ്ണും ഉള്ളിത്താനു മനസ്സിലായി. അവിടെ കാണുമ്പുട്ട് മുദ്ദേഖങ്ങൾിൽ രണ്ടും അബ്യപിശ്വവീതം അകലാത്തിലുള്ള മുമ്പുനു മറിവു കല്ലാട്ടുട്ടിയതായിരുന്നു. അതിന്റെ രഹസ്യം അവിടെ കണ്ണ ആ മുന്നു വാഴുകളും അവയിൽ തന്ത്രമരിക്കു ക്കവീഡത്തിൽ വുലുൻ നില്ലുന്ന ഭീകരപ്രഹരവും ആളി രിക്കണം.....പെട്ടുനും തന്നെ തോഴിൽ കൈ കൈപ്പതിനുത്തുപോലെ ഉള്ളിത്താനുതോന്നി. ഉള്ളി തന്നും കൈ തെട്ടുലോട്ടുട്ടി പിന്നോക്കം തിരിത്തേ. പിന്നൽ നില്ലുന്ന രാമൻ വെറും കോമാളിയെ പോലെ

പല്ലിളിച്ച വിരീക്കയാണോ.

“നീ....ഇതുവരെ എവിടെയായിരുന്നു.” രാമനു നബശിബാറതും ഒന്നു നോക്കീടു് ഉണ്ടിത്താൻ ചോദിച്ചു.

“ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നുനോ? ഇതു ലോകത്രുതനോ?” രാമൻ പറഞ്ഞു. “ഇപ്പോൾ ഇതു ലോകത്താണെന്നുള്ളതു്. ഇനിയും കരച്ചുകാലം ഇവിടെതന്നു ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും.”

“അവിടെനിന്നു് എത്തോക്കയാണോ” നിങ്ങൾ കണ്ണട്ടത്തരുുള്ളുോ?”

“നല്ലത്തെട്ടാനു കിട്ടിയില്ലോ.” സഹതാപസ്വചകമായി രാമൻ ചോദിച്ചു. “ഞാൻ എത്തിപ്പേരുതന്നു തിനു് മുമ്പുതന്നു അയാള്ക്കു വക കൈനീടു്. നിങ്ങൾ വാദ്ദികഴിത്തു. അകത്തൊക്കെ ചുറവിപററി നടന്നിരുന്നു ഞാൻ, അവിടെ കാണുമ്പുട്ട് ഇത്തുമുറിയിലെ സുതപണികളുംകൈയെന്നു പരിശോധിക്കയായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവിടെ കാണുമ്പുട്ട് ഒരു ചട്ടലു പിടിച്ചുവലിച്ചതോടെ ആ കടീരം താനേ തുറന്നു.”

“പിന്ന എന്തൊക്കെയാണ്” അതിനകത്തിലോ
യീരുന്നാൽ?”

“നമക്ക് കിട്ടിയ ആ ലതർബോഗിൽ കവുണ്ടാ
യീരുന്ന റിക്കാർഡുകൾ അവിടെനിന്നു കീഴുക്കയായി.”

“എം നാശേ! ഇതൊക്കെ അപൂർവ്വതന്നെന്നയിൽ
പറഞ്ഞതുകാണിയോ?” തലക്കടിച്ചുകൊണ്ട് ഉണ്ണി
താൻ ചോദിച്ചു. “അതു കാണാം മുൻപുള്ളിൽ
തെങ്ങനെ?”

“എൻ്റെ കൂടുവന്നാൽ അതെല്ലാം കാണിച്ചു
തരം.” ഒരു ഭാഗത്തേക്കു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ രാമ
ൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി അ
ഭീകരവേന്നതിനോടു പടിഞ്ഞാറാഗതെന്നതി. അ
വിടെ മതിലിനോട് ചേന്ന് കരാരം ഉയരത്തിലുള്ള
ചെടികൾ വളം പറലിച്ചുനിന്നുന്നു. ദോർച്ചി
ൻറെ വെളിച്ചത്തിൽ ആ ചെടികളുടെ ഇട പിളന്റെ
കൊണ്ട് രാമൻ അതിനുള്ളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി. അ
തൊക്കെ കണ്ട് അതുപരത്തുന്നായ ഉണ്ണിത്താൻറെ
വായ പിളന്റെപടിതന്നെ ഇരുന്നു. അവിടെ മതിലി

നോട്ടുമെന്ന് ഒരു തുരക്കം കാണുപ്പെട്ടു. ഒരാൾക്ക് അംഗായാസന സഖവരിക്കുതെക്കു വ്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നു അതിനേൻ്റെ ഇവത്തിനും.

“ഇവിടെ വന്നതുതന്നു നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിനും എന്നും.” ഉണ്ണിത്താൻ ഉച്ചത്തിൽ ചീറ്റിച്ചു.

“അതിരിക്കുന്നു; മഹാദൈഖിയായി അഭിനയിച്ചു നടന്നിരുന്നു അതു വുഖൻ ചുംബങ്ങളുടുപോയിയും?”

“അധികം ഒട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടു.” അതുതന്നുണ്ടുന്ന യി നിന്നിരുന്നു ഉണ്ണിത്താൻ രാമനെ നോക്കി പറഞ്ഞു. “ചുത്തുവെച്ചതനും എന്നു വിശ്വിരിതെ നിങ്ങൾ ഇതിനകത്തെന്നുണ്ടാണെന്നതിയരും?”

“ഈ വഴിയിൽ തുടിയാണും തൊൻ അക്രൂക്ക നും. ഇതിനേൻ്റെ രാറം ചുത്തുവെന്നവസാനിക്കുന്നു. പുത്തുള്ളി ചൊരത്തിൽ തുടി അക്രൂക്കക്കാം. അതുകൊണ്ടും രഹസ്യഗതാഗതത്തിനും വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും അനുമാനിക്കാം.”

“ഈനി എന്തു” ചെയ്യാനാണെന്നും. “കിംകർത്ത് വ്യതാഴുഡനായ ഉണ്ണിത്താൻ ചോണിച്ചു.

“ഈനി വേണ്ടതെന്നാണെന്നോ? ഇവിടെനും

കിട്ടിയ കലംസുകൾ ത്രിടി അവക്കണ്ണ കൊടുത്തേക്കാം. എത്തെങ്കിലും ഒരു റിക്കാർഡിന്റെ പക്കതികിട്ടിട്ടും ആ കെന്നു പ്രയോജനമാണോണാവാനിരിക്കേന്നതു്? ആരു ഒരു പക്കലാണോ മുമ്പുകിട്ടിയ കലംസുകൾ ഉണ്ടിട്ടു് അവക്കി ഇതുംത്രിടി കിട്ടിയാൽ വല്ല പ്രയോജനവും ഉണ്ടായി എന്നവനോക്കാം. ഇതുവുംകൈ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നമ്മുടെ ഇനിയത്തെ ജീവിതം ഇം കുറിച്ചിനിവേണ്ടി അലാട്ടുചെയ്യുകളായാം.”

പതിമൃന്മാം അലപ്പംയാം.

രാമന്റെ മറിയാൽ ടെലിഫോൺിന്റെ അലാറം അലവും തുടങ്ങിട്ടു് വളരെ സമയമായി. അടുത്തു തന്നെയുള്ള ഒരു ഇംസിചേയറിൽ മലന്തിച്ചുകിടക്കേന്ന രാമൻ എത്തോ ഒരു പുസ്തകം പാരായണം ചെയ്യുന്നതിൽ പദ്ധതിപ്പിരിക്കേണ്ടു്. അലാറം എത്ര അലറിയിട്ടും അന്നോട്ടു തിരിത്തേന്നോക്കവും പോലും രാമനു് സന്ന നസ്തിണ്ണായില്ല. അതിന്റെ അലച്ച കേട്ടു് സഹിക്കുക പ്പോൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പുസ്തകം മേശപ്പോതു അലക്കുമായി ഇട്ടിട്ടു് റിസീവർ കയ്യിലെഭ്യതു.

“ററലോ.” മംത് പീസിൽ വിളിച്ചു. ഹാം.....
രാമൻ വല്ലാതെ പിന്നാരാണിതു്. നായ കരക്കുകയാ
ണെന്നാണോ കത്തിയതു്?.

“ഇന്നലെ രേസ് ഗ്രവുണ്ടിൽ നിങ്ങൾ വന്നില്ല
എല്ലാ. എന്താണതിനു കാരണം?” മരഭാഗത്തുനിന്നുള്ള
ചോദ്യം ഉയൻ.

“ഈവിടെനു് പോടാ നായെ!_” മംത് പീസ്
മാറരാതെതന്നെ തന്റെ ഭ്രംഗം ശങ്കരനെ ശാസിക്കുയാ
ണു് രാമൻ.

“എന്തു് പറഞ്ഞു്?” മരഭാഗത്തുനു് കൈ അട്ട
ഹാസം മുഴും.

“കാഹം. ഞാനെന്നു ഭ്രംഗനായ ശങ്കരനെ ശാ
സിച്ചതാണു്. അനാവശ്യമായി ഇവിടെ വന്നുനിന്നു്
കൊണ്ടു തോന്നും പറയുകയാണുവൻ” രാമൻ പ്രതി
വച്ചിച്ചു. “അംഗരാ— രേസ് ഗ്രവുണ്ടിൽ ഞാൻ വരാ
തിങ്ങാതിന്നു കാരണം എന്താണെനു് പറയുവാൻ
നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ ?”

“ശരൂതന്നെയാണ്” തൊന്തം ചോദിക്കുന്നതു്. നി ഒരുപ്പോളും ചോദിച്ചതിനു് ഉത്തരം പറയു.”

“പുതിയബന്ധങ്ങിൽ പറയാം. കേടുപാടു് എന്നേന്നു പറാതി!?” രാമൻ തുടർന്നു് “യാതൊരു പ്രതിമലവും മുടാതെ ഇതു ഭാരിച്ച ക്രൈസ്തവനും പെരുവാൻ എന്നു നേരക്കൊണ്ടാവില്ല. രാമൻഡു് ബൃഹഗിന്നവേണ്ടി ഇതു വരെ ചാതിനായിരംതുപാ എന്നിക്കു് ചിലവായിട്ടണ്ടു്” അതിനുംപുരും കുറച്ചുപെട്ടുകൂലിലും ലാംഗ്ടൂട്ടി തുരുവാൻ നിംഫും തയ്യാറാണെങ്കിൽ പിന്നെ ബൃഹഗ് മടക്കിതുരുവാൻ വിഷമമില്ല.”

“നിന്നും കമ കഴിയാനുള്ള മുള്ളുതു്. അടുത്തിരിക്കയാണോ.”

“ശരിയാണാ പറഞ്ഞതു്. പ്രസ്തുത സംഗതി മുൻകൂട്ടി എന്നിക്കു് അരിവുതന്ന നിംഫോളും അതിരറര നന്ദിയുണ്ടെനിക്കു്. തൊന്തരിൽ സന്ദേഹിക്കുന്നതോ ചൊപ്പും അഭിമാനംകൊള്ളുകയും കൂടി ചെയ്യുന്നു്.” കണ്ണുട്ടി ചില ഗോപ്പീകരിക്കാനുള്ള കാണിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻ പറഞ്ഞു.

“ഇന്നവെന്തെ രാത്രിയുംകൂടി തെങ്ങർം കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് നിങ്ങൾ വരികയും, റാഫ്പിബ്യൂഗ് മടക്കിരിക്കുന്നു, ചെറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നാളെ എത്തുക്കാലും ഒരു സമയത്തു്” നിങ്ങളുടെ ഫേരും ഇവിടു തെരു പുഴയിൽ മുട്ടി കൂടുകിപ്പോകുന്നു്” ഇന്നവേദി കാണാം.”

“നാരാധാരി_നാരാധാരി. എന്തുക്കുന്ന അനുഭാവം വലിയ ഒരു കാരംതന്നെയാണു് നിങ്ങളെന്നിക്കീചെറ്റുതു് വാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തു് കാലേക്കൂട്ടി അറിയുന്നതു് നല്ലതാണെല്ലാ. ഇനി മരണക്കൊടിയുംകൊണ്ടല്ലാതെ ഞാൻ പുറത്തിരത്തുകയില്ല”

“ഈതൊക്കെ പിന്നീടിനിയാം.” മരഭാഗത്തു നിന്ന് പറഞ്ഞ

“മനസിലായി.” വളരെ മറുപദ്ധയാടെ ഉത്തരംപാതെത്തിട്ടും രാമൻ തന്റെ സംസാരത്തിനു് പുണ്ണ്വിരാമം ഇട്ട്. റിസീവർ സ്ഥാഫ്പിംഗ്വെച്ചു.

എന്നിട്ടു് ആല്പും കിടന്നിരന്ന ചാങ്കസേരയിൽമലന്നകിടന്നകൊണ്ടു് ആ പുസ്തകം നിവർത്തിവായിച്ചുരുച്ചേണ്ടി. യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ.

കരഞ്ഞമിനിട്ട് കഴിഞ്ഞുകാണും. ലെലിപ്പോൾ അലാറം വീണ്ടും അലററിത്തുക്കാം. രാമൻ അരിശും മുത്തും. അയാൾ കാടിച്ചുനും റിസീവർ എടുത്തുയത്തിനുണ്ട് അതോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു. “ഇതൊരു ശല്യമായിട്ടണ്ട്. ഇനിയും ഈ ലെലിപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഈ വിടു വെച്ചു.കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു” കരിക്കലും ശരിയല്ല. എത്തെങ്കിലും അനാധാരാലക്ഷ്യം ധന്മാന്യി കൊടുക്കുകയാണോ വെണ്ടതു”. തൊനൊരു മജാഹാബീനാനാറിയാതെയാണോ നിങ്ങളിങ്ങനെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതു? എന്തു? മനസിലായോ? തൊൻ മഹാനാരിൽ മഹാനാബന്നാണോ കത്തിക്കൊണ്ടാവുണ്ടോ. സംസാരിക്കുവാൻ.”

“കരച്ചുമന്ത്യു” നിങ്ങൾ ഒരു സംഖ്യ പറയുകയുണ്ടായല്ലോ.” ഒരു പോലും മരഭാഗത്തുനിന്നുമാണ്.

“സംഖ്യയോ.....?!” രാമൻ പ്രോബിച്ചു.

“അനാവശ്യം പറഞ്ഞു സമയം പ്രാഥാക്കാതിരിക്കയാണോ നിനക്ക് നല്ലതു?.” മരവശത്തുനിന്നും താക്കീതുകിട്ടി. “നീ പറഞ്ഞു സംഖ്യ തന്മതനു ആ തുകൽ സബ്ബി വാദ്ദുവാനാണോ തന്നെ കരത്തുന്നതു”. അതായതു “നീ പറഞ്ഞു പതിനായിരംതന്നു അട്ടു” തന്നുക്കും.”

“വെരിയ്യും.” രാമൻ പറയേണ്ടു:- “എന്നാൽ അദ്ദേഹതന്റെന്നാവെട്ട്. നിങ്ങളുടെ തുകൽസ്വീ നി നിദിഷ്ഠതനെ കിട്ടുന്നതാണ്.”

“ഖുന്നരാത്രിതന്നെ കിട്ടുന്നോ?”

“നിങ്ങൾക്കെന്നെന്ന നന്നായിട്ടായില്ലോ?” രാമ സ്ത്രീ ചൊംഘുമണ്ണതു.

“ക്കു വിതൽ മറുവിരലിൽനെ അറിയുന്നതു ചോ ലെ അറുക്കണ്ണ അട്ടത്തപരിചയം നിഃബന്ധിക്കുന്നു.”

“തുഡിം?” കൈത്തട്ടിക്കൊണ്ടു രാമൻ ചോദിച്ചു: “തോൻ ക്കു കോമാളിയാണെന്നെല്ലു പരമാത്മവും തുടി നിഃബന്ധിക്കാറിവായിരിക്കുമ്പോളും.”

“എന്തും? മിസ്റ്റർ രാമൻ വെറും ക്കു കോമാളിയും തുടിയാണെന്നുണ്ടാണോ?”

“അതെ. തോൻ തന്നെ.” രാമൻ തുടന്നു:— “പി നേൻ ക്കു കാര്യം തുടിയണ്ണേനിക്കു” പറയുവാൻ. റയി സുഗ്രീവണ്ടും സൂര്യാന്തരല്യമായി കിടക്കുന്ന ക്കു സ്ഥലമാണും. നിശ്ചാകാലങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഭീകരത അവ ശ്രദ്ധനീയമാണും. ബുഗ്രഹംകൊണ്ടു തൊനവിടെ വരികയും നിഃബന്ധിക്കുന്നും എല്ലാവത്തുടി എന്നെന്ന കന്ന പിഴിത്തെ

രിക്കയും ചെയ്താൽ അരുരാണു് കാണാൻഃ അരുരോടാണു്
അവലാതിപ്പുഡേശഭരു്??"

"അദ്ദേഹ ചതിക്കുന്നവരല്ല തന്മാർബം." മരഭാഗ
തുനിനു മരപടി കിട്ട.

"അതൊക്കെ എന്നിക്കറിയാം. എന്നാൽ കൂടി
തൊന്നാൽ കാര്യം പറയാം." രാമൻ വിശ്വേഷകൾ.
“തോൺസബിയും സ്റ്റോൺസ് ടിപ്പ”ടോപ് ഫോട്ടോൾവര
വരാൻ തൊന്നാൽക്കമുണ്ട്. പറഞ്ഞ തുകയുംകൊടുത്തു
നിങ്ങളുടെ കരാജേ അവിടെ അയച്ചാൽ. പണം വം
ഡീട്ട് അ ബ്യൂഗ് തൊന്ന യാർക്ക് കൊടുത്തുക്കാം.
ഇനി നീങ്ങൾക്കിരു് വിശ്വേഷിക്കാനാവുന്നില്ലെങ്കിൽ മ
ധുഖ്യാലയുടെ ഘവതപത്രത പിടിച്ചുണ്ടെന്നു, താൻ
സന്നഭന്നാണു്. ഇനി എന്തുവേണു്?"

"ഇനിയതിനെന്തെങ്കിലും തകരാറകാട്ടിയാലോ?"

"എന്നൊക്കുണ്ട്" നുറരിയോന്നേതു. ഇടവിക്കു
ണു്."

"ടിപ്പ”ടോപ് ഫോട്ടുലിലും തന്മാൾക്കു റിവാർഡ്
വർ നിങ്ങളെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണു്."

“അതു” സാരമില്ല. റിവാർഡ് എന്നു “ മരന്നു വെന്നുപോലും അറിയുന്നതിട്ടില്ലോത്ത ക്കു വ്യക്തിയാണും എന്നും ” എന്നുപറയുന്നതിട്ടും രാമൻ തന്റെ കയ്യിലിൽ നാ റിസീവർ സ്കൂൾ ഡിൽ വെച്ചു. എന്നിട്ടും പോക്കു റാഡിയോ ക്കു പ്രധാനിയാണും ക്കു വെച്ചുതാണും അദ്ദോക്കാപാക്കഞ്ചെരുതും വായി ഉംട്ടു. ക്കുമുരാ പരവച്ചുതുണ്ടാണെന്നു.

പതിനാലും അഭ്യർത്ഥനയം

കുത്യും ഏഴുമണിക്കേതനെ ഒരു തോൽബേഗ് കു ക്കുത്തിൽ ഇടക്കിപിടിച്ചുംകൊണ്ടും രാമൻ ടിപ്പുട്ടോപും ഓഹാട്ടലിൽ എറ്റത്തി. വോട്ടലിലെ മേഖകളിടെ ചുറ്റു പാട്ടമുള്ളു ക്കേസരകളിൽ കന്നപോലും ഉഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുവേണ്ടി. പരയവാൻ കവാടത്തിൽ തുടി അക്കത്തേക്കക്കുന്ന രാമൻ നാലുപാടും കന്ന ക്കുണ്ണാടിച്ചു. ഒരു ഭാഗത്തും ജനലോറത്തിലുള്ള ഒരു മേഖക്കുത്തും മീ സിസ് ഡക്കണ്ട് മരീറാതു യുവതിയേണ്ടതുടി ഇരിക്കുന്ന ശായിതനും. നിരപകിട്ടുള്ള മല്ലും പക്കൻകടക്കിയോ ണവർ. മെച്ചുമെച്ചു മുന്നോട്ടുനൈം രാമൻ അവ ക്കുടെ തെംട്ടുതെത്തതി.

“ഹ്യോനെന്നറു മിസിസ് ഡക്ടർ” അല്ലെങ്കിൽ രാമവും നടപ്പിലുള്ള കൊണ്ടുകൊണ്ടു രാമൻ പറഞ്ഞേ.

മിസിസ് ഡക്ടർവുടെ തല അല്ലെങ്കാനയത്തിനാമനേ നോക്കി നേര പുതുവിരിച്ചു.

“ഹാ.....എല്ലാ.....രാമൻ.....നിങ്ങളി സമയ തെത്തതിയതു് വളരെ ഉപകാരമായി. സമയം ചോക്കാൻ കൈ വഴിയായി. ഇവരെ അറിയില്ലോ? നമ്മുടെ നസീഫ്പേഡ് ഇതു്....” പ്രസ്തുത ഫവതിയേ രാമൻ “പരിവയപെട്ടതിനും കൊണ്ടു” മിസിസ് അവളോടായിട്ടു് “ഇതുമെമാനു് മിസ്റ്റർ രാമൻ. മിസ്റ്റർ പദ്മ ഇൻഡ്യക്കുന്നാൽ ജനറാ ഇന്നേൻറ എക്കപ്പത്രൻ.”

“വെറും രാമന്റു് മിസ്റ്റർ രാമൻ. എ. എസ്. സി. പി. എച്ച്. ഡി. ലഭ്യൻ.” വെറും കൈ ഭാഗത്തേപാലെ രാമൻ പിരിപ്പിരിത്തു.

“നിങ്ങളെ കാണാനും പരിവയപ്പെട്ടവാനും സാധിച്ചതു് മഹാ ഭാഗ്യമായി എന്നു് തൊൻ കത്തുനു്.” രാമനെ മക്കാറാക്കകയാണു് നസീം.

“തൊൻ വ്യസനിക്കുന്നു്.” രാമനേൻറു വിസ്തൃതപ്രാഥാനമാക്കുന്നതിനാൽ.

“വ്യസനിക്കാൻ കാരണം? മിസിസ് ഡക്ടർ അംഗ്രേസ് പാതയിൽ ചോദിച്ചു.

“നസീം ചുന്നുള്ള ഇവത്തെ പേര് കേട്ടുകൊണ്ടു താനു. വെറും ഒരു സിനിമാതാരത്തിനേൻ്റെതിൽനിന്നും എത്രേശാ മെച്ചുംബാണു്” റംഭ, തിലോത്തമ്പ എന്നാക്കേ യുള്ള പേരുകൾമുണ്ടു്.”

“എത്ര കൊള്ളുത്തായ്യും യാണും താങ്കും,” നീരം സം പ്രകടമായിരുന്നു മിസിസ് ഡൈൻഡേർ സ്പ്രാറ്റിൽ.

“ഞാൻ എന്നേൻ്റെയു രഹിപ്രായം പാറത്തുതാണു്. നസീം എന്ന പേരു് ഒരുത്തുത്തിലും ഇവക്കു് പേരാതല്ലു. ക്ഷയരോഗത്തിനും, കാസശ്രദ്ധാസ്തതിനും വിശ്വാസ്യയു ഒരു സ്കൂൾക്കാണു്” നസീം ചുന്നും മറ്റും പേരിടേണ്ടതു്. നസീം—അതെ—“ഈ ഇംഗ്ലീഷ് പോലെ നട്ടവള്ളുതു ഒരു യവതി എന്നതും.”

“നിങ്ങൾ അല്ലും സേവിച്ചിട്ടിണ്ടും തോന്നുന്ന ഫലം.” സൗഖ്യം പാഴാക്കാതെ മിസിസ് ഡൈൻഡേർ പറയുതു. “ഇതാം. കന്നറണ്ടു് പ്രാക്ക്രിട്ടി കഴിക്കും.”

“സർബ്ബത്താണോ?” റാമൻ ചോദിച്ചു.

“ഡിയർ നസീം!” മിസിസ് ഡൈൻഡേർ നസീമി

നെ സാന്തപ്പന്നപൂട്ടത്താനെന്നോണ്. തുടന്നു:— “ഈയാളിട സംസാരംകെട്ട് പരിഭവിക്കുന്നതു”. വലിയ തുംബ കാരനാണ്...മിസ്റ്റർ രാമൻ.....ഈരിപ്പുനാം.”

“പരിഭവിക്കാനെന്നുള്ളി.” ഒരു ദീർഘനിശ്ചാര സത്യതാടക്കിട്ടി രാമൻ തുടന്നു:— “താനിവാര ഇനി രംഭയെന്നല്ലാതെ വിളിക്കില്ല. അതാണിവക്ക് ചേന്ന പ്രതി.”

ആധാളിൽനിന്ന് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരന്ന പരിശോശനം കലന്ന കോമാളിത്തരം നസീമിനെ അസ്ഥാപനാക്കുന്നണായിരുന്നു. അവിടെ വന്നതു. വകതിരിവില്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷ് ജനങ്ങളുമായി സന്ധക്കത്തിനിടവന്നതു. എല്ലാംതന്നെ തെററായിപ്പോയി എന്നും അവർക്കണ്ണപും രാതോന്നാനണായിരുന്നു. ഇനിയും ഇത് ഇരിപ്പ് ഇരിക്കുന്നതു. നന്നാല്ലെന്ന തോന്തിയ നസീം എഴുന്നേള്ളുന്നതിനിടയിൽ പാതയു:— “താൻ പോവുകയാണ്.”

“താൻ പോവുകയാണ്.” നസീമിന്മരുപ്പ് താന്തന്നെ പോകകയാണെന്നും നടപ്പിലുംകൊണ്ടും രാമൻ എഴുന്നേറ്റ.

“ശ്രദ്ധക്ഷേപം. രണ്ടുപോതം ഇന്നമനെ യുതിക്കൂട്ടിയാം എറിയുമെന്നുണ്ടാണോ?” രണ്ടുപോതുടേങ്കും ഒക്ക പിടിച്ചിരുത്തുന്നതിനുടയിൽ മിസിസ് പാണത.

“എനിക്കല്ലും തിരക്കണ്ടോ.” സമയം അധികമാവുകയല്ലോ.” തന്റെ ഒക്ക വിട്ടവിച്ചുകൊണ്ടും നസിം ഇരഞ്ഞിന്നുന്നു.

“അധികം സോറി.” എന്നും പാണതുംകൊണ്ടും രാമൻ അട്ടംതുന്നുണ്ടുമെന്നും മേഖലയുടെ കുറ ഭാഗത്തിനിരിക്കുന്ന മനഃപ്രാണി നോക്കി. രാമൻ സുപരിചിതനാണും. രാമൻ കോപ്പാട്ടിക്കിട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നായാണും. താൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതും മേഖലയും വെച്ചിരുന്നതുമായ തോർബ്ബുംഗാളും കൂടുതലിൽവെച്ചു. അതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അവ അപരിചിതനും രാമനുണ്ടുണ്ടോക്കി പുണ്ണിരിക്കുന്നണായിരുന്നു. അതിനും മറപടിയുണ്ടാണും രാമൻ അധികാദ്ദേശവാദിക്കുന്ന ഫ്രാസിലേക്ക് തുറിച്ചുനോക്കുന്നുണ്ടോ. അതിനോടെനോടു പ്രും ജനിച്ചിട്ടിള്ളതുപോലെ.

“താൻ ഇപ്പോൾ വന്നുക്കാം.” മിസിസിനോട്

വിടവാളിയ രാമൻ അതു മന്ത്രജ്ഞന്റെ സമീപത്തെക്കുറഞ്ഞു.

“കൊണ്ടുവരേന്നാം?” അതിംജനകമായി അയാൾ ചോദിച്ചു.

“ഈതാ കണ്ണില്ലോ?” തന്റെ കക്ഷാത്തിൽ ഇരക്കി പിടിച്ചിരുന്ന തോൽസമ്പ്രദായ ചുണ്ണികാണിച്ചു. എ നീട്ട് ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരേന്നാം?”

“ഒ” എം. അയാളും ഒരു തോൽസമ്പ്രദായച്ചുരുതു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“വെരി ഗ്രാമം. എന്നാൽ ഇതു സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപോകുക” രാമൻ താങ്കീതു നൽകി.

“കാരണം?” രാമനെതന്നെ മുറിച്ചേന്നോക്കിക്കൊണ്ടയാൾ ചോദിച്ചു.

“കൂപ്പ് റാൻ ഉണ്ടിത്താനോ എന്നു മെത്ത സംഗ്രഹം ജനിച്ചിട്ടണ്ടോ? ഒരുപങ്കും എന്നെ പിടിക്കവാൻ വേണ്ടി വേഷപ്രയർഹന്നരായ പോലീസുകാരെ ഇങ്ങനൊട്ടു യച്ചിട്ടണായിരിക്കുണ്ടോ.”

“ചതിവെന്നുകുലമുണ്ടോ ഇതിൽ?”

“എയു്. അദ്ദേഹം സംഗ്രഹിക്കയേ വേണോ.” രാമൻ ഉറപ്പുന്തുകി: “പണിത്തിനു് വല്ലാത്ത തിട്ടക്കമെള്ളിരുക്കാണോ” തൊനീ സാഹസ്രത്തിനു് സന്നദ്ധനായതു്.”

“ഇതിലെന്തുകളിലും ചതിവുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ നീ ജീവനോടെ ഇരിക്കേണ്ടില്ലു്” തോൽസ്വാദി കയ്യിലെടുത്തപിടിച്ചുകൊണ്ടു് അധാർം പറഞ്ഞു.

“എൻ്റെ ചട്ടാതീ! ഇദ്ദേഹം യൈ സംഗ്രഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ കാര്യം നടക്കുമോ?” രാമൻ ചോദിച്ചു:— “എൻ്റെ ശവകല്ലറ പണിക്കാനും മറ്റും മല്ല തൊനീ പണം പറബുന്നതു്.” വളരെ പതിരേതം സ്വന്തത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടു് അധാരേ ധാത്രും ശാക്ഷിക്കാൻ ആകന്നു. അധാരുടെ വഭന്ത്തിൽ വികൃതിത്തരം തുള്ളുന്ന ഒരു മറ്റൊരാസം, തത്തികളിക്കുന്നതു് രാമൻ കാണുന്നണായിരുന്നു. അധാരേ ധാത്രാക്കിയ രാമൻ പുണ്ണിരിച്ചുകൊണ്ടു് മീസിസ് ഡക്ടർ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെക്കാവുന്നു. രാമൻ തോൽസ്വാദി പകരം കിട്ടിയ മറ്റൊരു തോൽസ്വാദി കൈ വശംതന്നെയാണുന്നതു്.

പതിനഞ്ചാം അല്പായം.

അയാൾ ആ ബൃഹത്തകാണ്ട് ഫോട്ടുലിൽനിന്നും പുറത്തെക്കിരഞ്ഞിയരും ഫോട്ടുകൾ വളർപ്പിൽനില്ക്കുന്ന വെട്ടികൾക്കിടയിൽ ഒളിച്ചുപീഠന രണ്ടുപേര് അയാളുടെ സമീപത്തെക്ക് കാടിയണ്ണത്തെ. കനായി കഴഞ്ഞെ!

“എന്തായി?” രഹാർഡ് പോദിച്ചു.

“കിട്ടി.” ബൃഹത്തകാരൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു.

“കടലാസുകളുാക്കേ ഇതിൽതന്നെയുണ്ടാ?”

“ഞാനിൽ മുന്നേന്നോക്കീടുണ്ട്.”

“ബുല്ലിയില്ലാത്തവനാണ്” നീ.”

“ഫോട്ടുലിലെ തിരക്കിനിടയിൽ ഇതെങ്ങനെ തുറന്നേന്നോക്കാനാണ്?”

“ഒകാണ്ടാ. നോക്കേണ്ട്.” ദോൽസഭ്യി കയ്യിൽ വാസ്തീക്കാണ്ട് കുത്തതൻ പറഞ്ഞു. “ഇതിനിത്ര ഭാരം വരവാൻ കാരണം?” എന്ന് പോഡിക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ അതു മുക്കുട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു മുടിക്കുട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ ശ്രമം താഴ്ത്താലും പാഴാവുകയാണെന്നുണ്ടായതും.

“ഇവിടുന്ന പോകാം.” മുന്നാമൻ പറഞ്ഞു “ഈ വിജയവെച്ചിരുത്തുക്കുന്നതു ശരിയല്ല.”

വള്ളപ്പിൽനിന്ന് പുരേതക്കീറ്റെങ്കിയ അവർ രോധ തകിൽ നിത്തിയിൽന്ന ഒരു കാറിൽ കയറിയിരുന്നു. അവരിൽനിന്ന് ഒരാൾ ശ്രദ്ധിച്ചെല്ലു. പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് വിച്ച് ആ കാർ വിജഗമായ ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടി കാടിത്തുടങ്ങി. പട്ടണം വിച്ചുടക്കെ കാറിനക്കുള്ളിൽ ദോപ്പലേററു തെളിയിച്ചു.

അവരിൽ ഒരാൾക്ക് അല്ലോ പ്രായം തുട്ടതൽ തോന്നിച്ചിൽന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ അതീവ ദ്രശ്യഗാത്രനാണെന്നും. ചെറിയ ഒരു കമ്പി കയ്യിലെടുത്ത അയാൾ ആ ബ്യൂഗിന്റെ പുട്ടിൽ കടത്തി അതു^o തുറക്കുവാൻ ശുമിച്ചു. പത്തുമിന്നിട്ട് സമയത്തെ ശ്രമംകൊണ്ടു പുട്ട് തുറന്നു. ബ്യൂഗിന്റെ സ്റ്റിപ്പുത്രനും കാറിന്റെ പിന്നിററിഡിലിയിൽന്നവർ ഭയപ്പെട്ടെന്തും പിന്നോക്കം കരിഞ്ഞതും ഒന്നായി കഴിഞ്ഞു. ബ്യൂഗിൽനിന്ന് പുരേതക്കോടിയിൽ ചെന്നടിച്ചു. അദ്ദേഹ ഭയവിഹാലനായ അയാളിടെ കയ്യിൽനിന്ന് സ്റ്റിയറിംഗ് വിച്ചുപോയി. കാർ രോധ തകിലുണ്ടായിൽന്ന ഒരു മരത്തിൽ ചെന്നടിക്കൊ തിന്നുമ്പുതന്നു മൃട്ടംഭേദക്ക്^o അമർത്തി. അതുകുറഞ്ഞ വിച്ചെന്നും ഉണ്ടാക്കാതെ രക്ഷപ്പെട്ടവാൻ കഴിഞ്ഞു. കാറിന്ന് സ്റ്റീസ് അയികും ഉണ്ടായിൽനില്ല.

അതുകാരണം കാർ മറിഞ്ഞില്ലെന്നമാറും. വ്യാഗ്രിൽ നിന്മ പുറത്തുമാടിയ മുന്ന്” പേരുകൾ തവജ്ജകർ കൂടിനകത്തു് കിടന്ന ചാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വുലൻ കോപാസ്യനായി ചമരത. റാമനേ ഒരു കരെ ചീതപരാഞ്ഞ. മറുള്ളവർ പൊട്ടിച്ചുറിക്കയാണ്.

“ഹട്ടപ്പ്.” വുലൻ നന്ദനസിച്ച. “നിങ്ങളു കൈ കഴുതകളാണ്. നിങ്ങളുടെ കൊള്ളളക്കായുള്ളാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണം.”

“ഞാനെന്താണ്” വെയ്യേണ്ടതു്? അവിടെ വെച്ചുപോന്ന തുറന്ന നോക്കാനാണെന്തു്? അവിടെ വെച്ചു തുറന്നാൽ വല്ല പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുമാണു് കണ്ണേ ക്ഷമെന്നാൽ ഡേ. എന്ന വല്ലാതെ അലട്ടന്നണായിരുന്നു.”

“ചീലക്കാതയികും. പോലീസിൽ പെട്ട ആരും തന്നെ അവിടില്ലെന്നു് ഞാനാല്യമേ മനസ്സിലാക്കിയ തന്നു്.” വുലൻ വിശദമാക്കി. “അങ്ങനെ യാതൊരു മുൻകയതലും തുടക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു്” തന്നെന്നു നിങ്ങൾ കത്തിയോ? ഇനി ആ പഹയനെ വെരുതെ വിട്ടുകൂടാ.....എയു് യെയുവർ, വണ്ണി നിർത്തു്.” കാർ നിന്മ.

അപ്പുസമയം ഗാധമായ ചീറ്റയിൽ ആണ്ടിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠ വുല്സൻ പറഞ്ഞു. “രാമനോടൊപ്പും കൂദാശിൽ മന്ദിരം” അതെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നോ?”

“ഈതീവസന്ത്രാവതിയായ ഒരു യുവതിയും കൂടി ആണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപെട്ടം മുഖത്താട്ട് മുഖം നോക്കിയിരുന്ന തദ്ദൂ പിക്കയായിരുന്നു” “തെരുവ്” രാമൻ കിട്ടിക്കില്ലപ്പോൾ,,

“കടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് എന്തും കണ്ടതല്ലോ?”

വുല്സൻ വീണ്ടും ചീറ്റയിൽ ആണ്ടി.

“പോകാം നമ്മക്ക മട്ടാഡിപോകണാം.” ആലോചനയിൽ നിന്നാണ് വുല്സൻ പറഞ്ഞു. “കൂദാശിൽ എത്തിയാലും നൊന്നാണു്.” വുല്സൻറെ തൊട്ടുടർന്ന കമ്പകഴിക്കുന്നതു്.

കാർ തിരിച്ചു പട്ടണത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി കാടിച്ചു തുടക്കി. “ഇതിനുകം അധികം മരിച്ചിട്ടിണ്ടാലുമെന്നും എന്നിക്കു തോന്നാണു്.” വുല്സൻറെ തൊട്ടുടർന്ന രിക്ഷയെ കരാം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“നിങ്ങളെപ്പോലെ ആലോചനയില്ലാതെ പ്രവ

ത്തിക്കെന്നവന്റെ രാമൻ.” അല്ലോ ഗഞ്ചവത്തിലാണ് വുഡൻ പറഞ്ഞത്തുറു. “നമേം കബളിപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠം വളരെ ആലോച്ചിച്ചുണ്ടാതെ മുവത്തിക്കില്ലെ അവൻ.”

“അങ്ങനെന്നയാണൊക്കിൽ പിന്നെ ഇതിനുകം സ്ഥിരുമ്പി തു നിന്നവൻ ഷായിട്ടണാവണം.”

“വെറുതെ ചിലക്കണ്ണേ?” ഒരു അട്ടാറാസത്തോടെയാണോ വുഡൻ പറഞ്ഞത്തുറു. അവൻ എവിടെ പോയാലും ശരി, താന്നവനെ കണ്ടപാടിച്ച കൊന്നിട്ടുണ്ടാതെ അടങ്കുകയില്ല.”

പതിനാറാം അദ്ദുർഘം.

അല്ലുസമയം സ്ഥിരിൽത്തനെന്നയിരുന്ന രാമൻ പെട്ടെന്നും പുറത്തേക്കു വന്നു. സ്ഥിരിന്റെ കമ്പാണ്ടിന്റെ പുറത്തും ഒരു കാറും സ്കാർട്ടാവനും ശബ്ദവും മുന്നും പേരും അതിൽ കയറിയിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠം കാർ ഓവർസ്റ്റീസിൽ കാടിച്ചുപോകുന്നതും എല്ലാം കണ്ടു. പിന്നെ എന്തോടു ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ടും അകത്തേക്കും തന്നെ അധികം മടങ്ങിവന്നു.

“എന്തിനാണിങ്ങനെ കാടിനടക്കേണ്ടു്? ” മീസി സു് ലജ്ജാം ചോദിച്ചു. മദ്യത്തിന്റെ ലഹരികൊണ്ടു് അവളുടെ കണ്ണുകൾ വളരെ ചെറുതായതു് പോലെ തോന്നുന്നതോയിരുന്നു.

“ഉണ്ടെ ചോദു് അല്ലോ. ദരിക്കണമല്ലോ. അതിനു വേണ്ടി കരാത്തുനു നടക്കുകയായിരുന്നു.” റിസ്സു് വാച്ചിലേക്കു് നോക്കുന്നതിനിടയിൽ രാമൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു.

നന്നന്നതുമാണു ചിഹ്നി അടച്ചുകൊണ്ടു് മീസിസു് പരിക്കരംബാധിരുന്നു.

രാമന്റെ ഒഴുക്കി റിസ്സു് വാച്ചിൽത്തന്നെ ഉറച്ചനില്ക്കുന്നും. അല്ലെങ്കിലും അയാൾ എഴുന്നേറു. നേരെ ലെവിഹോം ഷുദ്ധതീലേക്കു് പോയി. മുതഗതിയിൽ റിസിവർ കയ്യിലെടുത്തു് മഞ്ഞപ്പീസു് മിബേതാടു് അടച്ചുചീഴ്ച പിടിച്ചു. പിന്നെ നുഡൽ ലഭിച്ചെങ്കിലും പരഞ്ഞു.

“രബ്ലോ, കൂപ്പുറഞ്ഞ ഉണ്ണിത്താൻ! ടീപ്പുംടോപ്പും ഹാട്ടലിൽ നിന്നു് രാമനാം” വളരുക്കേണ്ടു്. വൈഗം പുറപ്പെട്ടുക. ടീപ്പുംടോപ്പും ഹാട്ടലിലേക്കു്.”

ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞു. മാളിലേക്കുന്നെന്ന മട്ടാണി

വന്ന രാമൻ മീസിസിന്റെ അട്ടംപ്ലേ ഇതന്തു്. കരച്ചു സമയം ഉലാതാരിക്കാണ്ടുനിന്നു. പിന്നെ തനി കു് പരിചയമുള്ള മുന്ന പേര് ഇരിക്കുന്ന ഒരു ഭേദവിന കുറേതക്കു ചെന്നു് നാലാമത്തെത്തു ക്കേണ്ടെങ്കിൽ ആ പന സ്ഥാനായി. രാമനെ പരിചയമുള്ള അവർ ആ വിള്ളിതി കുട്ടിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നീരിസശാനും പ്രകടിപ്പി ക്കേണ്ടോയില്ല.

എതാഞ്ചു് പതിനുവു മിനിച്ചു് അവക്കമായി സംസാരിക്കും. പൊട്ടിച്ചുരിക്കും. ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവിഴ്ച തന്നെ രാമൻ ഇതനും. അങ്ങനെയിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ക്രിക്കറ്റുടെ പ്രശ്വരനെപ്പാരഞ്ഞിലേക്കു് ദിഷ്ടിപ്പതിപ്പിക്കും. റിസ്സ് വാച്ചിൽ നോക്കി സമയം. മനസ്സിലാക്കും. ചെയ്യുന്നണ്ടായിരുന്നു.

പെട്ടുന്നാനു് ആ വുഡൻ കവാടത്തിൽ പ്രത്യുക്ഷ പ്രേക്ഷിക്കും. രാമനു് സുചരിച്ചിതനാണായാണു. എതാനും തിവസും മുന്നു് ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു ഗൃഹസാങ്കുമണിം നടത്തുകയും. ഇലക്കടിക്ക് "ബാംബു" തല്ലിയുടക്കകയും. ചെയ്തുണ്ടും. ലതർബ്യൂഗ് "ടട്ടിയെടുത്തതു" ആ വുഡൻറെ പക്കൽനിന്നായിരുന്നു. അധാരം കണ്ണതോടെ രാമന്റെ സംസാരത്തിനു് വേഗതക്കി. എതാനും നീമിശ്ശേ

ഈക്കു ശ്രേഷ്ഠം തന്റെ വലതുള്ളജ്ഞത്തിൽ ഒരുപോതോ കൂടുതലുണ്ടായി രാമന് അനുഭവപ്പെട്ടു. രാമൻ ചെറുതായിട്ടോതു എറുക്കണ്ണിട്ടേന്നോക്കീ. അതു വുഡൻ രാമനോടു ഒപ്പം നില്ലുയാണോ. അധികാരി വലതു കരം കോട്ടീ സീരു കീഴെയിൽ ആയിരുന്നു. കോട്ടീസീരു കീഴെയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ഇരുന്നുസാധനമാണ് "രാമസീരു വലതു ജ്ഞത്തിൽ ഒട്ടിക്കു". അതു "റിവാർഡുവാൻ രാമൻ കുലാബന്നു" മനസ്സിലാക്കുവാൻ രാമന് പ്രയാസം ഉണ്ടായില്ല.

"കുസുർ രാമൻ!" വളരെ ആദരഭ്യം വുഡൻ പറത്തു. "എതാൻ. നിമിഷത്തേക്കു" തെങ്ങളോടു കൂടി പുറത്തെത്തു ഗൈററുവരു കൂടു വരാമോ."

"ഹാഹോ, കൊച്ചുപ്പും!" ധാതോയു ആലോചനയും കൂടാതെ രാമൻ പറത്തു. "വരാമഴ്സ്യാ, അതി നെന്താണിതു ചോദിക്കാൻ. എന്നാൽ എന്നിക്കും നി അഴളാടു ധാതോയു പരിഭ്രവ്യും ഇല്ലാത്തതുപോലെ നി ഒപ്പിക്കുന്നോടും പരിഭ്രവം ഉണ്ടാകാതിരുന്നാൽ മതി!"

"നിങ്ങൾ വരുന്നും, പിന്നു തീച്ചപ്പെട്ടത്താം അതോക്കേ." വുഡൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി പറ

ഞാ. “അതു കഴിയുന്ന മുഖ്യമീറ്റർക്കുൽ താൻ അ രൂപത്വപ്പെട്ടുകയാണോ?”

രാമൻ ഫോറേറുന്നു. അദ്ദേഹം മുഖം നേരിട്ടു കീഴ്ത്തിൽ കിടക്കുന്ന റിവാർഡാനിന്റെ കഴക്ക് രാഷ്ട്രന്റെ ഒരു ഭാഗമായി ഉള്ളിരുന്നു. മുഖം നോട്ടുചെയ്യിരാതെ രാമൻ പാക്കിൽ എത്തിയതും മുഖം നേരിട്ടു ചുഡാക്കാതും രണ്ട് പേര് മെല്ലാണും ചെടിക്കുന്നതും ഒരു നിമിഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു.

“ഫേബ്രൂറിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കടലാസുകൾ എവി ടെ?” രാമൻറെ കോളർ പിടിച്ചുവലിച്ചു കൊണ്ടു മുഖൻ ചോദിച്ചു.

പാക്കിൽ മറ്റായംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അ തും കാരണം രാമനെ ഏതു വിധിയും അടിസ്ഥാപിച്ചത്താമെ നോക്കുന്നതു ഒരു മുതൽ പേരിൽ മുത്തീകരിച്ചു നിന്നുന്നതും. അയാളുടെ ഒരു കൈ കീഴ്ത്തിലും മറ്റൊരു കൈ രാമൻറെ കോളറിലും ആണോ. അതും നല്ല ഒരു അവസ്ഥമായി കണ്ണു രാമൻ തന്റെ വലക്കൈക്കു പെട്ടു നാം മേലാട്ടുകയ്ക്കി മുഖൻ താടിയെല്ലാം ഉണ്ടായി

കെ തട്ടകൊട്ടതു. അതോടുള്ള വുഡൻറ കയ്യിൽ ഇതന റിവാർഡ് രാമൻറ വലകയ്യിലായി. ഉണ്ടോടുള്ളിയള്ള ആ ഇടകൊണ്ട വുഡൻ പിന്നോക്കം വീഴ്വാൻ ഭാവിക്കയായിരുന്നു. അതിനിടെ കെട്ടക്കാ തെ കൂടുതലായിരുന്നവർ അധിക്കരിച്ചു താഴപിടിച്ചു. അതിനം വുഡൻ നിലപതിച്ചില്ലെന്നും മാത്രം.

“ആ പതിനായിരം ഏവിടെയെന്നാണു” എന്നു
പോശിഞ്ഞായും? ” രാമൻറ അട്ടജാസ്മാനായും.

പേരട്ടുനും കെ അരമതിൽ പോലെ വളർന്നില്ലെന്നു. മെലാബ്യിചെടികളുടെ മറവശത്രുനിനും പത്ര
ബീർഖകായമാർ പുരത്രുവരികയും വുഡൻ മത്തപേരെ
വളയകയുംചെയ്തു. അംഗങ്ങെ അവർ തമിൽ നല്ല കൈ
സമരം നാശനു. അസൃത മുന്നു പേര് അതീവയെല്ലാ
സമേതം പോക്കുകയായി. രാമൻ അവരെ ചെറ
ത്രുകൊണ്ടും നില്ലായായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. “ക്യാ പു രൂ സ! ആ താടക്കാരനെ
പിടിക്കും.”

താടക്കാരൻ കെ ചാട്ടതോടുള്ള കാടിത്രുട്ടണി.
മെലാബ്യിചെടിയെ കവച്ചവെക്കാൻ ഭാവിച്ചതും രാമ
നീൻ കയ്യിലിരുന്ന റിവാർഡ് തീ തുപ്പിയരും തൊടി

യീടയിൽ കഴിഞ്ഞു. റിവാർഡ് നിന്മം പീററി കൊണ്ട് ചാടിയ ഉണ്ട് ചെന്നതറച്ചതു് വുഡൻറ കാൽ വള്ളയിലാണു്. അതോടെ ആ മെലാബുംപിചേടിക്കാം കീടയിലേക്കയാൽ മറിഞ്ഞു.

“നാരാധാരാണു്, നാരാധാരാണു്.” റിവാർഡ് കീഴം യീൽ വെക്കുന്നതിനീടയിൽ രാമൻ പറഞ്ഞു.

മറ്റ് രണ്ട് പോർ വെസ്യനസ്തരായി കഴിഞ്ഞതിനും. മിസ്റ്റർ ഉള്ളിത്താൻ ആ വുഡനെ പിടിക്കവാൻ വേണ്ടി മുന്നോട്ടുചാടി. അവൻ തമ്മിൽ ഭീകരമായ പ്രദയിലും നടക്കകയാണു്. ഉള്ളിത്താൻറെ പിടി വിചിച്ചിട്ടു് കാടിരക്ഷപ്പെട്ടിവാൻ ശ്രമിക്കയാണു് വുഡൻ. ഉള്ളിത്താനാവട്ട അധാരിച്ചെടുത്ത കാലിൽ പിടിച്ചു് മെഡാബുംപിചേടിക്കിരുക്കീടയിൽ ത്രിട്ടി വലിക്കയാണു്.

“ഹതാരാണു്.” അധാരിച്ചെടുത്ത മുഖത്തു് ടോച്ചിച്ചിട്ടു് കൊണ്ടു് ഉള്ളിത്താൻ ചോദിച്ചു.

വെടിയുടെ ശബ്ദം കേടുതോടെ കൂദ്ദുമിൽ ഉണ്ടായി തന്നുവൻ എല്ലാം പാക്കിൽ കാടിയെത്തി.

വെടി കൊണ്ടിട്ടു് വുഡനു് മോധകേടുണ്ടായി തന്നില്ല. മറിവോറ പാന്തിനെപ്പോലെ ചുള്യകയാണയാൽ. രാമൻ അല്ലോ കനിഞ്ഞതനിന്നുംകൊണ്ടു് അധാരിച്ചെടുത്ത താടിപിടിച്ചു് വലിച്ചു്. താടി അധാരിച്ചെടുത്ത കരുംലായി.

“ഹാ!” ഉണ്ടിത്താൻ അന്തംവിച്ചലറി. “മിസ്റ്റർ ഡൈസൺ!?”

എഴുന്നേരോടൊക്കെ ശ്രമിക്കയാണോ ഡൈസൺ. ഒപ്പ് നാൽ രാമൻറെ പുരഷാർക്കൊണ്ടുള്ള അട്ടി അയാളിടെ ആത്മഗത്തെ അസ്ഥാനരത്നാക്കി. കഴുത്തു മുക്കീയിട്ടു കൊഴിച്ചയേപ്പാലെ അയാൾ നിലംപതിമു.

“ഹാഓ് മിസ്റ്റർ ഡൈസൺ.” രാമൻ പിരപിരത്തു. “ക്കു വിശദൈയ ഹാൻ, സമ്മായ വിദ്യേഷി, നീ മൻ.”

പതിനേഴം അല്പം യം.

പറ്റവസാനം.

അടക്കത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽത്തന്നെ ഉള്ളിത്തോൻ
രാമന്റു വീട്ടിൽ എത്തി. ചീതാവിഹീനനായി
തെ സോധയിൽ ഇരിക്കുന്ന രാമനു അത്രത്പരതയു
നായി നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഒരു ക്ഷേരയിൽ ആസനന്മ
നായി. ഉള്ളിത്താനെ കണ്ണയുടനെ രാമൻ പറഞ്ഞ.
“രാജ്യദ്രോഹികളുടെ തല്ലവനായ ഒരവനെ എന്നു
കൈകൊണ്ടു് ബാധനസ്ഥനാക്കവാൻ സാധിച്ചതിൽ
എനിക്കെതിയായ ചാരിതാത്മ്യം ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ സ്വ-
ഭേദത്തെ അനൃഥ്യീനപെട്ടതുവാനാണവൻ ശ്രമിച്ചി
തന്നതു്. മിസ്റ്റർ ഡക്ടർ കലീനനം, സംസ്കാരസ്വ-
നനം ആശാനനായിതന്നു ലോകം ഇത്തവരെ കത്തി
യിതന്നതു്. എന്നാൽ ആന്തരീകനിലവെച്ചുകൊണ്ടു്
നോക്കേണ്ടി വെറും വെവേശേരീക ചാരനായിതന്നു.
എന്നാൽ ആ പരമാത്മം നാം വെള്ളിവാക്കിയാൽ ആ

ക്കുംതനെ അതരു വിഗ്രഹസ്യേയാഗ്രമായി തോന്തില്ല. അതിനുള്ളിൽ ചിറ്റാശക്തി സാധാരണമാരായ പെശർ മാക്കോട്ടില്ലതാണ്.”

“അതിരിക്കെട്ട്. കുടീരത്തിനും പരിപാലക നായി ആ വീടിൽ താമസിക്കുന്ന വുല്പനെയാണ്” ഒരു തരഞ്ഞീലും മനസ്സിലാവാത്തതു്.” കുദമയററ ഉള്ളി തനാൻ ജീജംഞാസുവായി പ്രാഥിച്ചു.

“അതൊക്കെ തോൻ പാഠത്തുതരാം. എന്നാൽ ഇടക്കെങ്കയറി ബാരളംകൂട്ടുക്കുത്തനമാത്രം.” രാമൻ വിശദമാക്കി. “ഈ സംഗതികളോക്കെ കരക്കു് നടത്ത സാമേന്നായിരുന്ന വുല്പനും ഉള്ളേശം. എന്നാൽ തൊന്തിനീടയിൽ ചാടിവീണു് രസചുരുക്കപൊട്ടിച്ചവിട്ടു്. ഇതിനുള്ളു് ഒരു ദിവസം രാത്രി തോൻ അയാളെ കണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ അയാൾ തന്റെ ജീവചരിത്രം തുറന്നപറയുകയാണെന്നും. ഇനി അയാളെ കണ്ടുകൂട്ടുമെന്നും തോന്തിനില്ല. അതായതു് ജീവപര്യതം അഞ്ചൻ്തുവും അയാൾ കഴിയുകയേ ഉള്ളിൽ. അയാൾക്കണ്ണായ പരാ

ജയം അവൾന്നീയമായതുകൊണ്ട് മേലിൽ ആരംഭിച്ചു. മിവത്തു നോക്കവാൻ അധികാരിക്ക് ദേശരൂപം വരികയീല്ല.

“ആ ക്രമക്ലൈഡുക്കു എത്തുനേയും തുലയട്ട്. അ യാർഡ് അതുരാബന്നനാഡ്യും പറയു.” ഉള്ളിത്താൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു പാടം.

“അയ്ക്കാർ! ഇനി അധികാരി സംബന്ധിച്ചുപാരാം. മാറിൻ ആഫീസ്” സെക്രട്ടറിയറ്റിൽ കൂടുന്ന ഒരു സി. എഎ. ഡി. ഇഫ്രാഗ്രാഫുമാരം സഖ്യവരിക്കുന്നണായിരുന്നു എന്നാളും പരമാത്മം നിങ്ങൾക്കരിവുണ്ടെല്ലാം റിക്കാർഡുകളിൽ പുക്കരി അയ്ക്കാരിയുടെ കൈവശവും അതിനാണായിരുന്നതും. അദ്ദേഹ സഖ്യവരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഒരു കൂട്ടം വിപ്പവകാരികൾ അവരെ ആകുമിച്ചതും. സെക്രട്ടറി വധിക്കുപ്പുടുക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന റിക്കാർഡുകൾ അപഹരിക്കുപ്പുടുക്കയും ചെയ്തു. അയ്ക്കാരാവട്ടു കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന റിക്കാർഡുകളുംകൊണ്ട് എത്തുനേയോ കുപ്പുടുക്ക. മാറിൻ ആഫീസ്‌സീക്രട്ട് സംഘത്തിലെ നേതാവും കൂടിച്ചായിരുന്ന അയ്ക്കാർ. അധികാരി പക്ഷം

തി റിക്കാർഡോട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടുള്ളിലും ആ വിവരം ഗവണ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കേണ്ടായില്ല. തന്റെ പ്രതാ പത്തിനും പദ്ധവിക്കും ആ തോൽവി ഇടിവുവരത്തു മെന്നു് കണ്ണ അധാരം സിന്തുരിയുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന പക്തി റിക്കാർഡുകളില്ലെന്നു കിട്ടിയിട്ടു് ആ വിവരം ഗവണ്മെണ്ടിനെ അറിയിക്കാമെന്നും എന്നാറിന്ന് ആ മീസിൽ മാജരാകാമെന്നും കൈയെണ്ണാ൦ ക്രതിയരു്. പക്തി റിക്കാർഡുക്കാരു വിപ്പവകാരികൾക്കു് യാതൊക്കെ വിധ പ്രയോജനവും ഉണ്ടാക്കുകയില്ലെന്നു് അയുക്കാർക്കെ റിയാമായിരുന്നു. അതുകാരണം തന്റെ കൈവശം ഇരിക്കുന്ന റിക്കാർഡുക്കാരിക്കു് വേണ്ടിതന്നെ അനേപണ്ണിക്കാതിരിക്കേണ്ടില്ല വിപ്പവകാരിക്കാരു എന്നതേത്തിനു് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. എതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു് ശ്രദ്ധാം വിപ്പവകാരികളായ കൊള്ളിക്കാർ ആരാണു്; അവരുടെ താമസം എവിടെയാണു് എന്നൊക്കെയുള്ള വിവരം അയുക്കാർ കണ്ടുപിടിച്ചു്. എന്നാൽ അവരിൽ തലവന്ന് ആരാണു്; തൊണ്ടിസാധനങ്ങൾ എവിടെയാണു് ഒഴിച്ചുവാച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നിത്യോജി വിവരങ്ങൾ സൂക്ഷ്മ മായി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അങ്കേഹത്തിനു് സാധിക്കാതെ പോയി. വാസ്തവത്തിൽ തൊണ്ടിസാമാനങ്ങളോടു് കൂടി ആ തലവന്നെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കണം എന്നായി

കന്ന അയ്യുകാതട അഡിലാഷം. പ്രസ്തുത അഡിലാഷ തെരു ഇടക്കിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ട് ചിവസമ്പരി അതാനെ തള്ളിനീക്കകയായിതന്ന അയാൾ. എന്നാൽ അതു കൊണ്ടാണോ. വിജയം കൈവന്നാലും അയ്യുകാക്കും.

അതാനെന്നയിരിക്കുന്നവാശാണു" പുതിയ ഒരു പദ്ധതി അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പിടിച്ചുതു". പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഇവിടെ വരികയും ഇതു വച്ചു വിലക്കണവാങ്ങുകയുംമെയ്യു. വിശ്രദിപ്പമനായ തന്റെ ഭ്രാന്തനാട്ടുടി അദ്ദേഹം ഈ വിടെ വന്ന താമസമാക്കി. വളരെ അടങ്കിക്കുന്നിയ ഒരു തരം ജീവിതമാണു" അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയതു". ആ താമസത്തോടൊപ്പും തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു" സാഖ്യത യണ്ണാക്കാമെന്നാണു" അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നതു". അതിനു ഒരു ഉപകരണം എന്ന നിലക്കാണു" ആ കടീരം പണി കഴിച്ചുതു". തുടന്നുകൊണ്ടു" അവിടെ കണ്ടതായ ആയ ധനങ്ങളാക്കേ അതാരു" സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഘടിപ്പിച്ചു. അതാനെന്നിളരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണു" അയ്യുക ദക്കെ വിശ്രദിപ്പമെന്തുന്ന രോഗിയായി ചെന്തതു, മരിച്ചതു. അതിനെ തുടന്നുകൊണ്ടു" മറരാത ഉചായം അദ്ദേഹ തത്തിനു" കാമ്പ്‌വന്നു. ഭ്രാന്തനിരം ജീവത്തെ തന്റെ വസ്തു തന്നെ കുറഞ്ഞു. എന്നിട്ടിനെ മറവുചെയ്യു. എന്നിട്ടു ഭ്രാന്തനിരം വേഷം ധരിച്ചുംകൊണ്ടു" അയ്യുകാർ

അവിടെ കണ്ണതായ അ മറിയിൽ താമസമാക്കി. അതിനോടു മുമ്പുതന്നെ അ വീട്ടിലും ജംഗമങ്ങളിലും ജഡ്യാജി യുടെ പേരിൽ ഉള്ളഭാനം ചെച്ചുകഴിപ്പിക്കിയാണ്. അതിനോടൊപ്പം ഒരു മറി മാത്രം തന്റെ താമസത്തിനായി നീക്കിവെച്ചു. അതിനുശേഷം പ്രസ്തുത വിഷ്വവകാരികളായ കൊള്ക്കണ്ണരെ അ റീട്ടിലേഷ്" അദ്ദേഹം അക്കു പ്രിമുത്രടങ്ങി. അഞ്ചെന്ന വിഷ്വവകാരികളിൽ പെട്ട ഒരു ദീക്കരിക്കവന്നതിൽ ചെയ്യുവാൻം അവിടെ സുക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പക്കതി റിക്കാർഡുകൾ തട്ടിയെടുക്കവാൻം ഗ്രമിച്ചുത്രടങ്ങി. ഫാറിൻ അഫോസ്" സീങ്കട്" സബ്ലീസ്"നേതാവും സി. എഎ. ഡി. മേലുദ്ദോഗസ്ഥനും അപയിന്നുന്ന അഞ്ചുകാരാണ്" അ വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നതെന്നും; അദ്ദേഹം മരിച്ചപോയതുകൊണ്ട്" ട്രൈൻ മാത്രമാണ്" അവിടില്ലോരി താമസിക്കുന്നതെന്നുംകൈ യാണ്" വിഷ്വവകാരികൾ ദുഡമായി വിശ്രസിച്ചിരുന്നതും. സ്ഥാതിഗതികൾ അഞ്ചെന്ന യാക്കയായിരിക്കുന്നതെക്കുറിപ്പുണ്ടോ. അക്കു പക്കതി റിക്കാർഡുകൾ അ വീട്ടിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു കളിച്ചുവെച്ചിരിക്കാനാണ്" നൃായ മെന്നു" അവർ അനുമാനിച്ചു. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കികൊണ്ടവർ അ വേന്നത്തിൽ വന്നു. രണ്ടു ഫ്രേതു സ്ഥാപിച്ച നാം കാണുകയുണ്ടായ ഒരു മറിയുണ്ടല്ലോ. അ

വിടംവരെയാക്കു അവരുടെ പരിശോധന എത്തി കഴിത്തിരുന്നു. ചുമരിനോട്ട് മേൽത്തു മുന്നു വാഴകൾ പിടിപ്പിച്ച ഒരു ഇടട്ടറയണ്ണല്ലോ. അതിലാണ് അ സൃഷ്ടി റിക്കാർഡുകൾ സുക്ഷിച്ചിരുത്തുന്നതു്. അതു വിവരം വിളുവകാരികളെ മുഖമായി ധരിപ്പിച്ചതും തൃപ്യവേഷ ധാരിയായ അയ്യുകാർ തന്നെയാണു്. അങ്ങനെയാണു് വിളുവകാരികളിൽനിന്നും ചീലൻ അതു ഇടട്ടറയി ലേക്കു് പോകവാൻ സന്നദ്ധരായതു്. അവർ അതു വാഴകൾ അട്ടത്തെത്തത്തിയാൽ ഉടൻ അയ്യുകാർ അതു കടീര തതിനകത്തു മെന്തിരുന്നുകൊണ്ടു് മേക്കവേദംണിൽക്കൂടി കമ്മരണ്ടു് അട്ടഹാസനദിം മുഴക്കുകയായി. പ്രസ്തുത ഭീകരശബ്ദം കേട്ടു് ദ്രോക്രാന്തരാവുന്ന അവർ ചുവരി നോട്ട് ട്രിനിഡ്യാട്ടിലും ശത്രുഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ ചുവരിനോട്ട് പരാിനിന്നാലുടൻ കടീരത്തിലിരിക്കുന്ന അയ്യുകാർ വിളുച്ചുക്കരിക്കുലും അതു വാഴകൾ മുന്നോട്ടു തള്ളിക്കയായി. അങ്ങനെ ചുമരിൽ നിന്നു് പുരഞ്ഞരക്ഷവിളന്ന വാഴകൾ മുന്നും ചുമരിൽ മാരിനില്ലെന്ന മനഃപ്രയുഗ്ഗർ പുറത്തുരക്കുന്നു. അങ്ങെനെ വള്ളര പേരെ അയ്യുകാർ കൊന്നൊട്ടക്കീട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ അതുവശ്യം വിളുവകാരികളിൽ തലവനെ പിടിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ

വിപ്പവകാരി നേതാവിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കവാനുള്ള ഭാഗ്യം എൻ്റെ കൈക്കരിക്കാണണായതു്. ഈനി അം യുകാരെ സംഖ്യയിച്ച് യാതൊരു വിവരവും ആക്കം തന്നെ കിട്ടകയില്ലെന്നു് എൻ്റെ ദ്രശ്യവിശ്രദ്ധാസം. എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ ഒരു സംഗതിക്രമി ഫ്രദ്ദേക്കാ പാരമ്യങ്ങളോയിട്ടുണ്ടു്. ഈ കേസ് തെളിയുകയാണെന്നും അതിൽ ഒരിടത്തുപോരും അയ്യകുറഞ്ഞ പേര് വെളിപ്പെട്ടതില്ലെന്നു് എന്നു് വാദക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും. പ്രസ്തുത സംഗതിയെ മന്ത്രിത്വിക്കാണോ യിരിക്കണു് നിങ്ങളും കേസിൻ്റെ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക. അയ്യകുറം—എൻ്റെ പ്രധാനി ലോചനെ കാംബാറം എന്നീ രണ്ടു് പേരുടെ പേരും ഈ കേസിൽ ഒരിടത്തു. വരാതെ സൂക്ഷ്മികാമെന്നു് തോന്ത് എററിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് എൻ്റെ വാദം തന്ത്രം സഹിതമാക്കുന്നതിൽ വേണ്ടതു ജാഗ്രത നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരി രിക്കണ്ണതാണു്.”

“അതോക്കെ തോന്നേറെ.” കൃഷ്ണൻ ഉണ്ണിത്താൻ പോഡിച്ചു്:- “മിസ്റ്റർ ഡക്ടർ സായിപ്പിനോടു് പതിനായിരം രൂപാ നിങ്ങൾക്കും വാദായല്ലോ അതെ വിടെ?”

“രാഹും. അതുനേന്നും ഒരു കാഞ്ചിം കിടക്കുന്നുണ്ടു്” രാമൻ തന്നെ കണ്ണമിഴിക്കളെ വട്ടത്തിൽ തിരിച്ചുകൊണ്ടു് വിശദമാക്കി: “അതു് എൻ്റെ കൈവയശം ഉണ്ടു്.

രണ്ടുഭാഗമായി ഭാഗിച്ച് നമ്മക്ക് രണ്ടുപേക്ഷം സമമായി എടുക്കാം.”

“തോന്ത്രാസം പറയല്ലോ. അതനെന്നതെന്ന ദ വമേംണ്ടിനെ എല്ലിക്കയാണോ” വേണ്ടതു്” ഉള്ളിത്താൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ട്.

“അതിനീര കന്നം ആവയ്യും ഇല്ല.” ഡക്സൺസാ യീപ്പിനീര ഭൂത്യനിൽനിന്നും ഇന്നലെ രാത്രി കിട്ടിയ ഒരു ഹാൻഡ് ബേഗ് കയ്യിലെടുത്ത പിടിച്ചുംകൊണ്ട് രാമൻ പാശരു.

ഉള്ളിത്താനാവട്ട ചാടികയഴുന്നോട്. എന്നിട്ട് രാമൻ കയ്യിൽനിന്നും ആ തോൽസമ്പി പിടിച്ചുവാ ക്കു തുറക്കാനുള്ള ശ്രമമാണോ”.

“സുക്കിക്കണം. സുക്കിക്കണം.” ഒരു കാവൽക്കാ രണ്ടുപോലെ രാമൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. എന്നാൽ അ തൊന്നം ഗണ്യമാക്കാതെ ഉള്ളിത്താൻ ബേഗിനീര സീ പ്പ് തുറന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെ “ചുനീര അമേ” എന്നും വിളിച്ചുംകൊണ്ട് മേലോട്ട് ഒരു ചാട്ടം. അങ്ങോ ട്രിക്കി അയാൾ ഒരു സോഫ്റ്റ് ടൈഡ് മുകളിൽ കയറിന്നിനു. റാൻഡ്യബേഗിൽനിന്നും കുറത്ത് വള്ളുത്തിലുള്ള ഒരു ക രിന്നംഗം പുറത്തുവന്നു. തറയിൽക്കിടന്നു പുള്ളയകയാ ണതു്.

“പുടം, ചൗജാ. നീ നശിച്ചുപോകട്ടെ. ഇന്നന തെ ചതിയന്നാണോ നീയെന്ന ഇന്നാണെന്നിക്കു് മന സ്ഥിരായതു്.” സോഫ്റ്റ് ടൈഡ് മുകളിൽ കയറിന്നില്ലെന്ന

ഉള്ളിത്താൻ അപലപിച്ചു. തന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് കോളേജിൽ നിന്ന് കരിനാഗം കെ “ഹും” കാരത്തെക്കുട്ടി മണം ഉയർത്തിപ്പുടിച്ചു. കൊണ്ടു് സോഫ്റ്റ് വൈറ്റ് അട്ടതേക്ക് ചെന്ന. ഡേവകിതനായ ഉള്ളിത്താൻ കെ അട്ടമാസ തേതാട്ടുടി അട്ടത്രഞ്ഞായിരുന്ന കെ ക്ലോസ്റ്റർ ലേക്ക് ചാടി. ഉള്ളിത്താൻറെ ചാട്ട് പിച്ചുടിട്ടോ എന്തോ ആ ക്ലോസ്റ്റർ മരിഞ്ഞു. ഉള്ളിത്താൻ ഹഫ്പന്റിച്ച് നിലത്തുവീണു.

അതിനീട്ടു രാമനാകട്ടെ ആ ഭേദാരസപ്പുത്തി നേരം മണം ബുട്ട് സ് കോളേജ് ചവുട്ടിപ്പുടിച്ചു. അതു നെന്നെങ്ങും സാഹസത്തിനു് അധാരം തുനിഞ്ഞതിട്ടില്ലായി തന്നെക്കിൽ കരിനാഗം ഉള്ളിത്താനെ കടക്കാതെ വിച്ച മായിതന്നില്ല. തല തെരിയുന്ന സപ്പ് മരണവേഖന യോദ രാമനേരു കാലിൽ ചുറരിപ്പുടിച്ചു. അതിനേരു ചുറരിപ്പിട്ടത്തതിനീട്ടു രാമനു് തോനുന്നണായി തന്ന കാലിനേരു എല്ലു് മരിഞ്ഞതുപോകക്കയാണെന്നു്. ഗത്യൂതമില്ലാതായ രാമൻ സപ്പുത്തെ വിടാനും വിടാതിരിക്കവാനും നിവർത്തിയില്ലെന്തെങ്കും, നർപ്പുത്തിനേരു ബലമായ ചുറകൊള്ളണാക്കാവേഖന സഹിക്കവെള്ളാതെ മും നട്ടതിരിക്കയായിരുന്നു. തന്നേ പണി ക്രൂക്ക വാൻവേണ്ടി അങ്ങനെന്നെങ്ങും കുത്തിമം രാമൻ ചെയ്താണെന്നു് ഉള്ളിത്താൻ സംശയിച്ചു. അസഹ്യമായ കോപം ജനിച്ചിരുന്നു അധാരം ക്ലോസ്റ്റർ. വീണ സ്ഥലത്തു നിന്നെഴുന്നേറു ഉള്ളിത്താൻ രാമനേരു പുറത്തു് അടിക്കയും ഇടിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പും പീതപരായക

എല്ലും ചെയ്യുന്നതുണ്ടാവിയ്ക്കും. പ്രസ്തുത റണ്ടാംഗത്വത്തിനിനും ഉണ്ടാക്കുന്നതുണ്ടാവിയ്ക്കും അഥവാ താൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ കൂടാതെ വളരെ പണിപ്പേണ്ടിവന്നു.

“നീരെയാൽ ഭാഗതന് തന്നെയാണോ” — ഭാഗതന് — ഒഴുക്ക് — “വീഴ്പ്” മട്ടണതിനിടയിൽ ഉണ്ടിത്താൻ പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ എന്താണോ” ചെയ്യേണ്ടതു്? ഇനി നിങ്ങളുടെനെ പിടിച്ചു് ദവഘും ശാഖിൽ എല്ലാം തുകക്കുക. ബാഹ്യ കുട്ടിയ ഉടനെ അതു് തുറന്നുനോക്കാൻ ഞാൻ തുനിയാതിരുന്നതു് മഹാഭാഗ്യമായി. തുറന്ന നോക്കിയിൽ നോക്കിൽ ഇതിനകം മരണത്തിന്റെ വലയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുമായിരുന്നു.”

“എന്തു്? ധക്കൻ സാധിപ്പ്” കൊടുത്തയച്ചതാണോ ഇതു്?”

“ഓ! തവളുകൾപെട്ടെന്നും, പാന്തിനുപെട്ടെന്നും തവളയും കൊടുത്തു്” ഒരു കൈമാറരക്കച്ചവടം നടത്തുകയാണോ തേജസ്സിലും ചെയ്തതു്” എന്നു് പറഞ്ഞു. കൊണ്ടു കൊണ്ടു കീഴെയിൽനിന്നും ഒരു കളിയടക്കാ കഷണമെടുത്തു് വായിലിട്ടു് ചവച്ചതുടങ്ങി. സ്വന്തസിലുമായ കോമാളിത്തരം അതു് ഒരു ദിവസത്തിനും തന്ത്തിക്കളിച്ചിരുന്ന അപ്പോഴിനും.

സ്വന്തമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

അ. റ.പ.

★ ചരിത്രങ്ങൾ ★

വാഞ്ഛാമല്ലാൻലൈൻ പ്രിഫേറ്റ് ടീ (റ)	0	25
പ്രവാചകപ്രളിപ്പം 4 വലിമമായം. (പി. കെ. കെ.)	3	50
വിത്രുഖനബിയുടെ റണ്ട് പിത്രവ്യക്താർ	0	50
സ്വർഘലോകവരൻ (അബ്ദുറഹ്മാൻ)	0	25
സ്നേഹിന്മാരിതകമകൾ (വാരി)	1	0
ഹസ്താന്തരം വാലിദ് (റ) വാരി	0	37
ഹസ്താന്തരം ബിലാൻ (റ) വാരി	0	25
ഹസ്താന്തരം അബ്ദുഹ്മാൻ (റ) ,,	0	25
ഹസ്താന്തരം ഉമർ (റ)	0	25
ഹസ്താന്തരം ഉസ്മാൻ (റ)	0	25
ഹസ്താന്തരം അലീ (റ)	0	25

★ ചെറുക്കടകൾ ★

ഒന്തു് ഫ്രേമക്കമൾ (അല്ലക്കട്ടി)	0	75
ഇംഗ്രേസ് (കെ. ടി. മഹേഷ്മിക്ക് :)	0	75
എറിഞ്ഞൽപ്പുകൾ (അലിക്കട്ടി)	0	50
എഴു് വിശ്വകമകൾ (അനജൻ M. A)	0	75
കാട്ടവോല (കെ. യ. അബ്ദുൽവാദർ)	0	63
കലതിരിഞ്ഞത കാടുകൾ (മൊസ്സുസാഡ്.)	1	0
ക്രൈസ്തവൻ അനന്തരഹിക്കന്ന (ഇ. പി. മഹമ്മദ് അബ്ദുറഹീമാൻ)	0	63

★ നാടകങ്ങൾ ★

അന്ത്യസംഭാവന (ഗോപാലൻ)	0	37
കോളേജ് കമാരി (മാരാന്തര് :)	0	37
“മീറിം മോളിം” (പി. കെ. മഹമ്മദ് കിഞ്ചൻ)	0	75
വാടക്കഖാക്കി (എം. ടി. എൻ.)	0	75

(ii)

അ. ന.പ.

★ നോവലുകൾ ★

അസ്ത്രാധികാരിക്കുന്ന മകൻ (ഇട്ടേര)	0	63
കയ ചുംബകത്തിന്റെ കമ. (മൊപ്പസാമ്പ്.)	0	50
കാവിന്റെ മകൻ (അലിക്കട്ടി)	1	25
കപടറാടക്കം (എ. ആർ. നാരായണപുരിഇ)	2	0
കള്ളുകരാ (അനജൻ M. A.)	0	37
കമരിലുത്ത കാടുകുന്നാർ (അബ്ദുറഹീം)	0	31
കാണാത്തായ കൃഷ്ണക (രാജൻ)	0	87
കൂട്ടിലിട്ട് കിളി (ഹസ്തൻ)	0	25
ചെങ്കോട്ടക്കുലെ സഹരാം (വാരി)	0	37
തമാശരാമൻ (ധീ:) വാരി	2	0
ധീരവനിത അമവാ ഷാം വിജയം (ഡി. ഭാഗം) വാരി	5	0
നീലമലയിലെ കൊല (അനജൻ യം. എ.)	0	37
പ്രേമവിജയം അമവാ ഒന്നവ്യഖ്യം (വാരി)	4	0
മാനുകൈക്കുറ്റം (എ. ആർ. നാരായണപുരിഇ)	0	75
രജനീജീവക രഹസ്യം (അനജൻ യം. എ.)	1	13
വേദ്യരൂപ രഹസ്യങ്ങൾ (മലബാരി)	0	63

★ മതപാരമം ★

ഇസ്ലാമികപരിപ്പാരം (ടി. എസ്സ്. ജെ. B A.)	0	75
ഇസ്ലാമിലെ സാന്നിധ്യനിയമങ്ങൾ (P. K K.)	1	0
നബിവചനങ്ങൾ (അബ്ദുൽകരീം)	0	63
സുറത്ത്-യാസീൻപരിശയ (പി. കെ. കെ.)	0	63
ഹനഫി ഇമാമിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ (സി. എ.)	0	31

ആവശ്യപ്പെട്ടുകൾ:—

ക്രിസ്തീനാ പ്രകാരം സൂഠി,
എറാമാക്കൽ (Trichur) കേരളം.

